

magazin

nexus

OST BUDUĆOST

HRVATSKO ZD

**KOLUMNA DAVIDA IČKEA
OLIMPIJADA U DUHU ILUMINATSKIH SIMBOLA**

**AKTUALNO
KONFERENCIJA DRUŽBE BILDERBERG – 2012.**

**GLOBALNO DRUŠTVO
KONTROLA UMA JE POSVUDA OKO VAS**

**MEDICINA
ZAVJERA OKO BORAKSA**

**DNK EMITIRA SVJETLOST
JESU LI LJUDI ZAPRAVO BIĆA SVJETLOSTI?**

**VIRUSOMANIJA
IZMIŠLJENE EPIDEMIJE FARMACEUTSKE
INDUSTRIJE**

ISSN 1334-83

9 771334 831004

nexus

nakladnik hrvatskog izdanja

TELEDISK d.o.o., Potočnjakova 4
10020 Zagreb, tel.: 01 668 36 30
e-mail: teledisk@zg.t-com.hr
web stranica: www.teledisk.hr

hrvatska redakcija

Urednik: Darko Imenjak
Tekstove u ovom broju preveli:
Goran Bosnić, Goran Čačić i Krešimir Jukić

izdavač svjetskog izdanja

Nexus Magazine PTY Ltd

glavni urednik

Duncan M. Roads

suradnici u ovom broju

David Icke, Giuliano Marinković, Andrew Goldsworthy, Walter Last, Dan Eden, Adrian Salbuchi, David Hatcher Childress, Frank J. Kinslow, Sterling D. Allan, Torsten Engelbrecht i Claus Köhnlein

karikature

Phil Somerville

naslovna stranica

Jeff Edis, jeff_edis@hotmail.com

glavni ured

PO Box 30, Mapleton, Qld 4560
Australia; tel.: (07) 5442 9280
fax: (07) 5442 9381
e-mail: editor@nexusmagazine.com
website: http://www.nexusmagazine.com

priprema za tisak

VladartDesign (vladartdesign@gmail.com)

tisak

Denona d.o.o. - Zagreb

izjava o namjeri

NEXUS uvida da čovječanstvo prolazi kroz veliku preobrazbu. Imajući to na umu, NEXUS nastoji pružiti "teško dostupne" informacije kako bi time ljudima pomogao da lakše podnesu ove promjene. NEXUS nije povezan s bilo kakvom vjerskom, filozofskom ili političkom ideologijom ili organizacijom. NEXUS izlazi u 9 zemalja svijeta - Australiji, SAD, Japanu, Grčkoj, Italiji, Francuskoj, Njemačkoj, Rusiji i Hrvatskoj. Hrvatska redakcija koristi tekstove izvornika koji se objavljuje na engleskom jeziku, ali zadržava pravo da samostalno kreira sadržaj i izgled magazina.

iz sadržaja nexus

4 kolumna - i istina će vas osloboditi
**OLIMPIJADA U DUHU ILUMINATSKIH
SIMBOLA**

14 izabrana vijest
**KONFERENCIJA DRUŽBE
BILDERBERG - 2012.**

18 globalno društvo
**KONTROLA UMA JE POSVUDA
OKO VAS!**

27 zdravlje
**MOBITELI, WI-FI UREĐAJI,
ELEKTRIČNE INSTALACIJE
I NASTANAK RAKA**

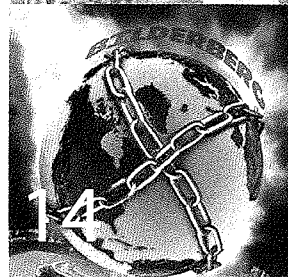
33 medicina
ZAVJERA PROTIV BORAKSA

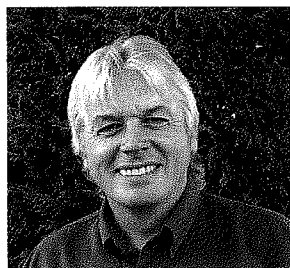
39 medicina
VIRUSOMANIJA

46 znanost
DA LI DNK EMITIRA SVJETLO?

60 feljton - 1. dio
VIDJEH BLIJEDOG KONJA

70 zabranjena arheologija
**DREVNI MEGALITI SREDIŠNJEG
SULAWESIJA**

OLIMPIJADA U DUHU ILUMINATSKIH SIMBOLA

DOČEKU OLIMPIJSKE VATRE, ILUMINATSKOG SIMBOLA, U BRITANIJU POZADIVIO BI I SAM HITLER

Piše: David Icke (bilten od 27. svibnja 2012.)

Ovo ljeto u Britaniji bit će prepuno rituala. Dok ovo pišem, 'olimpijski' plamen pronosi se ulicama pred razdraganim masama u većini većih gradova u zemlji, na svom putu ka Igrama u Londonu potkraj srpnja. U međuvremenu, ova država (mada ne sva, naravno) ujedno slavi dijamantni jubilej kraljice Elizabete II i njezinih 60 godina vladanja Britanijom i drugim državama Commonwealtha (njih 16), uključujući Kanadu i Australiju. Obje proslave zapravo su rituali štovanja dva glavna simbola istog onog Sustava kontrole koji tlači iste ove ljude što kliču, plješću i mašu zastavicama. Deprimantno? Jest, ako dopustite da se tako osjećate, no ja si to ne dopuštam jer to ne vodi nikamo. Ovo je samo još jedan uvjerljiv primjer faktora koji je eonima držao čovječanstvo u sužanjstvu – neznanja. Ili, blaže rečeno, neobaviještenosti.

POČELO JE S GOEBBELSOM

Štafetno prenošenje olimpijskog plamena u kojem se baklja nosi iz Grčke ka olimpijskom poprištu svake četiri godine nema nikakve veze s drevnim igrama. Započelo je, naime, 1936. na nacističkoj olimpijadi u Berlinu koju je nadgledao Hitlerov šef propagande i okultist Joseph Goebbels.

Goebbels je navodno uvjerio Hitlera da podrži Igre kao sredstvo promicanja njemačkog ponosa i Trećeg Reicha, nakon što je „Mein Führer“ ranije odbacivao olimpijsku ideju kao djelo „Židova i Slobodnih zidara“. Nacistička ideja dolazi iz mreže tajnih društava temeljenih na istom okultnom znanju koje su imali Slobodni zidari. Nacisti su znali za skrivite manipulacije od strane tajnih društava, pa su zabranjivali rad onih koje nisu imali pod kontrolom.

Uvođenje štafetnog prenošenja olimpijske baklje 1936. godine pripisuje se Carlu Diemu, generalnom tajniku Organizacijskog odbora berlinskih Olimpijskih igara, ali – u zemlji pod čvrstom nacističkom kontrolom te uz nacizam baziran na okultnom znanju i ritualima drevnih društava poput grčkih – nema šanse da je ta ideja potekla samo od njega.

Upaljena baklja ili plamen korišteni su kao simboli u Babilonu za boga Sunca, Nimroda, a Kip slobode u njujorškoj luci poznati je prikaz Nimrodovog plamena i baklje koju drži babilonska božica Semiramida/Ištar. New Yorku su kip darovali pariški Slobodni zidari koji su znali što on doista predstavlja.

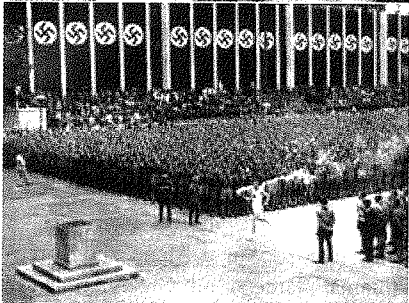
Istu temu pronalazimo kod plamena slobode na vrhu tunela u Parizu u kojem je 1997. poginula princeza Diana (nazvana po drevnoj božici Dijani); na grobu predsjednika Kennedyja unutar groblja Arlington u Washingtonu i na mnogim drugim mjestima povezanim s iluminatским obiteljima.

U novijem dobu održavanja Olimpijskih igara plamen se uopće nije koristio, sve do amsterdamskih igara 1928., ali zapaljen je na stadionu u Nizozemskoj gdje je gorio za trajanja Olimpijade. Na isti je način gorio u Los Angelesu 1932. godine. Ali, 1934., u razdoblju zahuktavanja za berlinske igre, Međunarodni olimpijski

odbor prihvatio je njemačke zahtjeve da se plamen zapali zrakama sunca u Olimpiji, u Grčkoj, domu izvornih igara i prenosi bakljom do grada domaćina. Tako je započela 'olimpijska' tradicija štafetnog prenošenja plamena, a nastavlja se, dok ovo čitate, na ulicama Britanije.

Oko 3330 trkača nosilo je plamen ka Berlinu kroz Grčku, Bugarsku, Jugoslaviju, Mađarsku, Austriju, Čehoslovačku i Njemačku 1936. godine, a 7000 njih čini isto prolazeći kroz Britaniju 2012. Na putu olimpijskog plamena kroz Jugoslaviju i Čehoslovačku 1936. organi reda brutalno su se obračunali s prosvjednicima... u skladu s „olimpijskim duhom“. Nacisti su 1936. također popularizirali olimpijske krugove koji se na Olimpijskim igrama koriste i dandanas. Onaj tip, Carl Diem, ili njegovi nacistički šefovi, naredio je da se, prije negoli bakljonoše otkaskaju, prema Berlinu, u drevnom mjestu Delphiju postavi miljokaz s uklesanim olimpijskim krugovima.

Štafetno prenošenje olimpijskog plamena u kojem se baklja nosi iz Grčke ka olimpijskom poprištu svake četiri godine nema nikakve veze s drevnim igrama. Započelo je, naime, 1936. na nacističkoj olimpijadi u Berlinu koju je nadgledao Hitlerov šef propagande i okultist Joseph Goebbels.

Kasnije su dva britanska pisca posjetila Delphi i pronašla spomenuti miljonak s njegovim olimpijskim krugovima pa su u svojoj knjizi *Povijest drevnih igara* (*History of the Ancient Games*) napisali da simbol isprepletenih krugova potječe iz stare Grčke, mada ga je, u biti, osmislio začetnik suvremenih Olimpijskih igara a promovirali nacisti.

ŠTOVANJE CRNOG SUNCA

Početak izvornih Olimpijskih igara u Olimpiji povjesničari smještaju u 776. g. pr. Kr., a Igre su održavane sljedećih 1170 godina, da bi ih naposljetku zabranio car Teodozije I, posljednji rimski car koji je vladao i istočnim i zapadnim dijelom Rimskoga carstva.

Teodozije je bio kršćanski ekstremist koji je s progonom poganstva započeo 381. godine, što je uključivalo zabranu poganskih obreda čak i unutar privatnih stambenih prostora. Olimpijske igre u Grčkoj smatrane su poganskim ritualom i zato su bile izvrnute istoj kampanji suzbijanja. Činjenica da je 'novo' kršćanstvo također bilo poganska religija – samo pod drugim imenom – očito mu je promakla.

Prema starim predajama, za čitava trajanja drevnih Igara gorio je plamen u slavu grčkog boga Prometeja, koji je u grčkom mitu ukrado vatru bogovima i

dao je ljudima. Plamen, doživljen kao iskra Sunca, trebao je simbolizirati sposobnost ljudi da jednoga dana i sami postanu bogovi.

Kao što istražujem u knjizi *Sjetimo se tko smo* (*Remember Who You Are*), mnogo je nejasnoća u vezi sunaca i značenja riječi 'svjetlost'. Da bismo došli do istine ponekad sve moramo okrenuti naglavce, npr. bijelo je crno, svjetlo je 'tama', a 'sunce' ne znači nužno ono sunce koje vidimo na nebu.

Saturn je također sunce, a ne planet, i zato često, kad se čini da tajna društva štuju sunce koje kao takvog prepoznajemo, oni, ustvari, štuju Saturn pod imenima kao što su „Crno sunce“, „Tamno sunce“ i „Tamni Gospod“ (ja, na primjer, kažem da je Nimrod bio bog sunca – Saturna).

Tajno društvo u središtu nacističke mre-

Plamen je stavljen u urnu i odnesen (nakon što se jedanput ugasio) do ruševina obližnjeg stadiona gdje su održavane drevne igre, a zatim je, štafetnim prenošenjem, krenuo put Atene kroz sela i gradove nastanjene očajnim ljudima koji pokušavaju preživjeti usred ekonomskog rasula, hladno isplaniranog od strane istih mreža koje kontroliraju Olimpijadu, njene rituale i mjesto održavanja.

Među tim ljudima su roditelji koji su morali napustiti svoju djecu jer ih više ne mogu hraniti a, kao što stoji u ovoj godini izvještaju jednog dobrotvornog društva, samo u Ateni 13.000 ljudi bez doma spava u napuštenim zgradama ili na ulici.

Prije koji dan 60-godišnji grčki glazbenik i njegova 91-godišnja majka skočili su u smrt iz svoga stana na 5. katu kad im je daljnji život, zbog bezizlaznog financijskog

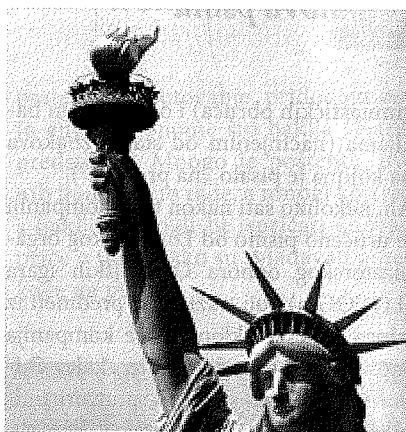
O Olimpijadi se iznosi jako mnogo licemjernih sranja, smjerno te uz puno poštovanja, iako je to, zapravo, razulareno medijsko i profilersko manifestiranje pohlepe i korupcije

že predano je štovalo Crno sunce. Tajna društva, glavne religije i 'sustav' općenito preplavljeni su simbolima Saturna, kao što pokazujem u knjizi *Sjetimo se tko smo*. Je li sve to puka slučajnost? Dakako da nije. Kod Prometeja, vatronoše ili svjetlonoše iz grčkog mita, prepoznajemo, ustvari, temu Lucifera, značajnog junaka tajnih društava kao „donosioca svjetla“ ili 'svjetlonoše'. Ali, što to 'svjetlo' znači? Što je ta elektromagnetska pojava koju znamo pod nazivom svjetlo/svjetlost?

U ovu ću temu zaći dublje kada sam dođem do više spoznaja. Uvjeran sam da ću tada doći do krupne istine. Prilično sam siguran da sam do nje već došao, ali želim da stvari budu na čvršćim nogama.

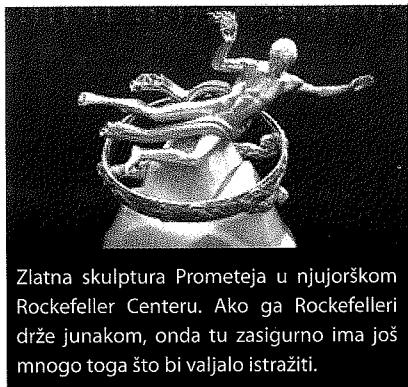
OLIMPIJADA, POHLEPA I KORUPCIJA

No, vratimo se, zasad, Olimpijadi. Suvremeni (nacizmom nadahnut) ritual olimpijskog plamena započinje u Grčkoj, a nedavno je zapaljen u čast london-skih Igara. Zapalila ga je „visoka svećenica“ (grčka kazališna glumica) pomoću ogledala i fokusiranja zraka jutarnjeg sunca u Olimpiji, u ruševinama hrama posvećenog božici Heri, kraljici grčkih bogova i ženi kralja Zeusa.

Upaljena baklja ili plamen korišteni su kao simboli u Babilonu za boga Sunca, Nimroda, a Kip slobode u njujorškoj luci poznati je prikaz Nimrodovog plamena i baklje koju drži babilonska božica Semiramida/lštar

položaja, postao neizdrživ – što je tek najnovije od mnogih – s „mjerama štednje“ povezanih – samoubojstava u toj zemlji. O Olimpijadi se iznosi jako mnogo licemjernih sranja, smjerno te uz puno poštovanja, iako je to, zapravo, razulareno medijsko i profilersko manifestiranje pohlepe i korupcije, gdje se ljudima sada prijeti hapšenjem zbog korištenja olimpijskog simbo-

Zlatna skulptura Prometeja u njujorškom Rockefeller Centeru. Ako ga Rockefelleri drže junakom, onda tu zasigurno ima još mnogo toga što bi valjalo istražiti.

la bez pokrića – jer nisu „službeni sponzori” (čitaj: oni koji dijele hrpe plijena). Webbers Property Services, lanac posrednika za prodaju nekretnina iz zapadne Engleske, u svoje izloge je stavio, uoči prolaska olimpijskog plamena, predmete ukrašene olimpijskim krugovima (napravljenim od plastičnih

Golema većina britanske javnosti, ali i one diljem svijeta, nema pojma o tome što se događa pred njenim očima i što se zbiva u podsvijesti promatrača koji ništa ne slute dok se masovni rituali i simboli koji ih prate usađuju u njihovu psihu

gimnastičkih obruča) i olimpijskim bakljama (načinjenim od starih znakova na kojima je pisalo „na prodaju”). Ali, nekoliko sati nakon toga kompaniji je uručeno pismo od Londonskog organizatorskog odbora Olimpijskih igara (LOCOG-a) koji traži da se predmeti iz izloga smjesta uklone ili će kompanija snositi pravne posljedice jer, kako Odbor tvrdi, jedino službeni sponzori smiju izlagati olimpijske krugove ili koristiti riječi „London 2012.” i ‘Olimpijada’. Vlasnik kompanije je rekao da su samo željeli slijediti „olimpijski duh”. Čuj, stari, ako to doista želiš, trebat će ti otvorena čekovna knjižica s poprilično nula u njoj. LOCOG je čak potvrdio da među nosiocima baklje ima svoju „pouzdanu osobu” koja traga za ‘prijestupnicima’. ‘Svenarodne’ igre, je l’? ‘Vječne olimpijske vrijednosti’? Porezni su obveznici, preko vlasti, upumpali puste milijarde u te igre tijekom recesije, ali im se prijeti zbog korištenja olimpijskog simbola ili čak i naziva. Razumljiva mi je zabrana korištenja izraza „službeni sponzor”, ali... zabraniti izlaga-

nje olimpijskih krugova ili korištenje riječi „London 2012.” i ‘Olimpijada’?? Budalaština – a sve to u korist korporacijskog novca na koji se fokusirao olimpijski establišment. Kao što je lijepo rekao Tom Chivers londonskom Telegraphu: „Valjda nitko pametan ne vjeruje da su Olimpijske igre još uvijek bogovima Sporta prinesena žrtva u duhu čistog amaterizma i korintskih vrijednosti. To je međunarodna korporacijska mašinerija, sa službenim tekućim deterdžentom (Fairly, zahvaljujući njegovom vlasniku i svjetskom olimpijskom partneru, Procter & Gambleu); službenom kreditnom karticom (Visa); službenim zaslađenim bezalkoholnim pićem (Coca-Cola); i službenom robnom markom čokolade (Cadbury). Tu su čak i službene financijske usluge (Deloitte) i službena cjelonoćna služba za dostavu paketa (UPS).”

AMBLEM CRNOG SUNCA – simbol najskrovitijeg tajnog društva nacističke Njemačke: Crno sunce. Tisak ili izlaganje ovog simbola danas je u Njemačkoj zabranjeno.

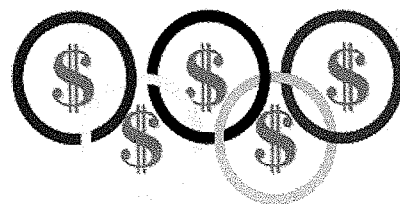
Ali, ne, najvažniji je olimpijski duh, čašna pionirska. Lord Coe, nekadašnji sportaš Sebastian Coe, predsjednik istog onog LOCOG-a što naokolo šalje pisma, u Olimpiji je nakon paljenja plamena rekao sljedeće: „Ovoga se jutro podsjećamo trajne i univerzalne privlačnosti sporta i vječnih olimpijskih vrijednosti koje nadilaze

povijest i geografiju; vrijednosti koje su, smatram, u ovim teškim vremenima važnije negoli ikad prije, osobito mladim ljudima širom svijeta.

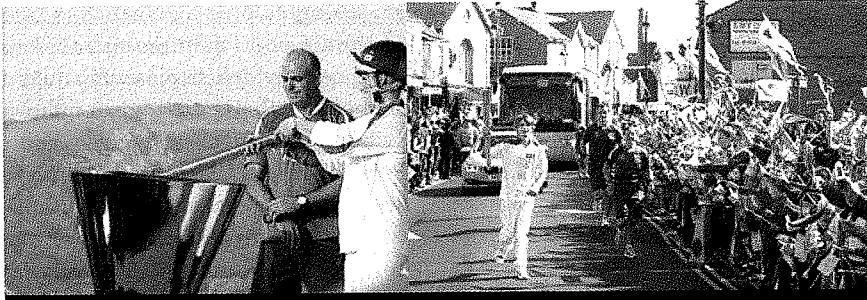
Godine 1948., nedugo nakon Drugog svjetskog rata, moj je prethodnik stajao gdje ja stojim danas te je načinio prve oprezne korake u pravcu okretanja svijeta od rata i njegovu usmjeravanju prema sportu.” Okretanja svijeta od rata? Zar taj lik nikad ne gleda vijesti? Tu i tamo, susretao sam Coea dok sam radio kao sportski komentator na BBC-u, i mogu reći da je taj tip ‘pompozan’ u, sasvim prikladno, olimpijskim razmjerima.

BOGOLIKI PLAMEN

Coe je bio došao u Atenu zbog preuzimanja plamena od Grčke i njegove predaje Londonu. Prijenos tog događaja gledao sam na BBC-u jer sam želio

vidjeti kako će se ritual odvijati. Prva riječ koja mi glede toga pada na pamet je ‘bizarno’. Visoka svećenica i njene svećenice skakutale su u pozadini, a nakon obreda plamen je opet pošao na put, tretiran poput kakvoga božanstva. Visoka svećenica (kazališna glumica s tom ulogom) zapalila je londonski plamen iz grčke urne a službeno ga je preuzela princeza (engl. Princess Royal, što je naslov najstarije kćeri britanskog suverena) – bivša princeza Ana (Anne) – koja je otišla sa stadiona noseći svjetiljku sličnu rudarskoj, s plamenom koji, kako je gorljivo kazivao lord Coe u svom govoru „pripada svijetu”. Koliko strke oko običnog plamena. U rudarskoj lampi. Princeza iz dinastije Windsor, iz obitelji za koju plamenovi i baklje imaju posebno značenje, odšetala je sa svojom rudarskom lampom i „plamenom koji pripada svijetu” te je ovaj krenuo ka aerodromu te zelenoj i pitomoj zemlji engleskoj. Od toga trenutka pa nadalje plamen je često opisivao poput gotovo bogolikog čovjeka. Letio je od Grčke ka Engleskoj u posebno obojanom mlaznjaku British Airwaysa, ingeniozno nazvanom Firefly (Kri-

Obred s kazanom odvija se svake večeri, a tijekom dana nesvjesni ljudi, oni koji nose baklju ali i oni koji prate njeno putovanje, pridodaju svoju energiju onome što baklja stvarno predstavlja

jesnica), na sjedalima 1A i 1B u biznis klasi. Ne zna se što je imao za večeru, ali što god to bilo zasigurno je bilo dobro pečeno; no javljeno je da je plamen putovao smješten u četiri lanterne (rudarske lampe) „vezane za sjedalo pojasom i čičak-trakom”.

ljen u Olimpiji. Kažu da ga ponovo pale „rezervnim plamenovima, ali kladim se da su neki plamenovi bili ponovno zapaljeni nakon izgovorenih riječi: „Hej, Harry/Hans/Hipatija – imaš šibicu?” Plamen, zapravo, svaku noć provodi u kazanu iz koga će prijeći u veliki kazan

Medeja „vraćala je ljudima mladost u čarobnom kazanu”.

Ovoga tjedna oko 10.000 ljudi došlo je vidjeti kako Zara Phillips, kći princeze od „rudarske lampe” iz dinastije Windsor, jašući na konju stiže na trkalište u Cheltenhamu, u zapadnoj Engleskoj, držeći olimpijsku baklju. Njome je zapalila plamen koji će prenočiti u kazanu.

Olimpijski plamen i kazan povezani su s grčkom božicom Herom, a plamen se pali u ruševinama njoj posvećenog hrama u Olimpiji. Taj ritual se povezuje s dugom poviješću štovanja bogova i božica od strane iluminatskih krvnih loza, štovanja njihovih skrivenih gospodara. Obred s kazanom odvija se svake večeri, a tijekom dana nesvjesni ljudi, oni koji nose baklju ali i oni koji

Olimpijske igre su iskorištene kako bi se financiralo i opravdalo enormno širenje „skenera, biometričkih osobnih iskaznica, video nadzora registarskih tablica i uređaja za prepoznavanje ljudskih lica, sustava praćenja bolesti, novih centara policijske kontrole i kontrolnih punktova”

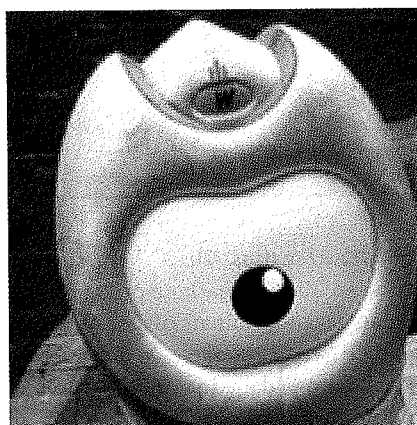
Pokraj lampi, na sjedalu 1C sjedio je „djelatnik Metropolske policije koji je prošao protupožarnu obuku” da bi plamenove „držao na oku” tijekom „čitavog leta dugog 240 kilometara”. Drž’ ti, kompa, otvorena oba oka, o.k.? Na visini smo od 10.600 metara.

Plamen je sletio bez problema u zračnoj bazi Kraljevske mornarice kod Culdrosea u Cornwallu gdje je održana još pompozija i neumjerenija bedastoća od govora, a plamen je zatim pošao u obilazak zemlje zahvaljujući 7000 ruku, a one su držale 7000 različitih baklji koje bakljonoše, na kraju, smiju zadržati. U službenom itinereru opisana je svaka dnevna ruta, koja završava „u tom i tom prenoćištu”.

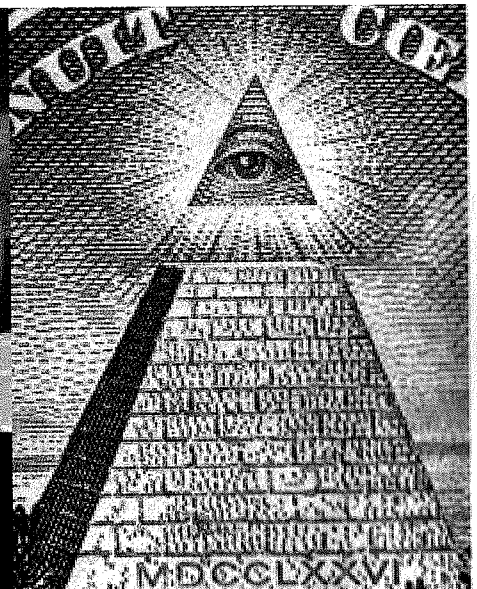
Hm, gdje li plamen i njegova obitelj iz rudarskih lampi prenoćuju? Možda u kakvom luksuznom hotelu, u spojenim sobama? Mislim da im kupaona s kadom i tušem neće trebati, no, plamen se ionako gasi mnogo puta, kao što je učinio neposredno nakon što je zapa-

na olimpijskom stadionu gdje će gorjeti za čitavog trajanja igara. Simbol kazana nalazi se u mnogim drevnim i okultnim ritualima i vjerovanjima, često simbolizirajući maternicu (božicu). Korišteni su kod prinošenja ljudskih žrtava, povezanih s božicom smrti i ponovnog rođenja, a u grčkoj mitologiji čarobnica

prate njeno putovanje, pridodaju svoju energiju onome što baklja stvarno predstavlja. Mnogo je poštenih, divnih ljudi koji to rade, a mnogi koji trče s bakljom mogli bi ispričati čudesne priče o tome kako su svladavali poteškoće na putu.

Znakovito je da jedna od maskota ima piramidu iznad oka, nadovezujući se na iluminatski simbol piramide i osvijetljenog Svevidećeg oka, kakvog vidimo na dolar-skoj novčanici

Piramidne konstrukcije na čijim se vrhovima, na mjestu vršnog kamena, nalaze svjetla koja osvjetljavaju olimpijski stadion u Londonu

Sve je to lijepo i ja ih ne kritiziram već samo ukazujem na to da su uvučeni u masovni okultni ritual koji ne razumiju, dok se isti prodaje pod krinkom svenarodnih igara i „olimpijskog duha“. Taj ri-

I, zaista, London je, dakako, pobijedio u tom natječaju (igre idu tamo gdje odluči Sustav kontrole), a potom su došli logo i maskote londonske Olim-

to odavno planirano kao dio jednoga mnogo šireg plana. Čim sam čuo da se London kandidirao za status domaćina Olimpijskih igara 2012. znao sam, jer bilo je izvjesno, da će pobijediti. London, jedan od glavnih centara svjetske zavjere, i mitska godina (a mitska doista i jest) 2012., imaju tako simbiotski odnos da jednostavno moraju ići ruku pod ruku.

što se događa pred njenim očima i što se zbiva u podsvijesti promatrača koji ništa ne slute dok se masovni rituali i simboli koji ih prate usađuju u njihovu psihu.

Psihološke igre također uključuju posve apsurdne razmjere 'osiguranja' (policijska država) koje se uvodi, s oko 13.500 vojnog osoblja, 12.500 policajaca (najveća britanska unaprijed planirana policijska operacija u povijesti) i 23.500 privatnih 'zaštitar' (prvotno je planirano da ih bude oko 10.000). Pridružiti će im se tisuću naoružanih agenata američkog FBI-a i 'diplomatskih' predstavnika.

HMS Ocean, najveći brod Kraljevske mornarice, ostat će usidren na rijeci Temzi za vrijeme trajanja Igara, kao baza za helikoptere Lynx i snajperiste iz redova marinaca; na krovovima londonskih zgrada postavljeni su lanseri za projekte zemlja-zrak, a 18-kilome-

tarska, 5000-voltna sigurnosna električna ograda razdvajat će glavnu olimpijsku zonu od ostatka britanskog glavnog grada.

Olimpijske igre su iskorištene kako bi se financiralo i opravdalo enormno širenje „skenera, biometričkih osobnih iskaznica, video nadzora registarskih tablica i uređaja za prepoznavanje ljudskih lica, sustava praćenja bolesti, novih centara policijske kontrole i kontrolnih punktova“.

Ta sredstva kontrole neće biti

uklonjena po okončanju Igara jer nisu niti postavljena za Olimpijadu, već su Olimpijske igre poslužile kao podloga za potajno uvođenje orvelovske države. Nešto slično dogodilo se na atenskim Igrama 2004., a ista ta tehnologija sada se koristi za gušenje prosvjeda u Grčkoj nakon njenog ekonomskog kolapsa. Donečeni su novi zakoni koji dopuštaju primjenu sile (i onu od strane

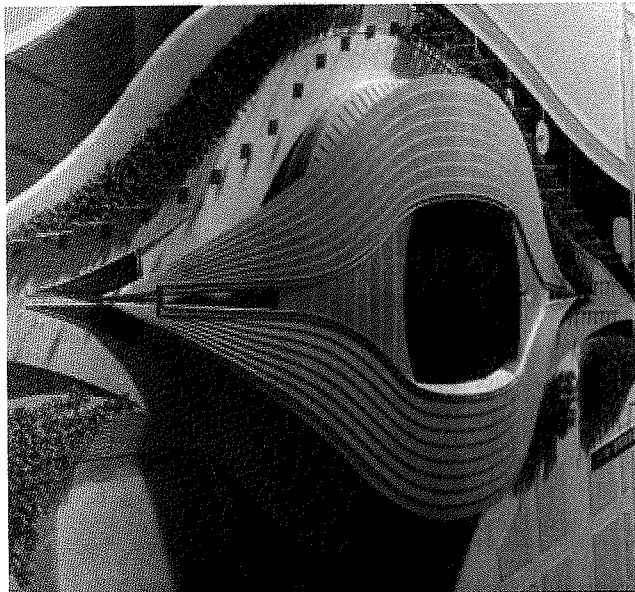
Svakodnevnim izvještavanjem i neprestanom fokusiranošću na pronosjenje olimpijskog plamena i na nadolazeći kraljičin dijamantni jubilej događa se sljedeće: ljudi, koji ništa ne slute, povezuju se s energetske poljima za koja ni ne znaju da postoje

tual odigrava se svake dvije godine negdje u svijetu, prilikom ljetnih i zimskih olimpijskih igara.

Ruta olimpijskog plamena uključuje filmski set BBC-ve sapunice *Eastenders*, gdje će fiktivski likovi trčati kroz set s plamenom, kao dio posebne epizode tik pred otvaranje igara. S obzirom na mitove i fikcije koje okružuju Olimpijadu, ovo nije moglo biti prikladnije. Fantazija promiče fantaziju.

PSIHOLOŠKE IGRE

Ovoga ljeta Britance će obasuti rituali i izgovori za dodatno jačanje naziruće i nadiruće policijske države – a sve je

U svemu tome London nije jedini. Pogledajte ukrasnu maketu glavnog stadiona u obliku gmazovskog oka na prošloj ljetnoj Olimpijadi u Bejingu, u Kini

pijade, uz natpis '2012.' Vrlo se lako čita kao 'Zion', a maskote prikazuju još jedan važan iluminatski simbol, jedno oko, ili Svevideće oko.

Znakovito je da jedna od maskota ima piramidu iznad oka, nadovezujući se na iluminatski simbol piramide i osvijetljenog Svevidećeg oka, kakvog vidimo na dolarskoj novčanici.

Golema većina britanske javnosti, ali i one diljem svijeta, nema pojma o tome

privatnih zaštitarskih kompanija) u tjeranju prosvjednika te u uklanjanju komercijalno iskorištenih olimpijskih naziva i logoa od strane neovlaštenih osoba. Činjenica da britanske vlasti imaju politiku zamjenjivanja tradicionalnih policijskih snaga privatnim zaštitarsko-sigurnosnim tvrtkama puka je slučajnost, naravno.

Potencijalna je mogućnost i to da se svjetska usredotočenost na Olimpijadu iskoristi za teroristički napad „pod tuđom zastavom” (engl. *false flag*) da bi se opravdale još oštrije mjere kontrole i ubijanje od strane pravih terorista u vladajućim strukturama, u klasičnoj primjeni metode „problem-reakcija-rješenje”. Živi bili pa vidjeli.

VAŽNOST USREDOTOČENOSTI

Gore spomenuta riječ... *usredotočenost*... važna je u smislu da energija teče tamo gdje je usmjerena pozornost. Više sam puta naglasio činjenicu da kada na nešto usmjerimo pažnju, tada se s time energetski povezujemo.

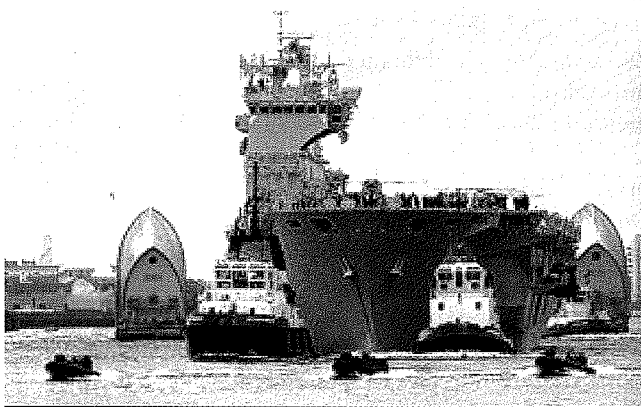
Simboli odražavaju frekvenciju namjere koja iza njih stoji i ono što bi trebali predstavljati – to osobito vrijedi za religijske simbole. Ako vjerske sljedbenike privolite da usmjere svoju pažnju (religijsko štovanje ekstremni je oblik fokusiranja pažnje), energetski ćete ih spojiti s poljima energije koje određeni simbol predstavlja. Preko te veze ne samo da možete pristupiti njihovoj psihi (kao u opsjednuću) već možete i crpiti njihovu energiju.

Isti je slučaj s drugim simbolima Sustava kontrole, bio to plamen, Svevideće

oko ili personifikacija kontrolne mreže u obliku ljudskih božanstava poput kraljice Elizabete II i sve te pompe i ritualizma kraljevskog vjenčanja ili dijamantnog jubileja. Pogledajte moj devedesetominutni video uradak o toj temi, *London-Rome Beltane Ritual 2011*.

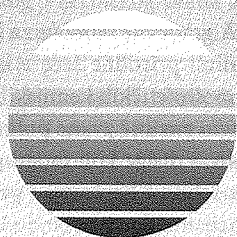
Svakodnevnim izvještavanjem i neprestanom fokusiranošću na pronosnje olimpijskog plamena i na nadolazeći kraljičin dijamantni jubilej događa se sljedeće: ljudi, koji ništa ne slute, povezuju se s energetskim poljima za koja ni ne znaju da postoje. To se može dogoditi golemoj svjetskoj publici tijekom fokusiranja na igre i London preko televizijskih prijenosa uživo u srpnju i kolovožu.

Najavljivani hepening u Wembley Areni, jednoj od olimpijskih dvorana, u listopadu (Ickeovo predavanje zakazano za 27. listopada ove godine; *op. ur.*) dobiva, tako, jedan dublji značaj, s ob-

Dobrodošli na londońsku Olimpijadu – i lijepo se provedite.

zirom da važne „zmajevе linije”, odnosno energetske struje Zemlje, prolaze kroz to područje koje ima snažan utjecaj na širi prostor Londona, ali i svijeta. Što se pokvari, dade se i popraviti. Kao što stalno govorim, *MI* imamo moć, samo je ne smijemo rasipati. A klanjanje plamenu i kraljici upravo je to – rasipanje naše moći. I predaja iste nekom, i nečemu, drugom.

ŽIVOT

www.zivot-ili-cijepljenje.hr

ILI CIJEPLJENJE

KAO PRVA HRVATSKA UDRUGA U OVOJ DOMENI PREUZELI SMO NA SEBE ODGOVORNOST INFORMIRANJA JAVNOSTI O ŠTETNOSTI CJEPIVA, ODNOSNO CIJEPLJENJA.

SVOJU MISIJU PROŠIRUJEMO ZALAGANJEM ZA PROMJENU ZAKONSKE REGULATIVE KOJA UVJETUJE OBAVEZNO CIJEPLJENJE.

POZIVAMO VAS DA POSJETITE NAŠE WEB-STRANICE I PRIDRUŽITE NAM SE U OŠTVARENJU NAŠIH CILJEVA.

JAPAN BEZ NUKLEARNE ENERGIJE

JAPAN ISKLJUČUJE POSLJEDNJI AKTIVNI NUKLEARNI REAKTOR

Japan isključuje svoj posljednji aktivni nuklearni reaktor u sklopu sigurnosnih mjera uvedenih nakon što je *tsunami* u ožujku 2011. prouzročio taljenje jezgri u nuklearnoj elektrani Fukušima.

Zatvaranje trećeg reaktora u elektrani Tomari u prefekturi Hokaido na sjeveru Japana znači da je sada svih 50 nuklearnih reaktora u toj zemlji isključeno iz mreže, što je zemlju ostavilo bez nuklearne električne energije po prvi put od 1970. godine.

Do prošlogodišnjeg istjecanja radijacije izazvanog potresom i *tsunamijem* u nuklearnoj elektrani Fukushima Daiichi kompanije *Tokyo Electric Power Japan* je bio treća zemlja u svijetu po korištenju atomske energije.

Svi reaktori isključeni su zbog rutinskog održavanja. Morat će izdržati testove na potrese i *tsunamije*, a elektrane će za ponovno pokretanje morati dobiti pristanak lokalnih vlasti.

(Izvor: *Guardian.co.uk*, 5. svibnja 2012., <http://tinyurl.com/bmy8cb5>)

DNEVNA SVJETLOST KAO LIJEK

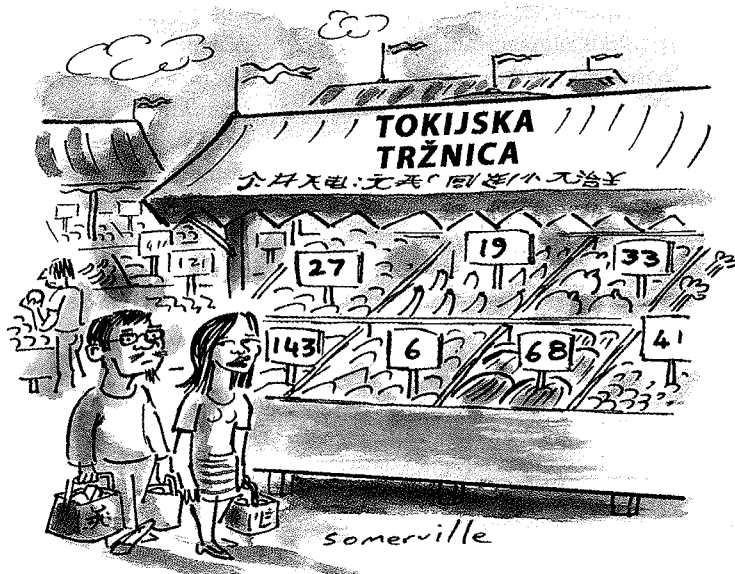
INTENZIVNA SVJETLOST SPRJEČAVA I LIJEČI SRČANI UDAR

Liječnici imaju na raspolaganju razne načine tretiranja pacijenata koji su preboljeli srčani udar: određene metode reanimacije, aspirin, trombolitičke lijekove i drugo. Sada su istraživači s Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Koloradu (CU) otkrili novog kandidata: intenzivnu svjetlost.

«Na temelju studije se može zaključiti da jaka svjetlost ili čak samo dnevno svjetlo može umanjiti rizik od srčanog udara ili štete koju izaziva», rekao je dr. Tobias Eckle, izvanredni profesor anesteziologije, kardiologije te stanične i razvojne biologije na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Koloradu. «Za pacijente bi to moglo značiti da bi izlaganje dnevnom svjetlu unutar bolnice moglo ublažiti štetu koju je izazvao srčani udar.»

Veza između svjetlosti i infarkta miokarda, koji je poznatiji kao srčani udar, leži u cirkadijurnom ritmu, tjelesnom satu koji je povezan sa svjetlom i tamom. Cirkadijurni sat reguliraju bjelančevine u mozgu, ali te bjelančevine nalaze se i u drugim organima, uključujući srce. Dr. Eckle i Holger Eltzschig, profesor anesteziologije, otkrili su da jedna od tih bjelančevina, Period 2, ima ključnu ulogu u sprječavanju štete od srčanog udara, a aktivira je jako dnevno svjetlo.

(Izvor: *ScienceDaily*, 25. travnja 2012., <http://tinyurl.com/bnzbkb8>)

TO NISU CIJENE, NEGO OČITANJA GAIGEROVOG BROJAČA

SINTETIČKA DNK SAMOSTALNO EVOLUIRA

MOGUĆE JE DA ŽIVOT NIJE ZAPOČEO S DNK I BJELANČEVINAMA POPUT ONIH KOJE VIDIMO DANAS. MOGUĆE JE DA JE ZAPOČEO S NEČIM MNOGO, MNOGO JEDNOSTAVNIJIM

Znanstvenici iz Laboratorija za molekularnu biologiju britanskog Vijeća za medicinska istraživanja stvorili su sintetičke spojeve zvane XNA koji mogu pohranjivati i kopirati genetske informacije.

«Velik je napredak» što se te umjetne spojeve također može potaknuti da evoluiraju u laboratoriju, tvrdi se u novoj studiji suautora dr. Johna Chaputa iz Instituta za biodizajn Državnog sveučilišta Arizona u SAD-u.

Istraživači su najprije izradili XNA građevne blokove za šest različitih genetskih sustava zamijenivši prirodne šećere iz DNK jednim od šest različitih polimera – sintetičkih kemijskih tvari. Znanstveni tim je nakon toga razvio enzime zvane polimeraze, koji od DNK mogu napraviti XNA, i druge koji mogu ponovno pretvoriti XNA u DNK. Ta sposobnost kopiranja i prevođenja omogućava genetskim sekvencijama da se kopiraju i stalno iznova prenose, što predstavlja umjetno nasljeđivanje.

Sva djelovanja XNA «potpuno kontroliraju eksperimentatori – 100% su neprirodna», ističe Chaput.

Takva kontrola znači da znanstvenici mogu «koristiti [XNA] za postavljanje temeljnih pitanja u biologiji», poput onih o porijeklu života, rekao je Chaput.

«Moguće je da život nije započeo s DNK i bjelančevinama poput onih koje vidimo danas. Moguće je da je započeo s nečim mnogo, mnogo jednostavnijim», rekao je.

Znanstvenik bi potencijalno mogao voditi evoluciju XNA kako bi otkrio razne funkcije koje su mogle biti važne za rani život.

(Izvor: *National Geographic News*, 19. travnja 2012., <http://tinyurl.com/c86q2pb>)

OPASNA CJEPIVA

S CJEPIVIMA PROTIV POLIA RASTE BROJ SLUČAJEVA PARALIZE

Slučajevi nepoliomijelitičke akutne mlohove paralize, poznatije kao AFP, bilježe nagli rast s početkom primjene oralnog cjepiva protiv poliomijelitisa (OPV) u Indiji u sklopu hvaljenog programa eradikacije poliomijelitisa.

Prema izvještaju dr. Neetua Vashishta i dr. Jacoba Puliyela, objavljenog u travanjsko-svibanjskom broju *Indian Journal of Medical Ethics*, s početkom primjene OPV-a prije deset godina učestalost nepoliomijelitičkog AFP-a povećala se je 12 puta viša od normalne.

Dr. Puliyel, koji je ujedno član Nacionalne tehničke savjetodavne grupe za imunizaciju i Radne skupine za regulaciju lijekova i hrane u 12. petogodišnjem planu, izjavio je da postoji nedvojbeno korelacija između povećanja broja slučajeva AFP-a i nerazumne primjene OPV-a.

Vjerojatnost da će dijete mlađe od 15 godina oboljeti od nepoliomijelitičkog AFP-a obično je 1–2 na 100.000, ali nacionalna stopa nepoliomijelitičkog AFP-a «sada je 12 puta viša od očekivane». U 2011. od paralize je oboljelo novih 47.500 djece više od standardne stope od dva djeteta s nepoliomijelitičkim AFP-om na 100.000, tvrdi članak objavljen u časopisu.

(Izvor: *Deccan Chronicle*, Indija, 14. travnja 2012., <http://tinyurl.com/8xwo6ck>)

PRIJETEĆA KATASTROFA

POTROŠENO GORIVO U FUKUŠIMI

Bivši japanski veleposlanik u Švicarskoj Mitsuhei Murata bio je pozvan da govori na javnom saslušanju Odbora za budžet japanskog Vijećničkog doma 22. ožujka o nesreći u nuklearnoj elektrani Fukušima.

Murata je pred Odborom odlučno ustvrdio da ako se uruši oštećena zgrada reaktora br. 4 – s 1.535 svežnjeva gorivnih šipki u bazenu s potrošenim gorivom 30 metara iznad tla – to ne samo što će uzrokovati isključivanje svih šest reaktora nego će također utjecati na zajednički bazen s potrošenim gorivom u kojem je 6.375 svežnjeva gorivnih šipki, a smješten je oko 50 metara od reaktora br. 4. U oba slučaja radioaktivni svežnjevi nisu unutar zaštitnih komora nego su izloženi zraku, što je posebno opasno. To bi sigurno uzrokovalo katastrofu svjetskih razmjera kakvu još nismo doživjeli. Murata je na-

glasio da Japan ima ogromnu odgovornost prema ostatku svijeta. Posljedice takve katastrofe svi bismo osjećali stoljećima.

Prema Robertu Alvarezu, bivšem višem savjetniku za politiku ministra i zamjeniku za nacionalnu sigurnost i okoliš u američkom Ministarstvu energije, potrošene gorivne šipke sadrže «oko 85 puta veću količinu Cs-137 [cezija-137] od one koja je oslobođena katastrofom u Černobilu, prema procjeni američkog Nacionalnog vijeća za zaštitu od zračenja».

Kad bi se oslobodila tako velika količina cezija to bi uništilo svjetski okoliš i našu civilizaciju. To nije raketna znanost, niti ima veze s žučnom debatom oko nuklearnih elektrana. To je pitanje opstanka čovječanstva.

(Izvor: *Akio Matsumura*, 4. svibnja 2012., akiomatsumura.com/2012/04/682.html)

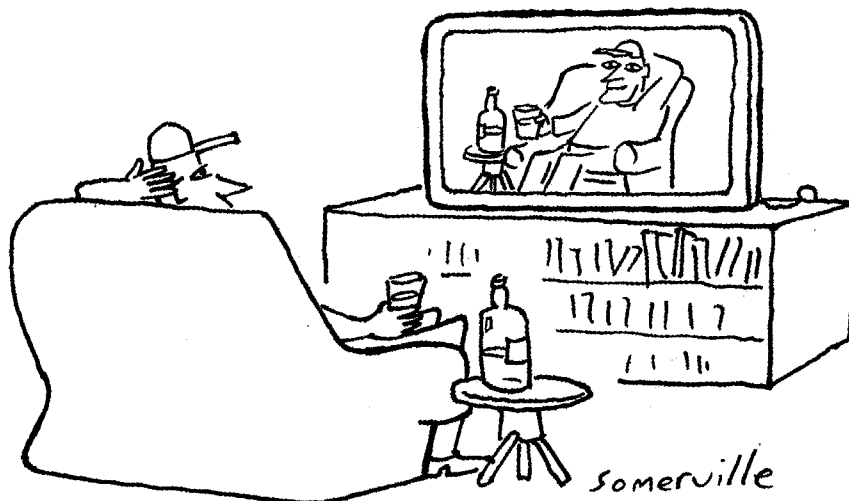
MREŽA MOĆI

KORPORACIJSKA MREŽA KOJA UPRAVLJA SVIJETOM

Analiza odnosa između 43.000 transnacionalnih korporacija (TNK) identificirala je relativno malu skupinu kompanija, pretežno banaka, s neproporcionalno velikim utjecajem na globalnu ekonomiju.

Pretpostavke iznijete u toj studiji izazvale su neke kritike, ali analitičari kompleksnih sustava koje je kontaktirao *New Scientist* kažu da je to jedinstveni napor da se otkrije mreža kontrole u globalnoj ekonomiji. Dublja analiza mogla bi pomoći utvrditi mogućnosti da se globalni kapitalizam učini stabilnijim, pojašnjavaju.

Ta studija, koju je proveo trio teoretičara kompleksnih sustava sa Švicarskog federalnog instituta za tehnologiju u Zürichu, prva je koja je otišla dalje od ideologije i pokušala empirijski identificirati takvu mrežu moći. Kombinira matematiku koja se već dugo koristi u modelima prirodnih sustava s opsežnim korporacijskim podacima kako bi se mapiralo vlasništvo među TNK-ovima.

REALITY TELEVISION

Prethodne studije utvrdile su da šačica TNK-ova posjeduje velike dijelove svjetske ekonomije, ali su uključivale ograničen broj kompanija i nisu uzimale u obzir neizravno vlasništvo, pa nisu mogle objasniti kako to utječe na globalnu ekonomiju: na primjer, čini li ju stabilnijom ili manje stabilnom.

Tim iz Züricha to može. Iz baze podataka Orbis 2007., u koju je upisano 37 milijuna kompanija i investitora iz cijelog svijeta, izvukli su svih 43.060 TNK-ova i zajednička vlasništva koja ih povezuju. Nakon toga su izgradili model kontrole među kompanijama kroz dioničarske mreže, u kombinaciji s operativnim prihodima svake kompanije, kako bi mapirali strukturu ekonomske moći.

Taj rad, koji će biti objavljen u PLoS One, otkrio je jezgru od 1.318 kompanija s isprepletenim vlasništvom. Svaka od 1.318 kompanija imala je veze s dvije ili više kompanija, a u prosjeku su bile povezane s njih dvadeset.

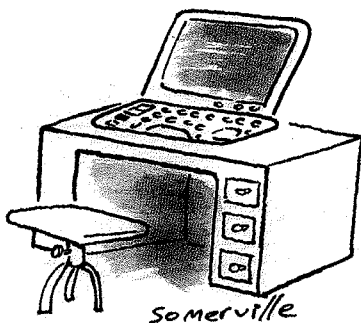
Osim toga, iako su predstavljale 20 posto svjetskih operativnih prihoda, čini se da je tih 1.318 kompanija kroz njihove dionice zajednički posjedovalo većinu najvećih svjetskih proizvodnih poduzeća – «stvarne ekonomije» – što predstavlja dodatnih 60 posto globalnih prihoda.

Kad je tim još više razmrsio mrežu vlasništva otkrio je da velik dio vodi do «superentiteta» od 147 još čvršće isprepletenih kompanija koje su potpuno u vlasništvu drugih članova superentiteta – koji kontrolira 40 posto ukupnog bogatstva u mreži. U stvari, manje od jedan posto kompanija kontrolira 40 posto čitave mreže.

Ovo je 20 najvećih među tih 147 superpovezanih kompanija:

1. Barclays Bank PLC
2. Capital Group Companies, Inc.
3. FMR Corporation
4. AXA SA
5. State Street Corporation
6. JPMorgan Chase & Co.
7. Legal & General Group PLC
8. Vanguard Group, Inc.
9. UBS AG
10. Merrill Lynch & Co., Inc.
11. Wellington Management Co., LLP
12. Deutsche Bank AG

DEVETA LEKCIJA: OPREZNO S TIPKOM 'DELETE'.

Somerville

13. Franklin Resources, Inc.
14. Credit Suisse Group
15. Walton Enterprises, LLC
16. Bank of New York Mellon Corp.
17. Natixis SA
18. Goldman Sachs Group, Inc.
19. T. Rowe Price Group, Inc.
20. Legg Mason, Inc.

[Napomena urednika: U ovom istraživanju korišteni su podaci iz 2007., tj. iz vremena prije «globalne financijske krize».]

(Izvor: New Scientist, 22. listopada 2011., <http://tinyurl.com/69zde4f>)

NOVA MEDICINSKA AFERA

AUTORI PSIHIJATRIJSKE «BIBLIJE» POVEZANI SU S INDUSTRIJOM

Jedna studija dovela je u pitanje nezavisnost priručnika *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders* (DSM) koji objavljuje Američko udruženje psihijatar (APA). DSM-5 trebao bi biti objavljen u svibnju 2013.

Dr. Lisa Cosgrove sa Sveučilišta Harvard i dr. Sheldon Krimsky sa Sveučilišta Tufts analizirali su financijske informacije o 141 članu «radnih grupa» koje pripremaju nacrt priručnika i utvrdili da 57 posto njih ima veze s industrijom. Osim toga, radne grupe koje su imale najviše članova povezanih s industrijom razmatrale su bolesti za koje su glavni tretman lijekovi i čije su predložene promjene u dijagnozi posebno kontroverzne.

(Izvori: New Scientist, 14. ožujka 2012., <http://tinyurl.com/82pwce9>)

DRŽAVNI TERORIZAM

IZA BOMBAŠKIH NAPADA U SIRIJI NAVODNO STOJE CIA I MOSSAD

Turski dnevni list *Aydinlik* u ponedjeljak [7. svibnja] izvijestio je da su «Agenti CIA-e i Mossada izveli – i još uvijek izvode – razne napade u nekoliko zemalja uključujući Irak, Pakistan i Libiju». U članku se tvrdi da su tijekom okupacije Iraka agenti podmetali bombe u džamije kako bi nahuškali šijite protiv sunita i obrnuto.

«Ti agenti postigli su svoj cilj tamo gdje je većina njihovih operacija bila usmjerena na šijitske i sunitske džamije. Svi bombaški napadi bili su proglašeni samoubilačkim napadima, objavljeno je da su bombaši samoubojice poginuli, ali činjenice su suprotne tvrdnjama», dodaje dnevni list.

Novine ističu da CIA i Mossad sada počinju primjenjivati istu metodu u Siriji kako bi osujetili plan UN-ovog poslanika u toj zemlji Kofija Annana.

(Izvor: Al-Manar News, 9. svibnja 2012., <http://tinyurl.com/d8dz8km>)

WALL STREET U MOSKVI

VOĐEĆI LJUDI RUSKE OPORBE UHVAĆENI NA 'DOGOVORU' U AMERIČKOJ AMBASADI U MOSKVI

Sredinom siječnja 2012., samo nekoliko dana nakon što je Michael McFaul stigao u Moskvu kako bi započeo svoj mandat kao ambasador SAD-a u Rusiji, vođe ruske oporbe postrojili su se u red pred američkim veleposlanstvom kako bi se sastali s njim na bizarnom dogovoru koji je smrdio na izdaju i dvoličnost.

Kad su im pristupili novinari koje je zanimalo zašto su svi došli pozdraviti američkog veleposlanika, odgovori vođa kretali su se u rasponu od šutnje do osornih i uvredljivih komentara koji impliciraju da novinari predstavljaju vladine napore da ometu njihov rad i legitimnost. To je uobičajen odgovor koji daju članovi ruske oporbe kad ih bilo koji novinar pokuša upitati o njihovim sve očiglednijim vezama s Wall Streetom i Londonom.

Na dogovoru u američkom veleposlanstvu bili su prisutni svi glavni likovi iz izvještaja zapadnih medija o demonstracijama protiv Vladimira Putina, uključujući Borisa Nemcova, Jevgenija Čirikova iz «Strategije 31» koju financira Nacionalna zaklada za demokraciju (NED) američkog ministarstva vanjskih poslova, Lev Ponomarev iz NED-a, Zaklada Ford, Otvoreno društvo i Moskovska helsinška grupa i Lilja Šibanova iz Udruge GOLOS koju financira NED, navodno «nezavisne» grupe za nadgledanje izbora koja je bila glavni izvor optužbi

za izbornu prijevaru protiv Putinove stranke Ujedinjena Rusija. Jasno, to nije bilo prvi put da je između ruske oporbe i američkog ministarstva vanjskih poslova došlo do razmjene riječi i novca, ali to je bio dosad možda najotvoreniji primjer takvog flagrantnog spletkarenja.

Veleposlanik SAD-a u Rusiji, sam Michael McFaul, registrirani je član i Freedom Housea i Nacionalne zaklade za demokraciju, dviju organizacija koje su na zlu glasu zbog izvanteritorijalnog uplitanja u vanjske poslove suverenih zemalja i koje demonstrativno financiraju, podržavaju i usmjeravaju takozvanu rusku oporbu. U član-

ku iz listopada 2011. pod naslovom «Agitator nominiran za sljedećeg 'ambasadora' SAD-a u Rusiji» ispravno sam predvidio da će McFaulov glavni cilj biti nastaviti s američkom «podmuklom predstavom 'pomirbe' s Rusijom, uz istovremenu subverziju ruske vlade političkim neredima koje financira SAD.» Čini se da je McFaul ozbiljno prionuo na posao.

Usprkos kompromitirajućem razotkrivanju veza ruske oporbe s Wall Streetom i Londonom zapadni mediji ovaj su vikend [5.-6. svibnja], tijekom prosvjeda protiv inauguracije ruskog predsjednika Vladimira Putina, još uvijek uporno tvrdili da su takve veze konstrukcija propagande kojom upravlja Kremlj. *Associated Press* je u članku «Putin se vraća na predsjednički položaj u izmijenjenoj Rusiji» optužio Putina da želi stvoriti dojam da prosvjednici «dobivaju novac od Amerikanaca i namjeravaju izazvati revoluciju koja bi Rusiju vratila u nestabilnost i poniženja iz 1990-ih». AP dodaje: «budući da je televizija koju kontrolira Kremlj i dalje glavni izvor informacija za većinu Rusa mnogi su mu povjerovali». U stvari, Putinovu ocjenu oporbe potvrđuje i sama web-lokacija Nacionalne zaklade za demokraciju, kao i stranice «O nama» raznih oporbenih web-lokacija, a potvrđuju je i dogovori koje članovi opozicije vode sa stranim interesnim krugovima u veleposlanstvima na ruskom tlu. U stvari, brojni lideri ruske oporbe pripadnici su i predstavnici korumpirane oligarhije koja je opljačkala Rusiju 1990-ih nakon pada Sovjetskog Saveza. Izdaja je toliko otvorena da se nameće pitanje jesu li Sjedinjene Države zaista postale toliko bezobzirno drske, toliko očajne, ili igraju širu geopolitičku igru koju tek treba razotkriti.

(Izvor: Tony Cartalucci, *Land Destroyer Report*, 6. svibnja 2012, <http://tinyurl.com/727bgo3>)

KONFERENCIJA DRUŽBE BILDERBERG – 2012.

U HOTELU WESTFIELDS MARRIOT U CHANTILLYJU U AMERIČKOJ SAVEZNOJ DRŽAVI VIRGINIJI ODRŽANA JE OVOGODIŠNJA KONFERENCIJA DRUŽBE BILDERBERG. MNOGI AKTIVISTI I PROSVJEDNICI, UJEDINJENI POD KAPOM PROJEKTA „ZAUZMIMO BILDERBERGE“, JOŠ SU JEDNO IZRAZILI SVOJE JASNO PROTIVLJENJE GLOBALISTIČKIM PLANOVIMA SVJETSKIH MOĆNIKA

Pripremio: Giuliano Marinković

uforadio@gmail.com

Prije samo četiri godine New York Times je pisao kako Družba Bilderberg ne postoji. O meni su pisali kao o idiotu i čovjeku koji umišlja stvari, ponosno je izjavio Alex Jones dok je 30. svibnja 2012. s ručnom kamerom snimao parking ispred hotela Westfields Marriot u Chantillyju u Virginiji. Još početkom svibnja rezervirao je sobe za sebe i snimateljsku ekipu, znajući unaprijed da će to biti mjesto ovogodišnjih sastanaka Družbe Bilderberg koji su naposljetku održani od 31. svibnja do 3. lipnja.

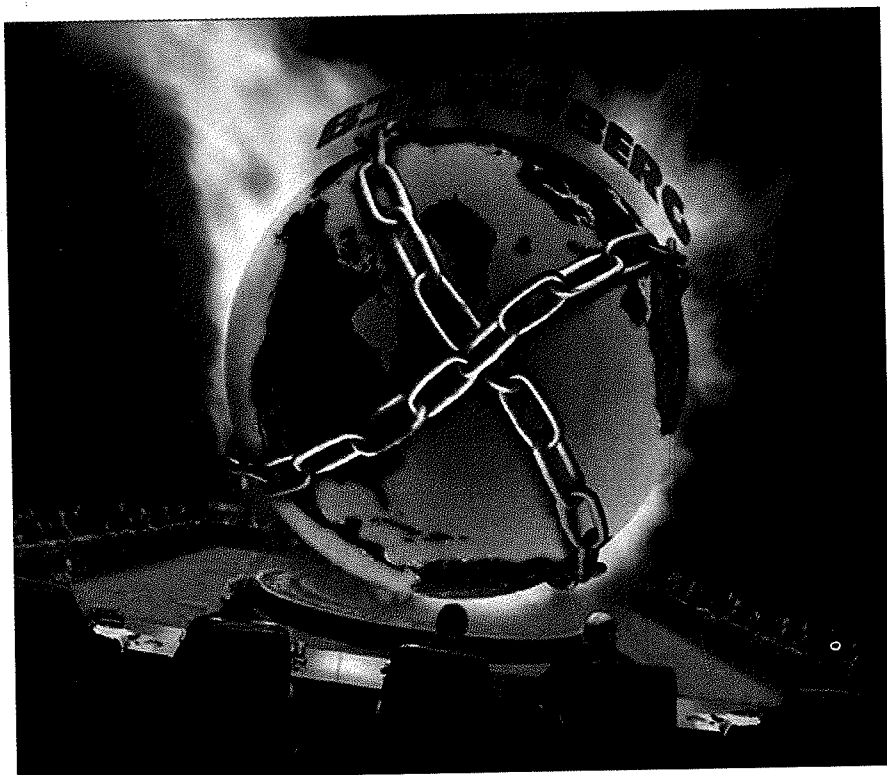
Međutim, dva dana prije početka konferencije, Alex i njegova ekipa dobili su obavijest da im se otkazuje rezervacija zbog navodnog renoviranja hotela. Premješteni su i ostali gosti s ponudom o alternativnom smještaju. Zaštitari i policija već su zauzimali svoje položaje postavljajući metalne ograde i barijade. Visoka plavokosa Nizozemska, za koju istraživači pretpostavljaju da je bila izaslanica nizozemske kraljice Beatrix, upozoravala je preostale goste da moraju što prije otići iz hotela. Hvalila se kako su zaštitari postavili i mitraljeska gnijezda. Družba ništa nije prepustila slučaju ove godine očekujući veliki broj aktivista. Dok je parking nadlijetao helikopter, Alexu je prišao jedan od upravitelja hotela.

„Nažalost nemamo slobodnih soba pa ću Vas zamoliti da napustite ovaj posjed i da me prestanete snimati“, rekao mu je.

„Pa ovo su moji javni komentari“, samouvjereno je uzvratilo Alex argumentirajući da mu to daje pravo snimanja.

„Ovo je privatni posjed i nije mi jasno zašto me snimate i fotografirate ovaj hotel?“

„Zato što smo ovdje rezervirali sobu pa smo došli po račun i potvrdu naše rezervacije“, hladno je uzvratilo Alex.

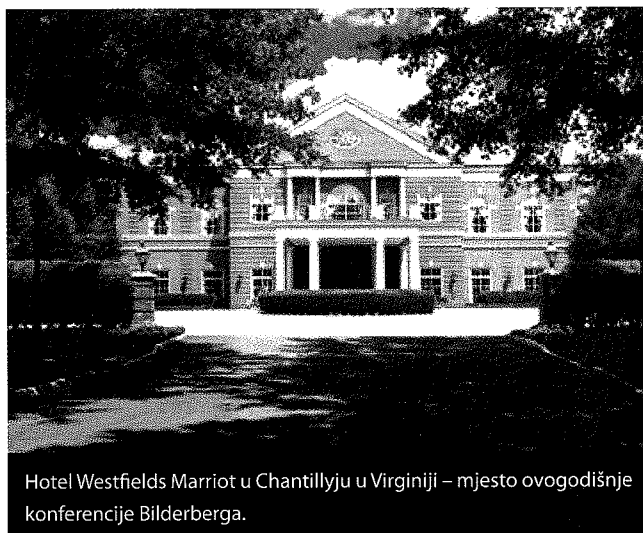

Riječ je o istom hotelu u kojem je Družba održala sastanak 2008. godine pa se Alex vratio na poznatu lokaciju s koje je već tada izvještavao. Ovaj su put osoblje hotela, policija i zaštitari dobro znali da je riječ o neustrašivom novinaru kojega neće ništa spriječiti da poprati cijeli događaj. Poznat je kao istaknuti borac protiv globalizacije društva i voditelj popularne radio emisije „The Alex Jones Show“.

MOĆNICI IZ SJENE

No, zbog čega je ta famozna Družba Bilderberg toliko zanimljiva istraživačima i aktivistima? Ta tajanstvena skupina okuplja pripadnike europskih kraljevskih obitelji, obavještajnu i vojnu elitu, američke i europske političare te direktore vodećih korporacija,

svjetskih medija i financijskih institucija. Članovi Družbe svake godine održavaju konferenciju uglavnom u različitim gradovima diljem svijeta na kojoj sudjeluje više od stotinu delegata. Tradicija je to koja traje od 1954. godine kada su prvi sastanak održali u hotelu Bilderberg pokraj Arnhema u Nizozemskoj, po čemu je skupina dobila ime. Istraživači upozoravaju da Družba donosi odluke o strateškim ciljevima SAD-a i zapadne Europe bez ikakve javne rasprave. Iz perspektive zakonske regulative Sjedinjenih Država, takvi su sastanci ilegalni jer je još od 1799. godine na snazi Loganov zakon koji zabranjuje političarima da u privatnom okruženju raspravljaju o političkim i poslovnim temama s dužnosnicima iz drugih zemalja.

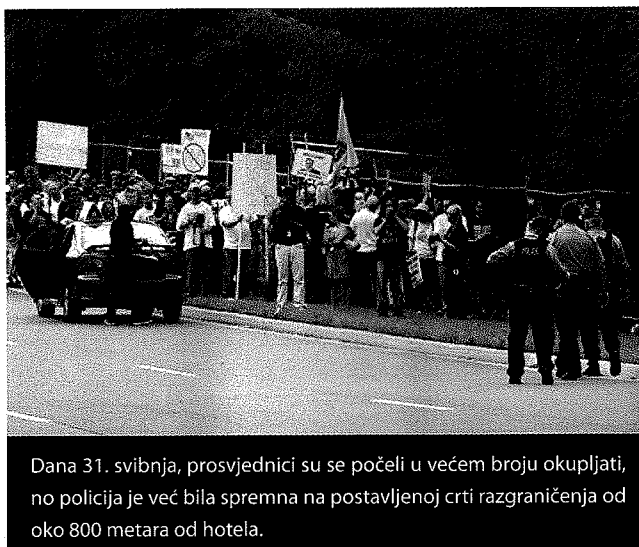

Hotel Westfields Marriot u Chantillyju u Virginiji – mjesto ovogodišnje konferencije Bilderberga.

Unatoč tome što je po definiciji riječ o tajnim sastancima jer Družba donosi odluke bez javnih priopćenja, raskrinkali su ih neprekidno izvještavanje alternativnih medija, gerilske fotografije s konferencije te prokrijumčareni dokumenti. Postojanje Bilderberga postalo je neosporno unatoč prijašnjem ignoriranju medija. No, srednjostrujaški mediji sada primjenjuju novu taktiku. Umjesto da izvještaju o skupini koja definira geostrateške i političke okolnosti diljem svijeta, izvjestitelji pričaju priče o simpatičnim starčićima i bogatašima koji odlaze na zajednički odmor kako bi proćavrljali o dobrim starim vremenima. Takav medijski krajolik posebice iritira Charliza Skeltona, predanog istraživača Družbe i novinara jedne od vodećih britanskih dnevnih novina *The Guardian*. Od 2009. godine piše reportažne članke izravno s mjesta održavanja konferencije. U početku je pisao reportaže iz jednog blažeg i naivnijeg kuta. Međutim, promijenio je mišljenje kada se informirao i upoznao s podacima. Novinar Paul Joseph Watson, jedan od suradnika Alexa Jonesa, naglašava da medijske tvrdnje o marginalnoj skupini poslovnih ljudi demantiraju tajni dokumenti Družbe koji su ugledali svjetlo

dana zahvaljujući upornim istraživačima. Tako se stvaranje eura kao jedinstvene valute spominje u njihovim dokumentima još iz 1955. godine. Willem Werner Hubert Claes, bivši glavni tajnik NATO-a, priznao je u radio intervjuu iz 2010. godine da sudionici Bilderberg konferencija definiraju konsenzus oko pitanja iz različitih

područja i sfera utjecaja koje nakon toga primjenjuju.

Dana 31. svibnja, prosvjednici su se počeli u većem broju okupljati, no policija je već bila spremna na postavljenoj crti razgraničenja od oko 800 metara od hotela.

OVOGODIŠNJI PLANOVI ELITE

Istraživači su i ove godine uspjeli doći do informacija o temama konferencije. Bilderberzi su vjerojatno raspravljali o kandidatima ovogodišnjih predsjedničkih izbora Sjedinjenih Država, sudbini Grčke i tehnokratskoj Eurozoni koja će nastaviti s jačanjem integracije i ograničenjima sloboda individualnih zemalja. Družba Bilderberg postepeno pretvara svijet

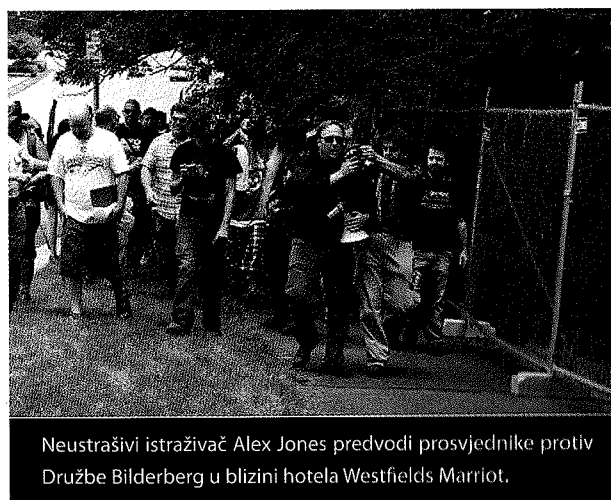
demokracije u svijet elitnih moćnika i korporacija.

Alex je telefonom intervjuirao istraživača Daniela Estulina u Španjolskoj, autora popularne knjige „*Istinita priča o Družbi Bilderberg*“ (dostupna u izdanju *TELEDISKA*), koji također ima svoje izvore informacija pa je uspio saznati da Družba nakon Grčke želi potpuno financijski slomiti i Španjolsku. Na istom su popisu Portugal i Francuska koje čeka ista sudbina. Iako oslabljena, Italija ima potporu Vatikana koji sprječava isti ishod.

Globalisti žele ostvariti i pad dolara u odnosu na kineski yuan što bi potaknulo kolaps svjetske ekonomije i konačno uništenje Sjedinjenih Država. Cilj je inflacija koja povećava dug i obveze, a Amerikanci bi bili pokusni kućnici tog procesa. Poslije toga uslijedile

Jim Tucker, veteranski istraživač Družbe, saznao je preko svojih izvora da su sudionici konferencije izuzetno ljuti zbog porasta popularnosti američkog domoljuba i političara Rona Paula

bi ostale države koje će također biti bačene na koljena. Ekonomska implenzija i bankrotiranje nacija ima za cilj postavljanje ujedinjene svjetske banke i globalne države koja će biti predstavljena kao jedina slamka spasa. Tako će

Neustrašivi istraživač Alex Jones predvodi prosvjednike protiv Družbe Bilderberg u blizini hotela Westfields Marriot.

se svijet pretvoriti u svjetsku tehnokratsku diktaturu.

Alex naglašava kako njegovi izvori tvrde da Družba nastoji uvesti i individualni identifikacijski broj za svakog korisnika interneta što bi još više ograničilo slobodu na mreži. Na ovogodišnjoj konferenciji navodno se raspravljalo i o budućim planovima NATO-a, budućnosti eura, japanskoj ekonomskoj situaciji, Afganistanu, Iranu, Rusiji te o utjecaju američke unutarnje situacije na vanjsku politiku.

Jim Tucker, veteranski istraživač Družbe, saznao je preko svojih izvora da su

cali s odobravanjem. Cijeli događaj prenosio je preko svoje radio emisije uživo. Njegova je ekipa s malim kamerama emitirala i video snimke s lokacije preko interneta i servisa Youtube. Sljedećeg dana, došao je još veći broj aktivista. Mnogi prosvjednici ujedinili su se pod kapom projekta „Ocuppy Bilderberg 2012“ (Zauzmimo Bilderberge - 2012) zahvaljujući kojem je organiziran veliki prosvjed.

„Gospodo, molim vas da se odmaknete“, obratio se policajac ženi s prosvjednim

tvih, hladnih ruku“, ogorčeno je uzvratila. Novinar Charlie Skelton zamijetio je da se ove godine prosvjednici nisu ustručavali izražavati svoj bijes. Svaki delegat Bilderberga morao se tako suočiti s bukom i povicima dok se u svom automobilu približavao hotelu.

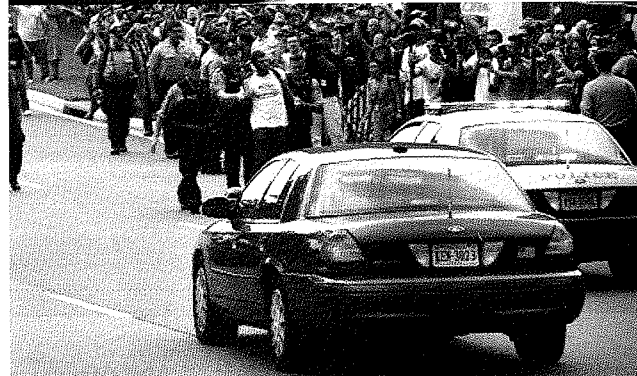
„Prevarantski ološe! Mi nismo robovi vaše oligarhije“, vikali su ogorčeni prosvjednici. Neki su nosili i transparente na kojima je pisalo: „Čovječanstvo pobjeđuje“ i „Upozorenje tajnim društvima: mi također imamo strojnice“.

Družba nakon Grčke želi potpuno financijski slomiti i Španjolsku. Na istom su popisu Portugal i Francuska koje čeka ista sudbina. Iako oslabljena, Italija ima potporu Vatikana koji sprječava takav ishod

sudionici konferencije izuzetno ljuti zbog porasta popularnosti američkog domoljuba i političara Rona Paula koji bi mogao ugroziti planove elite. Paul je istaknuti kritičar američke vanjske i monetarne politike te vojno-industrijskog kompleksa. Navodno je jedan od delegata bijesno komentirao da bi Paula i sve njegove pristaše trebalo ukrcati u zrakoplov zajedno s muslimanskim pilotom samoubojicom koji bi ih odveo u smrt.

POLICIJA I ZAŠTITARI PROTIV PROSVJEDNIKA

Dana 31. svibnja, prosvjednici su se počeli u većem broju okupljati, no policija je već bila spremna na postavljenoj crti razgraničenja od oko 800 metara od hotela. „IZDAJICE I KRIMINALCI! BILDERBERZI, RAZOTKRIT ĆEMO VAS! SLOBODAAA! POZDRAVLJAM SVE KOJI SU OVDJE I ZAHVALJUJEM VAM JER STE SE USPROTIVILI TIRANIJI! POBIJEDIT ĆEMO KRIMINALNU GLOBALNU MAFIJU KOJA ŽELI PREUZETI NAŠE DRUŠTVO!“, strastveno je vikao Alex Jones u svoj megafon dok su mu prosvjednici kli-

Policija i zaštitari protiv prosvjednika konferencije.

balonima koja je ljutito gestikulirala prema nadolazećim limuzinama moćnika. „Ovo je moje građansko pravo. Moje balone moći ćete uzeti samo iz mojih mr-

Zamjetna je i određena simpatija policajaca prema prosvjednicima unatoč njihovoj službenoj dužnosti. Policajac Lee priznao je Alexu da sluša njegovu radio emisiju i da je upoznat s cijelom situacijom. Taman kada se početo otvarati pred kamerama na scenu je došao nadređeni policajac koji ga je gestom upozorio pa se Lee odmaknuo nekoliko koraka unatrag. Policijske zapovijedi s vrha bile su jasne. Nema tolerancije prema aktivistima pa su uslijedila i uhićenja. Iz raskošnih vozila Bilderberga mogle su se vidjeti gestikulacije vozača i tjelohranitelja koji su prosvjednicima dizali srednji prst.

Limuzine jure, ali ni aktivisti ne gube vrijeme. Škljocaju fotoaparati i razotkrivaju lica delegata. Prepoznaju zamjenicu kineskog ministra vanjskih poslova Fu Ying, španjolsku potpredsjednicu Sorayu Saenz, zamjenicu predsjedatelja Svjet-

skog, ekonomskog foruma Josette Sheeran, predsjednika AXA-e (op. a. Francusko osiguravajuće društvo koje globalno djeluje diljem svijeta) Henrija de Castriesa, i tako

Finska ministrica financija Jutta Urpilainen dolazi na konferenciju Bilderberga.

dalje. Kao i prethodnih godina, tako se i ovaj put na popisu našla čitava paleta sudionika. Senator John Kerry, guverner Indiane Mitchell Daniels, zastupnik britanskog Parlamenta Nick Boles, član britanskog Doma lordova Peter Mandelson, britanski ministar pravosuđa Kenneth Clarke, nizozemski premijer Mark Rutte, irski ministar financija Michael Noonan, poljski ministar financija Jacek Rostowski, finska ministrica financija Jutta Urpilainen, voditelj Nacionalne sigurnosne agencije (NSA) general Keith Alexander, savjetnik Bijele kuće za pitanja nacionalne sigurnosti Thomas Donilon i izvršni predsjedatelj Googlea Eric E. Schmidt - samo su neki od visokih dužnosnika koji sudjeluju na ovogodišnjim sastancima.

Charlie Skelton šaljivo komentira kako će se britanski, poljski i finski ministri financija na konferenciji plemenito zauzimati za bolje živote svojih građana. Demonstracije prosvjednika ispred hotela nastavile su se i 2. lipnja. „Izdajice, odlazite iz naše zemlje“, uslijedila bi vikanja čim bi prošlo neko od vozila elite prema hotelu.

„Mi nismo kriminalci! Kriminalci su u zgradi iza!“, povikao je jedan mladić prema policajcima. „Ne mogu nas sve uhititi! Udružimo se svi zajedno!“, vikao je drugi aktivist. Nije trebao dugo čekati. Policajci su ga brzo zgrabili i ubacili u vozilo. Napetost se povećavala i ulice su bile preplavljene s više od 500 prosvjednika. Uz razne aktivističke skupine, među gomilom mogli su se zamijetiti i Čuvari prisjega (Oathkeepers). Riječ je o vojnim

veteranima i umirovljenim policajcima koji su došli na mjesto događaja kako bi držali Bilderberge na oku. Njihov je cilj da ohrabre vojnike i policajce da poštuju načela u očuvanju američkog ustava. Novinar Charlie Skelton upitao je jednog od pripadnika Čuvara prisjega, bivšeg ki-

Dolazak predsjednika AXA-e Henrija de Castriesa na konferenciju Bilderberga.

Zamjenica kineskog ministra vanjskih poslova Fu Ying pokušava sakriti svoje lice.

rurga zrakoplovstva dr. Ricka Davisa, za njegove razloga dolaska u Chantilly.

„Bilderberzi su grabežljivci udruženog svjetskog kriminalnog poduhvata. Ti ljudi pokazuju klasične simptome psihopatije zbog njihove opsesije prema demonstraciji moći. Riječ je o veoma bolesnim ljudima koji njeguju kulturu negativnosti i smrti, a ja sam ovdje da zaustavim njihove planove. Njihovi planovi nas ubijaju“, objasnio mu je Davis.

JESU LI ŽOHARI JOŠ UVIJEK NA ULICI?

Dana 3. lipnja bio je zadnji dan konferencije Bilderberg. U jednom trenutku policija je zabranila prosvjednicima da prolaze s jedne na drugu stranu ceste. Tada se pojavio Alex Jones sa svojim megafonom. Okružen sa svojom snimateljskom ekipom i kamerama odmah se obratio policajcima nakon čega je bezbrižno prešao s jedne strane ulice na drugu. Među aktivistima prolomio se uzvik oduševljenja jer je to bila njegova mala pobjeda. Limuzine su tijekom 4. lipnja napuštale hotel. Charlie Skelton saznao je za mnoge zanimljive detalje o ovogodišnjoj konferenciji. „Želim da znate da vas oni (Bilderberzi) nazivaju žoharima. Dok sam radio u hotelu, jednom su me prigodom upitali jesu li žohari

Alex naglašava kako njegovi izvori tvrde da Družba nastoji uvesti i individualni identifikacijski broj za svakog korisnika interneta što bi još više ograničilo slobodu na mreži

još uvijek na ulici. Mislili su na vas“, povjerio se Charliju jedan djelatnik hotela. No, ljutiti prosvjednici još su jednom poslali Bilderberzima jasnu poruku. Narod ih nikada neće prihvatiti kao njihove predstavnike.

Španjolska potpredsjednica Soraya Sáenz de Santamaría proviruje kroz sjedište svoga automobila.

KONTROLA UMA JE POSVUDA OKO VAS!

MOŽE LI SE KOLEKTIVNA PSIHA ISKORISTITI ZA (POGREŠNO) NAVOĐENJE ČOVJEKA NA PUTEVE DRUŠTVENE, POLITIČKE, KULTUROLOŠKE, GOSPODARSKE I INTELEKTUALNE DESTRUKCIJE? MNOGO OD TOGA DOGAĐA SE DANAS, KAO ŠTO SVAKI PROUČAVATELJ PSIHOLOŠKIH OPERACIJA (PSYOPS) I PSIHOLOŠKOG RATOVANJA (PSYWAR) VRLO DOBRO ZNA

Piše: Adrian Salbuchi

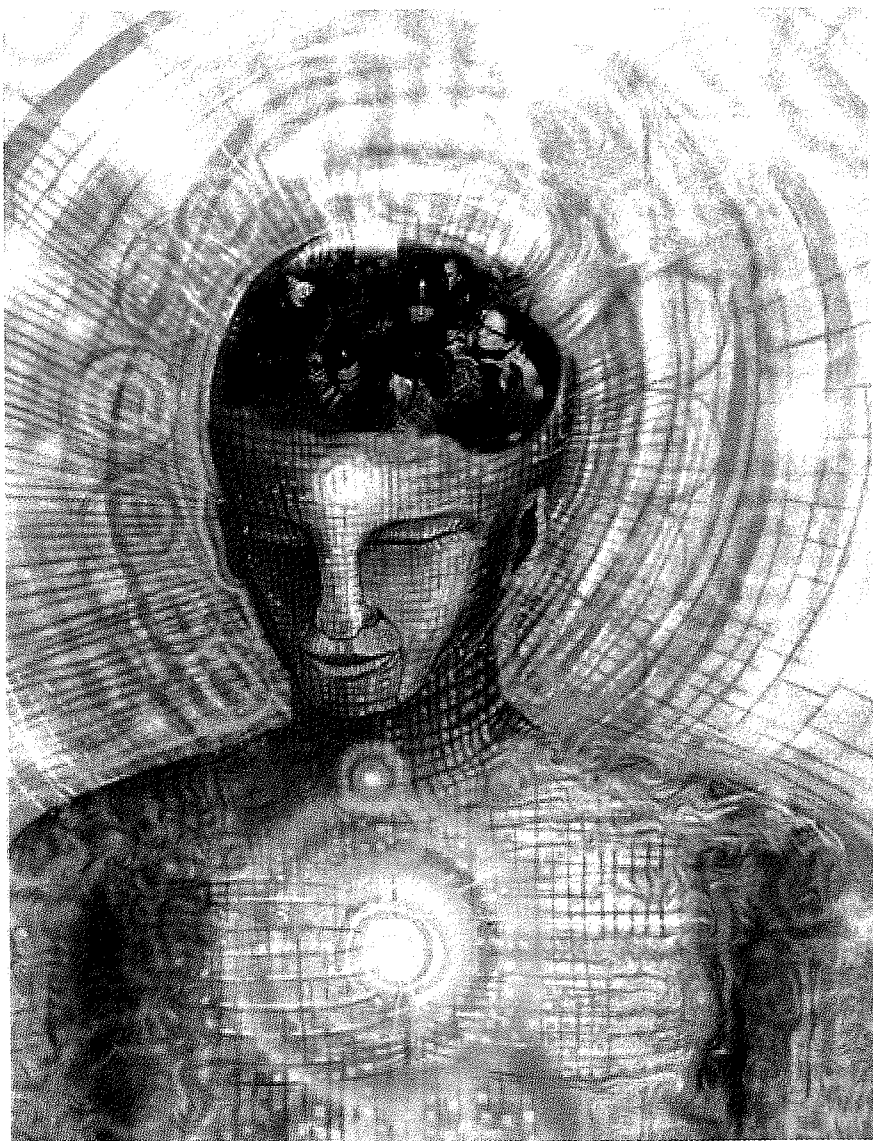
Čovjekova je zadaća postati svjestan sadržaja koji nas guraju prema Nesvjesnome. Široke narodne mase uvijek su plodno tlo za psihičke epidemije.

- Carl G. Jung

Kontrolirati um jednostavnije je nego što mislite! To može svatko. Ne vjerujete? Mislite da nema svatko moć kontrolirati stotine, tisuće, čak milijune ljudskih umova? Onda pogledajte ovaj naš mali pokus: Sad ću ja upravljati vašim umom! Da: gdje god na svijetu da se nalazite, ja vam nalažem da mislite na to kako je kišna večer i Eiffelov toranj je pogodio grom. U redu? Mislite na tu sliku? Dobro... Sada prestanite misliti na Eiffelov toranj u kišnoj noći pod udarom groma. Ne možete? Potrudite se jače! Svejedno ne možete? Ha! Reći ću vam zašto: jer ja upravljam vašim umom! Shvaćate li? Ubacivati ideje i slike u mozak drugih ljudi je, eto, tako lako! Sada zamislite da sam taj "mali pokus" izveo na svjetskoj televiziji, za publiku od recimo jedne ili dvije milijarde ljudi. I da sam vam umjesto nedužne slike "Eiffelova tornja" "naredio" da u mislima vidite nešto kudikamo moćnije... da se npr. urušava Svjetski trgovački centar ili da Osama bin Laden rešeta strojnicom neki nevidljivi "cilj" (možda malu zapadnu djecu?) ili svatove Princa Williama u njegovim pripremama za "nekadašnjeg i budućeg kralja"?

ZAUZDAVANJE I ISKORIŠTAVANJE KOLEKTIVNE PSIHIČKE ENERGIJE

Kakve su posljedice i opasnosti činjenice da je moguće navesti stotine milijuna, pa i milijardi ljudi da vide i čuju *točno* isti sadržaj u *točno* isto vrijeme diljem svijeta, neprekidno, uzastopce? Kakav je, ako ga ima, sveukupni utjecaj sve te psihičke energije na kolektivnu psihu, na fizičke mozgove pa čak i na fizički svijet? Može

li kolektivna psiha, i ne znajući, djelovati kao okidač fizičkih događaja?

Takvi kolektivni utjecaji u povijesti svijeta su nezapamćeni do sada – zahvaljujući globalnoj televiziji, radiju i internetu. Krećemo se u neistraženom području: jednostavno ne znamo postoje li takvi utjecaji ili ne. Hoćemo li možda otvoriti pravu Pandorinu kutiju upustimo li se u zakućaste dubine kolektivne psihe.

Štoviše: je li moguće da su u ovaj skupni efekt koji je pokrenulo stotinu milijuna ljudskih mozgova zadržali nevidljivi kontrolori s ciljem da proizvedu određene posljedice, pojave ili okolnosti koje im se uklapaju u planove? Bi li se takav istančan efekt čak mogao iskoristiti da se materijaliziraju ideje i događaji te se na taj način iskoriste za djelovanje na svjetske događaje?

To su očito goruća pitanja na koja danas nemamo odgovore, međutim, ako je ikad postojalo vrijeme da se takve mogućnosti počnu istraživati, ovo je sasvim sigurno taj trenutak, neovisno o tome smatrate li da to može ili ne može biti moguće.

Otkrije li se jednog dana da ti fenomeni *doista* postoje i da *think-tank* organizacije svjetske elite moći – Tavistock Institute zajedno s CIA, MI6 i drugima – uprežu takve nesvjesne kolektivne psihičke energije za vlastite ciljeve, koristeći ljudske mase posvuda (barem posvuda gdje postoji TV-ekran) kako bi psihičkim putem materijalizirale svoje ciljeve, bilo bi bolje da taj predmet što prije istražimo.

Koje li ironije ako oni to uprežu *naše vlastite* umove upravo protiv nas samih kako bi nas iskoristili za *svoje* ciljeve i potrebe! Drugim riječima, može li se kolektivna psiha iskoristiti za (pogrešno) navođenje čovjeka na puteve društvene, političke, kulturološke, gospodarske i intelektualne destrukcije? Mnogo od toga događa se danas, kao što svaki proučavatelj psiholoških operacija (PsyOps) i psihološkog ratovanja (PsyWar) vrlo dobro zna.

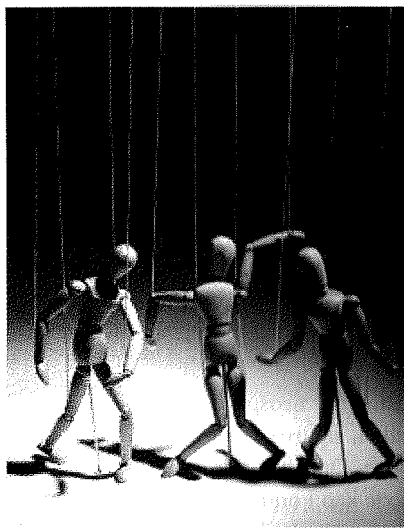
RAZINE KOMUNIKACIJE

Vrhovne vojne postrojbe moći često su u interakciji i komuniciraju putem potpuno drukčijeg sustava simboličkog jezika koji, kad ga se ispravno shvati, potvrđuje vjerodostojnost tradicije iluminata i djelovanje redova Slobodnih zidara. Nemojte da vas to zavarava: nije riječ samo o tome da se poigravaju znamenjem, simbolima, "moćnim riječima" i datumima. Oni i predobro poznaju istinsku moć, primjerice, kabalističkih brojeva i služe se njima u mnogim svojim "trikovima zanata".

Katkad im služe kao putokazi i oznake za njihove strateške planove i tajne operacije, jer znaju da će nevještom oku većine potpuno promaknuti ili će ih, još gore, smatrati tek nevinim hirovima, nevažnim igrarijama. Oni imaju funkciju kakvu su imali i davni špijuni koji bi svojim tajnim agentima u stranim zemljama slali upute, objavivši neki mali oglas u mjesnim novinama: svima pred očima, nevino i bezazleno, a opet ... tako važno!

Sada, gledajući unatrag, shvaćamo one brojne izdajničke naznake iz Hollywooda da je 11. 9. bio planiran i da je na neki način morao biti "iskomuniciran" onima "upućenima". Tu nam je pred našim

očima: u epizodi crtane serije Simpsoni *The City of New York versus The Simpsons* (emitirane 21. rujna 1997.) kad Bart i Lisa pokazu brošuru s oznakom "9/11" pa omiljena američka obitelj odluči posjetiti Svjetski trgovački centar, a poslije neki skitnica u podzemnoj željeznici navede svoju adresu kao "Isus, n/r Pentagona". Ili u filmu *Matrix* iz 1997. godine, kad Nea (Keanu Reeves) uhite, vidi se kako je datum valjanosti njegove putovnice 11. rujna 2001. Ili primjer iz *Državnog neprijatelja* (1998.) – datum rođenja zamjenika šefa Nacionalne agencije za sigurnost (NSA) (John Voigt) je ... 11. rujna 1940. Ili pak radnja prve epizode serije *The Lone Gunmen* (FoxTV, ožujak 2001.): članovi tajnog udruženja planiraju srušiti Svjetski trgovački centar i svaliti krivnju za to na "teroriste..." Tu je još čudniji prizor iz *Vražjeg odvjetnika*

(1997.), još nesuvisliji primjer, koji pokazuje video tornjeva WTC-a sa zgradom Woolworth u prednjem planu, snimljen ultravelikom brzinom kroz dan i noć... Upozorenja?

Očigledno je da iza ovih pojava koje se doimaju posve nevino postoje znakovi koje valja iščitati. Da bi se razumjelo ono što se danas događa, to je kao da se vozite autocestom od grada do grada, morate razumjeti i ispravno tumačiti cijelo mnoštvo znakova, upozorenja i obavijesti koji vam govore gdje je izlaz, kad treba nagaziti na gas, a kad prikočiti. Svima bi nam dobro došlo da takve "znakove" poznajemo i da imamo prave "mape", ili još bolje svoje verzije PsyOpsa i "GPS-ova" u pronalaženju svoga puta.

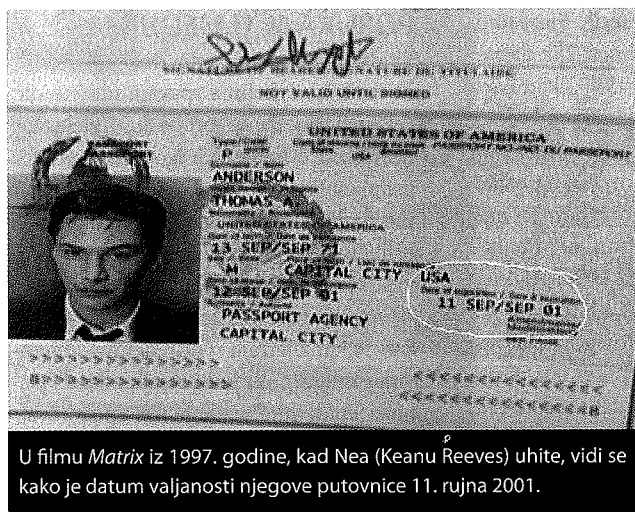
PORUKA JE U MEDIJIMA

Ljudska psiha ima vrlo duboke, arhaične zakutke u kojima spavaju moćne sile, čekajući da ih se probudi. Kolektivno nesvjesno o kojemu je govorio švicarski psihoanalitičar Carl G. Jung moćan je izvor arhaičnih, kolektivno naslijeđenih psihičkih sklonosti koje su usađene u čovjeku i duboko u samom tkanju kozmosa – Jung ih je nazvao "arhetipovima" – koji, kad se kanaliziraju u određenim smjerovima mogu pokrenuti neobuzdane "psihičke epidemije" na koje nas upozorava. Potkraj dugog života Jung je strahovao da bi nekontrolirano oslobađanje upravo takvih epidemija predstavljalo najveću opasnost s kojom bi se čovječanstvo suočilo krajem tisućljeća. Svega tri godine prije smrti 1961. godine upozoravao je na to da se "pojavljuje jedan arhetip, na način svojstven za 'kraj jednog razdoblja', te

Koje li ironije ako oni to uprežu naše vlastite umove upravo protiv nas samih kako bi nas iskoristili za svoje ciljeve i potrebe!

upućivao na previranja i velike promjene koje možemo očekivati. Zapravo je Jung samo osam dana prije smrti - 30. svibnja 1961. - svojoj kćeri izdiktirao posljednje vizije: "Vidim uništene goleme predjele, nepregledne predjele Zemlje. Ali, hvala Bogu, ne cijeli Planet." Napravio je i crtež, a tekst ispod njega glasio je: "Posljednjih 50 godina čovječanstva". To upućuje na naše vrijeme...

Kad je govorio "o kraju jednog razdoblja" mislio je na psihičke procese koji se odigravaju već vrlo dugo – preko nekoliko tisuća godina – za koje se smatralo da su "sinkronistički" (tj. akauzalno povezani) s odgovarajućim položajem Zemlje, Sunca i zvijezda. Kako Sunce "obilazi" konstelacije zodijska tijekom dugotrajnog procesa, u astronomiji poznatog kao "precesija ravnodnevnica", kao da se "bude" određeni kolektivni arhetipovi te ostaju aktivni tisućama godina, a drugi do tada aktivni, prestaju s djelovanjem. Elita svjetske moći to i predobro zna i dobro iskorištava, što bi mogao biti razlog zašto se u javnosti o Jungovoj psi-

hologiji govori mnogo manje negoli o elitinu miljeniku, Sigmundu Freudu. Freud je 'podsvjesno', u osnovi, smatrao košem za smeće, tj. za potisnute osobne traume; Jung je nesvjesno smatrao nadređenim svjesnomu umu te je držao

rijsku gnostičku raspravu u egzoterijski priručnik o zgrtanju moći.

Kao što je mnogima poznato, Smaragdna ploča vrlo je kratak tekst koji počine ovim riječima:

Gloria Mundi? (Kraj slave svijeta?).

U ovome posljednjem djelu Fulcanelli opisuje kako svjetska elita koja drži moć u rukama vješto barata svojim vlastitim sotonskim okultnim programom kroz parodiju gnostičkog *Opusa Magnusa*, tj. Thothove odnosno Hermesove Smaragdne ploče, pretvarajući na izopačen način tu dubokoumnu ezote-

Apollo spustio na Mjesec, ovladali Mjesecom; "vjetar ga je nosio u tijelu" (tu je "vjetar" metafora za svjetske medije koji su raspršeni posvuda te za HAARP sustav kontrole klimatskih uvjeta); "Zemlja mu je majka" (Fulcanelli upućuje na kažnjivo manipuliranje DNK-om u biljnom i životinjskom svijetu te na projekt humanoga genoma).

I tu opet nailazimo na simboličko korištenje nadnevak.

Kad je "upregnula i ovladala" Suncem i Mjesecom, svjetska elita moći izvela je svoj prvi nuklearni pokus u Alamogor-du u Novom Meksiku 15. srpnja 1945.

Nije riječ o tek pukom poigravanju simbolima, datumima i riječima. Usadivanje dugoročne dalekosežne, sveobuhvatne globalne strategije i plana djelovanja u korijene koji sežu unatrag brojna tisućljeća, sve do egipatskog boga Thotha možda ima mnogo istančanje i dalekosežnije posljedice negoli to možemo dokučiti.

Nesumnjivo je krajnji čas da se i mi probudimo i počnemo uočavati te (ne tako) skrivene znakove pomoću kojih na nas puštaju 'psihičke tsunamije', iskorištavajući te nesvjesne energije, možda čak i za poticanje samoispunjujućih proročanstava

da njime upravljaju naslijeđene psihičke sklonosti. Freud je svoje 'zakone' psihologije smatrao univerzalno valjanima; Jung je vjerovao da svaka ljudska rasa ili etnička skupina posjeduje izrazito jasne psihološke razlike, kao što je različit i fizički izgled bjelačkih, semitskih, kineskih i crnačkih naroda.

Nesumnjivo je krajnji čas da se i mi probudimo i počnemo uočavati te (ne tako) skrivene znakove pomoću kojih na nas puštaju 'psihičke tsunamije', iskorištavajući te nesvjesne energije, možda čak i za poticanje samoispunjujućih proročanstava.

Je li to znao onaj proučavateljima gnosticizma nedokučivi lik poznat kao 'Fulcanelli' koji je, napisavši svoje prekrasne rasprave o okultnom alkemijskom simbolizmu u hramovima i zdanjima Francuske i Španjolske – *Tajne katedrale* (1926.) i *Dwellings of the Philosophers* (Nastambe filozofa) (1930.) – nestao poslije Drugoga svjetskog rata, da bi se neočekivano ponovno pojavio 1999. s dugo očekivanim trećim djelom: *Finis*

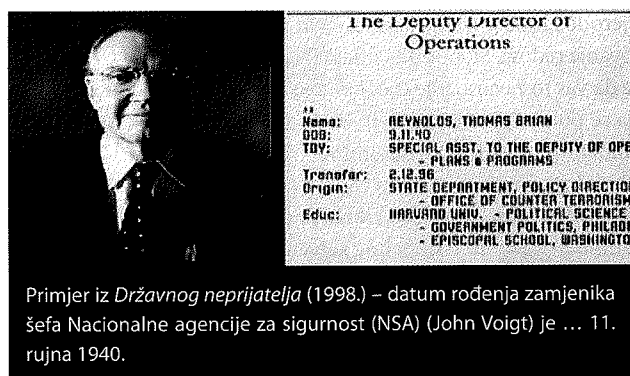
"Istina je, neosporna istina, sigurna i potpuna: Ono što je dolje je kao i ono što je gore, a ono što je gore je kao i ono što je dolje: izvodi čuda Jednoga. I kao što je sve poteklo od Jednoga, posredstvom Jednoga, tako su i sve stvari nastale od Jednoga, putem promjene."

Fulcanellijevo objašnjenje današnje materijalističke paradije ispunjenja proročanstva temelji se na daljnjim dijelovima Smaragdne ploče koje nastavno ilustrira elita.

"Sunce mu je otac" (to je razlog zbog kojega je elita izradila atomsku bombu: da u kolovozu 1945. pokažu svijetu u Hiroshimi i Nagasakiju kako su upregnuli moć Sunca); "Mjesec mu je majka" (onda su u srpnju 1969., kad se

2012. NIJE KRAJ SVIJETA; ALI BI MOGLA BITI KRAJ OVOG "SVIJETA"

Već godinama nam ta elita u kolektivnu svijest utiskuje podatak kako je pred nama neizbježan 'kraj svijeta'. Zajedno sa svojim vjernim slugama i tajnim agentima u Hollywoodu, vodećim te-

Primjer iz *Državnog neprijatelja* (1998.) – datum rođenja zamjenika šefa Nacionalne agencije za sigurnost (NSA) (John Voigt) je ... 11. rujna 1940.

levizijskim producentima (*Fox*, *Disney*, *DreamWorks*, *Universal*, *MGM*, *Paramount*) pripremaju našu kolektivnu psihu da bude "spremna prihvatiti kraj svijeta".

Sve to, čini se, ima tri cilja: a) da sve nas učini što bespomoćnijima (što ćete, naime, ako se asteroid sprema udariti o Zemlju?); b) da u nas usadi očekivanje neke iznenađne promjene u smislu kao da će se "dogoditi nešto značajno"; c) da nas podsjeti kako je posvuda oko

nas uvijek "neki neprijatelj", doista golem, gadan, koji se okomio na naše uništenje. Zbog toga moramo imati doista velikog, moćnog pa čak i nesmiljenog zaštitnika koji će nas braniti od neizbježnih katastrofa.

To je današnja verzija programiranog feudalizma. Hoćete hranu, krov nad glavom, zaštitu? Onda bolje poslušno i odano služite svojim feudalnim gospodarima, čak i ako to znači predati im vlastite sinove i kćeri, jer inače vam se loše piše. Danas je vrhovni feudalni gospodar elita kojoj poslušno i svesrdno služimo u zamjenu za hranu, stan i "zaštitu" jer inače... znate što slijedi: takav je postupak – "ili si uz nas ili si protiv nas" – *Baby Bush Syndrome*.

Golemi, odvratni, strašni neprijatelji su pravilo broj 1 koje osigurava dominaciju nad golemim ljudskim masama. Jučer su to bili Hitler, pa Japanci, pa crvena opasnost... Danas je to globalni terorizam, iskamski fundamentalisti i Osamina rulja...

Kako je još šezdesetih godina prošlog stoljeća objašnjeno u knjizi "Izveštaj sa željezne planine", neprijatelj ne mora biti stvaran da bi eliti bio od koristi; potrebno je samo da većina ljudi neprijatelja vidi kao stvarnog.

Vjerojatnost, a ne stvarnost je ono što je bitno. Jednom kad ljudi povjeruju da neprijatelj "postoji", ostalo je mačji kašalj. Zatim će svojevoljno stupati u stroju i urlati, slati svoje sinove i kćeri u Vijetnam, Europu, Japan, Irak, Koreju, Panamu, Libiju – kamo god – "u borbu s neprijateljem"; u "obranu naše zemlje".

SVE JE PITANJE VREMENA

Razlog zašto ovo postaje goruće upravo sada blisko je povezan s našim poimanjem vremena. Vrijeme je ključno; sve što radimo temelji se na vremenu. Sačinjavate se s nekim? Realizacija se uvijek zbiva u dvije dimenzije: prostor (npr. koordinate moje kuće) i vrijeme (npr. ponedjeljak, 16. srpnja 2012., u 8 sati i 30 minuta). To je, međutim, materijalistička, svjetovna, "zapadnjačka" upotreba vremena: Kronos.

Vrijeme je urezano u našu kolektivnu psihu na druge, istančanije načine. I

opet se okrećemo Carlu Jungu koji je govorio da su arhetipovi kolektivnog nesvjesnog iznad/izvan prostora i vremena te da njima upravljaju kozmičke sile koje je teško percipirati zbog toga što se njihovo očitovanje proteže kroz mnoge naraštaje.

U fenomenalnoj knjizi *Aion: Researches into the Phenomenology of the Self* (Aion: istraživanja fenomenologije jastva) Jung analizira aktivaciju arhetipova koji se odnose na jedan od dvanaest 'platonskih mjeseci' ili 'vjekova' u trajanju od 2.160 godina: naše doba koje sada završava, razdoblje Riba. U vrijeme Riba kršćanstvo je bio prevladavajući ton ili lajtmotiv koji je iznjedrio kršćanski simbolizam ribe (ICHTYS), uravnotežen svojim

"Sunce mu je otac" – to je razlog zbog kojega je elita izradila atomsku bombu: da u kolovozu 1945. pokažu svijetu u Hiroshimi i Nagasakiju kako su upregnuli moć Sunca

ženskim (i astronomskim) parnjakom Djevicom: Djevicom Marijom. Danas, kad ulazimo u doba Vodenjaka pojavljuje se novi arhetip, a stari arhetip, Ribe, postat će neaktivan i "bit će žrtvovan".

Mnogo je takvih primjera otprilike svakih 2.200 godina (prosječno razdoblje za svaki platonski mjesec). Kad je prije otprilike dva tisućljeća počelo vrijeme Riba prethodni 'mjesec' – Ovan – morao je biti "žrtvovan" (*Angus Dei qui tolis peccata mundi*), jaganjac Božji koji otkupljuje grijeh svijeta žrtvovan je, kako i priliči, na križu. Dvije tisuće dvjesto godina prije toga, kad je počelo razdoblje Ovna, vidjeli smo Jazona i njegove Argonauta koji su pratili arhetip Ovna sve do Kolhide u potrazi za zlatnim runom. Baš kao što će se i tisuću godina poslije Parsifal, Lohengrin i Titurel otisnuti na putovanje i potragu za Svetim gralom.

Ovdje nam suvremeni jezici ne pomažu mnogo jer danas imamo samo jednu riječ za pojam 'vremena', dok su u razdoblju klasike postojale tri posve različite riječi: *Kronos*, koji se odnosi na takozvano fizičko 'kronološko' vrijeme pomoću kojeg se bilježe i koordiniraju svjetski događaji; *Kairos* se koristio za predstavljanje značajnih trenutaka u vremenu, odnosno to bismo danas nazvali 'važnim događajima', dok je *Aion* – časni bog Rimljana – označavao vrlo duga razdoblja vremena koje nijedno ljudsko biće ne bi moglo osobno proživjeti, te otuda dolazi riječ *eon*.

Danas smo toliko obnevidjeli da zaboravljamo važnost razumijevanja dugih razdoblja vremena – eone. Oni označavaju psihičke akorde i tonove

To je današnja verzija programiranog feudalizma. Hoćete hranu, krov nad glavom, zaštitu? Onda bolje poslušno i odano služite svojim feudalnim gospodarima, čak i ako to znači predati im vlastite sinove i kćeri

od kojih se ne možemo previše udaljiti jer, sviđalo se to nama ili ne, 'znakovi vremena' uvijek će nam se nepozvano nametati.

AHILOVA PETA ELITE

Njima treba vaša pasivnost. Oni moraju dobiti vaš pristanak da bi radili to što žele, njima je potrebno da 'im prodaju dušu'. Doslovce! Trebaju vas da im 'potpišete' virtualni 'ugovor' u kojemu potvrđujete: "Da, pokoravat ću se vašim feudalnim gospodarima ako mi dopustite da živim i uživam 'prava'."

Istina je to stara koliko i čovječanstvo. U drami *Faust* njemački dramatičar Johan von Goethe prikazuje kako znanja željan, pretjerano intelektualni tip, profesor Faust 'potpisuje sporazum u krvi' s Mefistom – samim Vragom – u zamjenu za beznačajne ljepote svjetovne slave i sjaja. No jeste li se ikad zapitali zbog čega bi Vrag trebao bilo koga da s njim

'potpiše ugovor'? Odgovor je jednostavan: moći tame, moći zla trebaju vas da biste im služili *od svoje slobodne volje*.

Čini se da postoji neko kozmičko pravilo koje čak ni sami taj stari Vrag ne može zaobići, što znači da mu žrtve moraju služiti dragovoljno. To je elitina Ahilova peta koju moramo iskoristiti do krajnosti.

Tri primjera – tragedija, komedija i drama – iz hollywoodske centrale za proizvodnju filmova globalnog psihološkog ratovanja to izričito ističu: morate im služiti po svojoj slobodnoj volji, jasno i glasno:

Tragedija – *Vražji odvjetnik* (1997.), film u kojemu mladi odvjetnik u usponu Ke-

nima i kaže: "U redu, kako želiš." A na kraju kad se Pacino razotkrije kao Vrag podsjetit će Reevesa na to da je imao izbor, ali da je svojom slobodnom voljom radije odabrao tvrtku negoli ženu...!

Komedija – *Bruce Almighty* (2003.), u kojoj Jim Carrey glumi budalastog bezveznjaka koji se stalno žali "Bogu", na što se "Bog" (Morgan Freeman) pojavljuje u krajnje skromnoj odjeći i daje Jimu 'svemoguće moći' kako bi ga naučio koliko je teško upravljati univerzumu. Carrey može raditi što god poželi, ali 'Bog' mu kaže: "Samo jedno ne možeš: igrati se sa slobodnom voljom."

Njima treba vaša pasivnost. Oni moraju dobiti vaš priistanak da bi radili to što žele, njima je potrebno da 'im prodate dušu'. Doslovce! Trebaju vas da im 'potpišete' virtualni 'ugovor' u kojemu potvrđujete: "Da, pokoravat ću se vašim feudalnim gospodarima ako mi dopuštate da živim i uživam 'prava'."

"Mjesec mu je majka" – onda su u srpnju 1969., kad se Apollo spustio na Mjesec, ovladali Mjesecom

vin Lomax (Keanu Reeves) počinje raditi u jednoj njujorškoj tvrtci te na koncu uvidi da mu je bizarni šef John Milton (Al Pacino) sami Vrag. Reevesova žena Mary Anne to shvati mnogo prije njega, ali se mentalno i tjelesno slomi te počinje samoubojstvo. U jednoj ključnoj sceni Pacino kaže Reevesu: "Vrati se supruzi na nekoliko tjedana... bolesna je, treba te, odmori se od ovog slučaja na kojem radiš." Reeves razmisli nekoliko trenutaka i onda kaže: "Ne, nastaviti ću sa slučajem!" Na što Pacino/Vrag slegne rame-

Tako kad Jim poželi da ga voli djevojka koja ga je ostavila ona se jednostavno okrene i ode. I opet: slobodna volja!

Drama – *O za Osvetu* (2006.) u kojoj Hugo Weaving igra moćnog tajnovitog borca za slobodu poznatog samo kao "V" i, nadahnut Evom (Natalie Portman), koristi taktiku psihološkog rata u borbi protiv budućeg orvelovskog totalitarnog društva u Ujedinjenom Kra-

jevstvu. U jednoj divnoj sceni "V" se upleće u sve TV-sigale i emitira poruku ljudima:

"... riječi su sredstvo značenja i, onima koji žele slušati, obznanjuju istinu. A istina je da je u ovoj zemlji nešto strašno pogrešno, zar ne? Okrutnost i nepravda, nesnošljivost i ugnjetavanje; nekoć ste mogli slobodno prosvjedovati, misliti i govoriti kako mislite da je umjesno, a sada imate cenzuru i sustave nadzora koji vas prisiljavaju da se predate konformizmu i navode na pokornost. Kako

se to dogodilo? Tko je za to kriv? Sasvim sigurno postoje oni čija je krivnja veća i oni će biti prozvani na odgovornost, ali, istini za volju, tražite li one koji su krivi *morate se samo pogledati u ogledalo*. Znam zašto ste to učinili. Znam da ste bili uplašeni! Tko ne bi bio? Rat, teror, bolesti... Bilo je nebrojeno mnogo problema koji su se urotili i pomutili vam pamet, oduzeli vam moć zdravog rasuđivanja. Strah je uništio ono najbolje u vama i u tom ste se bezumlju okrenuli sadašnjem visokom kancelaru Adamu Suttleru. Obećao vam je red, obećao vam je mir, a sve što je tražio zauzvrat bio je vaš prešutni, pokorni priistanak." Vaša slobodna volja...

Nije nimalo čudno što je, u sva ova tri filma, ključ koji otvara vrata do oslobođenja – žena: smrt Mary Anne u *Vražjem odvjetniku*, odbijanje Jennifer Aniston Jimu Carreyu u *Bruceu Svemogućem* i Evi-na snaga i ljubav u *O za osvetu*. Znakovito je što Goetheov Faust završava ovim riječima: *Das Ewig-Weibliche zieht uns hinan* – "Vječno žensko vuče nas prema gore."

'FAKTOR TAJANSTVENOSTI'

Na početku ovog članka govori se o tome kako se kolektivna psihička energija može iskoristiti za ciljeve vezane uz ovaj svijet. Završio bih promišljanjima o tome kako istančane sile tame isto tako mogu iskorištavati kolektivne psihičke energije kako bi postigle svoje 'ciljeve izvan/iznad ovog svijeta'.

Oni koji su pročitali *Bardo Tho-dol* – na zapadu poznatiju kao *Tibetansku knjigu smrti* – znaju da se kad napustimo ovaj svijet jedan suptilan dio nas – um, psihički ostatak osobnosti – zadrži ovdje 'još neko vrijeme'. Međutim, on iznenada ostaje *bez fizičkog mozga i osjetila* koji ga podržavaju. Postoje naznake da taj psihički 'ostatak' može i dalje voditi dušu u iduću inkarnaciju jer mi i dalje doživljavamo iskustva u onostranom, putem mentalnog tijela – Ka u Egipćana – ali on ne upravlja fizičkim svijetom kao što smo to činili kad nam je živ mozak upravljao stopalima, ustima, rukama u interakciji sa svijetom, odnosno, kad smo 'radili ovo i ono'. Kad umremo više nemamo te fizičke organe, međutim na putovanju naše duše onostranim taj *Ka i dalje projicira ideje i koncepte, i tu se skriva jedna strašna opasnost*.

Kad se inkarniramo mentalne projekcije su onemogućene jer se naša pouz-

dana osjetila odmah uključe sa svojom logikom pa pročišćavaju ili ublažavaju te razdvajaju ono što je moguće od onoga što nije moguće. Tako, čak ako i zamisli da ispred prozora prelijeće ružičasti slon, moj um neće uistinu 'vidjeti' ni imati to iskustvo jer će pro-raditi moja osjetila očiju i mozga i reći mi da "je to nemoguće!"

Drugi jednostavan pokus: zamislite da vam jednog sunčanog dana u baru prepunom ljudi kažem: "Mislite na to da ste sami na groblju, a grobnice se otvaraju i živi mrtvaci nadiru prema vama." Samo biste se nasmijali jer vam je nemoguće da uopće pokrenete u sebi takvu besmisleni sliku. Ali zamislite da vam te potpuno iste riječi kažem dok smo sami, usred noći bez mjesečine, negdje na pravom groblju. Oči vam to ne vide, ali u mislima bez sumnje zamisljate svakakve zastrašujuće prizore! Još i gore, načulili ste uši... "Kakav je to zvuk, kao da je nešto šmugnolo? Je li se to čuo neki zlokoban šapat? Čija je to sjena koju sam, čini mi se, uhvatio krajicom oka?" U tom bi trenutku mnogi ljudi počeli paničariti. Zašto? Zato što kad je mračno i tiho naša osjetila ne nude osobitu zaštitu od mentalnih projekcija najstrašnijih slika. To je čas u kojem ćete požaliti što ste pogledali kojekakve filmove strave i užasa iz kojih vam se sada slike vraćaju i progone vas. To je čas kada počinjete sumnjati u to čega doista može biti ondje u sjenama noći... koje su simbol najdubljih zakutaka vaše vlastite psihe.

Dakle, prijatelji moji, kad umremo postaje i gore od toga! Budući da više nemamo oči, uši i mozak kojima uređujemo i organiziramo ono što "vidimo i čujemo", čini se da sve ono što projiciramo u onostrano postaje STVARNO, barem psihološki stvarno.

Vjerujem da neki od pojedinaca što upravljaju Hollywoodom ovo znaju. A činjenica da nam pretpavaju mozak najužasnijim slikama i atavističkim strahovima može poslužiti toj svrsi da nas oni sve – doslovce – žele poslati 'u pakao'!

Jer u onostranom ćete, ako ste se u životu bojali stršljena, projicirati 'stvarne' stršljene; ako ste se bojali 'živih mrtvaca', projicirat ćete 'žive mrtvace', a ako ste zbog filmova *Alien* doista skakali sa stolca, hm... pripremite se... mnogi će zapravo naletjeti na to čudovište (usput, *Alien* je bio rezultat istraživanja najdu-

bljih čovjekovih atavističkih strahova koje su proveli holivudski stručnjaci za PsyOps područje).

Po istom načelu, ako smo za života štovali i vjerovali u Krista i Blaženu Djevicu, oni će nas dočekati kad umremo. Isto je i ako vjerujete u Alaha... I pokojni mama, tata i davno izgubljeni pas također će se

Ilustracija za Goetheova *Fausta*, Harry Clarke (1925.).

'Pravila igre' su tu i svi ih vide. Nemojte predati svoj um i dušu na pladnju. Nemojte biti pasivni suradnici jer upravo to je ono što svjetska elita moći i želi od vas: pasivna kolaboracija

projicirati. Zapravo, početne projekcije su iz 'srca' i uvijek su krasne i tople, ali kako 'prijelazno stanje' poslije smrti (Bar-do) napreduje počinju se javljati projekcije iz uma... Tada se duša može naći u nevolji... Španjolski slikar Francisco Goya upućuje na to na svojoj grafici "Snovi razuma proizvode čudovišta". Dakle, možda svjetska elita moći želi upravljati nama i ovdje i na drugom svijetu.

Zašto? Ustvari, ne znam. Možda je to dio sotonskog rituala po kojemu moraju hraniti svoje demonske 'bogove' ili demijurga, bolje reći: Belzebuba, sotonu, YHWH, Baphometa i druge slične kozmičke demone žedne ljudskih duša, koji se hrane ljudskim lešinama. Bit krvi na 'ovoj strani' stvarnosti ima

svoj parnjak u psihičkoj energiji u onostranom.

Znam da smo zabrazdili duboko u teoriju, ali ovo bi također moglo pomoći da se objasne mnoge stvari koje se oko nas zbivaju, a da nitko od nas to i ne primjećuje. Također bi moglo pomoći da shvatimo zašto se protulijek za takvo ludilo može spontano pojaviti u osjećajnih i dobrih ljudi, prirodno usklađenih sa silama svjetlosti – Suncem, Bogom – koji 'vide' ovu dramu kao "poruke vječnog ženskog": odnosno, brojne vizije Djevice Marije tijekom posljednja dva stoljeća.

EPILOG

'Pravila igre' su tu i svi ih vide. Nemojte predati svoj um i dušu na pladnju. Nemojte biti pasivni suradnici jer upravo to je ono što svjetska elita moći i želi od vas: pasivna kolaboracija.

Biblijska tradicija govori da je Lucifer svoju pobunu protiv Neba izrazio krivom "Non Serviam" – "Neću služiti". U nevjerovatnom obratu sudbine sada je naša dužnost da okrenemo ploču i Zlu viknemo uzvratno: "Non Serviam" – "Neću služiti"!

To se zove osobni suverenitet, a to je ona prva stuba prema kolektivnom suverenitetu cijelih nacija i kontinenata.

O AUTORU

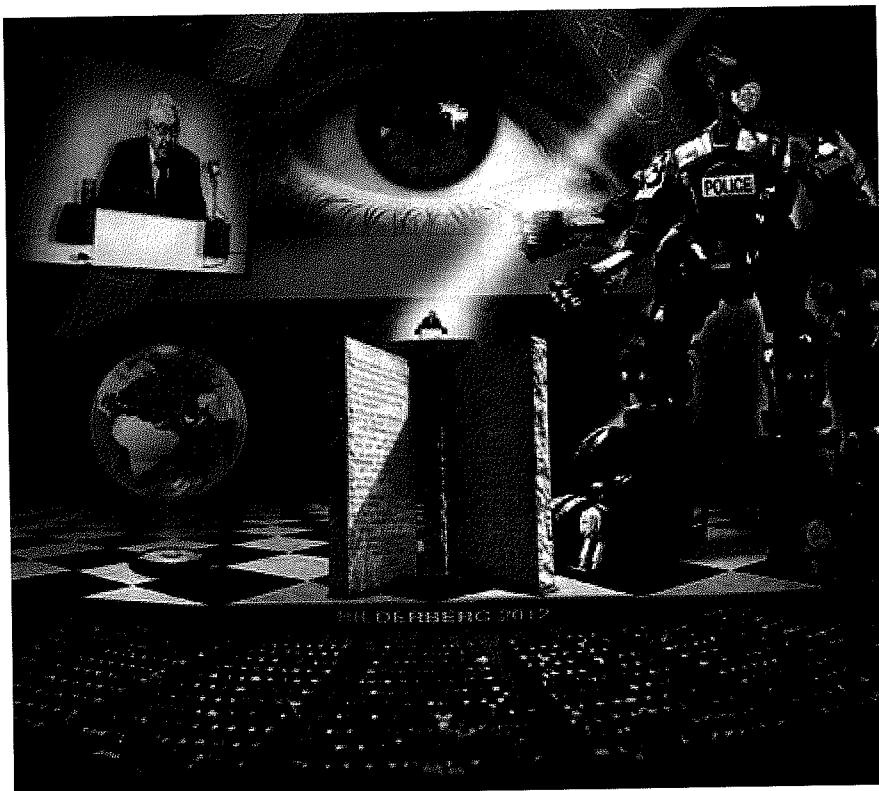
Adrian Salbuchi je politički analitičar, pisac, govornik i voditelj radijskih razgovornih emisija u Argentini. Objavio je nekoliko knjiga na temu geopolitike i gospodarstva na španjolskom, a nedavno i prvu elektroničku knjigu na engleskom: *The Coming World Government: Tragedy & Hope?*, koja se može naručiti na njegovoj mrežnoj stranici www.asalbuchi.com.ar, odnosno o njoj zatražiti pojedinosti na e-mail: arsalbuchiVgmail.com. Salbuchi ima 58 godina, oženjen je i ima četvero odrasle djece. Radi kao strateški savjetnik za domaće i međunarodne kompanije. Također je utemeljitelj Drugega republičkog projekta u Argentini, koji se širi i internacionalno (vidi: www.secondrepublicproject.com).

PSIHOLOŠKIRAT (PSYWAR)

K R A T K A P O V I J E S T B O R B E Z A U M

Piše: Adrian Salbuchi

Kao i u svim totalitarnim režimima, crno/bijelo ili dobro/loše *Baby Bush* prema načelu "Ili si s nama ili s teroristima" tako i u srži PsyWar tehnologije svjetske elite moći počiva binarna retorika. Godine 2004. Denis Boneau, francuski novinar *Voltaire Networka*, objavio je članak pod naslovom "Znanost svjetske dominacije" (www.voltairenet.org/The-Science-of-World-Domination), s izvrsnim sažetkom ključnih putokaza u razvoju strategije globalnog psihološkog ratovanja Sjedinjenih Država poslije Drugoga svjetskog rata. Počinje opisom Trumanove doktrine 'suzbijanja' bivšega Sovjetskog Saveza nastale na temelju takozvanog 'dugačkog telegrama' koji je ministarstvu vanjskih poslova 1946. g. poslao savjetnik u Američkom veleposlanstvu u Moskvi i ključni znanstvenik Vijeća za inozemne poslove (Council on Foreign Relations – CFR), George S. Kennan. Ubrzo potom Kennan je povučen u SAD kako bi podrobnije informirao nadređene, a njegove su preporuke naposljetku objavljene u srpanjskom izdanju časopisa *Foreign Affairs* 1947. godine službenom časopisu CFR-a, pod naslovom "Izvori sovjetskog vodstva". Postao je poznat kao članak "X" jer ga je tako Kennan potpisao, budući da se još vodila goruća prepirka o tome hoće li to postati službena vanjska politika SAD-a. Postala je. Ovim vrlo utjecajnim člankom Kennan je pokrenuo američku politiku 'suzbijanja' Sovjetskog Saveza koja se sastojala od blokiranja širenja komunizma kroz kontrolu nacionalnih oslobodilačkih pokreta koji bi mogli dovesti do veće moći za prosocijaliste ili nacionalističke vođe. Kao službena politika, 'suzbijanje' je zahtijevalo suradnju stručnjaka koji su mogli osigurati geografske, ekonomske, kulturološke, psihološke i sociološke podatke korisne oružanim snagama SAD-a i zajednici obavještajnih službi, koje su vrlo blisko surađivali s ključnim *think-tank* organizacijama kao što je CFR.

Tako je počeo hladni rat za koji su Kennan i vlada SAD-a vjerovali da će Sjedinjenim Državama otvoriti povijesnu mogućnost da preuzmu vodstvo, što će s vremenom opisivati kao "slobodni svijet". S vremenom, kako se svjetska elita moći infiltrirala sve dublje u američke i britanske javne i privatne strukture moći (kao i u strukture svojih glavnih saveznika), to bi 'vodstvo' na kraju obuhvatilo praktički cijeli Planet.

Na neki se način može reći da su CFR zajedno s drugim znanstvenicima *think-tank* organizacija i sveučilišta – Georgeom Kennanom, Henryjem Kissingerom, Leom Straussom te Zbigniewom Brzezinskim – potpuno sami, bez ikakve pomoći pokrenuli i na makro razini vodili četrdeset i pet godina dug hladni rat u posljednjemu stoljeću. Kao dio te globalne strategije, 1947. Trumanova je vlada također odobrila Zakon o nacionalnoj sigurnosti koji je, između ostaloga, proizveo Središnju obavještajnu agenciju –

Central Intelligence Agency (CIA) sa zadatkom da osmišljava, planira i provodi u djelo "propagandu, ekonomski rat, izvodi preventivna djelovanja, sabotažu, antisabotažu, uništavanja, subverziju protiv neprijateljskih država, pomoć tajnim pokretima otpora, gerilski rat, ubojstva, pomoć urođeničkim skupinama sukobljenim s neprijateljskim zemljama 'slobodnoga svijeta'..."

ŠTO JE PSIHOLOŠKO RATOVANJE?

Boneau definira psihološko ratovanje (PsyWar) kao niz akcija u rasponu od radijske propagande do mučenja, za koje su potrebni opsežni podaci o ciljanim populacijama. U dokumentu napisanom 1948. američke kopnene snage definirale su 'psihološko ratovanje' na ovaj način: "Temelji se na moralnim i fizičkim sredstvima različitim od onih na kojima se temelje redovite vojne tehnike. Cilj je: a) uništiti volju i borbeni duh neprijatelja te izmaknuti potpori njegovih saveznika

i b) poticati volju za pobjedom u našim redovima i redovima naših saveznika.” PsyWar se koristi svakim mogućim oružjem i sredstvom da utječe na volju neprijatelja. Takva se ‘oružja’ nazivaju ‘psihološkima’ zbog svog učinka, a ne zbog svoje prirode. To je razlog zbog kojega se otvorena propaganda (‘bijela’), tajna (‘crna’) ili ‘siva’ propaganda – subverzija, sabotaza, ubojstva, specijalne operacije, gerilsko ratovanje, špijunaža, političko, gospodarsko i rasno te etničko ugnjetavanje – sve smatraju korisnim oružjima psihološkog ratovanja. Za provedbu takvih programa obavještajne su službe regrutirale stručnjake za bihevioralne znanosti koji su bili kadri osmisliti “jednostavnu, jasnu i ponovljivu” bijelu propagandu te crnu propagandu usmjerenu na izazivanje “nereda, konfuzije i... terora” unutar neprijateljskih snaga.

Tako počinjemo shvaćati da današnje takozvano ‘Arapsko proljeće’ nije tek buknulo iznenada i spontano 2011. nego se prije izleglo iz ‘jajeta’ koje su prije više desetljeća iznjedrile i položile tajne obavještajne službe.

‘BIJELA’ PROPAGANDA

Počela je 40-ih i 50-ih projektom Troja koji je mobilizirao vrhunske znanstvenike na zadatku utvrđivanja raspoloživih sredstava prenošenja ‘istine’ (tj. smeričke propagande) iza željezne zavjese putem moćnih radioodajilača kao što su Glas Amerike, radijske mreže koju je uspostavila Međunarodna informacijska služba (International Information Service – IIS), druga institucija psihološkog ratovanja stvorena za vrijeme Trumanove vlade.

Glas Amerike služio je za promidžbu američkih ‘vrijednosti’ takozvane ‘demokracije’, ‘američkog načina života’, ‘slobode’ i korporativnog kapitalizma. Glavni voditelj projekta Troja bio je James Webb, savjetnik ministra vanjskih poslova Deana Achesona i tajni agent ‘psihološkog ratovanja’ koji je dao preporuku da sveučilišni stručnjaci i vlada uže surađuju.

No ubrzo su shvatili da Glas Amerike nije dostatan za probijanje željezne zavjese pa su, uz podršku ratne mornarice SAD i CIA-e, predložili druge kanale kroz koje bi se primjenjivala ‘bijela’ pro-

paganda: razmjena studenata na sveučilištima, knjižno izdavaštvo, informiranje putem pošte, stručnih časopisa, komercijalnih i industrijskih publikacija.

Za provedbu takvih programa obavještajne su službe regrutirale stručnjake za bihevioralne znanosti koji su bili kadri osmisliti “jednostavnu, jasnu i ponovljivu” bijelu propagandu te crnu propagandu usmjerenu na izazivanje “nereda, konfuzije i... terora” unutar neprijateljskih snaga

Truman je također oformio Odbor za psihološku strategiju koji je poticao studije ‘sovjetskog društva’ u sklopu programa regrutiranja disidenata, nazvanog Projekt CENIS – Centre for International Studies – pri MIT, Institutu za tehnologiju u Massachusettsu, koji je vodio tajni agent CFR-a Max Millikan.

To je funkcioniralo tako dobro da su 1950. zrakoplovne snage SAD-a zatražile i financirale slično istraživanje korejske populacije. Wilbur Schramm, idejni začetnik paradigme masovne komunikacije, John Ridley i Fredericks Williams dobili su zadatak da intervjuičaju antikomunističke izbjeglice kako bi smislili odgovarajuću propagandnu strategiju za Koreju. Kao rezultat studije nastao je *Public Opinion Quarterly* (POQ), službeni časopis zajednice ‘psihološkog ratovanja’.

Godine 1963. nastao je Projekt Camelot koji je definirao modele procesa koji vode do nacionalnih revolucija u zemljama Trećeg svijeta kao pomoć u protuterorističkim operacijama. Camelot je dobar primjer jačanja veza između bihevioralnih znanstvenika i američke obavještajne zajednice (odnosno, obavještajnih službi, sveučilišta, velikih korporacija, *think-tank* organizacija i vojske). Omogućio je intervencije u Jemenu, na Kubi i u Kongu, te pomogao da se predvidi i spriječi rizik revolucije.

U Čileu je, djelujući putem Istraživačkog ureda specijalnih operacija (Special Operations Research Office – SORO), Projekt Camelot potpomagao planove CIA-e da zbaci demokratski izabranu vladu Salvadora Allendea, nametnuvši Čileu

11. rujna 1973. vojnu hunt generala Augusta Pinocheta.

U razvoju strategija psihološkog ratovanja također se oslanjalo na sveučilišta komunikacijskih znanosti, tražeći da razviju paradigmu ‘masovnog komuniciranja’ koju bi financirala američka vojska, CIA i ministarstvo vanjskih poslova. Rezultat je djelotvorna propaganda pomoću koje se kroz željeznu zavjesu prodiralo drugim sredstvima, uključujući letke i radijske emisije. Područje proučavanja te discipline bilo je široko: tehnike uvjeravanja, ankete javnog mnijenja, intervjui, vojne i političke mobilizacije, ideološka diseminacija...

Danas su dospjeli daleko zahvaljujući dramatičnim novim prodorima u komunikacijama i informacijskim tehnologijama, u kojima su propaganda i PsyWar

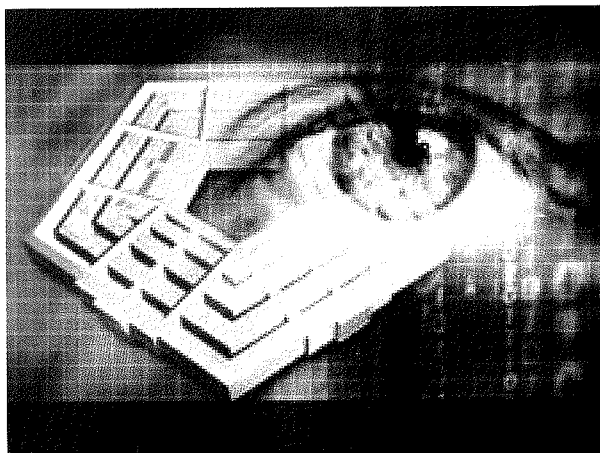
u velikoj mjeri izvođeni *outsourcingom* i privatizacijom. Danas su im glavna oružja psihološkog ratovanja putem TV-a, radija, tiska i interneta, kroz Fox, CNN, MSNBC, ABC, CBS, PBS, *New York Times*, *Newsweek*, BBC, RTVE, RAI, *Time*, *Daily Telegraph*, *Sun*, *Mirror*, *Daily News*, Reuters, *Jerusalem Post* i njihove globalne podružnice i članice.

Danas su dospjeli daleko zahvaljujući dramatičnim novim prodorima u komunikacijama i informacijskim tehnologijama, u kojima su propaganda i PsyWar u velikoj mjeri izvođeni outsourcingom i privatizacijom. Danas su im glavna oružja psihološkog ratovanja putem TV-a, radija, tiska i interneta

I najvažnije, ovaj proces obuhvaća ključnu granu zaduženu za preoblikovanje društva te izobličavanje mišljenja poznatu kao 'industrija zabave', a Hollywood je njeno glavno središte i nositelj.

MINISTARSTVA PRLJAVIH TRIKOVA

Od samog početka, mučenje je smatrano jednim područjem istraživanja u društvenim znanostima. Tijekom Korejskog rata, BSSR (glavni istraživački centar 'crne' propagande) imao je zadatak provoditi studije za vojsku kako bi se utvrdili "ciljevi i faktori ranjivosti" populacije Istočne Europe tijekom definiranja različitih "aspekata psihološkog nasilja". BSSR

je izvijestio o utjecajima tradicionalnih ispitivačkih tehnika – električni šokovi, udarci, droge – što je sve djelomice financirala CIA, osobito kod populacije Vijetnama i Afrike, sa svrhom da se unaprijedi djelotvornost mučenja.

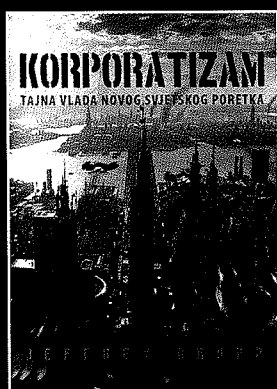
Paradigma masovnog komuniciranja ubačena je u širi intelektualni plan koji se sastojao od podjele svjetske mape temeljene na logici američkih stratega.

Rodonačelnik ove discipline Wilbur Schramm (kao i Leo Strauss) ponudio je viđenje te redukcijske dimenzije komunikacijskih znanosti nastale na antagonizmu tipa "dobri/loši momci", pri čemu je komunizam simbolizirao 'zlo', a Amerika je simbolizirala 'dobro'. U tome je sudjelovala većina intelektualaca i znanstvenika koji su podržavali vladu SAD-a u borbi protiv sovjetske ekspanzije, a neutralnost se smatrala ravnom izdaji.

Godine 2001. Busheva je administracija ponovno pokrenula te mehanizme hladnog rata, ne da bi ratovala sa Sovjetskim Savezom, nego da bi nametnula "novi svjetski poredak". Od 11. rujna 2001. izgovor za ovu reaktivaciju je "rat protiv terorizma". Još se jednom obavještajna zajednica okrenula sveučilištima: direktor znanstvenih istraživanja CIA-e John Philips preuzeo je vodstvo rochesterskog In-

stituta za tehnologiju; Michael Crawl, zamjenik direktora zajedničkog ekonomskog saveza CIA-e u računarskom sektoru postavljen je za dekana Sveučilišta Arizona, a Robert Gates (bivši direktor CIA-e za vrijeme Busha starijeg) bio je predsjednik A & M University u Texasu prije negoli je postao šef Busheva/Obamina Pentagona.

Na žalost! Ništa nova pod Suncem...

Jeffrey Grupp KORPORATIZAM TAJNA VLADA NOVOG SVJETSKOG PORETKA

Ova knjiga govori o porobljavanju i uništenju ljudske svijesti i ljudskog duha građana svijeta od strane ogromnih monopolističkih svjetskih korporacija koje kontroliraju resurse, zemlju, rat, medicinu, informacije, hranu, prijevoz, vodu, poštu, obrazovanje i razmišljanje.

-Jeffrey Grupp, u uvodu knjige

„To su počeci države strave i užasa, iz razloga koje ću navesti u ovoj knjizi. Čak i ako učinci korporatizma preplavljaju Ameriku, pa čak i ako korporatizam doslovno oblikuje ponašanje i razmišljanje svih Amerikanaca, kao što ću i prikazati, Amerikanci o postojanju korporatizma uglavnom ne znaju ništa. Umjesto toga, zaslijepljeni su zbunjujućim i ispraznim pojmovima „demokracije“ koje im serviraju obrazovni djelatnici i masovni mediji. Poput zraka koji je posvuda oko nas, unutar i izvan nas premda ga ne vidimo, Amerikanci ne zamjećuju korporatizam koji je sveprisutan, prožima njihov svijet i održava njihovo postojanje. Ne primjećuju orvelovsko-korporatistički utjecaj kojem su izloženi (njihovi umovi, ponašanje, uvjerenja i volja) za života. Amerikanci su utamničeni, ali su naučeni da pogrešno vjeruju da su slobodni...”

CIJENA 160 kuna + poštarina

ZA ČITATELJE NEXUSA

NARUDŽBE NA TELEFON 01 6683 630 www.teledisk.hr

**POPUST
20%**

MOBITELI, WI-FI UREĐAJI, ELEKTRIČNE INSTALACIJE I NASTANAK RAKA

ŠTETNI UČINCI SLABIH ELEKTROMAGNETSKIH POLJA MOBITELA (PRIJENOSNIH TELEFONA), DECT TELEFONA (BEŽIČNIH TELEFONA), WI-FI UREĐAJA, STRUJNIH VODOVA I ELEKTRIČNIH INSTALACIJA U KUĆANSTVU POSLJEDICA SU NESTANKA VAŽNIH IONA KALCIJA IZ TIJELA, ZBOG ČEGA DOLAZI DO PREKOMJERNE PROPUSNOSTI STANIČNE MEMBRANE I POSLJEDIČNOG OMETANJA STANIČNIH FUNKCIJA

Andrew Goldsworthy, dr. sci.

© 2007.-2012.

Preuzeto s web stranice:

<http://tinyurl.com/2nfujj>

Mnogo je primjera štetnih učinaka elektromagnetskih polja mobitela (prijenosnih telefona), DECT telefona (bežičnih telefona), Wi-Fi uređaja, strujnih vodova i električnih instalacija u kućanstvu.

Među njima su povećani rizik od pojave raka, gubitak plodnosti, štetno djelovanje na mozak i simptomi nepodnošenja elektromagnetskih (EM) valova. Mnogi ljudi još uvijek misle da ta polja – ako

je njihova energija preslaba da bi značajnije zračila toplinu – nemaju nikakav biološki utjecaj. Međutim, sada imamo pregršt dokaza o netoplinским biološkim učincima izmjeničnih elektromagnetskih

polja (vidi <http://www.bioinitiative.org> i <http://www.neilcherry.com>). Ovdje se ne radi o toplinskom učinku, već uglavnom o električnom učinku na finu strukturu električki nabijenih staničnih membrana, o kojoj ovise sve živuće stanice. Izmjenična elektromagnetska polja mogu potaknuti *izmjenične struje* da teku kroz živuće stanice i tkiva. One mogu ometati normalne *istosmjerne struje* i napone koji su neophodni za metabolizam svih stanica. Praktički svaka

Sve je više pokazatelja da se situacija pogoršava. Naša izloženost elektromagnetskom zračenju naglo se povećava, a nekoć zdravi ljudi sada su na nj sve osjetljiviji

živuća stanica uskovitlana je masa električnih struja te električnih i biokemijskih 'pojačala' neophodnih za njihovo normalno funkcioniranje.

U ovom članku želim pokazati kako se većina nepovoljnih učinaka elektromagnetskih polja po zdravlje može pripisati jednom jedinstvenom uzroku, odnosno činjenici da ta polja uklanjaju strukturalno bitne kalcijeve ione (električno nabijene atome kalcija) iz staničnih membrana, zbog čega se u tim membranama stvaraju napukline.

ELEKTROMAGNETSKA POLJA UTJEČU NA MNOGE, ALI NE SVE LJUDE

Mnogi eksperimenti o biološkim učincima izmjeničnih elektromagnetskih polja daju, čini se, protuslovne rezultate. Razloga tomu je mnogo, uključujući razlike u genetskoj građi, fiziološkim uvjetima i povijesti testnog materijala. Kod ljudi, navedeni učinci obuhvaćaju povećan rizik od pojave raka, učinke na moždane funkcije, gubitak plodnosti, metaboličke promjene, zamor, poremećaj rada imunološkog sustava i razne simptome nepodnošenja elektromagnetskog zračenja. EM polja ne djeluju jednako na sve ljude, a na neke uopće ne djeluju. No, sve je više pokazatelja da se situacija pogoršava. Naša izloženost elektromagnetskom zračenju naglo se povećava, a nekoć zdravi ljudi

sada su na nj sve osjetljiviji. U ovom eseju pozabavit ću se slučajevima gdje je štetnih učinaka definitivno bilo, budući da je to najučinkovitiji način da ustanovimo što je pošlo po zlu i kako to možemo spriječiti. Polja koja zadaju najveće probleme nalaze se u rasponu krajnje niske frekvencije (ELF), a tu su i radio frekvencije odašiljane u pulsevima ili amplitudno modulirane ELF-om. (Amplitudna modulacija je postupak modulacije kod kojega snaga vala nosioca prenosi informacije

dižući se i spuštajući u skladu s nižom frekvencijom koja nosi informacije.)

ZAŠTO SU MIKROVALOVI POSEBNO ŠTETNI

Važna je i frekvencija vala nosioca. Najštetnije su više frekvencije poput mikrovalova korištenih u mobilnim, Wi-Fi uređajima i DECT telefonima (bežičnim telefonima). Naša sadašnja izloženost umjetnim mikrovalovima jest oko milijun milijardi milijardi puta (jedan s 18 nula) veća od naše prirodne izloženosti tim frekvencijama. U takvom se okruženju nismo razvijali i ne treba nas previše čuditi što neki ljudi tomu nisu genetski prilagođeni. Kao što je slučaj s brojnim populacijskim skupinama suočenim s promjenama njihova okoliša, njihovi pripadnici koji se ne uspiju prilagoditi obično obole, prerano umru ili im zakazuju reproduktivne funkcije. Ironično, oni koji ne podnose elektromagnetska zračenja imaju veće izgleda da prežive jer moraju učiniti sve što mogu kako bi takva zračenja izbjegli.

Glavni razlog osobite štetnosti mikrovalova vjerojatno je lakoća s kojom struje koje oni stvaraju prodiru u stanične membrane. Te membrane veoma su otporne na istosmjerne struje, ali, s obzirom da su vrlo tanke (oko 10 nanometara), ponašaju se poput kondenzatora pa izmjenične struje kroz njih lako pro-

laze. S obzirom da je stvarni otpor kondenzatora na izmjeničnu struju (njegov *reaktivni otpor*) obrnuto proporcionalan njenoj frekvenciji, mikrovalne struje prolaze kroz membrane stanica i tkiva lakše od radiovalova nižih frekvencija i stoga mogu više naškoditi staničnom sadržaju.

NESTANAK KALCIJA IZ STANIČNIH MEMBRANA

Nestanak kalcija iz staničnih membrana objašnjava većinu nepovoljnih učinaka po zdravlje. Za ovu sam se temu zainteresirao radeći na biološkim učincima fizički (magnetski) tretirane vode, koja se često koristi za odstranjivanje naslaga vapnenca iz bojlera i vodovodnih cijevi. Vodu iz slavine pustimo da snažno teče između polova jakog magneta ili je izložimo slabom, pulsnom elektromagnetskom polju iz elektronskog regeneratora vode. Voda tretirana na takav način može

ukloniti kalcijeve ione (električki nabijene ione kalcija) s površina, a učinak na vodu može trajati nekoliko dana.

Pratio sam neka ruska i izraelska istraživanja koja su pokazala da magnetski tretirana voda može povećati rast usjeva, ali ispostavilo se da je njen značaj daleko veći. Temeljni princip također je objasnio mehanizme po kojima elektromagnetska polja mogu oštetiti živuće stanice, ali i što je moguće poduzeti da se to spriječi.

Naše vjerojatno najvažnije otkriće bilo je to što je voda tretirana slabim elektromagnetskim poljima dala, kod rasta kvasca, slične rezultate kao pri izlaganju samog kvasca takvim poljima. Jedan od učinaka bila je povećana propusnost staničnih membrana za otrove (Goldsworthy *et al.*, 1999.). Budući da je još od istraživanja Bawina *et al.* (1975.) bilo poznato da slaba elektromagnetska polja mogu ukloniti kalcijeve ione s površina moždanih stanica, činilo se vjerojatnim da i tretirana voda i elektromagnetska polja djeluju na isti način tj. *uklanjaju strukturalno važne kalcijeve ione iz staničnih membrana, zbog čega su na njima nastajale napukline*. Sada znamo da stanične napukline takve vrste mogu objasniti većinu bioloških učinaka tretirane vode, ali i izravne izloženosti elektromagnetskim poljima.

TRETIRANA VODA I RAST

Također smo pokazali da učinci tretirane vode na rast kvasčevih kultura ovise o trajanju postupka tretiranja. Manje od 30 sekundi tretiranja poticalo je rast, ali duže od tog vremena ga je kočilo. Kao da se postupkom tretiranja neprestano stvarao jedan ili više kemijskih agenasa u vodi.

Manja doza, u kraćem vremenu tretiranja, poticala je rast, dok su duža razdoblja tretiranja davala više doze koje su bile inhibirajuće (ometale su rast).

Istom analogijom, krv koja neprestano kola duže vrijeme pod pulsirajućim poljima mobitela ili sličnih uređaja može postati toksična ostatku tijela. To znači da se nijedan dio tijela, od mozga do jetre i gonada (spolnih žlijezda), ne može smatrati sigurnim od toksičnih učinaka pulsniha elektromagnetskih polja.

FENOMEN RADIJACIJSKOG HORMEZISA

Mnogi su ljudi manifestirali slične dvojne učinke kod izravne izloženosti objema vrstama zračenja: *i ionizirajućem i neionizirajućem*. Male doze inače štetnog zračenja često potiču rast i naizgled su blagotvorne – fenomen poznat kao *radijacijski hormezis* – ali veće doze su štetne. To ujedno objašnjava zašto su manje doze pulsniha magnetskih polja djelotvorne u liječenju nekih zdravstvenih tegoba, kao što su slomljene kosti (Bassett *et al.*, 1974.), dok je duža izloženost istima škodljiva.

Time se također objašnjavaju neke od prividnih nedosljednosti primijećenih pri usporedbi različitih eksperimenata i zašto kod metaanalize podataka treba biti vrlo oprezan. Izrazito pozitivne i izrazito negativne rezultate (ovisno o dozi i stanju materijala), ako ih uzmemo zajedno, mogli bismo krivo protumačiti kao stanje u kojem učinaka nema, ali s visokim stupnjem varijabilnosti.

AMPLIFIKACIJA (POJAČANJE) STANICA I REAKCIJA NA SLABE SIGNALE

Sada znamo da do elektromagnetskog poticanja rasta skoro sigurno dolazi

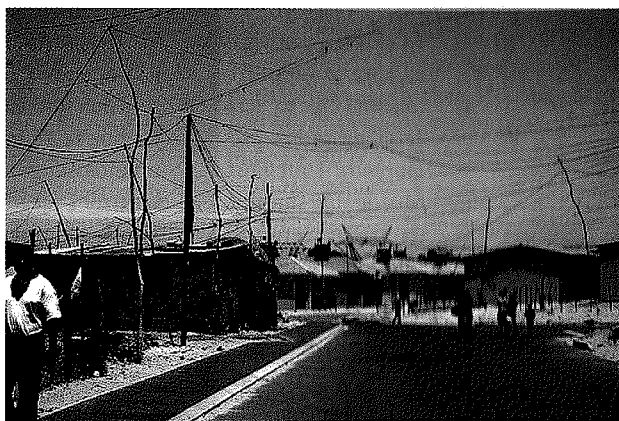
zbog elektrokemijskog pojačanja pravećenog aktivacijom kaskada kinaze mitogenski aktiviranih proteina (MAP), djelovanjem slobodnih kalcijevih iona koji istječu u citosol (glavni dio stanice). Unutarnje istjecanje kalcijevih iona uobičajen je mehanizam pomoću kojeg stanica detektira da je oštećena te pokreće nužne mehanizme obnove. Ovo uključuje enormne procese pojačanja tako da čak i manja istjecanja (npr. zbog perforacije stanica ili slabih elektromagnetskih polja) mogu izazvati nagle i često snažne reakcije.

Prvi stadij pojačanja povezan je sa samim gradijentom kalcija. Između unutrašnjosti i vanjske živuće stanice postoji ogromna (preko tisućurostruka) razlika u koncentraciji slobodnoga kalcija. Osim toga, postoji i naponska razlika mnogih desetaka milivolti koji djeluju u istom smjeru. To znači da čak i neznatna promjena u propusnosti stanične membrane može omogućiti vrlo veliko pritjecanje kalcijevih iona. To je slično tranzistoru, gdje mala promjena napona u bazi može omogućiti snažan protok struje kroz njega, pod utjecaja

enzima, koji pak aktivira još više molekula trećeg enzima itd. Nakon toga, posljednji stadij aktivira mašineriju sinteziranja proteina, potrebnih za stanični rast i obnovu.

Barem nekima od tih kaskada za rad su potrebni kalcijevi ioni (CHO *et al.*, 1992.), pa će unutarnje pritjecanje kalcija kroz oštećene stanične membrane povećati stopu tih postupaka i potaknuti rast i obnovu stanica.

Međutim, takva obnova može iscrpiti staničnu energiju i resurse, a sposobnost neutralizacije štete ovisi o fiziološkom i nutritivskom stanju stanice. To znači da će stanici, ako je oštećenje dugotrajnije ili ustrajnije, prije ili kasnije ponestati resursa, i ona se naposljetku predaje. Tada nastupa inhibirajući stadij koga može pratiti apoptoza (stanična smrt) ili gubitak nekih od standardnih funkcija stanice. Takvom gubitku funkcija sada smo sve češće svjedoci, nakon naše izloženosti zračenju baznih stanica mobitela, čija je posljedica npr. poremećaj funkcija štitnjače nakon šestogodišnje izloženosti takvom zračenju (Eskander *et al.*, 2012.).

To znači da se nijedan dio tijela, od mozga do jetre i gonada (spolnih žlijezda), ne može smatrati sigurnim od toksičnih učinaka pulsniha elektromagnetskih polja

UTJECAJ ELEKTROMAGNETSKIH POLJA NA ŽLIJEZDE

Naročito osjetljive na zračenje mogu biti stanice žlijezda jer njihove se izlučevine standardno stvaraju u sustavima unutarnjih membrana koje se također mogu oštetiti. Njihove izlučevine obično se otpuštaju u vezikulama (mjehurićima u membrani) koje se spajaju s vanjskom staničnom membranom, a svoj sadržaj izbacuju van (*egzocitoza*). Potom membrana vezikula postaje dio vanjske membrane. Protuteža posljedičnom višku vanjske membrane obratni je proces (*endocitoza*) u kojem vanjska membrana ponovno stvara vezikule u staničnoj nutrovi, koje se zatim spajaju s

jem visokonaponskog gradijenta između odašiljača i kolektora. Sljedeći stadij pojačanja povezan je s krajnje niskom koncentracijom kalcija u citosolu, tako da i malo pripuštanje kalcijevih iona čini veliku razliku u postotcima, na što su osjetljivi mnogi enzimi unutar stanice.

Još i veće pojačanje nastaje zbog kaskade kinaza MAP-a. To su biokemijski pojačivači koji omogućuju da manje količine čimbenika rasta ili hormona (možda čak i samo jedna molekula) imaju vrlo snažne učinke. Sastoje se od lanaca enzima sekvencijskog djelovanja, tako da prvi enzim aktivira mnogo molekula drugog

unutarnjim membranama. Na taj način aktivna žljezdana stanica može apsorbirati ekvivalent svoje čitave površinske membrane otprilike jedanput u svakih pola sata. To znači da ako je površinska membrana oštećena izravnim djelovanjem EM polja ili navalom krvi izložene elektromagnetizmu, oštećena membrana naglo postaje dio sustava unutarnjih membrana, o kojem ovisi njena normalna aktivnost. Ako je oštećenje preveliko čitava žlijezda može izgubiti svoje normalne funkcije.

UTJECAJ EM-A NA ENDOKRINI SUSTAV I PRETILOST

Premda elektromagnetska polja često potiču žljezdanu aktivnost na kraći rok, dugotrajna izloženost često je štetna, zato

Štakori su izgubili i sposobnost stvaranja hormona štitnjače, koju nisu obnovili čak ni nakon isključivanja EM polja. Esmekaya *et al.* (2010.) primijetili su slično vidljivo propadanje štitne žlijezde kod štakora izloženih simuliranom 2G zračenju mobitela 20 minuta dnevno tijekom tri tjedna.

Eskander *et al.* (2012.) ustanovili su da ljudi koji žive šest godina unutar 100 metara od bazne stanice mobitela pokazuju značajno smanjenje u otpuštanju brojnih hormona u krv, uključujući ACTH (adrenokortikotropski hormon) iz hipofize, kortizol iz nadbubrežnih žlijezda te prolaktin i testosteron iz drugih organa. Međutim, najviše je 'stradala' njihova sposobnost stvaranja hormona štitnjače.

Naročito osjetljive na zračenje mogu biti stanice žlijezda jer njihove se izlučevine standardno stvaraju u sustavima unutarnjih membrana koje se također mogu oštetiti... Ako je oštećenje preveliko čitava žlijezda može izgubiti svoje normalne funkcije.

što remeti rad žlijezda. To je posebice važno kod žlijezda endokrinog sustava (koje koordiniraju naše tjelesne funkcije), budući da mogu utjecati na mnoge aspekte metabolizma i izbaciti cijelo tijelo iz ravnoteže. Na primjer, EM polja odgovorna su, barem djelomično, za sadašnju eksploziju gojaznosti i mnogih drugih bolesti koje odatle potječu.

Dobar primjer je štitnjača koja je na isturenom položaju u prednjem dijelu vrata. Rajković *et al.* (2003.) navode da su nakon tromjesečne izloženosti frekvencijama strujnih vodova štitne žlijezde štakora pokazivale vidljive znakove propadanja.

Očekivana posljedica toga je hipotiroidizam, čiji su najčešći simptomi *premorenost* i *pretilost*. Možda nije slučajno da oko četvrtine milijuna britanskih građana sada pate od onoga što je dijagnosticirano kao *sindrom kronične premorenosti*, a otprilike osam od de-

set ljudi ima prekomjernu težinu ili su klinički pretili.

Učestalost pretilosti mogu povećati učinci na otpuštanje hormona regulacije apetita: grelina i peptida YY. Grelina se sintetizira na želučanoj stijenci te izaziva osjećaj gladi, dok se peptid YY stvara u stijenci crijeva, a zbog njega se osjećamo siti. Kod zdravih ljudi razna grelina u krvi visoka je prije obroka a poslije opada, dok razina peptida YY raste, pa od osjećaja gladi dolazimo do osjećaja sitosti, što nas sprječava da se prejedamo. Međutim, kod gojaznih ljudi razina oba ova hormona cijelo vrijeme ostaje

ista, pa se nikada ne osjećaju siti i imaju neprestan poriv za jelom (Le Roux *et al.*, 2005.; Le Roux *et al.*, 2006.).

Ukoliko dugotrajna izloženost elektromagnetskim poljima ograničava otpuštanje tih hormona na isti način na koji utječu na otpuštanje ACTH-a, kortizola, prolaktina, testosterona i hormona štitnjače, time se može objasniti zašto je tako velikom broju ljudi teško prestati s prejedanjem, pa na koncu postanu i klinički pretili.

ELEKTROMAGNETSKI UČINCI NA NADBUBREŽNU ŽLIJEZDU

• **Kortizol:** Augner *et al.* (2010.) u dvostruko slijepom istraživanju (gdje ni ispitanik ni osoba koja bilježi rezultate ne znaju da li se zračenje uključuje ili isključuje) pokazali su da se kratkotrajnom izloženosti zračenju iz 2G (GSM) baznih stanica mobitela povećava razina kortizola u slini dobrovoljaca. Kortizol je hormon stresa koji se inače stvara u kori nadbubrežnih žlijezda, a kontrolira ga razina kalcija u njihovim stanicama (Davies *et al.*, 1985.), te bi elektromagnetski izazvana ekstrapropusnost stanične membrane gdje više kalcija istječe u citosol također trebala imati takav efekt.

Kortizol je dio mehanizma koji stavlja tijelo u modus „borbe ili bijega“, u kojem se u krv otpušta više šećera, osjetljivost na bol se smanjuje, a normalan se rad imunološkog sustava prekida. Ustvari, kortizol i njegovi srodnici medicinski se koriste za ublažavanje boli, ali i za umrtvljivanje imunološkog sustava nakon presađivanja organa. No, kad je glavni uzrok umrtvljivanja imunološkog sustava zračenje bazne stanice mobitela to nije dobro jer se tako povećava rizik od infekcije i razvoja tumora od pretkanceroznih stanica koje bi se inače mogle uništiti.

• **Adrenalin:** Buchner i Eger (2011.) proučavali su utjecaj novopodignute 2G bazne stanice na seljane u Bavorskoj te su ustanovili da ona uzrokuje dugotrajn porast stvaranja adrenalina. To je važan neurotransmiter koji djeluje na adrenergične receptore i povećava koncentraciju kalcija u citosolu. Također se sintetizira u srži nadbubrežne žlijezde kao reakcija na signale iz simpatikusa. Adrenalin također stavlja tijelo u modus borbe ili bijega, tako što preusmjerava resurse iz glatkih mišića utrobe ka srčanom mišiću i skeletnim mišićima potrebnim za bijeg ili borbu. Uz to, on potiče stvaranje kor-

tizola od strane kore nadbubrežne žlijezde i posredno smanjuje aktivnost imunološkog sustava i otpornost na bolesti te povećava rizik obolijevanja od raka. Neki ljudi uživaju u „navali adrenalina“ do koje dolazi upuštanjem u energične ili opasne aktivnosti, a to bi mogao biti jedan od faktora koji pospješuje stvaranje ovisnosti o mobitelu. Međutim, u negativnom smislu poznati efekti viška adrenalina uključuju glavobolje, srčanu aritmiju, visoki krvni tlak, drhtavicu, tjeskobu i nesanicu.

Ovi rezultati potvrđuju i objašnjavaju neka od otkrića Abdel-Rassoula *et al.* (2007.) koji su ustanovili da ljudi koji žive u blizini antena za mobitele (odašiljača) imaju mnogo učestalije glavobolje, gubitak pamćenja, vrtoglavicu, drhtavicu i loš san.

ISTJECANJE KALCIJA I FUNKCIONIRANJE MOZGA

Normalno funkcioniranje mozga ovisi o urednom prijenosu signala kroz masu od oko 100 milijardi neurona. Neuroni su općenito veoma razgranate živčane stanice. Obično imaju jednu dugačku granu (akson) koja prenosi električne signale kao akcijske potencijale (živčane impulse) prema drugim dijelovima tijela ili od njih, ili između relativno dalekih dijelova mozga (živac sadrži mnogo snopova aksona). Kraći ogranci komuniciraju s drugim neuronima gdje su njihovi završeci blizu sinapsi. Oni prenose informacije duž sinapsi preko cijelog niza neurotransmitera, a to su kemikalije koje luči jedan neuron a detektira drugi.

Kalcijevi ioni igraju veoma bitnu ulogu u radu mozga jer, da bi neuron otpustio svoje neurotransmitere, u citosol neurona mora ući manja količina kalcija (Alberts *et al.*, 2002.). Elektromagnetski izazvana ekstrapropusnost membrana povećat će pozadinsku razinu kalcija u neuronima te će oni brže otpuštati svoje neurotransmitere. Vrijeme naše reakcije na razne podražaje ovime se poboljšava, ali može se potaknuti i spontano otpuštanje neurotransmitera kojima tamo nije mjesto, što mozak čini hiperaktivnim i manje sposobnim da se koncentrira.

POREMEĆAJI AUTISTIČNOG SPEKTRA I EMF

Možda najveću štetu mozgu čine mikrovalovi na samom početku razvoja mozga u fetusu te u vrlo malom djetetu,

što može dovesti do pojave autizma. Dr. Dietrich Klinghardt dokazao je odnos između mikrovalova i autizma (sažetak njegova rada imate na *web* stranici ElectromagneticHealth.org: <http://tinyurl.com/3pujavs>).

Autizam obuhvaća skupinu doživotnih poremećaja (poremećaja autističnog spektra – ASD-a) uzrokovanih neispravnim radom mozga, a povezan je sa suptilnim promjenama moždane anatomije (opsežniji pregled nalazi se u radovima Amarala *et al.*, 2008.). Sržni simptomi uključuju nesposobnost odgovarajućeg komuniciranja s drugima kao i abnormalno društveno ponašanje, lošu verbalnu i neverbalnu komunikaciju, neobične i sužene interese te ustrajno repetitivno ponašanje. Tu su i nestržni simptomi poput povećanog rizika od epileptičkih napada, tjeskobe i naglih promjena raspoloženja. ASD ima snažnu genetsku komponentu, a javlja se pretežno kod muške djece i često je nasljedan. Po nekim pretpostavkama, određeni genetski oblici ASD-a mogu se objasniti poznatim mutacijama u genima za ionske kanale, što rezultira povećanom pozadinskom koncentracijom kalcija u neuronima. Pretpostavlja se da bi to moglo dovesti do neuronske hiperaktivnosti i stvaranja ponekad nepotrebnih i neodgovarajućih sinapsi, što pak može dovesti do ASD-a (Krey i Dolmetsch, 2007.).

Posljednjih je godina došlo do šezdeseterostrukog porasta ASD-a, što se ne može objasniti poboljšanjem dijagnostičkih metoda, a jedino se može pripisati promjenama u okolišu. Taj porast pojave autizma (ASD-a) vremenski se podudara sa širenjem mobilnih telekomunikacija, Wi-Fi uređaja i mikrovalnih pećnica, kao i polja krajnje niskih frekvencija koja stvaraju električne instalacije i kućanski aparati. Sada možemo objasniti barem nešto od svega ovoga, u smislu elektromagnetski izazvane ekstrapropusnosti staničnih membrana, što vodi ka hiperaktivnosti mozga i abnormalnom moždanom razvoju.

EKSTRAPROPUSNOST STANIČNIH MEMBRANA UTJEČE NA NEURONE

Neuroni međusobno prenose informacije putem kemijskih neurotransmitera koji prolaze preko sinapsi gdje dolazi do njihova kontakta. Njihovo otpušta-

nje obično se pokreće kratkim pulsom kalcija koji ulazi u njihove citosole. Ako membrane postanu ekstrapropusne zbog izloženosti elektromagnetskom zračenju neuroni će već imati visoku unutarnju koncentraciju kalcija, jer kalcij sipi unutra iz područja veće koncentracije, koja je izvana mnogo veća. Stanice tako postaju veoma osjetljive te je vjerojatnije da će otpustiti neurotransmitere, a mozak u cjelini može postati hiperaktivan (Beason i Semm, 2002.; Krey i Dolmetsch, 2007.; Volkov *et al.*, 2011.). Na taj način mozak postaje preopterećen ponekad nejasnim signalima, što vodi ka gubitku koncentracije i pojavi „poremećaja hiperaktivnosti i deficita pažnje“ (ADHD-a).

SIMPTOMI NEPODNOŠENJA ELEKTROMAGNETSKOG ZRAČENJA

Nepodnošenje elektromagnetskog zračenja je stanje u kojem pojedini ljudi imaju širok spektar neugodnih simptoma pri izloženosti slabom neionizirajućem zračenju. Posve je logično smatrati da će produžena izloženost pojačati težinu simptoma, pa ako patite od nekih

Posljednjih godina došlo je do šezdeseterostrukog porasta ASD-a, što ... se jedino može pripisati promjenama u okolišu

od njih trebate učiniti što je god u vašoj moći da tu izloženost smanjite.

Simptomi uključuju kožne osipe, srčanu aritmiju, glavobolje (ponekad teške), bolove u mišićima i zglobovima, osjećaj da nam je hladno ili vruće, trnce, šum u uhu, vrtoglavicu i mučninu.

Potpuniji popis simptoma imate na *web* stranici ElectroSensitivity UK: <http://tinyurl.com/6qs8ew>. Većina njih može se objasniti zračenjem koje u stanicama stvara napukline.

Kada su stanice prekomjerno propusne tijelo to percipira kao oštećenje tkiva. Ono nastoji obnoviti oštećene strukture te povećava opskrbu krvi u danom području, što uzrokuje osip na koži.

Kada su prekomjerno propusne (ili 'ekstrapropusne') stanice srčanog mišića, oslabljuju se električni signali koji ina-

če upravljaju njegovim stezanjem. Srce tada gubi kontrolu i dolazi do srčane aritmije. A to može biti opasno po život. Kad su prekomjerno propusne osjetne stanice, postaju hiperaktivne i mozgu šalju lažne signale. Mi imamo razne osjetne stanice, ali sve one funkcioniraju na sličan način. Kada god osjete ono što bi trebale osjetiti one namjerno postaju mnogo propusnije, tako što se u njihovim membranama otvaraju ionski kanali. Tako se smanjuje prirodni napon u tim stanicama, zbog čega živčane

Istraživači su otkrili da zračenja poput mobilnog iz GSM (2G) mreže uzrokuju jednolančane i dvolančane lomove u DNK...

impulse šalju mozgu. Elektromagnetski izazvana ekstrapropusnost imala bi isti učinak, ali ovaj put stanice bi slale lažne signale mozgu te bi dale lažne osjete o nepodnošenju elektromagnetskog zračenja. Takva situacija još se pogoršava kada odnosne živčane stanice postanu hiperaktivne zbog pritjecanja kalcija. Kada do ekstrapropusnosti dolazi u osjetnim stanicama kože, čovjek može osjećati toplinu, hladnoću, žmarce, pritisak itd., ovisno o tome koje su vrste stanica najosjetljivije u pojedinoj osobi. Kada do ekstrapropusnosti dolazi u osjetnim stanicama dlačica pužnice uha nastaje šum u uhu, što je lažni osjet zvuka. Kada se zbiva u vestibularnom sustavu (dijelu unutarnjeg uha odgovornim za ravnotežu i kretanje), javljaju se vrtoglavica i simptomi bolesti kretanja, uključujući mučninu.

UTJECAJ ZRAČENJA MOBILNA NA DNK

Zračenje mobilnog može oštetiti DNK. Lai i Singh (1995.) prvi su to pokazali u uzgojenim stanicama štakora, ali onda su to potvrdili i mnogi drugi znanstvenici. Opsežna studija provedena je u okviru Projekta Reflex koji je sponzorirala Europska komisija, a ponovili su je laboratoriji nekoliko europskih zemalja. Znanstvenici su otkrili da zračenja poput mobilnog iz GSM (2G) mreže

uzrokuju jednolančane i dvolančane lomove u DNK uzgojenih ljudskih i životinjskih stanica. Utjecaj je bio različit kod različitih vrsta stanica, a kod nekih, poput stanica limfocita, utjecaja kao da nije bilo (Reflex Report, 2004.).

Kod osjetljivih stanica stupanj oštećenja ovisio je o trajanju izloženosti zračenju. Kod ljudskih fibroblasta oštećenja su dosegla maksimum nakon 16-satne izloženosti (Dien *et al.*, 2005.). Međutim, bilo bi nerazborito pretpostaviti da je izloženost kraća od 16 sati automat-

dih osoba rizik je pet puta veći (Hardell i Carlberg, 2009.).

S obzirom da se rak mozga obično razvija godinama, za procjenu konačnog utjecaja zračenja još je prerano, ali Svjetska zdravstvena organizacija (WHO) već je klasificirala mobilne kao karcinogene tvari skupine 2B (moguće karcinogene), u rangu s benzenom i DDT-em. Ostale vrste raka glave također su u porastu, uključujući rak parotidne (podušne) žlijezde slinovnice (na području glave gdje otprilike drži mobilni) i štitnjače, koja se nalazi u vratu.

ski sigurna, budući da DNK oštećenja mogu dovesti do stvaranja genetski abnormalnih stanica, do čega može doći mnogo prije negoli to postane očigledno pod mikroskopom.

Također bi bilo nerazborito pretpostaviti da bi oštećenja bila ograničena na dijelove tijela u neposrednoj blizini mobilnog jer, kako je opisano ranije, učinci zračenja mogu se prenijeti u krvotok u obliku magnetski 'tretirane' krvi, tako da nijedan dio tijela nije siguran, pa ni spolni organi.

MOBILNI POVEĆAVAJU RIZIK OD NASTANKA RAKA

Kada bi se slična fragmentacija DNK događala u cijelom organizmu očekivali bismo povećan rizik od pojave raka, budući da glavni geni koji upravljaju diobom stanica mogu biti ili oštećeni ili izgubljeni. Novija istraživanja o učestalosti raka mozga to već pokazuju. Utvrđeno je da često korištenje mobilnog udvostručuje rizik dobivanja raka mozga kod odraslih, na onoj strani glave gdje je bio naslonjen mobilni. Kod mla-

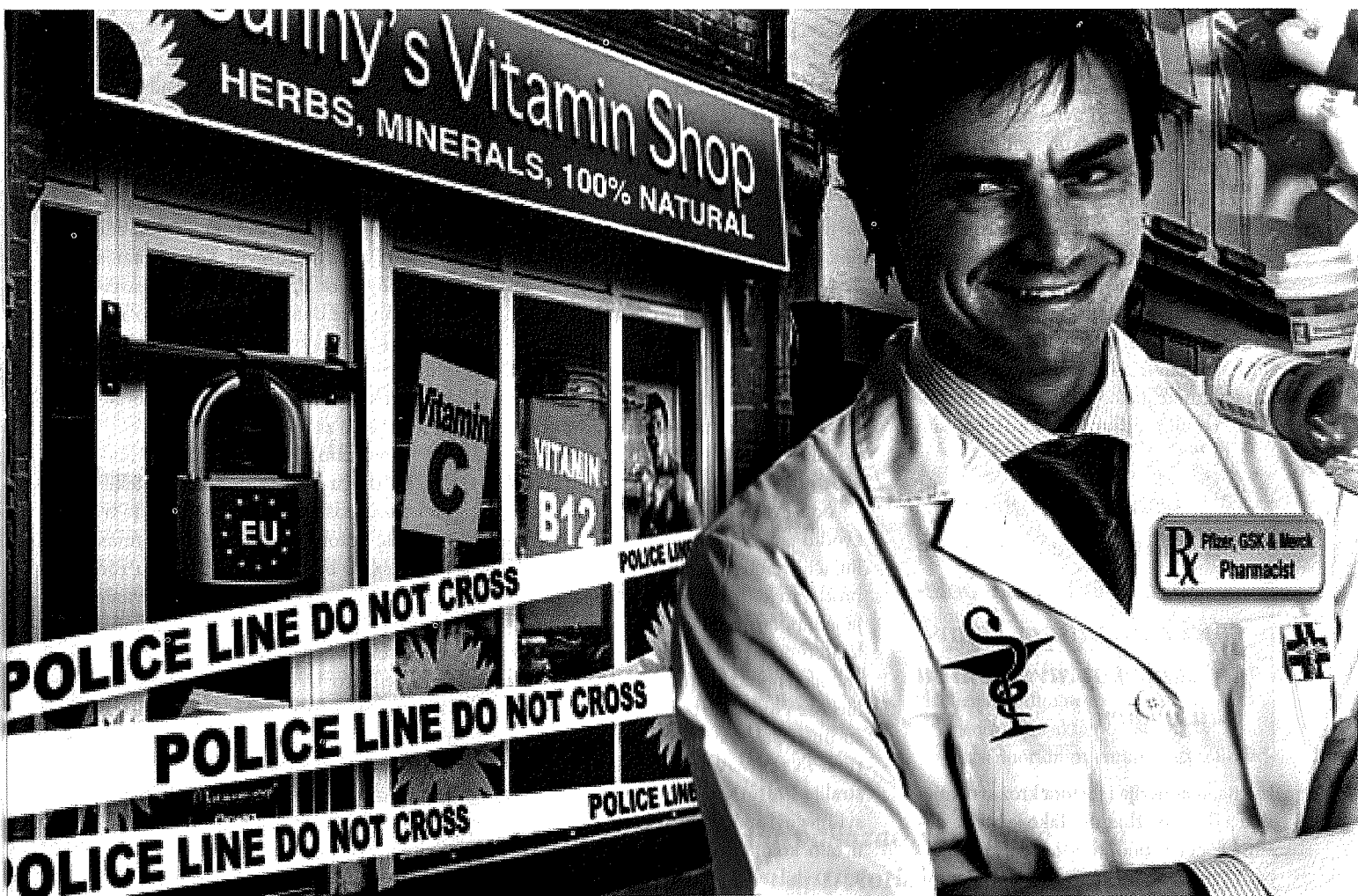
Dvaput razmislite prije negoli uzmete mobilni, instalirate bežični telefon ili Wi-Fi uređaj. Posljedice se otkrivaju tek sada, ali ni vlasti ni telekomunikacijska industrija neće vam reći kakve su. Jedno je sigurno – bezazlene svakako nisu.

O AUTORU

Dr. sci. Andrew Goldsworthy umirovljen je predavač s londonskog Imperial Collegea, poznatog po visokoj stručnosti na polju elektrotehnike i zdravstvene problematike. Dr. Goldsworthy proveo je mnoge godine proučavajući metabolizam kalcija u živućim stanicama te kako elektromagnetska polja utječu na stanice, tkiva i organizme. Možete ga kontaktirati na adresi: a.goldsworthy@ic.ac.uk.

NAPOMENA UREDNIKA

Članak dr. Goldsworthyja prvi put je objavljen 2007., a nadopunjen u ožujku 2012. Zbog ograničenog prostora nismo u mogućnosti objaviti čitav tekst i reference. Ako želite pogledati izvorni članak, posjetite adresu <http://tinyurl.com/2infujj>.

ZAVJERA PROTIV BORAKSA

BORAKS, PRIRODNI MINERAL I IZVOR ESENCIJALNOG ELEMENTA BORA, JEFTIN JE I DJELOTVORAN ANTISEPTIČKI, ANTIMIKOTSKI I INSEKTICIDNI TRETMAN, ALI SU ZDRAVSTVENE INSTITUCIJE DILJEM SVIJETA NJEGOVO KORIŠTENJE STAVILE IZVAN ZAKONA

Walter Last © travanj 2012.

<http://www.health-science-spirit.com>.

KAKO JE ZABRANJEN LIJEK ZA ARTRITIS

Teško je zamisliti da boraks, to neugledno sredstvo za čišćenje i insekticid, ima potencijal da samostalno sruši naš ekonomski sustav. Ali ne trebate se brinuti. Opasnost je na vrijeme prepoznata i već su poduzeti potrebni koraci da se ona otkloni. Počet ću od osnova i shvatit ćete o čemu govorim kako priča bude tekla. Boraks dobiven iz prirode sirovina je za druge spojeve bora koji se dobivaju preradom. Glavna ležišta nalaze se u Turskoj

i Kaliforniji. Kemijsko ime je natrijev (ili dinatrijev) tetraborat dekahidrat (ili jednostavno natrijev borat), što znači da sadrži četiri atoma bora kombinirana s dva atoma natrija i 10 molekula (ili nekad manje) kristalizacijske vode. Boraks je natrijeva sol slabe borne kiseline. Otopljen u vodi, boraks je vrlo alkaln. Kad ga se proguta, reagira s klorovodičnom kiselinom u želucu i stvara bornu kiselinu i natrijev klorid. Udio bora u boraksu je 11,3 posto, dok je u bornoj kiselini 50 posto veći. Progutani spojevi bora brzo se i gotovo potpuno izlučuju urinom. U

prošlosti je borna kiselina bila u širokoj upotrebi kao konzervans za hranu, danas je, međutim, zabranjena u većini zemalja. Bor je prisutan u svim biljkama i neprerađenim namirnicama. Kvalitetnom prehranom unosi se 2–5 mg bora dnevno, ali u stvarnosti je prosječan unos u razvijenim zemljama 1–2 mg bora dnevno, a institucionalizirani pacijenti nekad dobivaju svega 0,25 mg. Kemijska gnojiva inhibiraju apsorpciju bora iz tla. Unos bora dodatno se smanjuje ako bacamo vodu u kojoj se kuhalo povrće, te pod utjecajem fitnske kiseline iz pe-

karskih proizvoda i žitarica. Zbog svega toga zdravstveni problemi povezani s nedostatkom bora doista su učestali.

ZDRAVSTVENI UČINCI BORA

Boraks i borna kiselina imaju u osnovi jednake učinke na zdravlje s dobrim anti-septičkim, antimikotskim i antivirusnim svojstvima, ali tek blagim antibakterijskim djelovanjem. Bor je neophodan za stabilnost i funkciju staničnih stijenki i za način na koji se signali prenose kroz membrane. Bor je raspoređen po cijelom tijelu, s najvišim koncentracijama u doštitnim žlijezdama, nakon kojih slijede kosti i zubna caklina. Neophodan je za zdravu funkciju kostiju i zglobova, budući da regulira apsorpciju i metabolizam

Zdravstvene i medicinske vlasti nije zanimalo njegovo otkriće, ali bolesnici s artritisom kojima se stanje popravilo bili su oduševljeni

kalcija, magnezija i fosfora kroz svoj utjecaj na doštitne žlijezde. Tako je bor za doštitne žlijezde ono što je jod za štitnjaču. Nedostatak bora uzrokuje pretjeranu aktivnost doštitnih žlijezda i njihovo prejako lučenje paratiroidnog hormona koji podiže razinu kalcija u krvi, oslobađajući kalcij iz kostiju i zuba. To vodi do artritisa, osteoporoze i karijesa. Sa starenjem visoke razine kalcija u krvi vode do kalcifikacije mekih tkiva, što uzrokuje mišićne kontrakcije i krutost; kalcifikacije endokrinih žlijezda, posebno epifize i jajnika; ateroskleroze; bubrežnih kamenaca i kalcifikacije bubrega, koja s vremenom izaziva zatajenje bubrega. Nedostatak bora u kombinaciji s nedostatkom magnezija posebno je štetan za kosti i zube. Bor utječe na metabolizam steroidnih hormona, posebno spolnih hormona. Povećuje niske razine testosterona kod muškaraca i razine estrogena kod žena u menopauzi. Također ima ulogu u pretvaranju vitamina D u njegov aktivni oblik, čime povećava apsorpciju kalcija i njegovo odlaganje u kosti i zube, umjesto kalcifikacije mekih tkiva. Druge prijavljene koristi su poboljšanje srčanih problema, vida, psorijaze, ravnoteže, pamćenja i shvaćanja.

Spojevi bora imaju antitumorska svojstva i jaka su «protuosteoporotska, protuupalna, hipolipemička, antikoagulacijska i antineoplastička sredstva».¹

LIJEK ZA ARTRITIS DR. REXA NEWNHAMA

Šezdesetih godina Rex Newnham, koji je u to vrijeme radio kao pedolog i botaničar u Perthu u Zapadnoj Australiji, obolio je od artritisa. Konvencionalni lijekovi nisu mu pomogli, ali je shvatio da su biljke tog kraja prilično siromašne mineralima. Znaajući da bor pomaže metabolizmu kalcija u biljkama, počeo je uzimati 30 mg boraksa dnevno. U tri tjedna nestali su svi bolovi, otekline i ukočenost. Zdravstvene i medicinske vlasti nije zanimalo njegovo otkriće, ali bolesnici s artritisom kojima se stanje popravilo bili su oduševljeni. Na kraju je počeo proizvoditi tablete s 3 mg bora i samo zahvaljujući širenju preporuka od usta do usta prodavao je 10.000 bočica mjesečno. Kad je jednoj farmaceutskoj kompaniji predložio prodaju tih tableta stavili su mu do znanja da bi to zamijenilo druge, skuplje lijekove i umanjilo profite. Pokazalo se da su imali predstavnike u vladinim odborima za zdravstvo, pa su postigli da Australija 1981. uvede zakon kojim su bor i svi njegovi spojevi proglašeni otrovnima u bilo kojoj koncentraciji. Kažnjen je s 1.000 dolara zato što je prodavao otrov, čime je uspješno zaustavljen njegov lijek protiv artritisa u Australiji.² Dr. Newnham kasnije je objavio nekoliko znanstvenih radova o boraksu i artritisu. Jedan rad obuhvatio je dvostruko slijepu probu koja je sredinom 1980-ih provedena u bolnici Royal Melbourne, a pokazala je znatno poboljšanje kod 70 posto onih koji su završili ispitivanje; samo 12 posto pacijenata na placebo doživjelo je poboljšanje.³ Također je otkrio da otoci na kojima se tradicionalno uzgaja šećerna trska imaju vrlo nisku razinu bora u tlu zbog dugotrajne intenzivne upotrebe kemijskih gnojiva. Najnižu razinu ima Jamajka, a stopa artritisa doseže oko 70 posto. Primijetio je da čak i većina pasa šepa. Sljedeći je Mauricijus, s vrlo niskim razinama bora i stopom artritisa od 50 posto. Dnevni unos bora u tim zemljama niži je od 1 mg/dnevno. SAD, Engleska, Australija i Novi Zeland imaju prosječne razine bora u tlu, s procijenjenim unosom od 1–2 mg bora i stopom artritisa od oko 20 posto. Sve toplice koje navodno li-

ječe artritis vrlo su bogate borom. Razine bora visoke su i u Izraelu, gdje je procijenjeni dnevni unos bora 5–8 mg, a stopa artritisa svega 0,5–1,0 posto.

Analiza kostiju pokazala je da artritičnim zglobovi i kosti oko njih imaju samo polovinu razine bora zdravih zglobova, a sinovijska tekućina koja podmazuje zglobove u artritičnim zglobovima ima nedovoljnu količinu bora. Nakon nadopunjavanja prehrane borom kosti su bile mnogo čvršće od zdravih. Kod uzimanja dodatnog bora prijelomi kostiju zarastali su otprilike dvostruko brže, kako kod ljudi tako i kod životinja. Dr. Newnham jednom je vidio djevojčicu od devet mjeseci s juvenilnim artritisom. Boraks ju je izliječio za dva tjedna.

Dr. Newnham je napisao da se ljudi obično mogu osloboditi bolova, otekline i ukočenosti za otprilike jedan do tri mjeseca. Potom mogu smanjiti tretman s tri tablete bora na jednu tabletu (od 3 mg) dnevno kao dozu za održavanje zdravlja. Napomenuo je i da pacijenti s reumatoidnim artritisom često dožive Herxheimerovu reakciju i da je to uvijek dobar prognostički znak. Moraju ustrajati, i nakon određenog vremena oslobodit će se bolova, otekline i ukočenosti.^{4,5} Herxheimerova reakcija početno je pogoršanje simptoma s pojačanim bolovima zbog toksina koje oslobađaju ubijene kandidate i mikoplazme. Iznenađilo me da se taj antimikotički učinak javlja već kod tako niskih doza. Jednako iznenađuje da je otprilike 30 posto pacijenata s osteoartritisom također doživjelo Herxheimerovu reakciju, iz čega se može zaključiti da je granica između osteoartritisa i reumatoidnog artritisa prilično neodređena. Kod dugotrajnih i tvrdokornih slučajeva treba koristiti i druga antimikrobna sredstva.

OSTEOPOROZA I SPOLNI HORMONI

Nedostatak bora uzrokuje gubljenje velikih količina kalcija i magnezija urinom. Nadopuna prehrane borom smanjuje taj gubitak za gotovo 50 posto. Budući da izgubljeni kalcij potječe od resorbiranih kostiju i zuba, nedostatak bora najvažniji je uzročni faktor osteoporoze i karijesa. Oko 55 posto Amerikanaca starijih od 50 godina ima osteoporozu, a od toga su približno 80 posto žene, stoga upravu ovdje valja tražiti razlog za milijune prijeloma svake godine.

Nakon što su štakori s osteoporozom dobivali bor tijekom 30 dana njihove kosti postale su normalne.⁶ Ti blagotvorni učinci rezultat su povećanog sadržaja bora u kostima, što ih čini čvršćima, i normalizacije spolnih hormona, što stimulira rast novog koštanog tkiva.

Niske razine estrogena poslije menopauze glavni su razlog zašto mnoge žene obole od osteoporoze. Kod muškaraca razine testosterona padaju sporije pa se i osteoporoza javlja kasnije. Nadopuna prehrane borom kod žena u menopauzi udvostručava razine u krvi najaktivnijeg oblika estrogena, 17-beta estradiol, izjednačavajući ih s razinama kod žena na estrogenskoj nadomjesnoj terapiji, a udvostručava se i razina testosterona.⁷ Bor ne podiže estrogen iznad normalnih, zdravih razina nego uravnotežuje spolne hormone na sličan način kao prah korijena *mace*. Kod mlađih muškaraca 100 mg boraksa dnevno povećalo je razinu slobodnog testosterona (koji je najvažniji) za jednu trećinu.⁸ To je posebno zanimljivo bodibilderima.

Suprotno medicinskom mišljenju da je muškarce s rakom prostate najbolje kemijski kastrirati, istraživanja s borom pokazuju da su povišene razine testosterona korisne zato što smanjuju tumore prostate i razine prostata-specifičnog antigena (PSA), koji je marker za tumore i upalu prostate. Ujedno poboljšava pamćenje i razumijevanje kod starijih osoba.⁹ Kod raka dojke osjetljivog na estrogen, radije bih koristio boraks za normalizaciju metabolizma kalcija i magnezija i funkcija stanične membrane nego se suzdržao zbog medicinskog koncepta koji bi mogao biti pogrešan.

GLJIVICE I FLUOR

«Borax Cures» (Izlječenja boraksom) je forum na web-lokaciji Earth Clinic¹⁰ s mnogo uspješnih tretmana za kandidu. Osobe s nižom do srednjom tjelesnom težinom koriste 1/8 čajne žličice boraksa u prahu, a one s većom tjelesnom težinom koriste ¼ čajne žličice na litru vode. Voda se pije u malim količinama tijekom dana, četiri ili pet dana u tjednu, dokle god je potrebno.

Mnogi članovi napisali su da ih je to izlječilo ili im je pomoglo u velikoj mjeri. Pročitajte, na primjer, ovu poruku: «Imam i psorijazu, pa su bolovi u mojim zglobovima možda psorijatični artritis koji se počeo javljati. Nakon što sam pročitao što

o boraksu piše ovdje na forumu, odlučio sam ga isprobati. Oh, moj Bože! Bolovi u mom koljenu nestali su za jedan dan!... Također, moja psorijaza izgleda mnogo bolje nakon dva dana uzimanja ¼ čajne žličice boraksa na litru vode dnevno.»

Evo jedne o gljivicama na nožnim prstima: «Navlažio je stopala i uzeo šaku [boraksa] i istrljao cijela stopala. Rekao je da ga je odmah prestalo svrbjeti! Bio je zapanjen. Nekoliko tjedana kasnije pitao sam ga kako je njegovo atletsko stopalo. Odratio je: 'O, super! Nije se više vratilo! Boraks ga je potpuno izliječio.'»

Druge entuzijastične poruke govore o vaginalnim gljivicama. Čini se da je boraks djelotvorniji od drugih lijekova. Obično se jedna velika želatinska kapsula napunjena boraksom ili bornom kiselinom stavi prije spavanja tijekom nekoliko dana, do najviše dva tjedna. Alternativno, prah se pomiješa s hladnim, krutim kokosovim uljem i oblikuje u kuglicu ili čepić.

Jedna nedavno provedena znanstvena studija¹¹ potvrđuje ta pozitivna zapažanja s vaginalnim gljivicama. Borna kiselina u kapsuli djelovala je čak i u slučaju kandidate koja je otporna na lijekove i protiv svih testiranih bakterija. Zbog veće razrijeđenosti ispiranje možda neće biti dovoljno jako

selinu čini lijekovima od najveće važnosti. Jedan znanstveni pregled iz 2011. zaključio je da je «borna kiselina sigurna, alternativna, ekonomična opcija za žene s čestim i kroničnim simptomima vaginitisa kad konvencionalni tretmani ne daju željene rezultate». Ako je toliko bolja od lijekova, zašto je ne koristiti kao prvu opciju?

Studija iz Turske¹³ pokazala je zaštitni učinak borne kiseline na hranu zagađenu mikotoksinima, posebno gljivičnim aflatoksinima. Među njima, aflatoksin B₁ (AFB₁) uzrokuje teška oštećenja DNK i najjača je kancerogena tvar ikad testirana. Posebno šteti jetri i plućima, a uzrokuje i urođene defekte, imunotoksičnost, pa čak i smrt stoke i ljudi. Tretman bornom kiselinom djelovao je zaštitno i povećao otpornost DNK na oksidativnu štetu koju izaziva AFB₁. Snažno protugljivično djelovanje borne kiseline je, naravno, razlog zašto se tradicionalno koristila kao konzervans za hranu.

Boraks se, slično jednako ugroženoj Lugolovoj otopini, također može koristiti za uklanjanje nakupljenog fluorida i teških metala iz tijela.¹⁴ Fluorid uzrokuje ne samo slabljenje kostiju nego i kalcifikaciju epifize i nedovoljnu aktivnost štitnjače. Boraks reagira s fluoridnim ionima i stvara boro-

U drugim člancima pokazao sam kako je taj proces, koji obično potaknu antibiotici, primarni uzrok većine bolesti današnjice, i to boraks i bornu kiselinu čini lijekovima od najveće važnosti

za bakterije i kandidu otpornu na lijekove, ali trebalo bi djelovati kod normalne kandidate. Boraks je, zbog svoje alkalnosti, bio djelotvorniji od borne kiseline.

Kandida obično postoji u obliku bezopasnih ovalnih stanica kvasaca. Kod stresa se razvijaju lanci izduženih pseudohifa i na kraju vrlo invazivne, dluge, uske i cjevaste niti koje se zovu hife. One oštećuju stijenku crijeva, uzrokuju upalu i sindrom propusnog crijeva. Pseudohife i hife mogu se vidjeti u krvi osoba s rakom i autoimunim bolestima. Kandida također može stvarati čvrste slojeve biofilma. Borna kiselina i boraks inhibiraju stvaranje biofilma i preobrazbu bezopasnih stanica kvasaca u invazivne hife. U drugim člancima pisao sam o tome kako je taj proces, koji obično potaknu antibiotici, osnovni uzrok većine bolesti današnjice, što boraks i bornu ki-

ve fluoride, koji se onda izlučuju urinom. U jednoj kineskoj studiji 300 do 1.100 mg boraksa dnevno korišteno je tijekom tri mjeseca za tretiranje 31 pacijenta sa skeletalnom fluorozom. Tretman je bio više nego djelotvoran.

Jedna članica foruma Earth Clinic zbog fluorida je duže od 10 godina bolovala od fibromijalgije/rozacee, kroničnog umora i poremećaja temporomandibularnog zgloba (TMJ). Uzimala je 1/8 čajne žličice boraksa i u dva tjedna lice joj se očistilo, crvenilo je izblijedjelo, tjelesna temperatura se normalizirala, razina energije joj se povećala, i postupno je gubila suvišnu težinu.

U drugoj poruci piše: «Prije sedam godina rak štitnjače; sljedeće godine adrenalni umor, zatim rana menopauza; godinu nakon toga prolaps maternice praćen

histerktomijom; sljedeće godine fibromijalgija i neuropatija. U ranom djetinjstvu pila sam fluoridiranu vodu zajedno s tabletama fluorida. U jesen 2008. bila sam pred potpunom invalidnošću. Jedva sam hodala i nisam mogla spavati od bolova, svakodnevno sam povraćala od bolova u leđima... Nakon što sam čitajući saznala za fluorid shvatila sam odakle su potekli svi moji problemi... Započela sam detoksikaciju osminom žličice boraksa u litri vode, i u tri dana moji su simptomi gotovo pa nestali.»

OMJER KALCIJA I MAGNEZIJA

Između kalcija i magnezija postoje i antagonizam i suradnja. Otprilike polovica ukupnog tjelesnog magnezija nalazi se u kostima, a druga je polovina *unutar* stanica tkiva i organa. Samo jedan posto nalazi se u krvi, a bubrezi održavaju tu razinu konstantnom izlučujući više ili manje magnezija urinom. Nasuprot tome, 99 posto kalcija nalazi se u kostima, a ostatak je u tekućini *izvan* stanica.

Kod nedostatka bora previše kalcija ulazi u stanicu, a magnezij ga ne može izbaciti. To stanje prisutno je kod ljudi starije dobi i bolesti nedostatka bora koje vode do nje

Mišići se stežu kada kalcij uđe u stanicu, a opuštaju se nakon što se kalcij opet izbaci i magnezij uđe. Ta stanična pumpa zahtijeva mnogo energije za ispumpavanje kalcija, pa ako je razina energije u stanicama niska kalcij se može nakupljati u stanicama. To dalje vodi do samo djelomičnog opuštanja mišića, s napetošću, čestim grčevima i lošom cirkulacijom krvi i limfe. Problem postaje sve gori što se više kalcija seli iz kostiju u meka tkiva. Živčane stanice također nakupljaju kalcij, a rezultat je loš prijenos signala u živcima. U leći suvišan kalcij uzrokuje katarakte. Stvaranje hormona sve je slabije jer se endokrine žlijezde kalcificiraju, a i normalna funkcija svih drugih stanica postaje hendikepirana. Osim toga, taj suvišni kalcij uzrokuje nedostatak međustaničnog magnezija. Magnezij je potreban za aktivaciju bezbrojnih enzima, stoga njegov nedostatak vodi do nedjelotvornog i blokirano stvaranja energije.

Dodatni je problem to što višak kalcija oštećuje staničnu membranu i otežava ulazak hranjivih tvari i izbacivanje otpada. Kada razina kalcija u stanici postane

previsoka stanica će umrijeti. To pokazuje važnost bora kao regulatora staničnih membrana, posebno u vezi s kretanjem kalcija i magnezija. Kod nedostatka bora previše kalcija ulazi u stanicu, a magnezij ga ne može izbaciti. Ovakvo stanje susrećemo kod ljudi starije dobi i bolesti nedostatka bora koje do nje vode.

Dok smo dobrog zdravlja, a posebno u mlađim godinama, normalan odnos kalcija je 2:1, osigurat ćete ga dobrom prehranom. Ali kod starije populacije trebamo sve manje kalcija i sve više magnezija.

Da bi bor bio potpuno djelotvoran u liječenju kalcifikacije tkiva potrebne su obilne količine magnezija. Starijim osobama preporučujem 400–600 mg magnezija zajedno sa svakodnevnim nadopunjavanjem prehrane borom, u više doza tijekom dana. Kod dugotrajnih problema sa zglobovima preporučujem dodatnu primjenu magnezija preko kože. Međutim, potrebno je prilagoditi dozu oralnog magnezija zbog njegovog laksativnog djelovanja. Sumnjam da je u slučaju osteoporoze korisno

uzimati dodatni kalcij. Po mom mišljenju, te osobe imaju mnogo kalcija pohranjenog u mekim tkivima gdje mu nije mjesto, a obogaćivanje prehrane borom i magnezijem trebalo bi dovesti do premještanja tog kalcija u kosti. Medicinski fokus na visok unos kalcija smatram receptom za ubrzano starenje.

ŠTO I KOLIKO UZIMATI

U nekim zemljama (npr. Australiji, Novom Zelandu, SAD-u) boraks se još uvijek može naći na odjeljcima supermarketa s deterdžentima i sredstvima za čišćenje. Nema dostupnog boraksa 'prehrambene kvalitete' niti je to potrebno. Borna kiselina, ako je dostupna, može se koristiti u količini koja je za trećinu manja od doze boraksa.

Prvo otopite blago zaokruženu (5–6 grama) čajnu žličicu boraksa u jednoj litri vode. To je vaša koncentrirana otopina. Držite bocu izvan dohvata male djece.

• Standardna doza je jedna čajna žličica (5 ml) koncentrata. U njoj ima 25–30 mg boraksa i pruža oko 3 mg bora. Uzi-

majte jednu dozu dnevno s pićem ili hranom. Budete li se osjećali dobro, uzimajte i drugu dozu s drugim obrokom. Za održavanje zdravlja možete nastaviti neograničeno dugo uzimati jednu do dvije doze dnevno.

Ako imate artritis, osteoporozu ili slična stanja, menopauzu ili ukočenost karakterističnu za stariju dob, ili ako želite poboljšati slabo stvaranje spolnih hormona, povećajte unos na tri ili više standardnih doza raspoređenih kroz dan dok ne osjetite da se vaše stanje dovoljno poboljšalo. Tada smanjite na jednu do dvije doze dnevno.

Želite li isprobati veće doze koje Earth Clinic preporučuje za liječenje kandidate i uklanjanje fluorida iz tijela koristite koncentriranu otopinu na sljedeći način:

- niža doza za nižu do normalnu težinu: 100 ml (1/8 žličice boraksa u prahu); piti u manjim količinama kroz dan.
- viša doza za teže osobe: 200 ml (1/4 žličice boraksa u prahu); piti u manjim količinama kroz dan.

Uvijek započnite sa standardnom dozom i postupno povećavajte do planiranog maksimuma. Maksimalnu dozu uzimajte četiri ili pet dana u tjednu, dokle god bude potrebno.

Boraks je prilično alkalni, i u većim koncentracijama ima sapunast okus. To možete prikriti limunovim sokom, ocatom ili askorbinskom kiselinom.

Boraks i borna kiselina u Europi su klasificirani kao reproduktivni otrovi i više nisu dostupni unutar Europske unije. Boraks je trenutno još uvijek dostupan u Švicarskoj,¹⁵ ali slanje u Njemačku nije dozvoljeno. U Njemačkoj se mala količina (20–50 g) može naručiti u ljekarni kao otrov za mrave, ali prodaja se mora registrirati.

Tablete bora mogu se kupiti u biljnim drogerijama i trgovinama zdrave hrane ili preko interneta, najčešće s 3 mg bora. Sadrže čvrsto vezani bor koji nije prisutan u ionskom obliku kao u boraksu ili bornoj kiselini. Iako su prikladne za nadopunjavanje prehrane borom, ne očekujem da će djelovati protiv kandidate i mikoplazmi, ili kao brzi lijek za artritis, osteoporozu i menopauzu. Kako biste poboljšali djelotvornost preporučujem da duže vrijeme uzimate tri ili više tableta bora tijekom dana u kombinaciji s dovoljno magnezija i odgovarajućim antimitokrobnim programom.¹⁶

MOGUĆE NUSPOJAVE

Dok su nuspojave farmaceutskih lijekova negativne i često opasne, kod prirodnih lijekova kao što je terapija boraksom to su obično prolazna pogoršanja simptoma s dugoročnim pozitivnim učincima. Najčešća je Herxheimerova reakcija kod eliminacije kandidate.

U nekim od gore navedenih forumskih poruka do brzog poboljšanja došlo je unutar nekoliko dana. To je uvijek funkcionalna reakcija. Visoke razine kalcija u stanicama uzrokuju mišićne kontrakcije s grčevima ili spazmima, što je čest uzrok bolova. Bor, posebno kad se uzima zajedno s magnezijem, može brzo opustiti te mišiće i ukloniti bolove.

Međutim, kod dugotrajnih, teških kalcifikacija velika količina kalcija ne može se prerasporediti u kratkom vremenu. To vodi do povišenih razina kalcija u zahvaćenom području, posebno u kukovima i ramenima, i može neko vrijeme uzrokovati probleme kao što su sklonost jakim grčevima i bolovima. Mogu se javiti i problemi s cirkulacijom krvi ili prijenosom živčanih impulsa. Neurološki učinci u šakama i stopalima mogu biti umrtvljenost ili smanjena osjetljivost kože. Povećane količine kalcija i fluorida koje prolaze kroz bubrege mogu uzrokovati privremene bolove u bubrezima. Takve reakcije ne mogu se izbjeći želimo li postići bolje zdravlje. Svaki put kada osjetite neugodnu nuspojavu smanjite unos boraksa dok se problem ne povuče. Tada ga opet postupno povećajte. Korisne dodatne mjere su znatno povećanje unosa tekućine, uzimanje više organskih kiselina kao što su limunov sok, askorbinska kiselina ili ocat, i poboljšanje cirkulacije limfe kao kod skakanja na trampolinu ili hodanja.

PITANJA OTROVNOSTI

Vladine zdravstvene agencije zabrinute su zbog otrovnosti bora. I vi biste mogli biti zabrinuti ako pročitate sljedeće podatke, koji se odnose na natrijev klorid (kuhinjsku sol): «Akutna oralna toksičnost [LD₅₀ doza pri kojoj pola testiranih životinja uginu]: 3000 mg/kg [štakor]... Kronični učinci na ljude: Mutagen za somatske stanice sisavaca... Blago opasan u slučaju kontakta s kožom, gutanja ili udisanja. Najniža objavljena smrtonosna doza (LDL) [čovjek]... 1000 mg/kg... Uzrokuje negativne reproduktivne učinke kod ljudi (fetotoksičnost, pobačaj) intraplacentalnim putem... [M] ože povećati rizik od toksemije u trudno-

ći kod osjetljivih žena... Može uzrokovati negativne reproduktivne učinke i urođene defekte kod životinja, posebno štakora i miševa (fetotoksičnost, pobačaj, mišićno-skeletne abnormalnosti, i utjecaje na majku [na jajnike, jajovode])... Može štetiti genetskom materijalu (mutagen)... Gutanje velikih količina može nadražiti želudac... s mučninom i povraćanjem. Može utjecati na ponašanje (grčevi/kontrakcije u mišićima, pospanost), osjetilne organe, metabolizam i kardiovaskularni sustav. Kontinuirano izlaganje može uzrokovati dehidraciju, navalu krvi u unutarnje organe i komu...»¹⁷

Sada usporedite otrovnost natrijevog klorida s podacima o sigurnosti materi-

zale nikakvo povećanje bolesti pluća kod stanovništva koje je zbog posla kronično izloženo prašini borne kiseline i prašini natrijevog borata... [i] nikakav utjecaj na plodnost.»¹⁸

Ovdje vidite da kuhinjska sol ima 50–100 posto veću otrovnost od boraksa; mijenja genetski materijal i mutagena je, dok je boraks u tom pogledu bezopasan. Visok unos boraksa najopasniji je za malu djecu. Procjenjuje se da 5–10 grama može uzrokovati jako povraćanje, proljev, šok, pa čak i smrt, ali smrtonosne doze nisu dobro dokumentirane u literaturi.

Sljedeći podaci o otrovnosti uzeti su iz dokumenata američke Agencije za zaštitu okoliša i Centara za kontrolu bolesti.^{19,20}

Visoke razine kalcija u stanicama uzrokuju mišićne kontrakcije s grčevima ili spazmima, što je čest uzrok bolova. Bor, posebno kad se uzima zajedno s magnezijem, može brzo opustiti te mišiće i ukloniti bolove

jala (*Material Safety Data Sheet*, MSDS) za boraks/bornu kiselinu: «Niska akutna oralna toksičnost; LD₅₀ kod štakora je 4.500 do 6.000 mg/kg tjelesne težine... Reproductivna/razvojna toksičnost: Studije hranjenja životinja provedene na štakorima, miševima i psima, pri velikim dozama, pokazale su učinke na plodnost i testise. Studije s kemijski sličnom bornom kiselinom na štakorima, miševima i

Pregled 784 slučajna otrovanja ljudi količinama od 10 do 88 grama borne kiseline nije otkrio smrtnu slučajevu, a 88 posto slučajeva bilo je asimptomatično, što znači da ništa nisu primijetili. Međutim, učinci na gastrointestinalni, kardiovaskularni, hepatički, bubrežni i središnji živčani sustav, dermatitis, eritem i smrt primijećeni su kod neke djece i odraslih izloženih količinama većim od 84 mg bora po kilogramu, što odgovara količini od preko 40 g boraksa na 60 kg tjelesne težine.

Studije na životinjama utvrdile su reproduktivnu toksičnost kao najosjetljiviji učinak unosa bora. Izlaganje štakora, miševa i pasa kroz nekoliko tjedana izazvalo je određene posljedice na testisima i spermiju u dozama većim od 26 mg bora po kilogramu, što odgovara količini od 15 g boraksa dnevno na 60 kg tjelesne težine. Najveći je rizik za fetus u razvoju, a od proučanih životinja najosjetljiviji su bili štakori. U jednoj studiji blago smanjenje tjelesne težine fetusa utvrđeno je već kod 13,7 mg bora po kg dnevno davanog tijekom trudnoće. Doza bez učinka procijenjena je na manje od 13,7 mg po kg dnevno, što odgovara količini od oko 7 g boraksa na 60 kg tjelesne težine.

Međutim, studija na štakorima koja je trajala tri generacije nije otkrila nikakvu reproduktivnu toksičnost pri 30 mg bora

Danas je stanje bitno drukčije. Zato su reagirali javnim demoniziranjem i uklanjanjem važnih članaka o njemu iz PubMeda

kunićima, pri visokim dozama, pokazuju razvojne učinke na fetus, uključujući gubitak težine fetusa i manje skeletne varijacije. Davane doze bile su mnogo puta više od onih kojima bi ljudi normalno bili izloženi... Nema dokaza kancerogenosti kod miševa. Nikakva mutagena aktivnost borne kiseline nije primijećena u nizu kratkotrajnih ispitivanja mutagenosti. Ljudske epidemiološke studije nisu poka-

po kilogramu dnevno. Ta doza odgovara količini od 17 g boraksa na 60 kg, uzimanoj tijekom tri generacije! U drugoj studiji na tri generacije nikakav problem nije utvrđen pri 17,5 mg bora po kilogramu dnevno, što odgovara količini od 9 g boraksa na 60 kg, dok je sljedeća viša testirana doza od 58,5 mg po kilogramu dnevno, koja odgovara količini od 30 g boraksa na 60 kg, dovela do neplodnosti. Tako možemo pretpostaviti da je sigurna reproduktivna doza do otprilike 20 grama na 60 kilograma dnevno.

Humane studije o mogućoj vezi između smanjene plodnosti i visokih razina bora u vodi, tlu i prašini na turskom stanovništvu i radnicima koji vade i prerađuju bor nisu otkrile nikakav učinak. Jedna studija čak je izvijestila o povećanim stopama plodnosti među radnicima u proizvodnji boraksa u usporedbi s nacionalnim prosjekom SAD-a.

Sve su to važni pokazatelji zato što je moguća reproduktivna toksičnost službeni razlog za trenutni napad na boraks. U gore

farmaceutska industrija ne može dozvoliti da se to dogodi.

Kad je dr. Newnham otkrio da je bor lijek za artritis, to nije predstavljalo velik problem za farmaceutske kompanije jer se vijest širila sporo i bilo ju je lako suzbiti. Danas je stanje bitno drukčije. Zato su reagirali javnim demoniziranjem i uklanjanjem važnih članaka o njemu iz PubMeda. U Europskoj uniji umjesto boraksa sada se koriste zamjenski proizvodi. Boraks i borna kiselina preklasificirani su u 'reprotoksičnu kategoriju 2' i od prosinca 2010. zabranjena je njihova javna prodaja. To je dio Globalno usklađenog sustava klasifikacije i označavanja kemikalija (GHS). Australija će 2012. uvesti nove GHS propise.²¹

Da parafraziram razlog Europske agencije za kemikalije za reklasifikaciju proizvoda s borom: Raspoloživi podaci ne ukazuju na veće razlike između laboratorijskih životinja i ljudi, pa se stoga mora pretpostaviti da se učinci opaženi kod životinja mogu javiti i kod ljudi, budući da su epidemi-

je već zabranjen, nego samo na opću upotrebu, kao npr. u proizvodima za pranje rublja i čišćenje, ili kao insekticid. Budući da se boraks ne može lako udahnuti ili apsorbirati kroz neoštećenu kožu, konvencionalnom upotrebom teško je unižiti čak i nekoliko miligrama dnevno. Kad bi isti standardi vrijedili za ostale kemikalije, nijedna ne bi ostala na tržištu. Ključna studija u ovoj procjeni objavljena je 1972. Zašto su je sada iskopali kako bi opravdali zabranu boraksa kad prije 40 godina nikoga nije zanimala? To nema nikakvog znanstvenog smisla, posebno ako uzmete u obzir da je glavna kemikalija u zamjeni za boraks, natrijev perkarbonat, oko tri puta otrovnija od boraksa.²³ Čak je i natrijev bikarbonat gotovo dvaput otrovniji od boraksa.²⁴ Nijedna od tih dviju tvari nije bila testirana na dugoročnu reproduktivnu toksičnost pri visokim razinama poput boraksa. Isto vrijedi i za deterdžente. Zašto onda zaista opasni spojevi poput natrijevog hidroksida i klorovodične kiseline ostaju dostupni javnosti kada je jedna od najbezopasnijih kućnih kemikalija zabranjena, iako je odobrenom upotrebom apsolutno nemoguće uzrokovati reproduktivne posljedice?

Bez obzira na nedostatak bilo kakvog znanstvenog kredibiliteta, pripremljen je teren da se boraks i borna kiselina u kratkom roku ili trenutno povuku iz javne prodaje. Čak su i tablete bora s niskom dozom i slabom djelotvornošću sada pod strogom kontrolom farmaceutske industrije i mogle bi u bilo kojem trenutku biti zabranjene propisima Codexa Alimentarius. Tako je medicinsko-farmaceutski sustav sigurno otklonio bilo kakvu potencijalnu opasnost koju je boraks mogao predstavljati za njegovu profitabilnost i preživljavanje.

O AUTORU

Walter Last je umirovljeni biokemičar, istraživački kemičar, nutricionist i naturoterapeut s prebivalištem u Australiji. Njegove knjige o zdravlju dostupne su na <http://tinyurl.com/4xkdgc>. Redovno piše članke za Nexus. Za dodatne informacije posjetite njegovu web-lokaciju <http://www.health-science-spirit.com>.

NAPOMENA UREDNIKA

Zbog ograničenog prostora nismo u mogućnosti objaviti puni tekst ovog članka. Želite li ga vidjeti, zajedno s pratećim bilješkama, posjetite <http://www.health-science-spirit.com>.

Bez obzira na nedostatak bilo kakvog znanstvenog kredibiliteta, pripremljen je teren da se boraks i borna kiselina u kratkom roku ili trenutno povuku iz javne prodaje. Čak su i tablete bora s niskom dozom i slabom djelotvornošću sada pod strogom kontrolom farmaceutske industrije i mogle bi u bilo kojem trenutku biti zabranjene propisima Codexa Alimentarius

spomenutim podacima o sigurnosti materijala za natrijev klorid također piše: «Iako se natrijev klorid koristio kao negativna kontrola u nekim reproduktivnim studijama, također se koristio kao primjer da skoro bilo koji spoj može uzrokovati urođene defekte kod pokusnih životinja ako se proučava u pravim uvjetima.» Imajte to na umu dok budete čitali ovo što slijedi.

NAPAD NA BORAKS

Artritis i osteoporoza pogađaju otprilike 30 posto stanovništva u razvijenim zemljama. Osteoporoza zahtijeva više dugotrajne bolničke njege od bilo koje druge pojedinačne bolesti. To je glavni izvor prihoda medicinsko-farmaceutskog sustava. Postane li liječenje borom i magnezijem široko poznato, taj će vitalni izvor prihoda presušiti. Medicinsko-

ološke studije na ljudima nedovoljne za dokazivanje odsutnosti štetnih učinaka anorganskih borata na plodnost.

Doza od 17,5 mg bora po kilogramu dnevno utvrđena je kao NOAEL [doza bez učinka] za mušku i žensku plodnost. Kod štakora, smanjena težina fetusa javlja se kod 13,7 mg bora po kilogramu dnevno, i utvrđena je granica sigurnosti od 9,6 mg po kilogramu dnevno.²²

Ovo nam zapravo govori: «Iako nemamo podataka za ljude, studije na životinjama upućuju na zaključak da je za reproduktivnu funkciju odraslih osoba siguran dnevni unos od otprilike dvije čajne žličice boraksa. Ali da budemo apsolutno sigurni da nikome neće naškoditi, potpuno ćemo ga zabraniti.»

Važno je reći da se taj propis ne odnosi na boraks u hrani ili dodacima prehrani, gdje

VIRUSOMANIJA

KAKO MEDICINSKA INDUSTRIJA NEPRESTANO IZMIŠLJA NOVE EPIDEMIJE, STVARAJUĆI PROFITE U MILIJARDAMA, NA ŠTETU SVIH NAS

Pišu: Torsten Engelbrecht i Claus Köhnlein (uređeni dijelovi iz njihove knjige *Virus Mania*)

„[Od druge polovice 19. stoljeća], neosporno najkonstruktivnija sila u medicinskim istraživanjima bila je doktrina konkretne etiologije. U stvarnosti, međutim, potraga za pravim uzrokom bolesti mogla bi biti beznaдна jer su mnoga bolesna stanja neizravna posljedica bezbroj okolnosti.”

- René Dubos, mikrobiolog i dobitnik Pulitzerove nagrade

ničkih istraživanja je maksimalan povrat uloženog kapitala, a ne zdravlje.”

DRUŠTVO OPĆINJENO TEORIJOM O JEDNODIMENZIJSKIM MIKROBIMA

Da se razumijemo: medicina je ostvarila sjajna postignuća. To ponajviše vrijedi za rekonstruktivnu medicinu poput traumatske kirurgije, presađivanje organa ili lasersku očnu kirurgiju. Ali, razne pogibelji koje prijete od današnje medicine itekako su vidljive u sve širem polju takozvanih preventivnih i kurativnih terapija, naročito u rastućem arsenalu farmaceutskih lijekova, drugim riječima, u medicini koja proklamira da je kadra liječiti.

Uzmimo, na primjer, rak. Godine 1971. američki predsjednik Richard Nixon na zahtjev zdravstvenih službenika (a povrh svega, virologa) objavio je „rat protiv raka”. Medicinski establišment obećao je da će lijek biti pronađen do 1975. godine. Ali, još uvijek čekamo. A i dalje „ne postoje dokazi o načinu pojave raka”, prema mišljenju Njemačkog centra za istraživanje raka (Deutsches Krebsforschungszentrum).

Dosad poznate teorije o raku također su pune očitih proturječja. Usprkos tome,

stotine milijardi dolara već je uloženo u posve jednostrana istraživanja raka fokusirana na proizvodnju nekakvog čudotvornog lijeka. Povrh svega, farmaceutskim kompanijama, istraživačima i liječnicima takvo stanje stvari osigurava enormne profite.

Nasuprot tome, čak i uvjerljive alternativne teorije – koje su manje profitabilne, jer se fokusiraju na način života i faktore iz okoliša, a ne samo na sudbinski predodređene gene i viruse kao uzročnike bolesti – gotovo u cijelosti se ignoriraju. Na primjer, premda službene teorije o raku pretpostavljaju da se trećina slučajeva pojave raka može spriječiti promjenom prehrane (ponajviše unosom više voća i povrća, a manje mesa), ekspert na području raka Samuel Epstein navodi da je Američki nacionalni institut za istraživanje raka potrošio „samo 1 milijun dolara – to je 0,02 posto njegovog budžeta od 4,7 milijardi dolara za 2005. godinu – na edukaciju o nužnom konzumiranju voća i povrća u cilju prevencije pojave raka, te na upoznavanje stanovništva s tim spoznajama putem medija i odnosa s javnošću.”

S druge strane, broj ljudi koji umiru od raka kojeg ne uzrokuje pušenje vidno je

Pogledate li novine ili TV vijesti steknut ćete utisak da čitav svijet neprestano ugrožavaju nove i zastrašujuće virusne epidemije.

Farmaceutske kompanije i ugledni znanstvenici zgrću ogromne svote novca napadajući viruse (tipičan primjer: Roche, proizvođač Tamiflua), a mediji pumpaju svoju gledanost i podižu tiraže senzacionalističkim izvještavanjem. No, u bjesomučnom ratu protiv virusa zanemaruju se osnovne znanstvene činjenice: postojanje, patogeno i smrtonosno djelovanje tih agenasa nikada nisu dokazani.

„Moramo napustiti iluziju da je glavna svrha današnjih medicinskih istraživanja poboljšanje ljudskog zdravlja”, kaže John Abramson s Medicinskog fakulteta u sklopu Harvardskog sveučilišta. „Glavna svrha komercijalno-financiranih kli-

porastao od Nixonovog poziva na borbu (čak i kad uzmemo u obzir da su ljudi u prosjeku postali stariji). Danas samo u Njemačkoj 220.000 ljudi godišnje umre od te strašne bolesti; u SAD-u svake godine bilježi se gotovo 600.000 smrtnih slučajeva uzrokovanih rakom.

Situacija nije nimalo bolja ni za druge raširene bolesti, poput dijabetesa, srčane bolesti, visokog krvnog tlaka ili reumatizma. Uspirkos prekomjernim budžetima za istraživanja, razvoj djelotvornog lijeka još se ne nazire. Kortizon, primjerice, pomaže pri ublažavanju akutnih reumatskih ili alergičnih tegoba, ali samo tijekom terapije kortizonom. Ako se tretman prekine

one bolesti protiv kojih bi, kako nas reklamne poruke farmaceutskih proizvođača žele uvjeriti, trebali biti tako djelotvorni. Pacijentu se u tom slučaju prepisuje sve više i više 'ljekovitih' preparata."

Kao što otkrivaju iscrpna istraživanja, toksičnost lijekova toliko je ozbiljna da je pomama za tabletama u režiji američke zdravstvene industrije odgovorna za oko 800.000 smrtnih slučajeva svake godine, više od bilo koje bolesti (uključujući rak i srčani udar). A u Njemačkoj, kako se procjenjuje, svake godine deseci tisuća ljudi umru zbog neodgovarajućeg liječenja i prepisivanja pogrešnih lijekova (točnih podataka nema jer se određene interesne

na marketing, što znači da se 50 milijardi dolara svake godine ulaže u oglašavanje njihovih preparata kao čudotvornih lijekova. Njihova ciljana publika su liječnici, novinari, potrošači i političari.

Ustvari, „ako su lijekovi na recept tako dobri, zašto se moraju toliko reklamirati?“, pita Marcia Angell, bivša glavna urednica poznatog časopisa *New England Journal of Medicine (NEJM)*. „Dobrim lijekovima promidžba nije potrebna.“ Iako razotkrivaju mnogo toga, njeni su stavovi vrlo jednostavni, ali ih nažalost ne bilježi svijest današnjeg pobornika znanosti. Naše društvo koje samo sebe smatra osobito prosvijećenim, postalo je društvo iracionalnog i prekomjernog uzimanja lijekova.

Ova tabletomanija postoji zato što imamo iskrivljeno shvaćanje uzroka bolesti, shvaćanje koje se uspjelo usidriti u naše misaone procese tijekom razdoblja od preko 100 godina. Da bismo to bolje razumjeli moramo se osvrnuti na sredinu 19. stoljeća, kada se dogodila prava promjena paradigme u načinu gledanja na bolest. Došlo je do zaokreta od 180 stupnjeva: od kompleksnog, holističkog gledišta na nastanak bolesti, do jedno-uzročnog i 'jednodimenzijskog' mentalnog sklopa, da se poslužimo izrazom filozofa Herberta Marcusea.

S teorijom o mikrobima položen je kamen temeljac za osnovnu formulu današnje biomedicine s njenim jedno-uzročnim-mikropskim polazištem i njenom potragom za čudotvornim lijekovima: jedna bolest, jedan uzrok, jedan lijek. Nakon pomnijeg ispitivanja temeljne pretpostavke teorije o mikrobima izranjaju kao poguban mit za zdravlje ljudi

Kao što otkrivaju iscrpna istraživanja, toksičnost lijekova toliko je ozbiljna da je pomama za tabletama u režiji američke zdravstvene industrije odgovorna za oko 800.000 smrtnih slučajeva svake godine, više od bilo koje bolesti (uključujući rak i srčani udar)

neugodni simptomi se vraćaju. Istovremeno, kortizon, koji se također mnogo koristi u borbi protiv virusa, povezan je – poput mnogih navodnih čudotvornih lijekova – s teškim nuspojavama. Vera Sharav iz njujorškog Saveza za očuvanje etike istraživanja (AHRP), organizacije koja se bori za samostalnu i etički odgovornu medicinsku znanost, upozorava da su „dosta često lijekovi tako toksični da uzrokuju upravo

skupine uspješno opiru prikupljanju relevantnih informacija).

Nezgodnoj činjenici – da u društvu koje sebe naziva prosvijećenim ipak prevladava uvjerenje kako za svaku malu boljku i bol ili ozbiljni poremećaj postoji neka iscjeljujuća pilula – uvelike doprinosi uvjerljivost i lukavost farmaceutske industrije. Trecina troškova farmaceutskih kompanija koje djeluju u SAD-u otpada

LOV NA MIKROBE

Dogmu o jedinstvenom uzroku bolesti presudno je oblikovala mikrobiologija, koja je postala vrlo utjecajna krajem 19. stoljeća, proglašivši da su konkretni mikroorganizmi (virusi, bakterije, gljivice) uzročnici posve određenih bolesti; uključujući masovne epidemije poput kolere i tuberkuloze. Kreatori teorije o mikrobima, znanstvenici-istraživači Louis Pasteur i Robert Koch, za života su se uzdigli do visina medicinskog Olimpa.

I tako je s teorijom o mikrobima „položen kamen temeljac za osnovnu formulu današnje biomedicine s njenim jedno-uzročnim-mikropskim polazištem i njenom potragom za čudotvornim lijekovima: jedna bolest, jedan uzrok, jedan lijek“, piše američki profesor sociologije Steven Epstein. Od kraja 19. stoljeća lov na mikrobe pružao je sve više uzbuđenja i onakvo divljenje kakvo su ranije izazivali fizičari i kemičari (kao u Parizu 1783., kada su braća Montgolfier ostvarili 'čudo' i lanširali balon s toplim zrakom u nebo). No, ma koliko bila fascinantna ta kon-

cepcija o jedinstvenom uzroku, ona nema puno veze s kompleksnim funkcioniranjem ljudskog tijela. Velika većina bolesti ima daleko više od samo jednog uzroka, pa će potraga za *jednim jednim* uzročnikom bolesti, a shodno tome i za *jednom* čudotvornom tabletom, za njih ostati nedostižan pothvat. To ponajviše vrijedi za mikrobiologiju, „znanstvenu ničiju zemlju“, kako ju je nazvao američki časopis *The New Yorker*. To područje postaje sve kompleksnije i nerazumljivije, dok daljnja istraživanja prodiru u naizgled beskraje mini svjetove staničnih komponenti, molekula i mikroba.

Bakterija, gljivica i virusa ima posvuda – u zraku, u našoj hrani, u našoj sluznici – ali mi nismo stalno bolesni. Kada se ‘pojavi’ neka općenito smatrana zarazna bolest, obolijevaju samo neki pojedinci. To je jasan dokaz da mikrobi, koji god potencijal imali da vas učine bolesnim, ne mogu biti jedini uzrok bolesti.

I sam Pasteur na smrtnoj je postelji priznao: „Mikrobi su ništavni, sve je u terenu“. I doista, čak i konvencionalnoj medicini postaje sve više jasno da se biološkom terenu naše utrobe – crijevnoj flori, koja vrví bakterijama – pripisuje presudna uloga, jer je ona daleko najveći i najvažniji imunološki sustav tijela.

Na crijevu floru utječe cijeli niz faktora (osobito prehrana, stres, manjak aktivnosti, uzimanje lijekova itd.), te ona ima presudan utjecaj na svakovrsne teže ili manje teške bolesti.

No, razlog suprotstavljanju teoriji o mikrobima nije samo to veliko pojednostavljivanje. Nakon pomnijeg ispitivanja temeljne pretpostavke teorije o mikrobima također izranjaju kao čisti mit. Edward Kass, profesor medicine na Harvardskom sveučilištu, uzeo je to kao temu svog uvodnog obraćanja publici na konferenciji Američkog društva za borbu protiv zaraznih bolesti 1970. godine. Američki građani postajali su sve kritičniji prema Vijetnamskom ratu i mnogi ljudi u SAD-u počeli su se buniti protiv establišmenta. Možda je taj *zeitgeist* nagnao Kassa da se otvoreno pozabavi tim pitanjima, premda su možda stajali u napadnoj opreci sa stajalištima većine njegovih slušatelja.

Kass je tvrdio da medicinski znanstvenici i lovci na mikrobe nisu ti koje bi trebalo pohvaliti što su zaustavili tok masovnih bolesti poput tuberkuloze, difterije, ospica, kašlja škripavca ili plućnih infek-

cija. Podaci neupitno pokazuju da su se stope smrtnosti kod tih takozvanih zaraznih bolesti primjetno smanjile od sredine 19. stoljeća, davno prije negoli su lovci na mikrobe i medicinski establišment postali aktivni. Izvanrednom postignuću suzbijanja bolesti i povećanju očekivanog životnog vijeka prvenstveni je razlog poboljšanje općih standarda življenja (bolja prehrana, izgradnja pogona za pročišćavanje vode itd.), koje je u industrijaliziranim zemljama uzelo maha upravo sredinom 19. stoljeća.

Ovime se također objašnjava zašto je umiranje od takozvanih zaraznih bolesti postalo rijetkost u razvijenim društvima (u bogatim zemljama tako izazvana smrt čini manje od 1% svih smrtnih slučajeva). Nasuprot tome, u područjima Trećeg svijeta poput Afrike, gdje je svaka treća osoba pothranjena, iste te bolesti (tuberkuloza, guba itd.) s kojima su se bogate zemlje borile u doba recesije, tamo se neobuzdano šire. Pretjeran strah nalik panici, koji tako lako zahvaća pripadnike imućnih društava kada mediji

zvati već naširoko najavljuvanu svjetsku pandemiju; što priznaju i konvencionalni istraživači. I unatoč tom nedostatku dokaza Reinhard Kurth, direktor njemačkog Instituta Robert Koch, koji se bavi mikrobom epidemijom, ne libi se upozoriti da H5N1 „potencijalno prijeti cijelom čovječanstvu“. Također postoje odstupanja između nagađanja i postojećih činjenica kod ‘epidemije’ kravljev ludila, jer u Njemačkoj još nismo imali niti jedan klinički slučaj te bolesti, već je virus utvrđen samo kod životinja.

Glede hepatitisa C, još uvijek čekamo na pretkazivanu epidemiju ciroze jetre (teškog oštećenja jetre). Prema službenoj statistici, od 1980-ih u Njemačkoj svake godine od takozvanog AIDS-a umre ne više od nekoliko stotina ljudi. A što je sa zastrašujućim brojkama od ne znam koliko milijuna ljudi „zaraženih HIV-om“ u Africi i drugim zemljama u razvoju? Tu se prvenstveno radi o redefiniranju pacijenata koji pate od uobičajenih bolesti poput tuberkuloze ili gube, gdje se prikazuju kao oboljeli od AIDS-a. Na sli-

Čak i uvjerljive alternativne teorije – koje su manje profitabilne, jer se fokusiraju na način života i faktore iz okoliša, a ne samo na sudbinski predodređene gene i viruse kao uzročnike bolesti – gotovo u cijelosti se ignoriraju

raspire plam panike zbog virusne epidemije, u ovom se kontekstu može nazvati jedino iracionalnim.

NEDOKAZANI VIRUSI

U novije vrijeme u svjetskim izvještajima prevladavali su naslovi o virusu SARS-a, ali svijet je također izložen zastrašujućim scenarijima o hepatitisu C, AIDS-u, eboli i BSE-u (kravljev ludilu). U tim šokantnim medijskim izvještajima sasvim se previda činjenica da postojanje i patogeni efekti svih tih navodno zaraznih pa čak i smrtonosnih virusa – ptičje gripe, H5N1, HIV-a itd. – nikada nisu dokazani. Strahovit je paradoks da vrlo malo ljudi doista umire od tih, kako se tvrdi, velikih novih epidemija. Strogo govoreći, te epidemije nisu nikakve epidemije.

Niti jedan znanstvenik nije vidio virus ptičje gripe u cijelosti (s čitavim njegovim genetskim materijalom i ljuskom virusa); ne znamo čak bi li mogao biti opasan po ljude ili, pak, bi li mogao iza-

čati je način preuveličana i opasnost od SARS-a: u prvih devet mjeseci (studeni 2002.-srpanj 2003.) nakon navodnog otkrića virusa SARS-a krajem 2002., Svjetska zdravstvena organizacija ustanovila je samo 800 „vjerojatnih smrtnih slučajeva izazvanih SARS-om“.

„Negdje u bližoj ili daljoj budućnosti naše prihvaćanje teorije o AIDS-u ljudi će smatrati budalastim, kakvima smo i mi smatrali vjerske vođe koje su izopćile Galilea, samo zato što je tvrdio da Zemlja nije središte svemira“, predviđa Kary Mullis, jedan od najznačajnijih dobitnika Nobelove nagrade u 20. stoljeću. „Dostupne dokaze o tome da li AIDS uzrokuje HIV jako mnogo znanstvenika, nažalost, odbija ispitati na neutralan, objektivan način.“ Ovo kršenje temeljnih načela znanstvenog istraživanja također je prisutno kod novih navodnih epidemija poput hepatitisa C, SARS-a, ptičje gripe, raka grlića maternice, ebola i kravljev ludila.

Mullisove riječi uzimamo iz njegova članka pod naslovom „Medicinski establišment protiv istine“. On u njemu govori o tome kako čitava industrija uništavanja virusa nameće svoje dogme, proglašavajući ih vječnim istinama, bez uporišta u stvarnim dokazima. Naravno, tako se lakše osiguravaju golemi budžeti za istraživanja te profiti farmaceutskih grupacija i istaknutih znanstvenika. Između 1981. i 2006. samo američki porezni obveznici platili su 190 milijardi dolara za istraživanje AIDS-a koje je gotovo isključivo fokusirano na hipotezu o smrtonosnom virusu i pronalaženju učinkovitih lijekova. Usprkos tome, ra-

se mi pokazati kako bolesti poput raka grlića maternice, SARS-a, AIDS-a ili hepatitisa C ne postoje. Niti jedan ozbiljan kritičar vladajućih teorija o virusima nimalo ne sumnja da ljudi ili životinje (kao kod ptičje gripe) jesu ili bi mogli postati bolesni (iako mnogi zapravo nisu bolesni, već su samo dijagnosticirani kao takvi, a zatim su učinjeni bolesnima ili ih, na koncu, ubiju sami tretmani). U biti, glavno je pitanje: Što doista uzrokuje te bolesti poznate kao rak grlića maternice, ptičja gripa, SARS, AIDS i hepatitis C? Je li to virus? Je li to virus u kombinaciji s drugih uzrocima? Ili to uopće nije virus, već nešto sasvim drugo?

Samuel Epstein navodi da je Američki nacionalni institut za istraživanje raka potrošio samo 1 milijun dolara – to je 0,02 posto njegovog budžeta od 4,7 milijardi dolara za 2005. godinu – na edukaciju o nužnom konzumiranju voća i povrća u cilju prevencije pojave raka

stući popis lijekova nije znatnije produžio život niti jednog jedinog pacijenta, a 'lijeka' uopće nema na vidiku. Ista strategija primijenjena je kod lijeka protiv gripe Tamiflua koji ima ozbiljne nuspojave, ali – zahvaljujući vještom manipuliranju javnošću, podršci WHO-a i medijskom širenju straha od ptičje gripe – u kratko vrijeme taj je lijek mutirao od „sakupljača praha na policama“ do zlatne koke. I dok se farmaceutske grupacije i najistaknutiji istraživači bogate, a mediji senzacionalističkim naslovima podižu tiraže do neba, građani moraju platiti enormni račun premda nisu dobili ono što je nužno: saznanja o pravim uzrocima i pravim rješenjima. „I, što da predani kliničari rade?“, pita se John Abramson s Medicinskog fakulteta u sklopu Harvardskog sveučilišta. „Prvi korak je taj da moramo odbaciti iluziju o glavnoj svrsi današnjih kliničkih istraživanja: tobožnjem sveopćem poboljšanju zdravlja Amerikanca. Po našem mišljenju, glavna svrha komercijalno financiranih kliničkih istraživanja jest povećanje financijskog povrata na ulaganje, a ne poboljšanje zdravlja.“ Glavna svrha ove knjige je to da ovu raspravu ponovo usmjerimo tamo gdje ona, kao znanstvena debata, i pripada: na nepristranu analizu golih činjenica. Da još jednom pojasnimo, ne upiremo

Ovdje krećemo u detaljno ispitivanje hipoteza znanstvene, političke i medijske elite, pa ćemo pogledati sve dostupne dokaze. Istovremeno, opisat ćemo i drukčija pojašnjenja ili uzroke: stvari poput lijekova, medikamenata, pesticida, teških metala ili nedostatne prehrane. Svi ti faktori mogu ozbiljno nauditi ili čak posve uništiti imunološki sustav, a njihove razorne učinke možemo vidjeti kod žrtava žurno etiketiranih dijagnozom raka grlića maternice, ptičje gripe, SARS-a, AIDS-a ili hepatitisa C. U biti, oni su žrtve kompleksnih, širokih društveno-ekonomskih i političkih snaga, a dodatno su marginalizirani i uniženi od strane profesije koja se zaklinje da „nikome neće nauditi“.

HEPATITIS C: KAO OBJAŠNJENJE NJEGOVE POJAVE DOVOLJNI SU OTROVI POPOT ALKOHOLA, HEROINA I LIJEKOVA NA RECEPT

Hepatitis C obično je poznat kao infekcija jetre uzrokovana virusom (takozvani virus hepatitisa C: skraćeno VHC). Prema teorijama, ta bolest uglavnom se prenosi preko krvi i krvnih produkata. Tijekom 1970-h američki istraživač Jay Hoofnagle pokušao je liječiti hepatitis C medikamentima. Godine 1978. pridru-

žio se američkim Nacionalnim institutima zdravlja (NIH) gdje je nastavio svoja istraživanja o liječenju bolesti jetre.

U to vrijeme vodeći stručnjaci na tom polju, hepatolozi pa čak i farmaceutske kompanije, još uvijek su mislili da je liječenje oboljelih od hepatitisa C antivirusnim medikamentima preteško i preopasno, s obzirom da su te stvari imale mnoštvo nuspojava i da su, odmah po uzimanju, završavale u organu koji je već ionako pogođen bolešću – u jetri. Iz tog razloga poboljšanja stanja kod terapije medikamentima bila su slabo vidljiva.

Vršeni su eksperimenti s antivirusnim interferonom što je testiran na oboljima od raka. No, ti su pokusi bili sve samo ne uspješni. Hoofnagle je, međutim, smatrao da antivirusni preparati imaju potencijal da se bore protiv hepatitisa C, mada konvencionalni istraživači nisu dijelili Hoofnagleov optimizam. „Ideja o liječenju bolesti jetre [pomoću medikamenata] protivila se uobičajenim nazorima o liječenju“, izjavio je Hoofnagle za medicinski časopis *The Lancet* 1997. godine. „Bolest jetre smatrala se dobrim razlogom za izbjegavanje terapija medikamentima.“

To ne iznenađuje, s obzirom na to da stvari poput interferona zapravo djeluju poput kemoterapije pa zato mogu ozbiljno utjecati ne samo na jetru. Također je uočeno da se nakon uzimanja interferona pojavio herpes ili da se smanjio broj bijelih krvnih zrnaca (leukocita), što signalizira slabljenje unutar imunološkog sustava. Interferoni također mogu utjecati na živčani sustav, uzrokujući psihološke promjene poput depresije i smušenosti. Nuspojave medikamenata protiv VHC-a često su tako snažne da se liječenje mora prekinuti. „Trebaju nam medikamenti koji su djelotvorniji i podnošljiviji od sadašnjih oblika liječenja s aktivnim tvarima poput interferona-alfa i ribavirina“, kaže Raffaele DeFrancesco, znanstveni direktor biokemijskog odjela na Istituto Ricerche Biologia Molecolare u Rimu. Ali, DeFrancesco je jedino htio reći da se u borbi protiv navodnog virusa moraju pronaći novi medikamenti.

Virusomanični misaoni obrazac također je zarazio teorije o hepatitisu. I tako je, odjednom, u modu došlo mišljenje da se bolesti jetre mogu, pa čak i moraju, liječiti antivirusnim sredstvima.

Šteta koju ljudskom tijelu, a naročito jetri, nanose medikamenti obično je ma-

nje drastična negoli u slučaju – još uvijek prečesto doživotnih – antivirusnih tretmana protiv AIDS-a. I to uglavnom zato što pacijenti s dijagnozom hepatitisa C imaju tek privremeni tretman, s medikamentima poput interferona i ribavirina. A čak i to počesto vodi do teže anemije (nedostatka željeza) i visoke vrućice. Kod uzimanja ribavirina ne može se isključiti ni rizik od pojave raka, jer on ima učinke slične kemoterapiji.

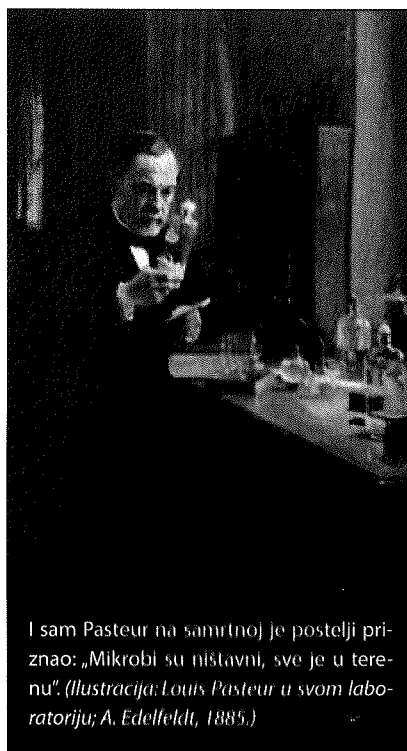
KAKO STVORITI VIRUS HEPATITISA C

Na osnovu svojih istraživanja, konvencionalni znanstvenici kažu da je hepatitis C ustvari virus s mogućnošću da bude zarazan. Ali, eksperimenti koji su vršeni kako bi se ova teorija dokazala vrlo su upitni, o čemu je napisan stručni referat objavljen još 1978. u časopisu *The Lancet*. Istraživači su uzeli krv četvorice pacijenata; pretpostavljalo se da su svoj ne-A, ne-B hepatitis (tako se hepatitis C nazivao sve do kasnih 1980-ih) dobili kroz virusnu infekciju preko transfuzije krvi. Također su uzeli krv jednog darovatelja krvi koji je bio uključen u dva slučaja hepatitisa. Zatim su taj krvni serum ubrizgali u krvotok pet čimpanzi koje su prvotno ulovljene u divljini Sierra Leonea u Africi.

Ali, niti jedna od tih životinja nije dobila hepatitis (to jest, nisu dobile nikakvu bolest jetre). Oko 14. tjedna vrijednosti jetre bile su lagano povišene nekoliko dana, što se može protumačiti kao imunološka reakcija na stranu krv (a ne kao virusna infekcija). Kako bi isključili mogućnost da se radilo o imunološkoj reakciji, istraživači su trebali uzeti kontrolnu skupinu čimpanzi i ubrizgati im iste količine krvi zdravih ljudi. Ali, to se nije dogodilo. Umjesto toga, pojedinu bi životinju, kojoj ništa nisu ubrizgali, jednostavno zaključali u zasebnu prostoriju i promatrali je. Dakle, ti se eksperimenti ne mogu protumačiti kao dokaz da postoji neki virus hepatitisa s potencijalom zaraze.

Potom je 1987. virus hepatitisa C proizvela ekipa znanstvenika, uključujući i Michaela Houghtona, iz kalifornijske biotehnološke kompanije Chiron, i Daniela Bradleya iz CDC-a, koji su imali zadatak pronaći virus koji uzrokuje hepatitis C. Kasnije bi taj pronađeni virus trebao poslužiti kao osnova (antigen) za test na antitijela baždaren za virus hepatitisa C. S obzirom da nisu mogli pronaći cjelovit virus, odlučili su malo žešće čeprkati u

potrazi za najsitnijim tragovima virusa, za djelićima gena (česticama nukleinske kiseline) za koje su pretpostavljali da predstavljaju virus. Pomoću posebnog

Na crijevnu floru utječe cijeli niz faktora (osobito prehrana, stres, manjak aktivnosti, uzimanje lijekova itd.), te ona ima presudan utjecaj na svakovrsne teže ili manje teške bolesti

laboratorijskog postupka, lančane reakcije polimeraze (PCR), sitan djelić jednog gena uzet je iz čestice koja, činilo se, nije pripadala genetskom kodu domaćina. Na osnovu toga lovel na virus zaključili su da imaju posla sa stranim genetskim materijalom nekog još neotkrivenog virusa.

Iz razloga više puta ponovljenih u ovoj knjizi, moramo ozbiljno posumnjati da je doista pronađen virus hepatitisa C. PCR postupak odveć je osjetljiv. On detektira djeliće gena (čestice DNK ili RNK) koje same po sebi ne sačinjavaju virus – ali koje su, kako se tvrdi, dijelovi još neutvrđenog virusa. U svakom slučaju, posve je sigurno da još nitko nije uspio otkriti odgovarajuću virusnu strukturu u krvnom serumu takozvanih oboljelih od hepatitisa C. Kao i kod HIV-a, nije došlo do pročišćavanja virusa neophodnog za jasno utvrđivanje vi-

rusa. Također ne postoji nijedan stručni rad koji bi pokazao da takozvano visoko virusno opterećenje odgovara virusima vidljivim kroz elektronski mikroskop (virusno opterećenje je laboratorijski parametar mjeren PCR-om – nadomjesni obilježivač – na temelju kojeg liječnici odlučuju hoće li napisati recept za medikamente ili neće).

To je čak navelo Michaela Houghtona, navodnog suotkrivača virusa hepatitisa C, da brojnoj publici na velikom kongresu o hepatitisu C u Parizu 2001. postavi ključno pitanje: „Gdje je virus hepatitisa C? Je li ga tko vidio?“

Bez obzira na to, u jetrenom tkivu promatranih majmuna genetski komadići ugrađeni u virus hepatitisa C postojali su u tako malim količinama da nisu smjeli biti smatrani uzrokom bolesti jetre.

Ali, kompanija Chiron vidjela je sasvim različitu sliku: sliku opakog virusa hepatitisa C (VHC-a). I tako je, na osnovu tih dijelova gena, počela praviti svoj test na antitijela VHC-a. Sam test Procleix, kojim se testiraju bočice za krv na prisutnost antitijela VHC-a, Chironu sada donosi više od 60 milijuna dolara kvartalno. U tom kontekstu previđaju se čak i najo-

čitija proturječja. Taj komadić gena koji navodno potječe od VHC-a nalazi se u samo oko polovice takozvanih oboljelih od hepatitisa. A studija objavljena u časopisu *European Journal of Clinical Chemistry* (koji se danas zove *Clinical Chemistry and Laboratory Medicine*) pokazuje da su čestice gena, koje su službeno klasificirane kao virus hepatitisa C, također pronađene u osobama s negativnim testovima na antitijela VHC-a. Općenito, istraživači tvrde da još uvijek nema uvjerljivih dokaza da su komadići gena doista patogeni virus hepatitisa C.

Teorija o virusima ne zadovoljava niti jedan od tri Kochove postavke koje se moraju zadovoljiti kod utvrđivanja virusa. Prva postavka kaže da se patogeni virus zaista može pronaći u velikim količinama kod svakog pacijenta (što nije ni izbliza točno). Druga postavka je to da

se virus može izdvojiti i potaknuti da se razvija (ali virus hepatitisa C nikada nije pronađen u netaknutom obliku). A treća postavka kaže da taj izdvojeni patogen mora biti kadar potaknuti istu bolest u životinjskim subjektima, poput čimpanzi. No, u tom slučaju nije prenesen nikakav izdvojeni virus nego krv; a nije bilo ni odgovarajuće kontrolne skupine (gdje bi životinjama bila davana krv, ali bez pretpostavljenog patogena). Usprkos svemu, lovci na viruse tvrde da se virus hepatitisa C prenosi s narkomana preko kontaminiranih injekcija (što je CDC čak navodio kao razlog većine zaraza VHC-om u SAD-u). No, studija

gim riječima, čak i kad narkomani koriste čiste igle, testovi na takozvana antitijela VHC-a ipak (barem prema ovoj konkretnoj studiji) ispadaju pozitivni. Međutim, testovi na antitijela hepatitisa C često se koriste (krvni test osmišljen je 1994.). Dakle, svijet se sada morao boriti i s epidemijom hepatitisa C. Pacijenti čiji su testovi pozitivni etiketiraju se kao „pozitivni na VHC” te im se utuđuje u glavu da su oni prijenosnici virusa koji razara jetru, što navodno, nakon faze mirovanja od oko 30 godina, izaziva cirozu jetre (završni stadij oštećenja jetre). Slijedom toga, pacijenti se tijekom dugaćkog razdoblja bombardiraju medika-

ispitivanju hepatitisa C ne promatraju dvije skupine ispitanika slučajno odabranih da dobiju bilo aktivan, bilo pasivan pripravak (placebo). Ni liječnik ni testni subjekt (u dvostruko slijepom ispitivanju) ne bi smio znati tko uzima aktivnu tvar, a tko placebo. Ispitivanja bi trebala trajati jedno duže vrijeme (za hepatitis C oko 30 godina), i trebala bi se usmjeriti na krajnje točke (npr. vrijeme preživljenja). Jedino se tada može ustanoviti da li pacijenti tretirani medikamentima zaista žive duže. Ali bez takvih studijama s placebo, tvrdnje o učinkovitosti ili utjecaju medikamentata na produženje života jednostavno su bespredmetne.

U tim šokantnim medijskim izvještajima sasvim se prevlađa činjenica da postojanje i patogeni efekti svih tih navodno zaraznih pa čak i smrtonosnih virusa – ptičje gripe, H5N1, HIV-a itd. – nikada nisu dokazani. Strahovit je paradoks da vrlo malo ljudi doista umire od tih, kako se tvrdi, velikih novih epidemija

objavljena 1999. u časopisu *American Journal of Epidemiology* daje nam drukčiju sliku. U tom stručnom referatu htjelo se, naime, ustanoviti da li programi mijenjanja injekcija, preko kojih ovisnici o drogi dobivaju čiste igle, pomažu pri sprečavanju prenošenja VHC-a. Spomenuti eksperiment nije mogao potvrditi ovu teoriju. Narkomani koji su prihvatili te programe mijenjanja igala češće su imali pozitivan nalaz od onih ovisnika o drogi koji nisu imali pristupa tim programima. Istraživači su zaključili da ti programi ne pomažu u sprječavanju takozvanih infekcija VHC-om. Dru-

mentima, koji na kraju oštećuju isti onaj organ u kojem se kemikalije metaboliziraju – jetru.

Većina pacijenata pozitivnih na VHC nemaju nikakvih simptoma bolesti (čak ni u jetri!), a ipak se tretiraju toksičnim medikamentima koji uništavaju jetrene stanice, a jetra već bolesnih osoba medikamentima se dodatno oštećuje. Na tragičan rezultat takvog tretmana ukazala je studija koju je proveo Jay Hoofnagle,

objavljena u NEJM-u 1995. Aktivna tvar fialuridin (zaštićenog imena Fiau) isprobana je na oboljelima od hepatitisa B. Petero pacijenata je umrlo, a dvoje se moglo spasiti jedino presađivanjem jetre. Posebno treba napomenuti da prije medicinskog tretmana nijedan od pacijenata nije imao nikakve fizičke (kliničke) tegobe. Oni koji još uvijek smatraju da medikamenti ipak djeluju trebaju znati da kod istraživanja hepatitisa C nema placebo-kontroliranih nasumičnih dvostruko slijepih istraživanja s kliničkim krajnjim točkama. To znači da se, kao i kod istraživanja o AIDS-u ili raku, pri kliničkom

POJAVA HEPATITISA C MOŽE SE OBJASNITI I BEZ VIRUSA

Baš kao i kod HIV-a/AIDS-a, brojne su neobičnosti u teoriji da je virus uzročnik hepatitisa C. Ima pacijenata kod kojih se korištenjem tradicionalnih krvnih testova mogu uočiti povišene vrijednosti jetre, ali njihov test na antitijela je negativan. Zbog toga neki virusom opsjednuti istraživači nagađaju da bi to mogli biti neki 'skriveni' virusi hepatitisa C – umjesto da pretpostave kako tu nema nikakvog opakog virusa.

Ima i drugih nedosljednosti. Kako istraživanja pokazuju, nije neobično za pojedince pozitivne na VHC da kasnije, neobjašnjivo, njihov test bude negativan, kao nekom čarolijom, a da nisu prošli ni kroz kakav tretman.

Većina pacijenata pozitivnih na VHC uopće ne pate od bilo kakvih simptoma bolesti. I, u pravilu, stvarna oštećenja jetre imaju samo ako su konzumirali alkohol i droge. Ovdje, dakle, imamo vrlo uočljivo preklapanje: gotovo 80% ovisnika o drogi pozitivni su na VHC. Rainer Laufs, direktor Instituta za mikrobiologiju na Hamburškom sveučilištu i jedan od vodećih zagovornika gledišta da virus uzrokuje hepatitis C, u vezi toga kaže: „Treba reći da intravenozna zloraba droge igra jako veliku ulogu u širenju infekcija VHC-om.”

Konvencionalna medicina trebala bi se zapitati da li jednoguzročni virusni model za hepatitis C ima ikakvog smisla. Pretpostavimo li da je hepatitis C doista zarazna virusna bolest, broj slučajeva imao bi u grafikonima zvonast oblik: na početku bismo imali porast broja infekcija hepatitisom nakon čega – kada ljudi izgrade otpornost na navodnog opakog

uzročnika – slijedi pad. Ali, to se ne događa. Broj osoba službeno proglašenih oboljelima od VHC-a u Njemačkoj, na primjer, dugo se vremena kretao oko 400.000 do 500.000 oboljelih.

Također bi trebalo istražiti jesu li toksini poput alkohola, heroína ili medikamentata barem donekle sufaktori u pojavi takozvanog hepatitisa C, ako ne i njegov temeljni uzrok. Posve je opravdano pretpostaviti da supstance poput alkohola oštećuju stanice jetre, uzrokuju stvaranje genetskih komadića na staničnoj razini, koji se zatim uočavaju u PCR testovima i pogrešno tumače, od strane ortodoksnih istraživača, kao čestice VHC-a.

I na kraju, ali zasigurno ne manje važno, nikakav virus nije potreban da bi se objasnilo onih 30 godina koliko prosječno treba da jetra oboljele osobe ispusti dušu (ciroza jetre). Prije ili kasnije, za to će se pobrinuti toksične kemijske tvari poput alkohola, heroína ili kokaina (bez pomoći virusa), zbog svoga kumulativnog razornog djelovanja.

Nažalost, ove jednostavne istine riječi su bačene u vjetar, zanemarene od strane lovaca na viruse. Od 1980-ih liječnici su bili toliko fiksirani na antivirusne medikamente da naslovi u novinama zvuče poput reklama za farmaceutske kompanije: „Hepatitis C – podcijenjena opasnost”; „Hepatitis C – neprepoznata prijetnja”; „Hepatitis C – nova velika epidemija. Dolazi tiho ali žestoko.”

Prije nekoliko godina u sjevernonjemačkom gradiću Itzehoeu mediji su bučno javljali da je jedan na VHC pozitivan kirurg zarazio VHC-om mnoge svoje pacijente. Obavljeni su testovi pretraživanja na antitijela, a nekoliko pacijenata je bilo pozitivno na VHC. Stoga je izveden zaključak da ih je zarazio kirurg, iako nije bilo nikakvog dokaza da je došlo do bilo kakve virusne infekcije; između ostalog i zato što mnogo ljudi žive s takozvanim virusom hepatitisa C; testovi se moraju pokazati pozitivnima u otprilike 2% slučajeva. 2000 testova moglo bi iznjedrati 40 osoba pozitivnih na VHC. Dakle, liječnik bi mogao raspiriti epidemiju hepatitisa C samim testiranjem svih svojih pacijenata na takozvana antitijela VHC-a.

S vremena na vrijeme medijski naslovi budu nešto kritičniji, poput ovog: „Hepatitis C, precijenjena opasnost?” Ali takvi su članci izuzetak od pravila, što je prilično zbunjujuće, jer svatko tko važe različite rizike antivirusne terapije za he-

patitis C došao bi do zaključka da tu ne treba prepisivati nikakve medikamente. Konvencionalna medicinska istraživanja pokazuju da se s medikamentima ne može ostvariti „nikakav trajan uspjeh”. No, lovci na viruse su neumorni te i dalje tvrde da antivirusni lijekovi protiv hepatitisa dovode do značajnih poboljšanja, pa navode razne studije, kao što je ona Hadziyannisa i njegovih suradnika. Ali sve su te studije nebitne jer dokazuju da medikamenti ne liječe te da, što je još gore, nanose veliku štetu.

Prije nekoliko godina u časopisu *Annals of Internal Medicine* objavljena je velika studija. Krvni serum i ispitivanja bili su zamrznuti između 1948. i 1954. godine, a sada su bili testirani na hepatitis C. Istraživači su utvrdili da između VHC pozitivnih i VHC negativnih pacijenata praktički nije bilo nikakve razlike u obolijevanju jetre. Istodobno, među VHC pozitivnim ispitanicima otkriveno je vrlo malo oštećenja jetre, kao što se vrlo malo smrtnih slučajeva moglo povezati s obolijevanjem jetre.

Istraživači su zaključili da su konvencionalna istraživanja uvelike precijenila rizik da zdrav pojedinac koji ima pozitivan test na VHC kasnije dobije

Ruhland dodaje da ljudsko tijelo ima fantastičnu sposobnost samoizlječenja. To načelo, poznato kao iscjeljujuće sile prirode, temelj je naturopatske filozofije. Ruhlandov cilj kao naturopatskog liječnika je da pomogne pri ponovnoj uspostavi ravnoteže u tijelu, umu i duhu. Srednjoročni cilj mogao bi biti usmjerenost na sprječavanje konkretnih budućih bolesti. Dugoročni cilj je rad s pacijentima na poboljšanju njihova zdravlja, ne samo uklanjanjem bolesti već i promicanjem zdravlja.

PAMELA ANDERSON: VELIKI MARŠAL VIRUSNE INDUSTRIJE

Nažalost, objektivna ispitivanja subjekata s hepatitisom C uvijek iznova osuđuju članci objavljeni u specijalističkim časopisima i masovnim medijima, koji se uporno bave navodnim potencijalom te bolesti da izazove zarazu i epidemiju. Najpoznatiji slučaj hepatitisa C vjerojatno je slučaj američke glumice i nimfe iz serije *Baywatch*, Pamele Anderson. Godine 2003. obznanila je da joj je dijagnosticiran hepatitis C, što je izazvao svjetsku pomutnju i zabrinutost. Njeni liječnici dali su joj najviše deset

Da biste uistinu shvatili što uzrokuje 'epidemiju' hepatitisa C slijedite trag novca. Prodajom lijekova i tretiranjem ljudi zbog često nepostojećih bolesti zarađuju se milijuni dolara

cirozu jetre. S druge strane, logično je pretpostaviti da bi tvari poput alkohola i lijekova (uključujući nekoliko stotina medikamentata za koje se zna da imaju razorne učinke na jetru) mogle biti glavni uzroci. Nema, dakle, razloga da pacijente pozitivne na VHC liječimo aktivnim antivirusnim tvarima.

„Prema mome liječničkom iskustvu, pozitivan test na hepatitis C mogao bi ukazivati na oštećenje jetre, a ne na virusnu infekciju”, kaže naturopat John Ruhland iz Seattlea. „Pacijenti s hepatitisom C koje sam pratio imali su oštećenja jetre čiji su glavni uzroci bili alkohol i zloraba droga. Da biste uistinu shvatili što uzrokuje 'epidemiju' hepatitisa C slijedite trag novca. Prodajom lijekova i tretiranjem ljudi zbog često nepostojećih bolesti zarađuju se milijuni dolara.”

godina života. Anderson je izjavila kako smatra da ju je zarazio njen bivši muž, bubnjar Tommy Lee, kada su jedno drugo tetovirali.

Dokaz o tome ne postoji. Ali, svjetski mediji imali su senzacionalnu priču koja će podići tiraže i gledanost, a lovci na viruse imali su svjetski podij s kojega su mogli tvrditi da je uzročnik VHC-a jedan po život opasan virus. I tako, odjedanput, nakon duge egzistencije u tišini, hepatitis C postao je poznat u cijelome svijetu. Nedugo potom, Anderson je postala „Veliki maršal” Američke zaklade za pomoć oboljelima od jetre, koja promiče antivirusnu terapiju. Plavokosa seks-bomba poslužila je kao drska reklama medikamenta čija djelotvornost nikada nije dokazana, niti je ikad osporeno njeno potencijalno štetno djelovanje.

DA LI DNK EMITIRA SVJETLO?

ŽIVUĆI ORGANIZMI KORISTE SVJETLO, ILI FOTONE, DA BI MEĐUSOBNO **Dan Eden © 2010.-12.**

KOMUNICIRALI. KAO ŠTO JE OTKRIO FIZIČAR FRITZ-ALBERT POPP, DNK **za Viewzone.com**

JE ZNAČAJAN IZVOR EMISIJA SVJETLA, A BIOFOTONE EMITIRA U ŠIRO- **Web stranica:**

KOM RASPONU FREKVENCIJA

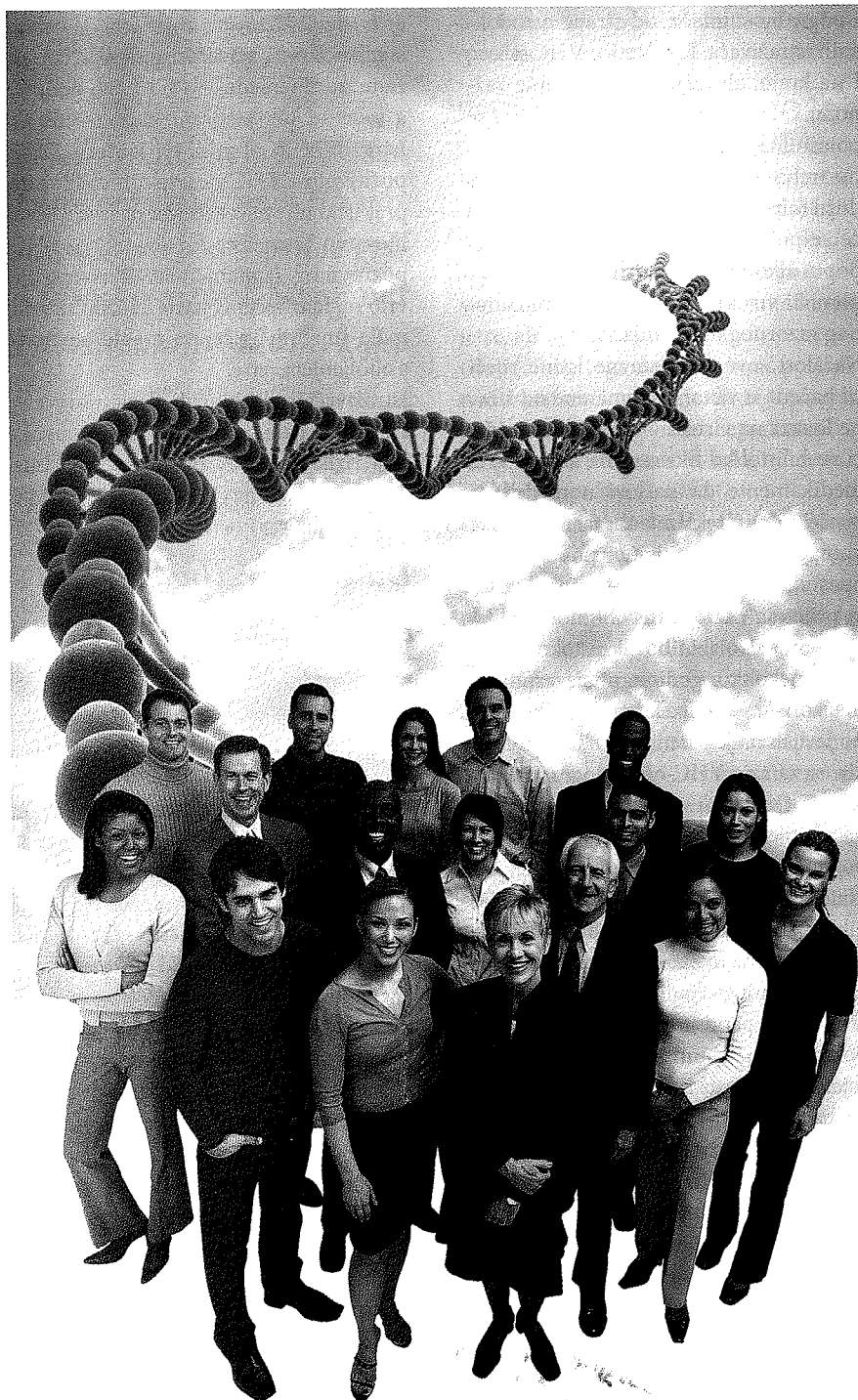
<http://viewzone.com/dnax.html>

JESU LI LJUDI ZAPRAVO BIĆA SVJETLOSTI?

Ljudi mi šalju mnogo prijedloga za teme koje bih mogao obraditi, i to doista cijenim, ali neki od prijedloga naprosto su predobri da bi bili istiniti. Primjer toga je članak o divovskom ljudskom kosturu – visokom otprilike 20 metara – kojeg je otkrio ruski arheološki tim. Članak je bio popraćen fotografijama i linkovima te je izgledao obećavajuće, ali kada smo linkove pogledali, vidjeli smo da se vrte u začaranom krugu. Kod svakog je linka kao izvor korišten neki drugi link. Napokon su se pojavili i pojedinačni elementi fotografija pa smo konačno shvatili da je jedan dobar Photoshop zavarao sve nas. Istu sam stvar doživio kad mi je poslat članak u kojem je pisalo da je ruski (opet) znanstvenik, dr. Pjotr Garjajev, uspio presresti poruke iz jedne DNK molekule, u formi ultraljubičastih fotona – svjetla! Štoviše, on tvrdi da je uhvatio poruke iz jednog organizma (embrija žabe) laserskom zrakom, i da ih je potom poslao prema DNK nekog drugog organizma (embriju daždevnjaka), te se potonji embrio razvio u žabu! Ali, bio je to tek početak.

Dr. Garjajev tvrdi da se takva komunikacija ne odvija samo unutar pojedinačnih stanica ili između jedne stanice i neke druge. On kaže da preko tog 'svjetla' organizmi 'razgovaraju' s drugim organizmima te sugerira da bi se time mogli objasniti telepatija i ekstrasenzorna percepcija. Kao da su ljudska bića već imala svoj vlastiti bežični internet baziran na našoj DNK. Vau!

Pokušavao sam pronaći znanstveni časopis u kojem je opisan taj eksperiment. Pronalazio sam samo blogove i druge web stranice s istom pričom, od riječi do riječi, bez ikakvih izvora – sve dok nisam nabasao na rad dr. Fritz-Alberta Poppa.

Tada je sve što sam upravo bio pročitao postalo vrlo uvjerljivo.

Fritz-Albert Popp je smatrao da je pronašao lijek za rak. Nisam uvjeren da nije. Popp, teoretski biofizičar na Sveučilištu Marburg u Njemačkoj, 1970. je godine predavao radiologiju – interakciju elektromagnetskog (EM) zračenja na biološke sustave. Tada je bilo još prerano da Popp brine o stvarima poput mobitela i odašiljača mikrovalova, koji se sada redovito povezuju s pojavom raka i leukemije. Njegov je svijet bio mnogo manji. Proučavao je dvije gotovo istovjetne molekule: benzo(a)pirena, policikličnog ugljikovodika poznatog kao jednog od najsmrtonosnijih karcinogena za ljude, i njegovog blizanca (osim neznatne promjene u molekularnoj građi), benzo(e)pirena. Obje molekule osvijetlio je ultraljubičastim (UV) svjetlom u nastojanju da otkrije zbog čega su dvije gotovo istovjetne molekule tako različite.

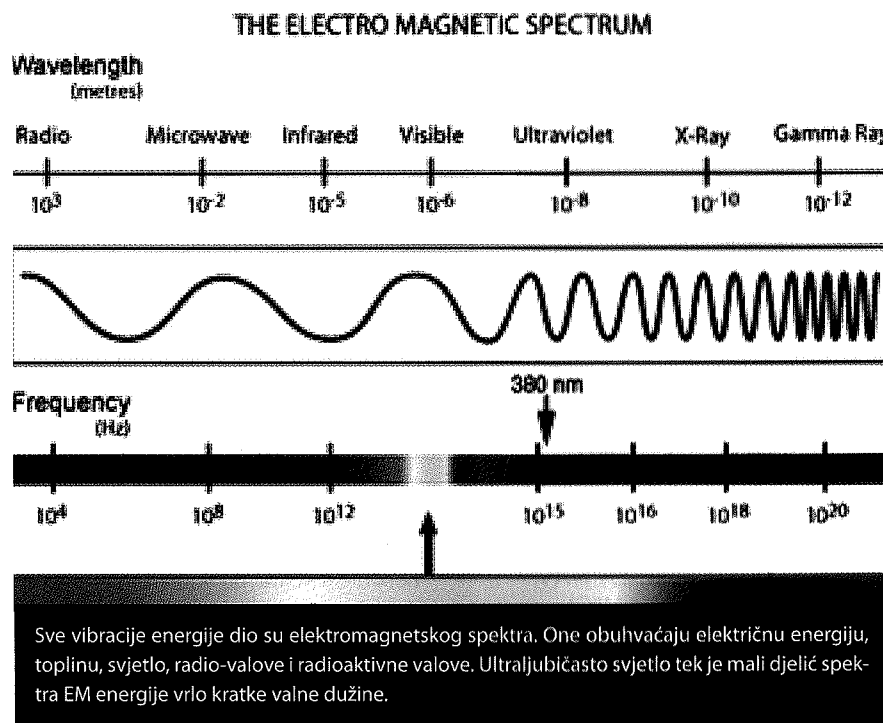
dina je razlika bila u tome što silikon filtrira UV valne duljine svjetla, a kvarc ne. Gurvič je pretpostavljao da korijenje luka može međusobno komunicirati pomoću ultraljubičastog svjetla.

Popp je otkrio da benzo(a)piren (molekula koja stvara rak) upija UV svjetlo i da ga ponovo odašilje na potpuno drugačijoj frekvenciji. Djelovao je kao svojevrsni premetač i koder svjetla. Benzo(e)piren (neškodljiv ljudima) omogućavao je da UV svjetlo prolazi kroza nj nepromijenjeno. Poppa je zbunjivala ta razlika te je nastavio eksperimentirati s UV svjetlom i drugim spojevima. Svoj test je obavio na 37 različitih kemikalija, od kojih su neke bile kancerogene, a neke nisu. Uskoro je bio u stanju predvidjeti koje bi tvari mogle uzrokovati rak. U svakom pojedinom slučaju, spojevi koji su bili karcinogeni uzimali su UV svjetlo, upijali ga te su mijenjali (odnosno premetali i kodirali) njegovu frekvenciju.

ŠTO JE FOTO-POPRAVAK?

Dobro je poznato, na osnovu eksperimenata bioloških laboratorija, da ako stanici gađate UV svjetlom tako da 99 posto stanice (uključujući njenu DNK) bude uništeno, tada u jednom danu možete skoro sasvim obnoviti oštećenja jednostavnim osvijetljavanjem stanice istom valnom dužinom pri mnogo slabijem intenzitetu. Ni dan-danas znanstvenici ne razumiju ovaj fenomen foto-popravljanja, ali nitko ga dosad nije osporio.

Popp je također znao da pacijenti s *Xeroderma pigmentosumom* (bolesti koju karakterizira pretjerana osjetljivost na sunce, suhoća kože, pojava pjega, čireva i tumora, a najčešće završava smrću; *op. prev.*) na kraju umiru od raka kože jer njihov sustav foto-popravljanja ne može popraviti solarna oštećenja. Također ga je osupnula činjenica da foto-popravak najbolje djeluje pri 380 nm – istoj frekvenciji na koju reagiraju kancerogeni spojevi i koju kodiraju.

ZAŠTO ULTRALJUBIČASTO SVJETLO?

Popp je odlučio raditi baš s UV svjetlom zbog eksperimenata ruskog biologa Aleksandra Gurviča koji je, radeći 1923. s raznim vrstama luka, otkrio da korijenje lukovice može poticati korijenje susjedne biljke ako se dvije biljke nalaze u teglama od kvarcnog stakla, ali ne i ako su u teglama od silikonskog stakla – je-

Primijetio je još jednu neobičnu značajku tih spojeva: svaki od karcinogena reagirao je samo na svjetlo specifične frekvencije – 380 nanometara (nm) u ultraljubičastom pojasu. Poppa je zanimalo zašto se neka kancerogena tvar ponaša kao premetač i koder svjetla. Počeo je čitati znanstvenu literaturu, napose o ljudskim biološkim reakcijama, te je naišao na informacije o fenomenu nazvanom 'foto-popravak'.

U svakom pojedinom slučaju, spojevi koji su bili karcinogeni uzimali su UV svjetlo, upijali ga te su mijenjali (odnosno premetali i kodirali) njegovu frekvenciju

Tu je Popp rastegnuo svoje logičko rezoniranje. Ako su karcinogeni reagirali samo na tu frekvenciju, ona, nekako, mora biti povezana s foto-popravkom. To bi značilo da u tijelu mora biti neka vrsta svjetla odgovornog za foto-popravak. Određeni sastojak mora izazvati rak jer trajno blokira to svjetlo te ga premeće i kodira, pa foto-popravak ne može djelovati. Zvučalo je logično, no je li bilo točno?

SVJETLO UNUTAR TIJELA

Poppa je to raspametilo. O tome je pisao u svom stručnom radu, a jedan ugledni medicinski časopis pristao je objaviti ga. Nedugo potom, Poppu je prišao student po imenu Bernard Ruth, koji je zamolio Poppa da nadgleda njegov rad, kao dio priprema za doktorsku disertaciju. Popp je rekao Ruthu da je to spreman učiniti ako Ruth uspije pokazati da iz ljudskog tijela emanira svjetlo.

Taj se susret pokazao sretnim za Poppa jer je Ruth bio odličan eksperimentalni fizičar. Ruth je smatrao da je ta zamisao smiješna i smjesta se latio izrade opreme pomoću koje bi dokazao da je Poppova hipoteza pogrešna.

U roku od dvije godine, Ruth je konstruirao uređaj nalik velikom rentgenskom detektoru koji je pomoću fotomultiplikatora brojao svjetlo, foton po foton. Čak i danas, to je jedan od najboljih komada opreme na tom polju. Naprava je morala biti iznimno osjetljiva jer je morala mjeriti, kako je Popp pretpostavljao, krajnje slabe emisije.

Dr. Popp je uskliknuo:
„Sada znamo, od ovoga dana, da je čovjek biće svjetla!”

U jednom starom dokumentarnom filmu snimljenom u laboratoriju pri Međunarodnom institutu biofizike, dr. Popp otvara komoru veličine kutije za kruh. U plastičnu posudu unutar tamne komore stavlja svježe otkinut dio neke biljke i drvenu šibicu te zatvara vrata nepropusna za svjetlost. Odmah uključuje fotomultiplikator, a na kompjuterskom ekranu se pojavljuje slika. Šibica je crna, ali jasno se vidi zelena, svjetlucajuća silueta listova.

Dr. Popp je uskliknuo: „Sada znamo, od ovoga dana, da je čovjek biće svjetla!” Godine 1976., bili su spremni za svoj prvi pokus sa sadnicama krastavca. Fotomultiplikator je pokazao da sadnice emitiraju fotone, ili svjetlosne valove, iznenađujuće snažnog intenziteta. U slučaju da je svjetlo bilo povezano s djelovanjem fotosinteze, odlučili su da će kod sljedećeg pokusa – s krumpirima – ostaviti sadnice da rastu u mraku. Ovoga puta, kada su sadnice stavili u fotomultiplikator, zabilježili su još veći intenzitet svjetla. Štoviše, fotoni u živućim sustavima koje su ispitivali bili su koherentniji od ičega što su ikad vidjeli.

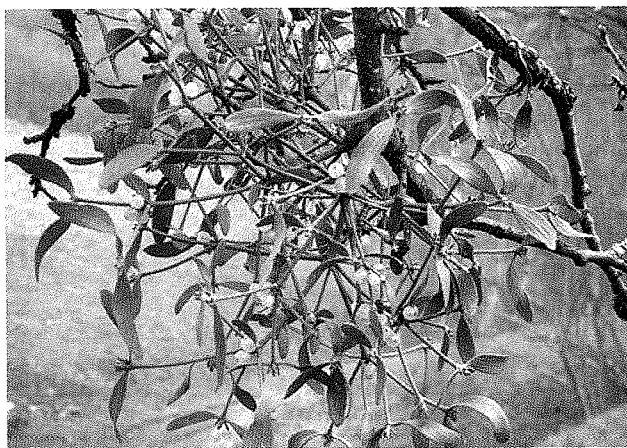
Popp je počeo razmišljati o svjetlu u prirodi. Svjetlo je bilo prisutno u biljkama i korišteno tijekom fotosinteze. Kada jedemo biljnu hranu, razmišljao je, mora da uzimamo fotone te ih pohranjujemo.

Kada konzumiramo brokulu, na primjer, i probavljamo je, ona se metabolizira u

ugljični dioksid (CO_2) i vodu, uz svjetlo pohranjeno od sunca i fotosinteze. Mi izvlačimo CO_2 a uklanjamo vodu, ali svjetlo se – EM val – mora pohraniti. Preuzeta od strane tijela, energija tih fotona se raspršuje i raspoređuje u čitavom spektru EM frekvencija, od najniže do najviše.

Ta energija je pokretačka sila svih molekula u našem tijelu. Da bi moglo doći do bilo kakve kemijske reakcije, barem jedan elektron mora se aktivirati djelovanjem nekog fotona određene valne dužine i dostatne energije.

U svom priručniku *Principi biokemije*, nagrađivani biokemičar dr. Albert L.

Imela pomaže tijelu da 'resocijalizira' fotonske emisije (od strane tumorskih stanica) natrag u normalu

Lehninger navodi da se neke reakcije u živućoj stanici zbivaju mnogo brže od onoga što odgovara temperaturi od 37°C . Objašnjenje je, čini se, to da tijelo svrhovito usmjerava kemijske reakcije pomoću elektrokemijskih vibracija (biofotona).

FOTONI (SVJETLO) UPRAVLJAJU SVIME U STANICI

Fotoni uključuju/isključuju tjelesne procese poput dirigenta orkestra koji svaki pojedini instrument usklađuje sa zajednički proizvedenim zvukom. Na različitim frekvencijama, oni vrše različite funkcije. Popp je ustanovio da molekule u stanicama reagiraju na određene frekvencije, a da raspon vibracija fotona uzrokuje razne frekvencije u drugim molekulama tijela.

Ovu teoriju podupro je dr. Veljko Veljković, ravnatelj Centra za multidisciplinarna istraživanja i inženjering u okviru Instituta za nuklearne nauke Vinča u Beogradu. On se odvažio postaviti pi-

tanje koje je oduvijek zbunjivalo stanične biologe: što je to što desecima tisuća različitih vrsta molekula u organizmu omogućuje da prepoznaju svoje konkretne mete?

Životni procesi ovise o selektivnim interakcijama između određenih molekula, a to jednako vrijedi za osnovni metabolizam, kao i za najsuptilnije nijanse emocija. To je kao da pokušavate pronaći prijateljicu u vrlo velikoj, vrlo napućenoj plesnoj dvorani u mraku.

Uobičajena slika stanice čak i sada ju prikazuje kao vreću molekula raspršenih u vodi. Slučajno se sudarajući, molekule komplementarnih oblika združuju se kako bi moglo doći do odgovarajućih biokemijskih reakcija. Ovaj model „brave i ključa” preinačen je u fleksibilniju (i realističniju) hipotezu „inducirane prikladnosti”, prema kojoj svaka molekula može malo promijeniti oblik kako bi se bolje združila s drugom nakon što dođu u kontakt, ali glavna zamisao ostaje ista.

Ta bi hipoteza trebala objasniti kako enzimi

raspoznaju svoje supstrate (niže slojeve), i kako antitijela u imunološkom sustavu hvataju određene vanjske agresore i razoružavaju ih. U širem smislu, proteini se tako priključuju različitim partnerskim proteinima, ili se hvataju za specifične nukleinske kiseline te upravljaju izražavanjem gena, ili se grupiraju u ribosome u svrhu 'prevođenja' proteina ili drugih multimolekularnih kompleksa koji mijenjaju genetske poruke na razne načine. No, uz tisuće – ili čak stotine tisuća – reakcija koje se odvijaju svake sekunde u samo jednoj stanici, ovdje je 'mehanički' koncept, čini se, malo teže primjenjiv.

Prema jednoj pretpostavci, svaka molekula odašilje jedinstveno elektromagnetsko polje koje može 'osjetiti' polje komplementarne molekule. Kao da se u staničnom mediju odvija nekakav 'ples' gdje se molekule gibaju u ritmu. A glazbu sviraju biofotoni.

Kako napominje dr. Mae-Wan Ho, iz Instituta znanosti i društva:

„[Veljko] Veljković i [Irena] Čosić smatraju da su molekularne interakcije električne naravi i da se zbivaju na razmjerno velikim udaljenostima (u usporedbi s veličinom molekula).

Čosić je kasnije izložila ideju o dinamičnim interakcijama elektromagnetskih polja, prema kojoj molekule prepoznaju svoje konkretne mete i obratno, pomoću elektromagnetske rezonancije. Drugim riječima, molekule odašilju specifične frekvencije elektromagnetskih valova koje ne samo da im omogućuju da se međusobno 'vide' i 'čuju' – budući da kod elektromagnetskih valova postoje oba modusa: i fotona i fonona – već i da daljinski utječu jedna na drugu i da jedna drugu neminovno počnu privlačiti ako vibriraju usklađeno (na komplementaran način)...

„Svake sekunde u svakoj se stanici odvija oko 100.000 kemijskih reakcija. Do kemijskih reakcija može doći samo ako je reagirajuća molekula pobuđena od strane fotona. ... Čim foton pobudi neku reakciju, vraća se u polje i dostupan je za druge reakcije ... Mi plivamo u oceanu svjetla.”

Ove „biofotonske emisije”, kako ih je Popp nazvao, omogućavale su idealan komunikacijski sustav za prijenos informacija mnogim stanicama širom organizma. Ali, ostalo je najvažnije pitanje: odakle je to svjetlo dolazilo?

Jedan osobito nadareni student nagovorio ga je na još jedan eksperiment. Poznato je da kada se etidij bromid nanese na uzorke DNK, on se provlači između baznih parova dvostruke spirale, zbog čega se DNK počinje odmotavati. Student je predložio da nakon nanošenja te kemikalije izmjere svjetlo koje dolazi iz datog uzorka. Popp je ustanovio da što je veća koncentracija etidija, to se DNK više odmata, ali je i intenzitet svjetla veći. I obratno, što je manje etidija koristio, to je manje svjetla emitirano.

Također je primijetio da DNK može odašiljati širok raspon frekvencija, od kojih su neke, izgleda, bile povezane s određenim funkcijama. Ako je DNK pohranjivala to svjetlo, prirodno bi, pri odmatanju, emitirala više svjetla.

Ovo i druga istraživanja uvjerila su Poppa da jedan od najbitnijih izvora svjetla i emisija biofotona jest DNK. Ona je poput glavne glazbene vilice tijela. Udarila bi određenu frekvenciju, a pojedine molekule s njome bi se ugađale. Postoji i moguć-

nost, pomislio je, da je naišao na kariku koja nedostaje u općeprihvaćenoj teoriji o DNK, koja bi mogla objasniti možda i najveće od svih čuda u ljudskoj biologiji: kako se jedna jedina stanica pretvara u potpuno formirano ljudsko biće.

KAKO STANICE 'RAZGOVARAJU'

Kada se porežete ili ogrebete kožu, povrijeđene stanice nekako signaliziraju okolnim zdravim stanicama da počnu reproducirati njihove kopije kako bi se posjekotina ispunila i zatvorila. Kada se koža oporavi, stanice se putem signala obavještavaju da se prestanu reproducirati. Znanstvenici se oduvijek pitaju kako se to točno zbiva.

Popp je smatrao da se odgovor na to pitanje krije u emisijama biofotona. Taj fenomen koordinacije i komunikacije mogao se događati samo u nekom holističkom sustavu s jednim središnjim orkestratorom. U svojim eksperimentima Popp je pokazao da su te emisije slabog

U jednom nizu istraživanja, jedna od Poppovih asistentica – 27-godišnja zdrava mlada žena – devet je mjeseci svaki dan sjedila u sobi, dok je on mjerio emisije fotona na malom području njene ruke i čela. Popp je zatim analizirao podatke i otkrio, na svoje iznenađenje, da su emisije svjetla slijedile određene fiksne obrasce – biološke ritmove nakon 7, 14, 32, 80 i 270 dana – te je uočio sličnosti u odnosu na dan ili noć, tjedne i mjesece, kao da je tijelo slijedilo svjetske bioritmove, kao i svoj vlastiti.

RAK JE GUBITAK KOHERENTNOG SVJETLA

Do tada, Popp je proučavao samo zdrave pojedince te je opazio izvanrednu koherenciju na kvantnoj razini. Ali kakvo je svjetlo bilo prisutno kod bolesnih ljudi? Popp je isprobao svoj uređaj na nizu oboljelih od raka. U svakom od slučajeva, ovi su pacijenti bili izgubili te prirod-

Svake sekunde u svakoj se stanici odvija oko 100.000 kemijskih reakcija. Do kemijskih reakcija može doći samo ako je reagirajuća molekula pobuđena od strane fotona. ... Čim foton pobudi neku reakciju, vraća se u polje i dostupan je za druge reakcije ... Mi plivamo u oceanu svjetla

svjetla dovoljne za orkestraciju tjelesnih popravka. Emisije su morale biti niskog intenziteta jer se takva komunikacija odvijala na vrlo maloj, unutarstaničnoj, kvantnoj razini. Veći intenziteti imali bi efekta samo u svijetu velikih struktura, a stvarali bi previše 'buke' da bi bili učinkoviti.

Čini se da je broj emitiranih fotona bio povezan s položajem organizma na evulucijskoj ljestvici: što je organizam bio kompleksniji, to je emitirano manje fotona. Rudimentarne životinje i biljke obično su emitirale 100 fotona/cm²/sek. na valnoj dužini od 200-800 nm, što odgovara EM valu vrlo visoke frekvencije unutar vidljivog pojasa; dok su ljudi obično emitirali samo 10 fotona/cm²/sek. na istoj frekvenciji.

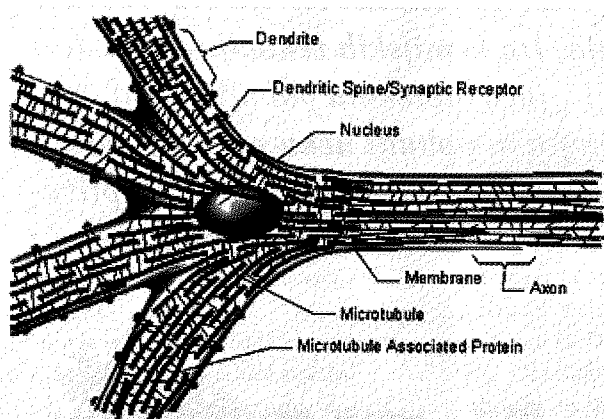
Prema Poppovom fotomultiplikatoru, suncokreti su poput bioloških usisivača, okrećući se u smjeru većine solarnih fotona kako bi ih usisali

ne periodičke ritmove, kao i svoju koherenciju. Linije unutrašnje komunikacije bile su zakrčene.

Bili su izgubili svoju vezu sa svijetom. U biti, njihovo se svjetlo gasilo.

Upravo suprotno imamo kod multiple skleroze (MS), koja predstavlja stanje prevelikog reda. Pacijenti s tom bolešću unose u sebe previše svjetla, čime se ometa sposobnost njihovih stanica da rade svoj posao. Previše kooperativnog sklada sprečava fleksibilnost i individualnost – poput previše vojnika koji, prelazeći preko mosta, marširaju kao jedan i uzrokuju da se most sruši. Savršena koherencija je optimalno stanje između kaosa i reda. Kod prevelike suradnje, kao da pojedini članovi orkestra više nisu u stanju improvizirati. Ustvari, oboljeli od MS-a guše se u svjetlosti.

Najzdravija hrana imala je najmanji i najkoherentniji intenzitet svjetla. Svaki poremećaj u sustavu povećavao je proizvodnju fotona. Dobro zdravlje je bilo stanje savršene subatomske komunikacije, a loše zdravlje bilo je stanje prekida komunikacije

Shematski prikaz središnjeg područja neurona (bez distalnog aksona i dendrita), s paralelno raspoređenim mikrotubulima međusobno spojenim preko proteina povezanih s mikrotubulima (MAP-ovima). Mikrotubuli u aksonima dugački su i kontinuirani, dok su u dendritima isprekidani i mješovite su polarnosti. Vezni proteini spajaju mikrotubule s membranskim proteinima, uključujući receptore na dendritskim grebenima.

Ljudi su također mjerili učinke stresa. U stanju stresa, učestalost emisija biofotona se povećava – što je obrambeni mehanizam koji bi pacijentu trebao vratiti spokoj i ravnotežu.

Popp je sada uvidio da je ono s čime je eksperimentirao bilo nešto više, a ne samo lijek za rak. Dobio je model koji je pružao bolje objašnjenje od važeće neodarvinističke teorije o tome kako su se razvijala živa bića na ovom planetu.

Ako DNK, koja se općenito smatra sustavom nasumičnih pogrešaka, koristi različite frekvencije kao informacijski alat, tada je bliža sustavu povratne sprege i savršene komunikacije preko valova koji kodiraju i prenose informacije.

„DOBRE VIBRACIJE” ZNAČE KOHERENTNO SVJETLO

Popp je uvidio da bi svjetlo u tijelu moglo držati ključ zdravlja ili pak bolesti. U jednom eksperimentu, usporedio je svjetlo iz jaja kokoši koje su puštane da se slobodno kreću i kokoši zatvorenih u kokošinjcu. Fotoni kod ovih prvih bili su daleko kohe-

rentniji od fotona u ovih drugih.

Emisije biofotona Popp je koristio i kao sredstvo za mjerenje kvalitete hrane. Najzdravija hrana imala je najmanji i najkoherentniji intenzitet svjetla. Svaki poremećaj u sustavu povećavao je proizvodnju fotona. Dobro zdravlje je bilo stanje savršene subatomske komunikacije, a loše zdravlje bilo je stanje prekida komunikacije.

Razbolijevamo se kad naši valovi ispadnu iz stanja usklađenosti.

Detekcija emisije biofotona sada se komercijalno koristi u prehrambenoj industriji. Poljoprivredna znanost promatra emisije biofotona kako bi procijenila zdravlje biljaka u svrhu kontrole kvalitete hrane. BioPhotonen je kompanija koja radi na razvoju i praktičnoj primjeni biofotonike. Njen rad se zasniva na raznim patentima. BioPhoton rješava praktične probleme prehrambene industrije, kozmetičke industrije, ekološkog gospodarstva itd.

PLODOVI OTKRIĆA DR. POPPA

Tijekom 1970-ih, dr. Veljko Veljković također je otkrio metodu kojom može predvidjeti koje su od stotina novih kemikalija (proizvedene od strane naglo ekspandirajuće kemijske industrije) karcenogene – i to računanjem određenih elektronskih, biofotonskih svojstava molekula. Uskoro je ustanovljeno da je ta metoda jednako primjenjiva za predviđanje organskih kemikalija koje su mutagene ili toksične, pa čak i onih koje su antibiotične ili citostatične (antikancerogene). U međuvremenu, institut dr. Veljkovića povezao se s drugim europskim laboratorijima kako bi istu metodu primijenili za iznalaženje lijekova, naročito protiv side.

BIOFOTONSKA TERAPIJA

Biofotonska terapija je usmjeravanje svjetla na određena područja kože u svrhu liječenja. Fotone (svjetlo) emitirane od strane tih jedinica upijaju kožni fotoreceptori, a fotoni potom putuju kroz živčani sustav tijela do mozga, gdje promažu pri regulaciji onoga što se naziva našom ljudskom bio-energijom. Stimuliranjem određenih područja tijela specifičnim količinama svjetla, biofotonska terapija može pomoći pri ublažavanju bolova te pri raznim procesima iscjeljivanja u čitavom tijelu.

Teorija u pozadini biofotonske terapije temelji se na radu dr. Franza Morella, a proširena je radom dr. L. C. Vincenta i dr. Fritz-Alberta Poppa, koji su smatrali da svjetlo može utjecati na elektromagnetsko osciliranje ili valove tijela i da može regulirati aktivnost enzima.

U znanstvenoj zajednici tek su se nakon 25 godina počeli pojavljivati 'obraćeni' na Poppovu teoriju. Nekoliko izdvojenih znanstvenika širom globusa polako je počelo razmatrati ideju da bi tjelesni komunikacijski sustav mogao biti kompleksna mreža rezonancije i frekvencije. Naposljetku su oformili Međunarodni institut biofizike, sastavljen od 15 skupina znanstvenika iz centara diljem svijeta.

Popp i njegovi novi kolege počeli su proučavati emisije svjetla iz nekoliko organizama iste biološke vrste, najprije u eksperimentu s vodenbuhom iz porodice *Daphnia*. Ono što su otkrili bilo je doista zapanjujuće. Testovi s fotomultiplikatorom pokazali su da vodenbuhe usisavaju svjetlo koje su emitirale jedna drugoj. Popp je pokušao ponoviti taj

eksperiment na manjim ribama i dobio je iste rezultate. Prema njegovom fotomultiplikatoru, suncokreti su bili poput bioloških usisivača, okrećući se u smjeru većine solarnih fotona kako bi ih usisali. Čak su i bakterije gutale fotone iz medija u kojeg su stavljene.

KOMUNIKACIJA U ORGANIZMIMA

Poppu je tako sinulo da te emisije imaju svrhu izvan tijela. Valna rezonancija nije bila korištena samo za komunikaciju unutar tijela već i između živih bića. Dva zdrava bića sudjelovala su u „sisanju fotona“, kako je to nazvao, tako što su vršili razmjenu fotona.

Popp je shvatio da ta razmjena može otkriti tajnu nekih od najustrajnijih zagonetki životinjskog carstva: kako jata riba ili ptica dolaze do savršene i trenutačne koordinacije.

Mnogi eksperimenti o sustavu navođenja u životinja pokazuju da taj sustav nema nikakve veze s praćenjem uobičajenih ruta, mirisa ili čak EM polja Zemlje, već da se radi o nekakvoj nijemoj komunikaciji koja djeluje poput nevidljive gumene trake, čak i kada su životinje razdvojene kilometrima udaljenosti. Za ljude je postojala jedna druga mogućnost. Ako imamo sposobnost da preuzimamo fotone drugih živih bića, onda je moguće da smo u stanju koristiti se tako dobivenim informacijama,

kako bismo ispravili naše vlastito svjetlo ako se ono poremeti.

Popp je počeo eksperimentirati s takvom idejom. Ako kancerogene kemikalije mogu promijeniti tjelesne emisije biofotona, možda druge tvari mogu ponovo uvesti bolju komunikaciju. Popp se pitao da li određeni biljni ekstrakti mogu mijenjati značajke biofotonskih emisija kancerogenih stanica kao bi one ponovo komunicirale s ostalim dijelovima tijela.

Počeo je eksperimentirati s brojnim netoksičnim tvarima smatranih uspješnim u liječenju raka. U svim slučajevima osim jednog, te tvari samo su povećavale fotone iz tumorskih stanica, čineći ih još smrtonosnijim za tijelo.

Jedini se uspjeh postigao s imelom, koja je pomogla tijelu da 'resocijalizira' fotonske emisije (od strane tumorskih stanica) natrag u normalu.

U jednom od brojnih slučajeva, Popp je naišao na ženu tridesetih godina koja je imala rak dojke i spolnih organa. Ljekovito sredstvo Popp je pronašao u imeli, koja je stvarala koherenciju u uzorcima kancerogenog tkiva oboljele žene. Uz pristanak svoga liječnika, prestala je sa svakim liječenjem osim uzimanja ekstrakta imele i, nakon godine dana, svi njeni laboratorijski nalazi praktički su se bili vratili u normalu.

Prema Poppu, homeopatija je još jedan primjer usisavanja fotona, o kojem je

počeo razmišljati kao o svojevrsnom „apsorberu rezonancija“. Homeopatija počiva na zamisli da se slično sličnim liječi. Biljni ekstrakt koji u punoj snazi može uzrokovati urtikariju na tijelu, koristi se u iznimno razrijeđenom obliku za liječenje iste te urtikarije. Ako nevaljala frekvencija u tijelu može proizvesti određene simptome, iz toga slijedi da će jako razrijeđena tvar koja može izazvati iste simptome također nositi tu frekvenciju. Poput rezonantne glazbene vilice, prikladna homeopatska otopina mogla bi privući, a zatim i asporbirati abnormalne oscilacije, i omogućiti tijelu povratak u dobro zdravlje.

Popp je smatrao da se elektromagnetskim molekularnim signaliziranjem može objasniti i akupunktura. Prema tradicionalnoj kineskoj medicini, ljudsko tijelo ima sustav meridijana, smještenih duboko u tkivima, kroz koje teče nevidljiva energija, odnosno životna sila koju Kinezi nazivaju *chi*. Ta životna sila navodno ulazi u tijelo kroz spomenute akupunkturne točke i teče prema dubljim strukturama organa (koje ne odgovaraju onima u zapadnjačkoj biologiji), opskrbljujući ih energijom (životnom silom). Bolest se javlja kada se ta energija blokira u bilo kojoj točki duž tih puteva. Prema Poppu, sustav meridijana prenosi specifične energetske valove u određene tjelesne zone.

TRANSMISIJE SMRTI PREKO PARANORMALNOG 'SVJETLO-SNOG' KANALA

Neke vrlo zanimljive eksperimente obavili su V. P. Kaznačev *et al.*, u vezi paranormalne transmisije smrti putem svjetlosne komunikacije među organizmima. Ukratko, dvije skupine stanica izdvojene su iz iste stanične kulture, a po jedan je uzorak stavljen sa svake strane prozora koji je dijelio dvije zasebne prostorije. Stanične kulture nalazile su se u posudama od kvarca. Jedna stanična kultura poslužila je kao primarni uzorak te je izložena nekom smrtonosnom mehanizmu virusu, klici, kemijskom

otrovu, zračenju, ultraljubičastom zračenju itd., dok je druga stanična kultura promatrana kako bi se ustvrdili mogući otposlani efekti od strane uzoraka kulture koji su ubijeni.

Kada je prozor bio načinjen od običnog stakla, drugi je uzorak ostao živ i zdrav. Kada je prozor bio načinjen od kvarca, drugi uzorak se razbolio i umro s istim simptomima kao i primarni uzorak. Eksperimenti su vršeni u mraku, a Kaznačev i njegovi kolege zabilježili su ih 5000. Nastupanje inducirane, komplementarne bolesti i smrti u drugoj kulturi uslijedilo je nakon određenog vremena – recimo, dva do četiri sata – poslije bole-

sti i smrti primarne kulture. Glavna transmissijska razlika između običnog prozorskog stakla i kvarca je to što kvarc dobro odašilje i ultraljubičaste i infracrvene zrake, dok je staklo relativno nepropusno za ultraljubičaste i infracrvene zrake. I kvarc i staklo odašilju vidljivo svjetlo. Staklo je, tako, zatamljivač paranormalnog kanala, a kvarc nije. Godine 1950., istraživači sa Zapada ustanovili su da kada su stanice – koje su u mraku ubijene ultraljubičastim svjetlom i držane zaštićene od vidljivog svjetla – poslije ozračene vidljivim svjetlom, stotine tisuća njih počelo je oživljavati, iako su bile klinički mrtve.

Svaka stanica emitira mitogenetsko zračenje u ultraljubičastom pojasu dvaput: kad se rađa i kad umire. UV fotoni emitirani pri umiranju sadrže isti obrazac virtualnog stanja stanice pri nastupanju smrti. Zdrave stanice bombardirane su smrtnim porukama odašlanim od onih koje umiru, čime se obrzac smrti širi kroz zdravu kulturu, gdje se naposljetku raspiruje u isti smrtni obrzac.

LITERATURA:

V. P. Kaznačev *et al.*, „Distant Intercellular Interactions in a System of Two Tissue Cultures“, *Psychoneurogenic Systems*, svezak I., br. 3, ožujak 1976., str. 141-142.

Istraživanja su pokazala da mnoge akupunkturne točke imaju dramatično smanjen električni otpor, u usporedbi s okolnom kožom (10, odnosno 3 oma). Ortopedski kirurg dr. Robert Becker, koji je obavio mnoga istraživanja EM polja u tijelu, konstruirao je posebni elektrodni uređaj za bilježenje koji se valja po tijelu poput rezača za picu. Mnoge njegove studije pokazale su prisutnost električnih naboja koji odgovaraju kineskim točkama meridijana na svakom od testiranih ljudi.²

SVJETLO U LJUDSKOJ SVIJESTI

Studiju koja slijedi spominjem zbog onih koji bi htjeli istražiti granice istraživanja i teorije fotona.

U znanstvenoj zajednici tek su se nakon 25 godina počeli pojavljivati 'obraćenici' na Poppovu teoriju. Nekoliko izdvojenih znanstvenika širom globusa polako je počelo razmatrati ideju da bi tjelesni komunikacijski sustav mogao biti kompleksna mreža rezonancije i frekvencije

U inovativnom stručnom radu podužeg naslova „Orkestrirano objektivno smanjenje kvantne koherencije u moždanim mikrotubulima: 'Orch-OR' model za svijest” Stuarta Hameroffa i Rogera Penrosea, mozak se opisuje kao kvantno računalo čija se glavna građa sastoji od citoskeletnih mikrotubula i drugih struktura unutar svakog od moždanih neurona.

Ako pogledate neuron, vidjet ćete da akson okružuju mnoge šuplje cjevčice. Ti mikrotubuli dosad su se smatrali nekom vrstom skele za potporu živčanih tkiva, ali sada se na njih počinje gledati kao na građevne blokove naše svijesti.

Konkretno značajke mikrotubula koje ih čine prikladnim za kvantne efekte uključuju njihovu kristalinsku rešetkastu strukturu, šuplju unutrašnju jezgru, organizaciju staničnih funkcija i sposobnost obrade informacija. Prema tim istraživačima, veličinom su gotovo savršeni za prenošenje fotona u UV pojasu.

Hameroff i Penrose kažu:

„Tradicionalno smatrani staničnom 'koštanom' skelom, mikrotubuli i druge citoskeletne strukture, čini se,

igraju uloge na polju komunikacije i obrade informacija. Teorijski modeli sugeriraju kako konformacijska stanja tubulina unutar rešetke mikrotubula mogu ulaziti u interakciju sa susjednim tubulinima kako bi predstavljali, širili i obrađivali informacije kao u računalnim sustavima „staničnih mehanizama” na molekularnoj razini (npr. Hameroff i Watt, 1982.; Rasmussen *et al.*, 1990.; Hameroff *et al.*, 1992.).”³

U svojem stručnom radu, Hameroff i Penrose prikazuju model koji, preko kvantne teorije, mikrotubule povezuje sa svijesću. U njihovu modelu javlja se kvantna koherencija koja se izdvaja u moždanim mikrotubulima sve dok se ne dosegne prag povezan s kvantnom

gravitacijom. Posljedično samo-urušavanje stvara trenutačni događaj u 'sada'. Slijedovi takvih događaja stvaraju tok vremena i svijest.

Ako većinu ovoga ne razumijete, ne brinite. Ovo nije lagano štivo, ali ipak pokazuje da je postojanje unutrašnjih fotona – unutrašnjeg svjetla – vrlo stvarno i da je to osnova praktički svih ljudskih staničnih i sistemskih funkcija. Jesu li ruski znanstvenici doista mogli pretvoriti embrio daždevnjaka u žabu, pomoću lasera? Radije bih pričekao dok se ne objave i kritički pregledaju stvarne pojedinosti tog eksperimenta – ali mnogo sam manje sklon da sve ovo odbacim kao neku fikciju, sada kada sam saznao za naša unutrašnja svjetla.

O AUTORU

Dan Eden je pseudonim istraživača/pisca/urednika Garyja Veya, koji je 1996. pokrenuo web stranicu Viewzone Magazine. Viewzone, kojeg svakog mjeseca čita milijun posjetilaca, gleda na život iz različitih kuteva i potiče alternativna viđenja i teorije.

Pokrivene teme uključuju zavjere, novu znanost, izgublenu povijest, NLO-e,

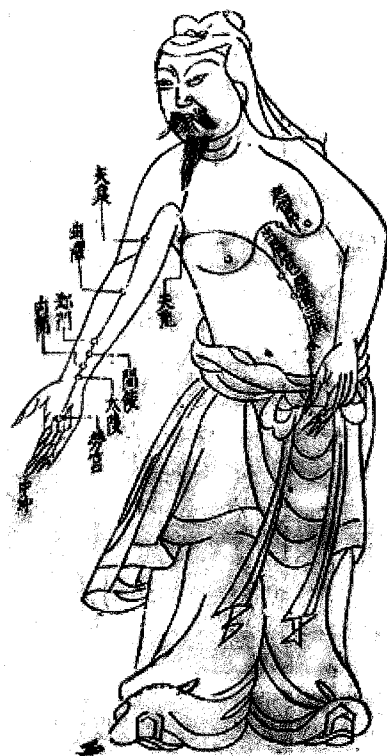
kulturni šok, tijelo-um i duh, okoliš, čudnovate fotografije, pjesništvo i još mnogo toga.

Viewzoneov novi projekt, Verbatim, omogućuje čitaocima da iznose pozitivne priče o ljudima koji nude rješenja za muke i nevolje čovječanstva.

Više informacija imate na adresi <http://www.viewzone.com>. Garyja Veya možete kontaktirati preko e-maila: myristicin@hotmail.com.

BILJEŠKE

1. Dr. Mae-wan Hoe, „The Real Bioinformatics Revolution: Proteins and Nucleic Acids Singing to One Another?”, ISIS, 2. veljače 2007.; disertacija dostupna na zahtjev, na adresi: report@i-sis.org.uk;

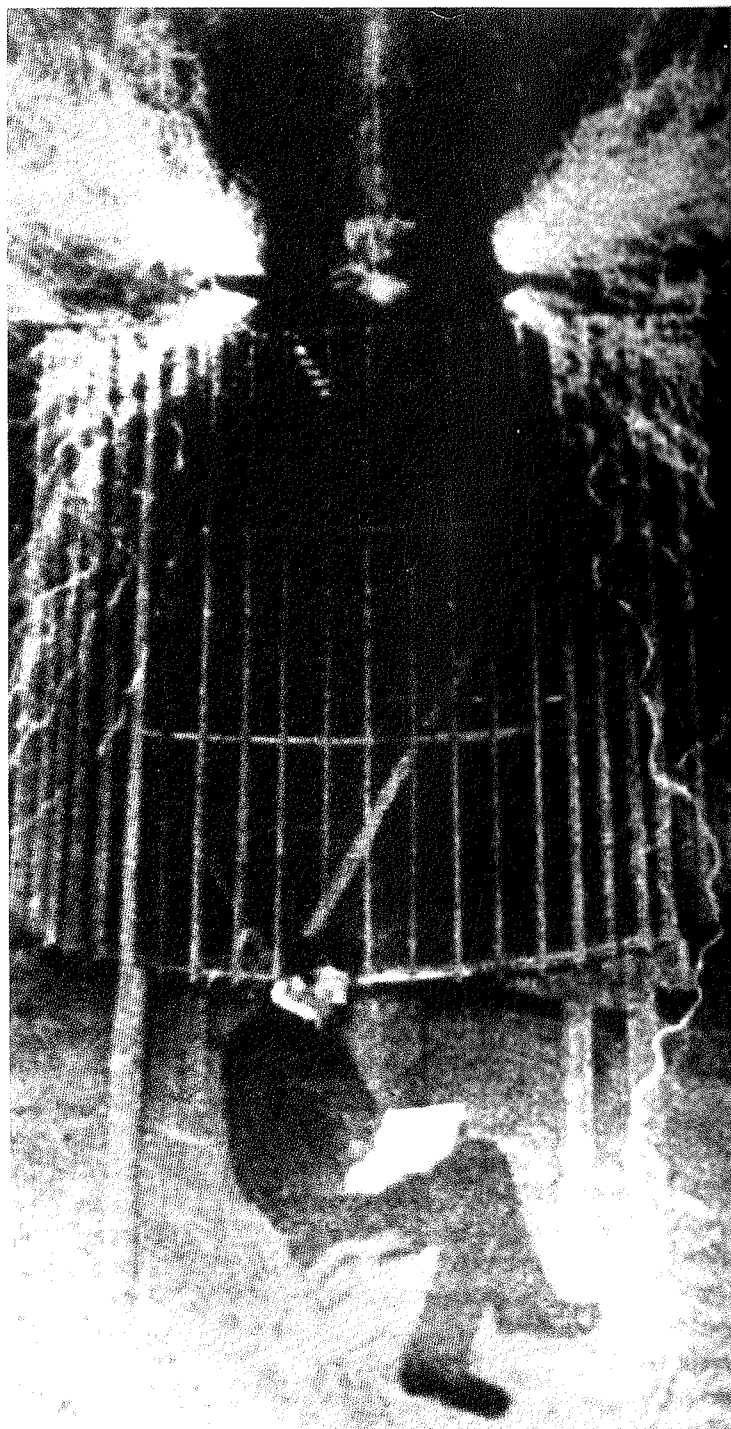
Popp je smatrao da se elektromagnetskim molekularnim signaliziranjem može objasniti i akupunktura

sazetak na <http://tinyurl.com/60qyxgt>.

2. Odlomak preuzet iz: Lynne McTaggart, *The Field: the Quest for the Secret Force of the Universe*, HarperCollins, London, 2001.

3. Stuart Hameroff i Roger Penrose, „Orchestrated Objective Reduction of Quantum Coherence in Brain Microtubules: The 'Orch OR' Model for Consciousness”, 1996., <http://tinyurl.com/alcek>.

PET NAJBOLJIH 'EGZOTIČNIH' TEHNOLOGIJA ZA PROIZVODNJU BESPLATNE ENERGIJE

CIJELO DESETLJEĆE PROČEŠLJAVAM OVAJ PLANET U POTRAZI ZA 'EGZOTIČNIM' TEHNOLOGIJAMA BESPLATNE ENERGIJE KOJE BI NAM DONIJELE OBNOVLJIVU, PRAKTIČNU, POUZDANU I DOSTUPNU ENERGIJU U ŠIRIM RAZMJERIMA – OSLOBAĐAJUĆI NAS OVISNOSTI O FOSILNOM GORIVU TE O NEZGRAPNOM ENERGETSKOM SUSTAVU (UZ PRATEĆU KONTROLU I ZAGAĐENJE).

PESWIKI POKRIVA ČITAV SPEKTAR TEHNOLOGIJA ČISTE ENERGIJE, OD KONVENCIONALNIH METODA PROIZVODNJE ENERGIJE POPUT SOLARNE, VJETRENE, GEOTERMALNE, PLIMNE, VALNE I RIJEČNE – S JEDNE STRANE – DO VRLO NEKONVENCIONALNIH ILI 'EGZOTIČNIH' TEHNOLOGIJA KAO ŠTO SU MAGNETSKI MOTORI, ELEKTROMAGNETSKI MOTORI KOJI STVARAJU VIŠAK ENERGIJE, GRAVITACIJSKI MOTORI, TEHNOLOGIJE HLADNE FUZIJE I VRTLOGA – S DRUGE.

PREDSTAVLJAM PET NAJBOLJIH EGZOTIČNIH TEHNOLOGIJA KOJE SAM DOSAD PRONAŠAO, A KOJE SU NAJBLIŽE TRŽIŠNOJ EKSPLOATACIJI.

Piše: Sterling D. Allan © 2012.
Pure Energy Systems News (PESN)
<http://Top5Energy.com>

1. DEFKALION: MODULARNI TOPLINSKI REAKTOR

ON ĆE DAVATI TOPLINSKU ENERGIJU KONKURETNIH CIJENA, ALI S VRLO MALIM TROŠKOVIMA ZA GORIVO

Ilustracija sa stranice <http://www.defkalion-energy.com>

Defkalionov 5-45-kilovatni (kW) modularni toplinski reaktor još uvijek nije proizvod kojeg možete negdje kupiti, ali tržištu je sve bliži. On će davati toplinsku energiju konkurentnih cijena, ali s vrlo malim troškovima za gorivo: u reakcijskim komorama koriste se nikal i vodik, koji će dostajati za šest mjeseci stalne proizvodnje bez uzimanja goriva.

Uređaj Hyperion se opisuje kao 5-kilovatni kemijski potpomognut niskoenergetski nuklearni reaktor (LENR) za proizvodnju topline. Za sklapanje 45-kilovatnog uređaja može se kombinirati do devet modula.

Prema Defkalionu: „Ova tehnologija trenutačno je u svojim finalnim fazama te će postati industrijaliziran i komercijalno izvediv prototip. Ovo je osnova široke lepeze proizvoda pod komercijalnim imenom Hyperion. Proizvodi iz sadašnjeg asortimana stvaraju višak energije; od 6 do 30 puta više topline negoli ju daje energija utrošena za njihov rad. Licenciranje svih Hyperionovih proizvoda upravo je u tijeku.”

Defkalionov znanstveni istraživačko-razvojni tim tvrdi da je uspio pokrenuti i nadzirati kemijski potpomognute, niskoenergetske nuklearne reakcije izazvane djelovanjem jezgara nikla (Ni) i vodika (H). To je, kažu članovi tima, „čvrsta osnova za kontrolu te pokretanje i okončanje NI-H reakcija Hyperionovih reaktora, kao i neophodnih uvjeta za stabilan rad.”

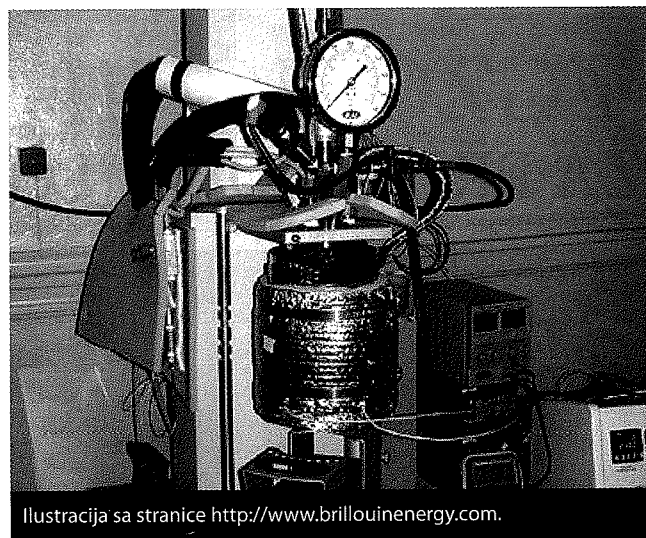
Praktički, na osnovu onoga što mogu zaključiti, to je zapravo E-Cat (Katalizator energije) Andree Rossija, iako Defkalion tvrdi da je njihov uređaj drugačiji i da ga je samostalno razvio Defkalion. Ta je kompanija, očigledno, sigurna da je dizajn jezgrenog reaktora dovoljno različit od Rossijevog da mogu braniti njegov jedinstven status.

Svoj odnos s Defkalionom Rossi je okončao početkom kolovoza 2011. Defkalion je trebao biti korisnik licence koji će obavljati cjelokupno licenciranje ove tehnologije u svijetu, osim za sve tri Amerike i vojsku. Međutim, prema Rossiju, Defkalion nije dosegnuo važnu prekretnicu u financijskom plaćanju, a prema Defkalionu, Rossi nije izvršio odgovarajuće testiranje E-Cata.

• Više informacija imate na adresi, <http://www.defkalion-energy.com>. Detaljnije podatke iz PESN-a dostupne su na <http://tinyurl.com/7yv2are>.

2. BRILLOUIN: VRUĆE CIJEVI

BRILLOUINOVA TEHNOLOGIJA KORISTI VODIK U OBIČNOJ VODI U NUKLEARNOM PROCESU KOJI NE STVARA NIMALO OPASNOG OTPADA

Ilustracija sa stranice <http://www.brillouinenergy.com>

Jedna od trenutno najzujbujivijih oblasti u egzotičnom svijetu besplatne energije kolokvijalno se naziva „hladnom fuzijom”, niskoenergetskim nuklearnim reakcijama (LENR) – gdje se izraz ‘niskoenergetski’ odnosi na relativno malu količinu energije potrebne za aktiviranje nuklearnog događaja koji proizvodi obilate količine energije, obično čiste.

Brillouinova tehnologija koristi vodik u običnoj vodi u nuklearnom procesu koji ne stvara nimalo opasnog otpada. Njegov patentirani generator elektronskog pulsa potiče reakcije hvatanja protona i elektrona.

Neke od protona u metalima pulsevi pretvaraju u neutrone, a okolne jezgre hvataju te stvorene protone. Reakcije hvatanja neutrona stvaraju toplinu; a budući da su pulsevi kontrolirani, toplinski prinos Brillouinove patentirane tehnologije daje čistu toplinu kada god zatreba.

Taj proces stimulira kontroliranu reakciju hvatanja elektrona (CECR) u katalizatoru, a stvaraju se i niskoenergetski neutroni. Nakon što su uhvaćeni, neutroni generiraju toplinu, gradeći teže elemente.

O znanstvenom modelu i tvrdnjama kompanije Brillouin Energy Corporation izvršene su dvije značajne nezavisne procjene. Jednu od njih obavio je Alamos National Laboratory, a drugu dr. Michael McKubre iz SRI Internationala (Istraživačkog instituta Stanford), koji se potom pridružio njegovom savjetodavnom odboru. McKubrea se osobito dojmila postojanost rezultata. To je bilo prvi put (u eksperimentalnoj areni LENR-a) da je nešto uspio ponoviti svaki put, bez iznimke.

Jedan od sljedećih razvojnih koraka obuhvatit će odnos sa SRI-em, u izgradnji i testiranju Bruillonovog Novog hidrogenskog bojlera™ (BHM™) ili „Vruće cijevi”, koji će uključivati BEC-ov novi suhi bojlerski sustav. On će moći proizvoditi toplinu od 400 do 500°C.

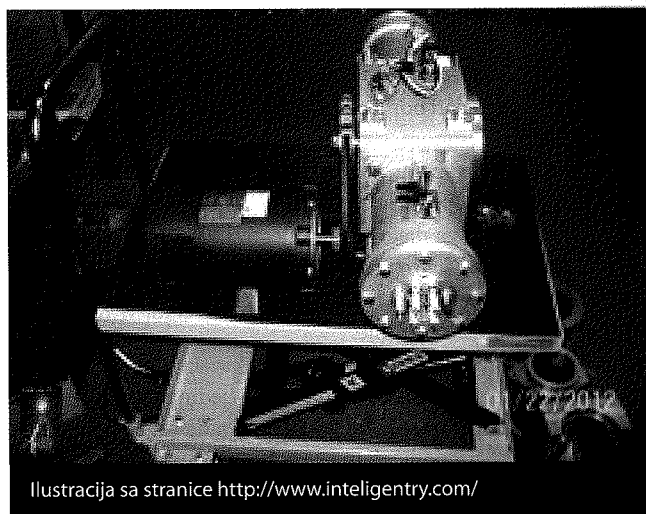
Ova tehnologija bit će u stanju pokretati turbine elektrana. Licencirati ove bojlerske tehnologije bit će vrlo lako, zbog ograničenja rada brojnih sustava elektrana na osnovu prestrogih EPA-inih odredbi.

BEC očekuje da uspjeti generirati struju po cijeni od „jedan cent po kilovat-satu, bez ikakvih toksičnih emisija.

• Više PESN-ovih informacija dostupno je na <http://tinyurl.com/6wr4mte>). Pogledajte i stranicu na adresi <http://www.bri-louinenergy.com>.

3. INTELIGENTRY: PLAZMIČKI PRIJELAZ

OVDJE GOVORIMO O TEHNOLOGIJI MOTOROM POKRETANOG GENERATORA, KOJA NE SAMO DA ĆE BITI EKOLOŠKI ČISTA VEĆ I PRISTUPAČNIJA OD ENERGIJE KOJA DOLAZI IZ KONVENCIONALNIH IZVORA, ŠTO ĆE OMogućITI AUTONOMNE, ŠIROKO DISTRIBUIRANE, KONCENTRIRANE I PRENOSIVE PRIMJENE ENERGIJE KOJE SE DOTIČU GOTOVO SVAKE ENERGETSKE POTREBE U DANAŠNJEM DRUŠTVU

Ilustracija sa stranice <http://www.inteligentry.com/>

Nakon nekoliko pokušaja 'probijanja' zbijenih rasporeda, konačno sam se uspio sastati s Johnom Rohnrom, direktorom Inteligentryja, kako bih ga upitao o novostima u njegovom Procesu plazmičkog prijelaza™ – pogonskoj tehnologiji na bazi plemenitih plinova.

Nakon razgovora s njime stekao sam dojam da je njegova kompanija napredovala dalje nego što sam mislio. Za one među vama koji nisu upoznati s ovom tehnologijom, to je stroj s pogonom na ono što John naziva procesom „plazmičkog prijelaza“. Pri tome se koriste plemeniti plinovi za stvaranje plazme, dok zavojnica oko cilindra kontrolira plazmu, a proces pokreće visokonaponska iskra (aktivator).

Gorivo je praktički besplatno, ne samo zbog male potrošnje nego i zbog jeftinoće takvog goriva. Osim toga, budući da ima manje pokretnih dijelova i da mu je gustoća energije veća, izrada tog motora mnogo je jeftinija od izrade motora kojeg će zamijeniti.

Ovdje govorimo o tehnologiji motorom pokretanog generatora, koja ne samo da će biti ekološki čista već i pristupačnija od energije koja dolazi iz konvencionalnih izvora, što će omogućiti autonomne, široko distribuirane, koncentrirane i prenosive primjene energije koje se dotiču gotovo svake energetske potrebe

u današnjem društvu, a istovremeno će omogućiti dosad neostvarive primjene, kao što su lebdeće zgrade i zajednice i leteća vozila. Također omogućuje korištenje energije na mjestima gdje je struja trenutno nedostupna, kao u zemljama Trećeg svijeta.

John nije siguran koliko će koštati prvi uređaji: cijenu će uglavnom odrediti proizvođači. Međutim, kompanija želi spustiti cijenu dvo-cilindarskog motora na 275 dolara u roku od tri godine. To je nezamislivo jeftino, uzevši u obzir količinu energije koju taj motor proizvodi.

Moja uobičajena suzdržanost: ma koliko sve ovo dobro zvučalo, kada bih se ja izravno uključio u ovaj poslovni pothvat, i uložio znatniji kapital, prvo bih tražio nekakvu prezentaciju ove tehnologije – uz sporazum o čuvanju poslovne tajne. Ili bih barem volio vidjeti izvještaje osoba koje su takvu prezentaciju vidjele.

• Više PESN-ovih informacija dostupno je na adresi <http://tinyurl.com/6o57bgl>. Pogledajte i stranicu na adresi <http://www.inteligentry.com/>.

4. GENERATOR BESKRAJNOG ELEKTRIČNOG POLJA

PREGLEDAVŠI NAJBOLJE TEHNOLOGIJE EKOLOŠKI ČISTE ENERGIJE OD 2002., STAVIO BIH TO NA SAM VRH MOJE LISTE ENERGETSKIH TEHNOLOGIJA KOJE NAJVIŠE OBEĆAVAJU – NE SAMO TEHNOLOGIJU NEGO I KOMPANIJU KOJA IZA NJE STOJI (A ŽELI OSTATI ANONIMNA)

Početkom prošle godine saznao sam za jednu tvrtku koja vlada tehnologijom baterijskog tipa, osim što se ne radi o pravoj bateriji jer se nikada ne treba puniti. Pregledavši najbolje tehnologije ekološki čiste energije od 2002., stavio bih to na sam vrh moje liste energetskih tehnologija koje najviše obećavaju – ne samo tehnologiju nego i kompaniju koja iza nje stoji (a želi ostati anonimna).

Moj suradnik iz svjetske udruge stručnjaka (pod nazivom New Energy Congress) i ja posjetili smo tu kompaniju i vidjeli prototip u akciji. Ta mala istraživačko-razvojna kompanija postoji oko 20 godina, a razvila je već nekoliko novih tehnologija. Njeno se osoblje sastoji od vrlo kvalificiranih znanstvenika i tehničara, koji imaju 22 patenta i više objavljenih, recenziranih stručnih referata. Prema jednom drugom suradniku, Marku Dansieu, razvili su dvije vrste generatora koji se „nakon što su proizvedeni, ne oslanjaju ni na kakve katalitičke, kemijske reakcije niti na nuklearne materijale“. Generatori „bi trebali nastaviti proizvoditi energiju barem 20 godina, a testiranje materijala u zadnje tri godine nije pokazalo nikakve promjene u strukturi ili u performansama“. Istaknuo je i sljedeće: „Ovo su materijalne tehnologije, bez elektronike ili pokretnih dijelova, a takvi uređaji spadaju u tzv. „uređaje čvrstog stanja“.

Mark je također rekao: „Prvi uređaj se sastoji od tri slojevito postavljenih materijala. Prvi sloj je već poznati materijal koji, kad je pobuđen, stvara električnu energiju. Drugi materijal pobuđuje prvi materijal ili sloj da počne proizvoditi električnu energiju. Međutim, da biste pobudili drugi materijal treba vam još jedan, treći materijal. Kombinacija materijala i njihov sastav određuju napon. Površinski pojas i kvaliteta međusobnog kontakta materijala određuju struju. Materijali mogu biti višeslojni kako bi se povećala količina struje. Naponi obično variraju između 1 i 40 volti istosmjerne struje, ali u ekstremno hladnim uvjetima izmjereno je i do 100 volta“.

Drugi uređaj „ima neke prednosti nad prvim jer ne treba biti slojevito strukturiran“, rekao je Mark. „To je drugačiji proces gdje se materijali pomiješaju i izvrgnu jednostavnom procesu, a krajnji rezultat je materijal koji stvara trajno električno polje.“

Opis je pojednostavljen, „jer, da bi to funkcioniralo, moraju se pokrenuti neki ključni procesi“. Mark je dodao: „Nakon što se materijal sastavi i pokrene, nastavit će proizvoditi električnu energiju barem još 20 godina, a moguće i do 100 godina.“

„Trenutno, količine proizvedene energije su male, no naponi su veliki. Struja se može povećati ako povećamo površinski pojas“, rekao je Mark. Generatori ne trebaju nikakav diferencijal temperature, i ne koriste EMF, budući da normalno rade u Faradayevom kavezu“. Prema Marku, „druge kompanije testirale su i provjeravale rezultate dvije godine, a mnogi drugi inženjeri i znanstvenici koji su pregledali podatke i nazočili prezentacijama te su rezultate potvrdili“. Mark je također napomenuo: „Uglavnom su se fokusirali na razumijevanje takve znanosti i eksperimentiranje s različitim procesima i materijalima. Sljedeći korak je ustrojavanje tog procesa i materijala u oblik koji je spreman za proizvodnju. Ova kompanija nema nikakvu namjeru da postane proizvođač i rado će licencirati tu tehnologiju u svrhu proizvodnje i raznih primjena.“

• Više PESN-ovih informacija imate na adresi, <http://tinyurl.com/cdzqv8q>.

5. NANOSPIRE: KAVITACIJSKA ENERGIJA NULTE TOČKE

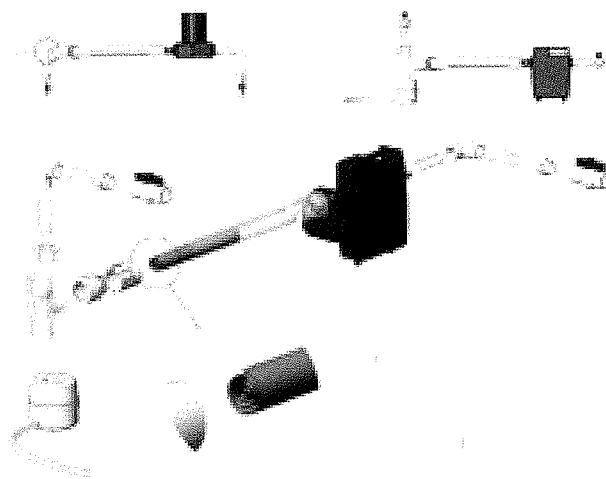
NANOSPIRE IZLAŽE PRVI STROJNI ALAT SPOSOBAN DA REŽE, BUŠI, VARI, KUJE I KALI MATERIJALE VELIČINE TEK PAR NANOMETARA TAKO ŠTO KROTI I UPRAVLJA ENERGIJOM KAVITACIJSKIH MIKROMLAZOVA

U prostorijama kompanije NanoSpire™, Inc. 25. travnja sam intervjuirao izumitelja Marka LeClaira, zajedno s njegova dva suradnika, koji su pričali o „Naprednoj kavitacijskoj unutrašnjoj mlaznoj tehnologiji za alternativnu energiju i nanotehnologiju“. Stacionirani u državi Maine, SAD, izdali su priopćenje za tisak u veljači, pod naslovom, „NanoSpire, Inc. uspješno je ukrotio kavitacijsku energiju nulte točke i dosegnoo dramatične razine fusije i transmutacije u vodi“.

Slijedi izvadak iz uvodnog dijela tog priopćenja za tisak:

„NanoSpire, Inc. objavljuje uspješni završetak svog istraživanja fuzije stvorene putem pojave kavitacije u vodi, što će imati duboke implikacije za komunalije i energetske industrije. U određenim uvjetima, kavitacija, jedan oblik ključanja (vrenja) može proizvesti veoma brze mlazove kad se uruše kavitacijski mjehurići. NanoSpire je prvi razvio kontrolirano stvaranje i usmjeravanje tih (tzv. unutrašnjih) mlazova, a nedavno je izdao četiri patenta.“ Slijedi uvodni odlomak kompanijinog informativnog sažetka:

„NanoSpire, Inc. utemeljen je u siječnju 2002. s ciljem da komercijalizira novu generaciju kavitacijskih alata i procesa baziranih na unutrašnjim mlazovima. NanoSpire izlaže prvi strojni alat sposoban da reže, buši, vari, kuje i kali materijale veličine tek par nanometara tako što kroti i upravlja energijom kavitacijskih mikromlazova. NanoSpireov tim dobiva pozive za prezentacije na brojnim konferencijama o nanotehnologiji. NanoSpire je osvojio prestižnu Nagradu za inovativnu tehnologiju na konferenciji *Nanotech 2003 + Future* u Tokiju.“

Eksperimentalni alat NanoSpirea

„Nad kavitacijom imamo temeljnu kontrolu“, u našem je intervjuu rekao Serge Lebid, suotkrivač te pojave i suosnivač kompanije. Na primjer, rezanje u cinkovom oksidu mogu kontrolirati unutar dva nanometra.

Još uvijek pokušavam shvatiti ovo potonje. Jedan od mehanizama koji se isticao je sljedeći (to je, naravno, pojednostavljeno gledanje, ali bar će vam dati određenu sliku o tome, u glavnim crtama): Jednostavnom pumpom stvaraju se kavitacijski mjehurići. U procesu urušavanja formira se čvrsti kristal vode koji je uključen u 'rovački' efekt. U procesu se javlja energija nulte točke koja ga pokreće, povlačeći ga djelovanjem njegova vlastita udarnog vala – što je nazvano LeClairovim efektom – a time se pokreće nuklearno zbivanje (mogući su i fuzija i fisija) pri čemu se tada manifestira većina toplinske energije.

U ranim eksperimentima proizveli su 3.000 vata toplinske energije, koristeći samo 800 vata za rad pumpe (jedina ulazna energija potrebna s njihove strane). Taj koeficijent rada od 3,4 usporediv je s toplinskom pumpom, ali bi njena izgradnja i rad bili jeftiniji.

TRILIJUN DRUGIH PRIMJENA

Za NanoSpire, stvaranje energije je 'nuspojava' nekih vrlo zanimljivih pojava do kojih ovdje dolazi. Na primjer, Mark LeClair tvrdi da pomoću ove tehnologije možete pretvoriti vodu u specifične elemente ili porodice elemenata u periodičkoj tablici elemenata – što može jako dobro doći pri stvaranju elemenata poput fosfora, kojeg je vrlo teško iskopavati jer izložen zraku eksplozira. Također su mogli proizvoditi tricij, transuranijske elemente i plemenite metale. Primjenom ove tehnologije u mikrokirurgiji mogla bi se liječiti makularna degeneracija (slabljenje vida povezano sa starenjem). Mikrokateri, koje bi ova tehnologija omogućila, mogli bi obnoviti srčane zaliske. „Nanobot, opremljen kanisterom pozitrona, mogao bi stvoriti umjetni imunološki sustav“, rekao je LeClair.

Moguće su i primjene u preradi hrane, bojanju, stavljanju premaza na materijale ili pri uklanjanju materijala. „Materijale možete dodavati odozgo nadolje ili obratno.“ Mogu se zavarivati sasvim različiti materijali. Na cilindre bi se mogla staviti dijamantna obloga, uz bolje prijanjanje. Stereolitografija je još jedno područje s velikim mogućnostima primjene.

Ako želite saznati više pojedinosti, i poslušati intervju s Markom LeClairom, posjetite adresu <http://tinyurl.com/bu2jpql>.

PRIČA O NIČEMU I KAKO ONO MIJENJA SVIJET

U OVOME JE BIT MOG UČENJA: NE TREBATE RADITI NIŠTA DA BISTE BILI SVJESNI ČISTE SVJESNOSTI. VEĆ IMATE ČISTU SVJESNOST, SAMO JE TREBATE POSTATI SVJESNI. SAMO JE SVJESNOST ČISTE SVJESNOSTI POTREBNA DA SE BUDE SLOBODAN, I TO JE NAJJEDNOSTAVNIJA STVAR ŠTO POSTOJI

Specijalno za hrvatski Nexus: Frank J. Kinslow

Kao dječak poslije Drugog svjetskog rata živio sam u Japanu. Sjećam se da sam radio stvari koje vole svi dječaci: hvatao sam pčele u tegle, pravio utvrde od kamenja i štapova na zemlji i ležao na leđima gledajući grudaste oblake kako klize preko dubokog plavetnog neba. Dječje oko je oko sveca. Ali sve se to promijeni, zar ne? U to vrijeme doživio sam svoje prvo duhovno buđenje. Postao sam bijesan i obeshrabren svojim treniranjem džuda. Dok sam sjedio na *tatami* prostirci frustriran i ljut, moj *sensei* naučio me tehnici nadvladavanja materije umom koja je isisala sav moj bijes i ispunila me unutarnjom tišinom. Iznenadila me radost.

Kroz cijelu moju adolescenciju i mladost čitao sam o jogi, disanju i meditaciji i vježbao sam ih. Uspio sam održati na životu dječje oko čak i kad sam otišao na fakultet, oženio se i osnovao obitelj.

Početkom 1970-ih postao sam učitelj transcendentalne meditacije i učio sam o znanosti kreativne inteligencije (SCI) pod blagim vodstvom jogija Maharishija Mahesha. Kasnije je SCI postao temelj za dublje istraživanje carstva onkraj uma, čiste svjesnosti.

Petnaest godina bio sam duboko predan duhovnom istraživanju. Moj svakodnevni život uključivao je tri i pol sata meditacije s dodatnim vremenom posvećenim učenju i poučavanju duhovnih praksi. Nakupio sam preko dvije i pol godine tihe, duboke meditacije u doslovnoj izolaciji od svijeta na planinskim vrhovima francuskih i švicarskih Alpa u razdobljima od po nekoliko mjeseci. Pokretačka sila iza moje predanosti bilo je ono krajnje uzvišeno i neuhvatljivo stanje prosvijetljenosti. Smatrao sam da bih mogao postati prosvijetljen snagom volje i pomoću strogih i opskurnih vježbi. Kroz to vrijeme doživio sam mnogo dubokih i značajnih duhovnih iskustava. Počeo sam rezonirati na sve finijim

i finijim razinama postojanja. Provodio sam vrijeme učeći na andeoskoj razini, prisustvovao sam predavanjima uzašlih učitelja, pronašao sam formu Boga i gledao kako se raspršuje u bezobličnu esenciju božanske tvari. Na kraju sam postao svjestan čiste svjesnosti sveprožimajućeg Ničega iz kojega se sve rađa i u kojem se sve ponovno rastvara.

S PO JEDNOM NOGOM U OBA SVIJETA

Došao sam u situaciju da sam s po jednom nogom bio u oba svijeta: kompetitivnom svijetu svakodnevice i eteričnoj sferi suptilnih bića i blage predaje. Ni fizički ni emocionalno to za mene nije bilo lako razdoblje. Bilo je teško ostati fokusiran na obitelj i struku kada me

spokojna tišina «drugog» svijeta dozivala iz svakog svjetlucavog oblika.

Krajem 1980-ih sastao sam se s malom skupinom duhovnih tragalaca kako bismo proučavali i vježbali tehnike meditacije. U to vrijeme počeo sam primati upute od mog bestjelesnog učitelja, razarača neznanja Šive. Upoznao sam grupu s tim tehnikama i mi smo ih primjenjivali i druge s njom upoznawali. Te tehnike bile su preteča kvantne sinkronizacije. Mogli smo iscjeljivati, procjenjivati stanje, pa čak i poticati iskustvo mira u drugima. Poučavao sam sedam godina, ali kad sam u sebi pogledao jesam li se išta više približio prosvjetljenju nisam mogao iskreno reći da jesam. Gledao sam one koji su slijedili moja učenja i otkrio da su mogli nadahnuti iscjeljivanje

i razočaranja. Obolio sam od fizičkih bolesti koje su me iscrpile i od kojih mi je bilo nemoguće jasno razmišljati. Deset mjeseci nisam mogao pisati.

CILJ I PUT SU ILUZIJE

Tijekom vremena najdublje tame doživio sam izvanredno buđenje kakvo nikada dotad nisam iskusio. Isticalo se kao svjetionik u noćnoj tami. U bljesku uvida spoznao sam da se ništa ne kreće, da su sve stvorene stvari i misli nepokretni odrazi čiste svjesnosti. U stvari, na neki način koji ne mogu objasniti, forma ne postoji. Forma i kretanje su jedna te ista nepokretna praznina. Svaki pokušaj da objasnim to iskustvo smiješno je nedovoljan. Bez obzira jesam li u stanju objasniti tu spoznaju ili ne, ona odjekuje

Provodio sam vrijeme učeći na andeoskoj razini, prisustvovao sam predavanjima uzašlih učitelja, pronašao sam formu Boga i gledao kako se raspršuje u bezobličnu esenciju božanske tvari. Na kraju sam postao svjestan čiste svjesnosti sveprožimajućeg Ničega iz kojega se sve rađa i u kojem se sve ponovno rastvara

i zanimanje za ezoterične prakse, ali ni oni nisu pokazivali značajan unutarnji rast. Zato sam sredinom devedesetih ostavio svoje učenike i svoja učenja i počeo gledati duboko u sebe kako bih pronašao odgovor na svoju cjeloživotnu potragu za slobodom od patnje.

Odlučio sam iz svog života ukloniti sve što ne potiče prosvjetljenje. Počeo sam odbacivati sve što nije djelovalo. To je bio proces koji je potrajao još sedam godina, što je postalo najbolnije razdoblje mog života. Prekinuo sam tridesetogodišnji brak, odustao od svojih učenja i bavljenja kiropraktikom, zaljubio sam se i odljubio i odselio od prijatelja i obitelji u grad u kojem sam bio praktično sam. Tada sam počeo pisati *Beyond Happiness: How You Can Fulfill Your Deepest Desire* (Više od sreće: kako ispuniti svoje najdublje želje).

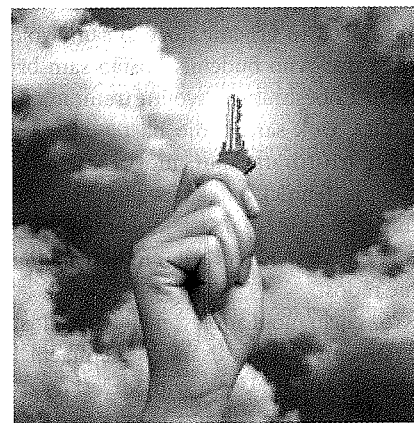
Tijekom tog vremena otkrio sam da ništa što sam radio ne funkcionira. U mom novom domu, sam i bez usmjerenja teško sam se razbolio. Ležao sam u krevetu dani, pod tamnim oblakom depresije. Moje tijelo konačno je popustilo pod godinama nagomilanog stresa

duboko u tišini koja je moja bit. Ne moja bit, nego Bit. Iz nje ja mislim, radim, volim i plačem. U to je vrijeme mehanika stvaranja postala shvatljiva mojoj svijesti. Iz toga je rođena kvantna sinkronizacija i počeo sam učiti iscjeljivati.

Trebalo je proći još nekoliko godina da moja spoznaja postigne potpun učinak. U stvari, još uvijek gledam kako se taj proces odvija. To je kao da odraz čiste svjesnosti koji zovem «ja» tijekom prividnog vremena mora polako postati prožet puninom. I tako sam bez napora promatrao tihu preobrazbu iznutra prema vani. Cijelo vrijeme istovremeno sam miran i naizgled u previranju. Moj život isti je kao što je bio i prije. Postanem frustriran, bijesan, tužan i sretan. Privremeno me zasjeni ljudsko stanje, ali se brzo i bez napora vratim u unutarnju tišinu poput netaknute livade nakon ljetnog proloma oblaka. Ali moj život, ili točnije ovaj život, također je nedokučiv, slobodan od forme i funkcije, slobodan da bude...ništa.

Stalno sam si govorio da ništa ne djeluje. Tada sam shvatio da ništa djeluje. To «ništa» čiste svjesnosti jedino je što djeluje, a to je zato što je ništa. Cijelo

vrijeme dok sam meditirao, čitao i poučavao imao sam cilj da budem slobodan od patnje. Sve dok sam imao neki cilj nisam bio zadovoljan tamo gdje sam bio. Shvaćate? Cilj stvara put, a put vas odvodi s mjesta gdje se nalazite. Ali moja spoznaja pokazala mi je da se Ništa čiste svjesnosti nalazi posvuda, cijelo vrijeme. Drugim riječima, nemate kamo otići i nemate što učiniti da biste postigli mir jer je on već tamo gdje ste vi. Ne možete dobiti nešto što već imate. Sve što trebate je postati svjesni da to imate, zar ne? Cilj i put su iluzije. Oni odvođe um od nepokretne svjesnosti i upliću ga u iluzorni svijet dobrog i lošeg, pravog i krivog, kratkotrajne sreće i krajnje patnje. Dakle, u ovome je bit mog učenja: ne trebate raditi ništa da biste bili svjesni čiste

ste svjesnosti. Već imate čistu svjesnost, samo je trebate postati svjesni. Sve vrijeme koje sam proveo u dubokoj meditaciji i učenju kako bih postao slobodan od patnje samo je poticalo patnju. Nije bilo potrebno. Samo je svjesnost čiste svjesnosti potrebna da se bude slobodan, i to je najjednostavnija stvar što postoji.

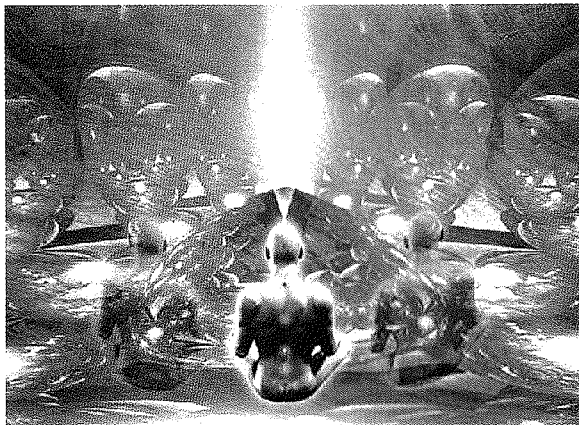
UVID O KVANTNOJ SINKRONIZACIJI

Prije nešto manje od dvije godine tiho sam kontemplirao o teškom položaju čovječanstva na Zemlji. Pitao sam se kako bismo našu patnju mogli zamijeniti unutarnjim mirom koji su kroz vjekove veličali sveci i mudraci. Pitao sam se zašto se toliki broj ljudi okreće prema vani, daleko od unutarnjeg blaženstva, i prihvaća kratkotrajna zadovoljstva osjetila. To jednostavno pitanje otvorilo je moju svijest za genijalnost onoga što sam kasnije nazvao kvantna sinkronizacija (kvantni *entrainment*). Želim jasno reći da ja nisam zaslužan

za taj uvid. Ne smatram se čak ni autorom postavljenog pitanja. Zapravo su i pitanje i odgovor nepotrebni, ali to je priča za neku drugu priliku. Shvatio sam da naši neposlušni umovi moraju na neki način biti uzbuđeni nečim prije nego što tome poklone odgovarajuću pažnju. Zato sam umu ponudio misao o trenutnom iscjeljenju. To ga je u početku zainteresiralo, ali problem je u tome što ništavilo čiste svjesnosti nije uzbudljivo našem umu. Zapravo, naša osjetila nikada ne mogu doživjeti čistu svjesnost, a naši je umovi nikada neće razumjeti. Što onda možemo učiniti? Moj izazov bio je zainteresirati um za nešto

što se ne može doživjeti i naučiti ga nešto što se ne može razumjeti. Zatim je um morao ostati u tom beziskustvenom stanju čiste svjesnosti dovoljno dugo da osjeti harmonične učinke na tijelo i um. To je morao biti vrlo brz proces jer je um izuzetno nemiran. Odgovor sam primio u obliku euosjećaja (*Eufeling*), dodira čistog genija. Euosjećaj uravnotežuje um između apsolutne nepokretnosti čiste svjesnosti i njegove impulzivne, neprestane aktivnosti. Euosjećaj drži um u toj ravnoteži dok od toga ne počnu osjećati koristi ne samo inicijatorovo tijelo/um nego i partner s kojim

on ili ona radi. To je bila izvanredna i potpuno jedinstvena ideja. Nisam mogao dočekati da je isprobam. Isprobao sam je i oduševile su me brzina i dubina iscjeljivanja ovim novim procesom. Zatim sam pokušao tome naučiti

druge i otkrio da drugi mogu naučiti proces KS-a jednako brzo i lako kao što se proces koristi. Nekoliko mjeseci nakon što sam otkrio kvantnu sinkronizaciju napisao sam knjigu *The Secret of Instant Healing* (Tajna trenutnog liječenja) kako bi ljudi širom svijeta mogli naučiti kako doživjeti čistu svjesnost kroz iscjeljivanje. Tu knjigu objavio sam u vlastitoj nakladi, pa je distribucija u SAD-u bila vrlo spora. Tada je jedan revan i suosjećajan čovjek Alfred Schatz, generalni direktor VAK Publishinga, pročitao knjigu i smatrao da bi njegovi njemački čitatelji trebali imati pristup tom znanju. Alfred

mi je pokazao da je itekako razumio dubinu ovog djela i *The Secret of Instant Healing* je u veljači 2009. objavljena kao *Quantunheilung*. Nekoliko tjedana kasnije postala je najprodavanija knjiga s područja prirodnog liječenja u Nje-

Pitao sam se zašto se toliki broj ljudi okreće prema vani, daleko od unutarnjeg blaženstva, i prihvaća kratkotrajna zadovoljstva osjetila. To jednostavno pitanje otvorilo je moju svijest za genijalnost onoga što sam kasnije nazvao kvantna sinkronizacija (kvantni entrainment)

mačkoj, i dok ovo pišem još uvijek je na prvom mjestu. To iskustvo uvelike me ohrabrilo iz sljedećeg razloga. Nijemci koji su pročitali prevedenu knjigu postižu jednake rezultate u iscjeljivanju kao i Amerikanci koje ja izravno podučavam. To mi je pokazalo univerzalnost i jednostavnost ove izvanredne tehnike unutarnjeg i vanjskog iscjeljivanja zване kvantna sinkronizacija.

FRANK KINSLOW U ZAGREBU

Seminar QUANTUM HEALING

Dr. Frank Kinslow, autor najprodavanije knjige o prirodnom iscjeljivanju *Tajna trenutnog iscjeljenja* dolazi u Zagreb. Dr. Kinslow je liječnik kiropraktičar i učitelj za gluhe. Klinički je duhovni savjetnik i začetnik procesa kvantnog *entrainment*, znanstvenog postupka brzog iscjeljenja. Ali Frank je i međunarodni predavač i učitelj. Njegove duhovne radionice o kvantnom življenju praktične su i poticajne, a svjetski ugled stekao je svojim radionicama o kvantnom iscjeljivanju. Sudionici seminara u Zagrebu imat će priliku u potpunosti svladati i usvojiti proces kvantnog *entrainment*.

Podaci o seminaru:

26. 10. 2012. petak
otvoreno predavanje

27-28. 10. 2012., subota i nedjelja
osnovni i/ili napredni stupanj

cijena: 1.155 kn/dan

POPUST u iznosu 10% za uplate do 15. 9. 2012.
mogućnost obročnog plaćanja

napomena:

Dodatne opcije: smještaj i obrok

Dodatne informacije potražite na:
www.teledisk.hr

Prijave:

teledisk@zg.t-com.hr ili info@dimenzijanovana.com

Organizatori događaja:

Teledisk d.d. & Svijet novih dimenzija d.o.o.

VIDJEH BLIJEDOG KONJA

KNJIGA *VIDJEH BLIJEDOGA KONJA* WILLIAMA COOPERA NAJPRODAVANIJA JE AVANGARDNA KNJIGA SVIH VREMENA. ČITAJU JE I USMENOM PREDAJOM PROMIČU LJUDI SVIH RASA, RELIGIJA I NACIJA. POGLEDAJMO ZAŠTO...

Piše: Milton William Cooper (uređeni izvadak iz knjige *Vidjeh blijedog konja*; *Behold a Pale Horse*, 1991.)

UVOD

Od kad pamtim, tijekom cijelog života događao mi se niz povezanih slučajnosti, događaja koji sami po sebi ne bi doveli ni do čega. Statistički gledano, vjerojatnost da se isti ili sličan niz događaja dogodi nekoj osobi astronomski je mala. Taj niz događaja uvjerio me da je u mom životu bio prisutan Božji prst. Ne vjerujem u sudbinu. Ne vjerujem u slučajnosti. Ne mogu i neću prihvatiti teoriju da dugi nizovi nepovezanih slučajnosti određuju svjetske događaje. Nezamislivo je da se oni koji imaju moć i bogatstvo ne bi povezali zajedničkom sponom, zajedničkim interesom i dugoročnim planom za određivanje i upravljanje budućnošću svijeta. Za one koji imaju sredstva, ne postupati tako bilo bi potpuno neodgovorno. Znam da bih ja prvi organizirao zavjeru za kontrolu budućnosti, da sam jedan od tih ljudi i da zavjera već ne postoji. Ako ni zbog čega drugog, učinio

bih to u nastojanju da osiguram opstanak principa u koje vjerujem, opstanak moje obitelji, moj vlastiti opstanak i opstanak ljudske vrste.

Vjerujem, stoga, da se na razini koju jedva možemo i zamisliti odigrava velika partija šaha, a mi smo pijuni. Pijuni su vrijedni samo pod određenim okolnostima, i često bivaju žrtvovani kako bi se stekla neka prednost. Svatko tko je proučavao vojnu strategiju upoznat je s konceptom žrtvovanja. Oni koji su ozbiljno proučavali povijest vjerojatno su otkrili pravi razlog zašto redovno idemo u ratove kao po rasporedu.

Prije nego što počnete čitati ovaj tekst savjetujem vam da odigrate do kraja barem dvije partije šaha. Morate naučiti pravila prema kojima ONI igraju. Morate objektivno shvatiti da su neke figure važnije od drugih te da je kralj najvažnija od svih. Ne možete shvatiti stvarnost ako živite u fantaziji da «to nije pošte-

no». Morate shvatiti da je konačni ishod igre jedino što je bitno. Lagali su vam kad su vam govorili da «nije važno hoćeš li pobijediti ili izgubiti, važno je kako igraš igru.» U svijetu elite pobjeđivanje je sve. Zaista, to je jedino što je važno. Elita moći namjerava pobijediti.

Moja istraživanja pokazuju da, u ovom trenutku, budućnost koja nam je zacrtana možda više praktično nije moguće promijeniti. Ne slažem se sa sredstvima koja su malobrojni moćnici izabrali za postizanje cilja. Ne slažem se ni da je cilj uopće mjesto na koje bismo trebali stići. Ali ako ne uspijemo probuditi ljude iz njihovog sna ništa osim građanskog rata neće spriječiti planirani ishod. Tu izjavu ne temeljim na malodušnosti nego na apatiji većine američkog naroda. Prije dvadeset i pet godina vjerovao bih drukčije, ali prije dvadeset i pet godina i sam sam bio u dubokom snu. Učili su nas lažima. Stvarnost uopće nije onakva kakvom je doživljavamo. Više

ne možemo preživljavati držeći se neistina iz prošlosti. Po svaku cijenu moramo razabrati stvarnost želimo li biti dio budućnosti. Istina mora pobijediti u svakom slučaju, bez obzira kome šteti ili koristi, želimo li nastaviti živjeti na ovom planetu. U ovom trenutku možda više nije važno što želimo. Važno je što moramo učiniti kako bismo osigurali svoje preživljavanje. Stari ustroj u procesu je sigurnog uništenja i Novi svjetski poredak kuca na vrata.

Grčevito se držati prošlosti sigurno je samoubojstvo. Ostati apatičan znači sigurno porobljavanje. Naučiti istinu i onda djelovati u skladu s tim u ovom je trenutku jedini način da preživimo. Odbaciti informacije koje sadrži ovaj tekst i zanemariti njegova upozorenja imat će za posljedicu potpuno uništenje republike Sjedinjenih Američkih Država. Nikada nećete dobiti drugo upozorenje ili drugu priliku. Sviđalo se to vama ili ne, to je tako, to je surova stvarnost. Više ne možete okretati glavu, ignorirati je, praviti se da nije istina, govoriti «meni se to ne može dogoditi», trčati ili se skrivati. Vuk je pred vratima.

Bojim se za malene, nevine, koji već plaćaju za naše greške. Postoji golem vojska djece koja zbog poslova roditelja žive kao siročad. Pohađaju centre za cjelodnevni boravak koji su pod vladinom kontrolom. Ili su bez nadzora i provode dane na cesti. I neuravnotežene, emocionalno ranjene djece samohranih majki na socijalnoj pomoći, rođene samo kako bi donosila majci nešto više novca u mjesečnoj pomoći. Otvorite oči i gledajte ih, jer oni su budućnost. U njima vidim sigurnu i neizbježnu propast ove nekada ponosne nacije. U njihovim tupim pogledima vidim smrt Slobode. U sebi nose ogromnu prazninu – i netko će sigurno skupo platiti za njihove patnje. Ne budemo li djelovali zajedno i osigurali budućnost kakva nam je potrebna tada sigurno zaslužujemo budućnost koja nas čeka, kakva god bila.

Svim srcem vjerujem da me Bog tijekom mog života postavljao na mjesta i položaje kako bih bio u stanju poslati ovo upozorenje Njegovom narodu. Molim se da sam bio dostojan toga i da sam obavio svoj posao.

PRVI SUSET S NLO-OM

U prosincu 1963. godine prijavio sam se u Mornaricu. Oduvijek sam volio ocean.

Otkad sam bio mali dječak želio sam biti mornar. Uz morsku bolest ili bez nje, odlučio sam slijediti svoj san. Poslali su me u Mornarički centar za obuku u San Diegu na osnovnu obuku. Zbog mog ranijeg iskustva u Ratnom zrakoplovstvu postavili su me za vođu novaka. Dopuslili su mi da zadržim isti čin i platni razred...

...Tijekom obuke dobrovoljno sam se prijavio za podmornice (imao sam jaku želju za pustolovinama). Primili su me, i nakon završetka osnovne obuke poslan sam na USS Tiru (SS-416) u podmorničku bazu u Pearl Harboru na Havajima. Dovraga i bestraga, nitko ne može biti toliki sretnik! Dok sam čitao moje zapovijedi nisam mogao vjerovati očima. Ostvarivao sam svoj san da budem u Mornarici. Dobio sam točno ono što sam tražio prvi put kad sam to zatražio, što je bilo izuzetno rijetko u bilo kojem rodu vojske...

...Dogodilo se tijekom putovanja naše podmornice između područja Portland-Seattle i Pearl Harbora. Ja sam tijekom popodnevne smjene (od 12:00 do 16:00) stražario na lijevoj strani. Geronimo je stražario na desnoj strani. Poručnik korvete Ball bio je časnik palube. Kretali smo se brzinom od 10 čvorova na površini i nas trojica bili smo na mostu u tornju.

Zamolio sam poručnika korvete Balla da zatraži vruću kavu. Kad se nagnuo nad mikrofonski interkoma okrenuo sam se i podignuo dalekozor baš na vrijeme da vidim kako se ogromni disk diže iz oceana, s vodom koja je curila iz zraka, oko njega, lijeno se okreće oko svoje osi

i nestaje u oblacima. Srce mi je divlje lupalo. Pokušao sam govoriti, ali nisam uspijevaao. Zatim sam promijenio mišljenje i odlučio da to ionako ne želim reći. Vidio sam kako leteći tanjur veličine nosača aviona izlazi ravno iz oceana i odlijeće među oblake. Brzo sam pogledao oko sebe da vidim je li to još netko vidio. Poručnik korvete Ball još uvijek je bio nagnut nad interkomom. Naručivao je kavu. Geronimo je gledao dolje, uz desnu stranu krme.

Bio sam rastrgan između dužnosti da prijavim ono što sam vidio i spoznaje da mi nitko neće vjerovati ako to učinim. Kad sam pogledao van, preko oceana, vidio sam samo nebo, oblake i vodu.

Bilo je kao da se ništa nije dogodilo. Zamao sam pomislio da sam to sanjao. Poručnik korvete Ball se uspravio, okrenuo prema Geronimu i rekao da kava stiže.

Opet sam pogledao na ono mjesto, oko 15 stupnjeva lijevo od pramca, na

udaljenosti od oko dvije i pol nautičke milje. Ništa, ni traga od onoga što se dogodilo. «Poručniče Ball,» - rekao sam - «mislim da sam nešto vidio oko 15 stupnjeva u odnosu na pramac, ali više to ne vidim. Možete li mi pomoći u nadziranju tog područja?» Poručnik korvete Ball se okrenuo, podigavši dalekozor do očiju. U tom trenutku to nisam znao, ali Geronimo me čuo i okrenuo se da pogleda. Bio je sretan što je nešto razbilo monotoniju.

Upravo sam dizao dalekozor s prsa kad sam ga ugledao. Divovski tanjur spustio se iz oblaka, zavrtio, i razmičući vodu pred sobom otvorio rupu u oceanu i nestao s vidika. Bilo je nevjerovatno. Ovaj

put sam ga vidio golim okom, njegova veličina u usporedbi s cijelim prizorom bila je upravo zapanjujuća. Poručnik korvete Ball stajao je u šoku, s daleko-zorom u ruci, otvorenih usta. Geronimo je viknuo: «Jeb...e! Koji... hej, ljudi, jeste li vidjeli ovo?» Poručnik korvete Ball okrenuo se i gledajući ravno u mene, s izrazom potpune zapanjenosti i nevjerice, tiho rekao: «I to se moralo dogoditi baš u mojoj smjeni!» Okrenuo se, brzo pritisnuo izravnu vezu na interkomu i viknuo: «Kapetan na most, kapetan na most.» Kao da se naknadno sjetio, ponovno je pritisnuo tipku i viknuo: «Neka netko donese kameru ovamo gore.» Kapetan je dotrčao po ljestvama s navigatorom za petama. Glavnom navigatoru Quinteru na vratu je visjela brodska

interkoma: «Govori kapetan. Preuzimam toranj.» S kormila je odmah stigao odgovor: «Da, gospodine.» Znao sam da kormilar obavještava kontrolnu sobu da je kapetan osobno preuzeo kontrolu nad podmornicom. Također sam znao da se glasine vjerojatno šire brodom. Kapetan je nazvao dolje i naredio da netko pažljivo prati radar. Odmah je stigla potvrda o primljenoj zapovijedi. Dok smo nas petorica stajali i zurili preko mora onaj isti svemirski brod, ili neki potpuno nalik njemu, polako se podignuo, okrenuo u zraku, nagnuo na jednu stranu i nestao. Krajičkom oka vidio sam kako glavni navigator snima fotografije. Ovaj put imao sam tri slike na temelju kojih sam mogao donijeti zaključke. Radilo se o metalnom stroju, u to nije

Učili su nas lažima. Stvarnost uopće nije onakva kakvom je doživljavamo. Više ne možemo preživljavati držeći se neistina iz prošlosti. Po svaku cijenu moramo razabrati stvarnost želimo li biti dio budućnosti

35-milimetarska kamera. Kapetan je strpljivo stajao dok je poručnik korvete Ball pokušavao opisati ono što je vidio. Pogledao je nas i obojica smo potvrdno kimnuli. Kapetanu je to bilo dovoljno. Pozvao je sonar koji je tijekom uzbuđenja izvijestio o podvodnom kontaktu na istoj lokaciji. Kapetan je objavio preko

bilo kakve sumnje. Bio je inteligentno upravljan, u to sam bio jednako siguran. Bio je mrke boje, pomalo nalik kositru. Nije bilo svjetala. Nije sjajio. Mislio sam da sam vidio red nečega poput prozorčića, ali nisam mogao biti siguran. Radar je zabilježio kontakt na istoj lokaciji i dao nam udaljenost od 3 nautičke milje.

Smjer je bio ravno naprijed, jer se letjelica kretala u općenitom smjeru kojim smo se kretali i mi. Promatrali smo kako je neobična letjelica više puta ulazila u vodu i zatim se dizala među oblake iznova i iznova, sve dok nismo bili sigurni da je definitivno otišla. Epizoda je trajala desetak minuta.

Prije negoli će napustiti most, kapetan je oduzeo kameru glavnom navigatoru i zapovjedio svima da nikome ne govorimo o tome što smo vidjeli. Rekao je da je događaj klasificiran i da o njemu ne smijemo raspravljati, čak ni međusobno. Potvrdili smo da smo primili zapovijed. Kapetan i glavni navigator napustili su most. Poručnik korvete Ball prišao je interkomu i, pritisnuvši dugme za vezu, objavio: «Govori poručnik korvete Ball. Kapetan je napustio most. Preuzimam toranj.» Brzo je uslijedio odgovor: «Da, gospodine.»

Nama koji smo bili svjedoci NLO-a po pristajanju u Pearlu nije bilo dozvoljeno da izađemo na obalu. Čak i onima među nama koji nisu imali dužnosti rečeno je da moramo ostati u podmornici. Nakon otprilike dva sata kapetan fregate iz ureda Mornaričke obavještajne službe došao je na brod. Otišao je ravno u kapetanovu kabinu. Ubrzo su nas pozvali da čekamo u prolazu ispred kapetanovih vrata. Prvo su pozvali poručnika korvete Balla. Nakon otprilike 10 minuta izašao je i otišao u časničku blagovaonicu. Izgledao je potreseno. Ja sam bio sljedeći.

Kad sam ušao u kapetanovu kabinu kapetan fregate u rukama je držao moj osobni karton. Želio je znati zašto sam iz Ratnog zrakoplovstva prešao u Ratnu mornaricu. Ispričao sam mu cijelu priču i nasimijao se kad sam rekao da nakon što sam odgađao mornaricu zbog straha od kronične morske bolesti, još nijednom nisam imao morskiju bolest. Iznenada mu je na lice pala maska i, gledajući me ravno u oči, upitao je: «Što si to ondje vidio?»

«Vjerujem da je to bio leteći tanjur, gospodine.» - odgovorio sam.

Čovjek se počeo vidno tresti i urlati prosto te na mene. Prijetio je da će me strpati u zatvor do kraja života. Mislio sam da neće prestati vikati, ali jednako iznenada kao što je počeo je i stao.

Bio sam zbunjen. Iskreno sam odgovorio na njegovo pitanje, pa ipak mi je zaprijetio zatvorom. Nisam se bojao, ali

nisam bio ni osobito siguran u sebe. Pomislio sam da trebam promijeniti taktiku. Osamnaest godina s mojim ocem i četiri godine u Ratnom zrakoplovstvu nečemu su me naučile. Prvo je bilo da časnici nikada tako ne gube kontrolu. Nikada. Drugo je bilo da ako je moj odgovor izazvao takvu eksploziju, onda bi mi bolje bilo da sljedeća stvar koja izađe iz mojih usta bude nešto sasvim drukčije. Treće je bilo da je njegov odgovor bio čin ljubaznosti koji mi je trebao pomoći da dođem upravo do tog zaključka.

«Krenimo ispočetka» - predložio je. «Što si ondje vidio?»

«Ništa, gospodine» - odgovorio sam. «Nisam vidio ama baš ništa, i volio bih otići odavde što je moguće prije.»

Licem mu se razvukao osmijeh i činilo se da je kapetanu laknulo. «Jesi li siguran, Cooperu?» - upitao je.

«Da, gospodine» - odgovorio sam - «siguran sam.»

«Ti si dobar mornar, Cooperu» - rekao je. «Mornarici su potrebni ljudi poput tebe. Daleko ćeš dogurati u Mornarici.» Nakon toga je od mene zatražio da pročitam nekoliko papira na kojima je pisala ista stvar rečena drugim riječima. Pročitao sam da ako ikada budem progovorio o onome što nisam vidio prijeti mi kazna od 10.000 dolara, zatvor do 10 godina ili oboje. Pored toga, mogao sam izgubiti svu plaću i dodatke, zaslužene ili koje ću u budućnosti zaslužiti. Zatražio je da potpišem komad papira s izjavom da razumijem zakone i propise koje sam upravo pročitao o čuvanju povjerljivih informacija povezanih s nacionalnom sigurnošću. Potpisavši, složio sam se da nikada i ni na koji način nikome neću priopćiti bilo koju informaciju u vezi s tim događajem. Dobio sam otpust, presretan što mogu izaći.

PRISTUP RAZINI TAJNO

Cijelo vrijeme dok sam bio u Vijetnamu, a posebno u demilitariziranoj zoni, primjećivao sam veliku aktivnost NLO-a. Imali smo individualne 24-satne tablice sa šiframa koje smo koristili za šifriranje poruka, ali zbog opasnosti da bi neka od njih mogla biti zarobljena u bilo kojem trenutku, za osjetljive informacije koristili smo posebne kodne riječi. Naučio sam točno koliko su osjetljive, kad su svi stanovnici jednog sela nestali nakon što su NLO-i viđeni kako lebde iznad

njihovih koliba. Saznao sam da su obje strane pucale na NLO-e, i da su oni uzvratili zagonetnom plavom svjetlošću. Kružile su glasine da su NLO-i kidnapirali i osakatili dva vojnika, i onda ih izbacili u grmlje. Nitko nije znao koliko u tome ima istine, ali činjenica da su se glasine zadržale navela me na zaključak da je u njima bilo barem nešto istine. Kasnije sam saznao da je većina tih glasina bila istinita.

Na kraju sam se opet našao na Havajima. Ovaj put je to bila služba na kopnu u stožeru Glavnog zapovjednika Pacifičke flote na Makalapi, brdu iznad Pearl Harbora.

U Zrakoplovstvu sam imao potvrdu za pristup razini Tajno, i potvrda za Tajno bila je potrebna za podmornice. Kad sam se javio u Upravu flote zatražili su da ispunim molbu za još jednu potvrdu. Učinio sam kako su tražili. Sjećam se da je jedno od postavljenih pitanja bilo jesam li ikada pripadao nekoj bratskoj organizaciji. Pogledao sam popis, zao-kružio Društvo DeMolay i odgovorio potvrdno. Dodijelili su me Uredu za

Većina ovog znanja dolazi izravno iz materijala TOP SECRET/MAJIC ili je rezultat mojih istraživanja tih materijala koje sam vidio i pročitao između 1970. i 1973. kao pripadnik Tima za obavještajni brifing glavnog zapovjednika Pacifičke flote

izvještaje o operativnom statusu (OP-STAT) pod kapetanom korvete Mercadom dok sam čekao rezultate FBI-jeve provjere moje prošlosti za potvrdu za višu razinu tajnosti.

Otprilike šest mjeseci kasnije pozvali su me u ured načelnika stožera Mornaričke obavještajne službe. Zatražili su da pročitam propise o Programu pouzdanosti osoblja koji se odnosio na osoblje s pristupom nuklearnom oružju, informacijama o nuklearnom oružju, šiframa za lansiranje i raznim drugim stvarima povezanim s nuklearnim oružjima ili bilo čime što spada pod HQ-CR 44. Zatražili su da pročitam i nakon toga potpišem zakletvu o sigurnosti, što sam i učinio. Nakon toga mi je kapetan bojnog broda Caldwell rekao da mi je potvrda unaprijeđena na razinu Vrlo tajno, Q. Osjetljive informacije s pristupom koji se odobrava na temelju potrebe. Rekao mi je da se

javim časniku koji zapovijeda CINCPA-CFLT-ovim (glavni zapovjednik Pacifičke flote) timom za obavještajni brifing sljedeće jutro u 4:00 sati.

Javio sam mu se. Ono što sam saznao tijekom vremena koje sam proveo s tim timom za brifing odvelo me u osamnaestogodišnju potragu koja je kulminirala pisanjem ove knjige. Kasnije sam dobio još jednu unaprijeđenu potvrdu iz kategorije šifriranja i radio sam kao operater za SPECAT (posebne kategorije) dok sam bio na dužnosti u zapovjednom centru.

Na dan kad sam saznao da je ured Mornaričke obavještajne službe sudjelovao u atentatu na predsjednika Johna F. Kennedyja i da je agent tajne službe koji je vozio limuzinu pogodio Kennedyja u glavu dezertirao sam bez namjere da se ikada vratim. Moj dobar prijatelj Bob Swan nagovorio me da se vratim. Kasnije, 1. lipnja 1972., večer uoči mog vjenčanja, rekao sam Bobu sve što sam znao o NLO-ima, atentatu na Kennedyja, Mornarici, tajnoj vladi, predstojećem ledenom dobu, Alternativama 1, 2 i 3, pro-

jektu GALILEO, i planu za Novi svjetski poredak. Tada sam vjerovao da je sve to istina, a vjerujem i danas.

Međutim, moram vas upozoriti da sam pronašao dokaze da tajna društva još od 1917. planiraju izmisliti umjetnu prijetnju iz svemira kako bi okupili čovječanstvo u svjetsku vladu koju oni zovu Novi svjetski poredak. Još uvijek tragama za istinom.

Nakon otpusta iz vojske pokušao sam prenijeti informacije jednom novinaru. U brdima Oaklanda crna limuzina izgurala me s ceste. Dva muškarca izašla su iz nje i spustila se do mjesta gdje sam ležao obliven krvlju. Jedan od njih sagnuo se da mi opipa puls na karotidi. Drugi je pitao jesam li mrtav. Onaj bliže meni rekao je: «Ne, ali će biti». Drugi je odgovorio: «Dobro, onda više ništa ne trebamo učiniti.» Popeli su se i odvezli. Uspio sam se popeti na brdo

i ležao sam tamo dok me nisu pronašli. Mjesec dana kasnije ista limuzina prisilila me na drugu nesreću. Taj put izgubio sam nogu. Dvojica muškaraca posjetila su me u bolnici. Htjeli su znati samo hoću li zašutjeti ili će sljedeći put biti i posljednji. Rekao sam im da ću biti jako dobar dečko i da više ne trebaju brinuti zbog mene. U sebi sam se zakleo da ću sve ispričati čim otkrijem način kako da to napravim a

Između siječnja 1947. i prosinca 1952. prikupljeno je barem 16 palih ili oborenih izvanzemaljskih letjelica, 65 tijela izvanzemaljaca te 1 živi izvanzemaljac. Još jedna izvanzemaljska letjelica je eksplodirala, no iz tog incidenta ništa nije prikupljeno

da ponovno ne nastradam. Trebalo mi je 16 godina, 27.000 dolara, računalo i mnogo omotnica, ali sada svi znaju.

TAJNA VLADA

Prilikom istraživanja za ovo poglavlje korišteni su mnogi izvori informacija. Ovaj dio izvorno sam napisao kao istraživački rad. Prvi je put predstavljen na simpoziju MUFON 2. srpnja 1989. u Las Vegasu u Nevadi. Većina ovog znanja dolazi izravno iz materijala TOP SECRET/MAJIC ili je rezultat mojih istraživanja tih materijala koje sam vidio i pročitao između 1970. i 1973. kao pripadnik Tima za obavještajni brifing glavnog zapovjednika Pacifičke flote. Budući da su neke od ovih informacija dobivene iz izvora koje iz očiglednih razloga ne mogu otkriti, i iz objavljenih materijala za čiju istinitost ne mogu jamčiti, ovo poglavlje treba smatrati hipotezom. Čvrsto vjerujem da ako izvanzemaljci doista postoje, oni su prava priroda Zvijeri. To je jedini scenarij koji je u stanju povezati sve raznolike elemente. To je jedini scenarij koji odgovara na sva pitanja i postavlja razne fundamentalne

zagonetke u okruženje koje ima smisla. To je jedino objašnjenje koje pokazuje kronologiju događaja i pokazuje da se kronologije, kad se sastave, savršeno poklapaju. Vjerujem da je velika većina toga točna ako su materijali koje sam vidio u Mornarici bili autentični. Što se tiče ostaloga, ne znam, i to je razlog zašto ovaj rad moramo zvati hipotezom. Većina povijesnih i trenutno dostupnih dokaza podržava tu hipotezu.

nost uništiti bilo kojeg neprijatelja, čak i samu Zemlju. U to vrijeme Sjedinjene Države imale su najbolju ekonomiju, najnapredniju tehnologiju, najviši životni standard, najveći utjecaj i raspolagale su najvećom i najmoćnijom vojnom silom u povijesti. Možemo samo zamisliti zbunjenost i zabrinutost insajderske elite vlade Sjedinjenih Država kada je otkrila da se u pustinji Novog Meksika srušila izvanzemaljska letjelica kojom su uprav-

Tijekom godina poslije Drugog svjetskog rata vlada Sjedinjenih Država suočila se s nizom događaja koji će na potpuno nepredvidljiv način izmijeniti njenu budućnost, a s njom i budućnost čovječanstva. Ti događaji bili su toliko nevjerovatni da ih ljudski um odbija prihvatiti. Nakon što su upravo pobijedili u najrazornijem i najskupljem ratu u povijesti, zapanjeni predsjednik Truman i njegovi najviši vojni zapovjednici našli su se u situaciji u kojoj su bili doslovno nemoćni.

Sjedinjene Države bile su razvile i upotrijebile atomsku bombu. SAD je bio jedina zemlja na Planetu koja ju je posjedovala. To novo oružje imalo je sposob-

ljala bića nalik kukcima iz neke potpuno neshvatljive kulture.

Između siječnja 1947. i prosinca 1952. prikupljeno je barem 16 palih ili oborenih izvanzemaljskih letjelica, 65 tijela izvanzemaljaca te 1 živi izvanzemaljac. Još jedna izvanzemaljska letjelica je eksplodirala, no iz tog incidenta ništa nije prikupljeno. Od tih incidenata 13 se dogodilo unutar granica Sjedinjenih Država, ne uključujući letjelicu koja se dezintegrirala u zraku. Od spomenutih 13, jedan je bio u Arizoni, 11 u Novom Meksiku te 1 u Nevadi. Tri su se dogodila u drugim zemljama. Od tih, jedan u Norveškoj, a posljednja dva u Meksiku. Videnja NLO-a bila su toliko brojna da

je ozbiljno istraživanje i opovrgavanje svakog izvještaja postalo nemoguće uz postojeće obavještajne resurse.

Izvanzemaljska letjelica pronađena je 13. veljače 1948. na jednoj zaravni blizu Azteca u Novom Meksiku. Druga letjelica otkrivena je 25. ožujka 1948. na poligonu kraj White Sandsa. Promjer joj je bio 30 metara. Iz te dvije letjelice prikupljeno je ukupno 17 izvanzemaljskih tijela. Još važnije bilo je otkriće velikog broja dijelova ljudskih tijela pohranjenih unutar tih letjelica. Zloduh se ukazao i sve 'upućene' ubrzo je zahvatila paranoja. 'Tajnost' je odmah promijenjena u 'strogu tajnost' i rigorozno se provodila. Sigurnosni zid bio je još čvršći od onog oko Projekta Manhattan. U narednim godinama ti događaji postali su najstrože čuvane tajne u povijesti svijeta.

U prosincu 1947. organizirana je posebna skupina vodećih američkih znanstvenika pod imenom projekt ZNAK (Project SIGN) sa zadatkom proučavanja te pojave. Uspjeli su zataškati cijelu tu gadnu stvar. Iz projekta ZNAK u prosincu 1948. razvio se projekt Ogorčenje (GRUDGE). Pod projektom GRUDGE formiran je projekt niže razine za prikupljanje i dezinformiranje pod nazivom Plava knjiga (BLUE BOOK). Iz GRUDGE-a je nastalo šesnaest svezaka dokumenata. Sastavljeni su «Plavi timovi» za prikupljanje srušenih diskova te živih ili mrtvih izvanzemaljaca. Plavi timovi kasnije su evoluirali u Alfa timove pod projektom Skok (POUNCE). Tijekom tih ranih godina Ratno zrakoplovstvo Sjedinjenih Država i Središnja obavještajna agencija imali su potpunu kontrolu nad «izvanzemaljskom tajnom». U stvari, CIA je izvorno osnovana predsjedničkom izvršnom uredbom kao Središnja obavještajna grupa s izričitim ciljem bavljenja izvanzemaljskom prisutnošću. Kasnije je usvojen Zakon o nacionalnoj sigurnosti kojim je pretvorena u Središnju obavještajnu agenciju. Vijeće za nacionalnu sigurnost osnovano je radi nadzora nad obavještajnom zajednicom, a posebno nad aktivnostima u vezi s izvanzemalcima. Serija memoranduma Vijeća za nacionalnu sigurnost i izvršnih naredbi izmijenila je CIA-inu ulogu od isključivog prikupljanja stranih obavještajnih podataka i polako i temeljito 'legalizirala' izravno djelovanje u obliku tajnih aktivnosti kod kuće i u inozemstvu.

Dana 9. prosinca 1947. Truman je odobrio NSC-4 pod naslovom «Koordinacija stranih obavještajnih informacijskih mjera» na zahtjev tajnika Marshalla, Forrestala, Petersona i direktora Ureda za planiranje politike ministarstva vanjskih poslova Georgea Kennana.

U knjizi «Strana i vojna špijunaža», Svezak 1, «Završni izvještaj izabranog odbora za istraživanje vladinih operacija s osvrtom na obavještajne aktivnosti.» Senat Sjedinjenih Američkih Država, 94. Kongres, drugo zasjedanje, Izvještaj br. 94-755, 26. travnja 1976., stranica 49, piše: «Ova direktiva ovlašćuje državnog tajnika da koordinira inozemne obavještajne aktivnosti namijenjene za borbu protiv komunizma. Vrlo tajni dodatak NSC-4, NSC-4A, upućuje direktora Središnje obavještajne agencije da provodi tajne psihološke aktivnosti u ostvarivanju ciljeva izloženih u NSC-4. Početne ovlasti dane CIA-i za tajne operacije pod NSC-4A nisu utvrdile formalne procedure za koordinaciju ili odobravanje ovih operacija. Jednostavno su naredile

da nitko na vrhu ne želi znati ništa dok sve ne bude uspješno privedeno kraju.

Time je stvorena tampon-zona između predsjednika i informacija. Trebala je omogućiti predsjedniku da može poricati upućenost dođe li do curenja informacija o stvarnom stanju stvari. Ta tampon-zona kasnije je korištena za djelotvornu izolaciju budućih predsjednika od bilo kakvih informacija o izvanzemaljskoj prisutnosti, osim onoga što su Tajna vlada i obavještajna zajednica željeli da zna. NSC-10/2 je osnovao istraživačko tijelo koje se sastajalo u tajnosti, a sastojalo se od najvećih znanstvenih umova tog vremena. To istraživačko tijelo nije se zvalo MJ-12. Jedan drugi memorandum Vijeća za nacionalnu sigurnost, NSC-10/5, dao je pregled dužnosti tog istraživačkog tijela. Ti NSC-ovi memorandumima i tajne izvršne uredbe stvorili su podlogu za nastanak MJ-12 samo četiri godine kasnije.

Ministar obrane James Forrestal prosvjedovao je zbog tajnovitosti. Bio je vrlo idealističan i religiozan čovjek.

Predsjednik Truman tajnom izvršnom naredbom 4. studenog 1952. stvorio je supertajnu Agenciju za nacionalnu sigurnost (NSA). Njena osnovna funkcija bila je dešifriranje izvanzemaljske komunikacije i jezika i uspostavljanje dijaloga s njima

DCI-ju da «poduzima tajne akcije i osigurava, kroz suradnju s ministarstvima vanjskih poslova i obrane, da pokrenute operacije budu u skladu s američkom politikom.»

Kasnije su NSC-10/1 i NSC-10/2 zamijenili NSC-4 i NSC-4A i dodatno proširili tajne ovlasti. Ured za koordinaciju politika (OPC) dobio je ovlasti za provedbu proširenog programa tajnih aktivnosti. Memorandumima NSC-10/1 i NSC-10/2 nezakonite i izvanzakonske prakse i procedure odobrene su kao prihvatljive nacionalnom obavještajnom vodstvu. Reakcija je bila munjevit. U očima špijunske zajednice sada su sva sredstva bila dopuštena. Pod NSC-10/1 osnovana je Izvršna koordinacijska grupa (ECG) za ocjenjivanje, ali ne i odobravanje, prijedloga tajnih projekata. Tajni zadatak ECG-a bila je koordinacija projekata povezanih s izvanzemalcima. NSC-10/1 i NSC-10/2 protumačeni su kao poruka

Smatrao je da javnost treba znati. James Forrestal također je bio jedna od prvih poznatih žrtava izvanzemaljskih otmica. Kad je počeo razgovarati o problemu izvanzemaljaca s vođama opozicijske stranke i vodećim ljudima u Kongresu, Truman je od njega zatražio ostavku. Iznio je svoje strahove mnogim ljudima. Opravdano je vjerovao da je pod nadzorom. Kasnije je objavljeno da je Forrestal pretrpio živčani slom. Poslali su ga na odjel za mentalne bolesti Mornaričke bolnice Bethesda. Usprkos činjenici da Uprava nije imala ovlasti da ga zatvori u mentalnu ustanovu, zapovijed je izvršena. Pravi razlog bio je strah da će Forrestal opet progovoriti. Trebalo ga je izolirati i diskreditirati. Obitelj i prijatelji nisu ga smjeli posjećivati. Konačno, 21. svibnja 1949. Forrestalov brat donio je kobnu odluku. Obavijestio je nadležne da 22. svibnja namjerava odvesti Jamesa iz Bethesda.

U neko doba rano ujutro 22. travnja 1949. agenti CIA-e su Jamesu Forrestalu oko vrata svezali plahtu, drugi kraj svezali za namještaj u njegovoj sobi, i bacili Forrestala kroz prozor. Plahta se pocijepala, on je pao i poginuo. CIA je zaplijenila Forrestalove tajne dnevnike i godinama su se čuvali u Bijeloj kući. Zbog zahtjeva javnosti dnevnik su na kraju bili prepravljani i objavljeni u 'pročišćenom' izdanju. Prave informa-

koje smo, među ostalima, godinama kasnije vidjeli ja i Bill English u Projektu Grudge 13.

Potkraj 1951. EBE se razbolio. Medicinsko osoblje nije bilo u stanju utvrditi uzrok EBE-ove bolesti, nije imalo nikakvih iskustava koja bi im mogla biti od koristi. EBE-ov organizam temeljio se na klorofilu i pretvarao je hranu u energiju na sličan način kao biljke. Otpadne tvari izbacivao je na način kako to čine

je supertajnu Agenciju za nacionalnu sigurnost (NSA). Njena osnovna funkcija bila je dešifriranje izvanzemaljske komunikacije i jezika i uspostavljanje dijaloga s njima. Taj krajnje prioritetan zadatak bio je nastavak ranijih napora. Sporedna svrha NSA bilo je praćenje svih komunikacija i emisija iz svih vrsta elektronskih uređaja širom svijeta s ciljem prikupljanja obavještajnih podataka o ljudima i o izvan-

Tijekom tih ranih godina Ratno zrakoplovstvo Sjedinjenih Država i Središnja obavještajna agencija imali su potpunu kontrolu nad «izvanzemaljskom tajnom». U stvari, CIA je izvorno osnovana predsjedničkom izvršnom uredbom kao Središnja obavještajna grupa s izričitim ciljem bavljenja izvanzemaljskom prisutnošću

cije iz dnevnika CIA je kasnije dala u obliku knjige jednom agentu koji je te materijale objavio kao fikciju. Ime tog agenta je Whitley Strieber, a knjiga je *Majestic*. James Forrestal postao je jedna od prvih žrtava zataškavanja. Živog izvanzemaljca koji je bio pronađen kako luta pustinjom kod mjesta pada letjelice u Roswellu 1949. nazvali su EBE. Ime je predložio dr. Vannevar Bush i radilo se o kratici od *Extraterrestrial Biological Entity* (Izvanzemaljski biološki entitet). EBE je bio sklon laganju i više od godinu dana davao je isključivo onakve odgovore kakve su postavljali pitanja željeli čuti. Pitanja na koja bi odgovor bio nepoželjan ostala su bez odgovora. Negdje tijekom druge godine zatočeništva počeo se otvarati. Informacije dobivene od EBE-a bile su, blago rečeno, zapanjujuće. Skup informacija koje je otkrio postao je temelj za ono što će kasnije dobiti naziv Žuta knjiga. Snimljene su fotografije EBE-a

biljke. Pozvano je nekoliko stručnjaka da prouče tu bolest. Među tim stručnjacima bili su doktori medicine, botaničari i entomolozi. Doveden je botaničar dr. Guillermo Mendoza kako bi mu pokušao pomoći da ozdravi. Dr. Mendoza je pokušavao spasiti EBE-a sve do 2. lipnja 1952. kad je EBE umro. Dr. Mendoza je postao stručnjak za barem tu jednu vrstu izvanzemaljske biologije. Film E. T. predstavlja blago izmijenjenu priču o EBE-u.

U bezuspješnom pokušaju da spase EBE-a i steknu naklonost te tehnološki naprednije rase, Sjedinjene Države su početkom 1952. počele emitirati poziv upomoć u ogromna područja svemira. Poziv je ostao bez odgovora, ali je projekt, koji je dobio naziv SIGMA, nastavljen kao znak dobre volje.

Predsjednik Truman tajnom izvršnom naredbom 4. studenog 1952. stvorio

zemaļjcima, te držanja izvanzemaljske prisutnosti u tajnosti. Projekt SIGMA bio je uspješan.

NSA također održava komunikaciju s bazom Luna i drugim tajnim svemirskim programima. Izvršnom naredbom predsjednika NSA je izuzeta od svih zakona u čijem se tekstu poimenice ne spominje NSA kao predmet tog zakona. To znači da ako se ta agencija ne spominje u tekstu svakog zakona koji usvoji Kongres, ti se zakoni na nju ne odnose. NSA sada obavlja mnoge druge zadaće i zapravo je najvažnija agencija u obavještajnoj mreži. Danas NSA prima približno 75% sredstava koja se izdvajaju za obavještajnu zajednicu. Istinita je ona stara izreka «Gdje odlazi novac, tu leži moć». Danas je DCI samo figura koja služi za zavaravanje javnosti. Glavni zadatak NSA i dalje je komunikacija s izvanzemaljcima.

ma, ali sada uključuje i druge izvanzemaljske projekte.

Predsjednik Truman izvještavao je američke saveznike, uključujući i Sovjetski Savez, o razvoju problema s izvanzemaljcima. To je učinjeno za slučaj da se pokaže da su izvanzemaljci prijetnja ljudskoj vrsti. Stvoreni su planovi za obranu Zemlje u slučaju invazije. Veliki problem predstavljalo je održavanje međunarodne tajnosti. Odlučeno je da je potrebna vanjska skupina koja će koordinirati i kontrolirati međunarodne napore kako bi se tajna zaštitila od novinara koji obično drže vlade na oku. Rezultat je bio formiranje tajnog vladajućeg tijela koje je postalo poznato kao društvo Bilderberg.

Grupa je osnovana i prvi se put sastala 1952. Dobili su ime po prvom javnosti poznatom mjestu sastanka, Hotelu Bilderberg. Taj javni sastanak održan je 1954. Dobili su nadimak Bilderbergovci. Sjedište te skupine nalazi se u Genevi u Švicarskoj. Bilderbergovci su se razvili u tajnu svjetsku vladu koja danas kontrolira sve. Ujedinjeni narodi su bili, a i danas su, međunarodna šala.

Godine 1953. u Bijelu kuću stigao je novi predsjednik. Taj čovjek bio je navikao na strukturiranu organizaciju osoblja sa zapovjednim lancem. Njegova metoda bila je predavanje ovlasti i vladanje preko odbora. Donosio je važne odluke, ali samo kada se njegovi savjetnici nisu mogli složiti oko zajedničkog stava. Njegova uobičajena metoda bila je da pročita ili sasluša nekoliko predloženih rješenja i izabere jedno. Njegovi bliski suradnici kažu da mu je najdraži komentar bio «Učinite što god je potrebno». Mnogo vremena provodio je na terenu za golf. To nije bilo neobično za čovjeka koji je bio profesionalni vojnik i završio karijeru kao vrhovni zapovjednik savezničkih snaga tijekom rata, što je mjesto koje mu je donijelo pet zvjezdica. Taj predsjednik bio je stožerni general Dwight David Eisenhower.

Tijekom njegove prve godine u uredu, 1953. prikupljeno je barem još deset srušenih diskova zajedno s 26 mrtvih i 4 živa izvanzemaljca. Od tih 10, četiri su pronađena u Arizoni, dva u Teksasu, jedan u Novom Meksiku, jedan u Louisiani, jedan u Montani i jedan u Južnoafričkoj Republici. Bilo je na stotine viđenja NLO-a.

Eisenhower je znao da se mora uhvatiti ukoštac i riješiti problem izvanzemaljaca. Znao je da to ne može učiniti tako što će otkriti tajnu Kongresu. Početkom 1953. novi predsjednik obratio se svom prijatelju i kolegi iz Vijeća za vanjske odnose Nelsonu Rockefelleru. Eisenhower i Rockefeller počeli su planirati tajnu strukturu nadgledanja zadataka povezanih s izvanzemaljcima, koja je unutar godinu dana ostvarena u praksi. Tako je rođena zamisao stvaranja MJ-12.

Nelsonov ujak Winthrop Aldrich imao je ključnu ulogu u uvjeravanju Eisenhowera da se kandidira za predsjednika. Cijela obitelj Rockefeller, a s njima i njihovo carstvo, čvrsto su podupirali Ikea. Eisenhower je dušom i srcem pripadao Vijeću za vanjske odnose i obitelji Rockefeller. Zatraživši od Rockefellera pomoć oko problema s izvanzemaljcima, Eisenhower je učinio svoju najveću grešku u pogledu budućnosti Sjedinjenih Država, a možda i čovječanstva.

Projekt SIGMA i novi projekt PLATO, kroz radiokomunikacije u kojima je korišten računalni binarni jezik, uspjeli su dogovoriti slijetanje koje je dovelo do kontakta licem u lice s izvanzemaljskim bićima s drugog planeta

Unutar tjedan dana otkad je došao na položaj imenovao je Nelsona Rockefellera predsjednikom Predsjedničkog savjetodavnog odbora za organizaciju vlade. Rockefeller je bio odgovoran za planiranje i reorganizaciju vlade, nešto o čemu je godinama sanjao. Programi *New Deal*a prolazili su kroz jedan jedini položaj u kabinetu zvan Ministarstvo zdravstva, obrazovanja i socijalnih službi. Kad je Kongres u travnju 1953. odobrio to novo ministarstvo Nelson je imenovan na mjesto pomoćnika ministrica Oвете Culp Hobby.

Godine 1953. astronomi su u otkrili velike objekte u svemiru za koje je utvrđeno da se kreću prema Zemlji. U početku se vjerovalo da se radi o asteroidima. Kasnije su dokazi pokazali da ti objekti mogu biti jedino svemirski brodovi. Projekt SIGMA presreo je izvanzemaljske radio-komunikacije. Kad su objekti stigli do Zemlje ušli su u vrlo visoku geosinkronu orbitu oko ekvatora. Radilo

se o nekoliko ogromnih brodova, a njihove stvarne namjere bile su nepoznate. Projekt SIGMA i novi projekt PLATO, kroz radiokomunikacije u kojima je korišten računalni binarni jezik, uspjeli su dogovoriti slijetanje koje je dovelo do kontakta licem u lice s izvanzemaljskim bićima s drugog planeta. Zadatak projekta PLATO bilo je uspostavljanje diplomatskih odnosa s ovom izvanzemaljskom rasom. Ostavili su taoca kod nas kao jamstvo da će se vratiti i formalizirati sporazum.

U međuvremenu, jedna rasa humanoidnih izvanzemaljaca sletjela je u Zrakoplovnu bazu Homestead u Floridi i obavila uspješan razgovor s vladom SAD-a. Ta grupa upozorila nas je da ne vjerujemo rasi koja je bila u orbiti oko ekvatora i ponudila nam pomoć oko našeg duhovnog razvoja. Njihov glavni uvjet bio je da rastavimo i uništimo naša nuklearna oružja. Odbili su razmjenu tehnologija, rekavši da nismo dovoljno duhovno razvijeni ni za korištenje tehnologija koje već po-

sjedujemo. Te ponude odbijene su uz obrazloženje da bi bilo nerazumno razoružati se kada smo suočeni s tako neizvjesnom budućnošću. U povijesti nije bilo sličnih događaja iz kojih bismo mogli izvući pouku. Moguće je da se radilo o nesretnoj odluci.

Treće slijetanje dogodilo se 1954. u Murocu, današnjoj Zrakoplovnoj bazi Edwards. Baza je bila zatvorena tri dana i za to vrijeme nikome nije bilo dozvoljeno da uđe ili izađe. Taj povijesni događaj bio je unaprijed isplaniran. Postignut je dogovor oko detalja sporazuma. Eisenhower je dogovorio da u to vrijeme bude na odmoru u Palm Springsu. Na dan sastanka predsjednika su brzo prevezli u bazu. Tisku je dano objašnjenje da je otišao k zubaru. Svjedoci događaja izjavili su da su tri NLO-a doletjela iznad baze i prizemljila. Protuzrakoplovne baterije imale su vježbe s bojevom municijom i iznenađeni vojnici zapucali su na letjelice dok

su prolazile iznad njih. Srećom, granate su promašile i nitko nije bio ozlijeđen. Predsjednik Eisenhower sastao se s izvanzemaljcima 20. veljače 1954. i potpisan je formalni sporazum između izvanzemaljske nacije i Sjedinjenih Američkih Država. Tada smo primili prvog izvanzemaljskog ambasadora iz svemira. To je bio talac kojeg su bili ostavili prilikom prvog slijetanja u pustinju. Njegovo ime i titula bili su

Predsjednik Eisenhower sastao se s izvanzemaljcima 20. veljače 1954. i potpisan je formalni sporazum između izvanzemaljske nacije i Sjedinjenih Američkih Država. Tada smo primili prvog izvanzemaljskog ambasadora iz svemira

Njegovo Svemoćno Veličanstvo Crill ili Krill, a izgovaralo se Kril. U skladu s američkom tradicijom prijezira prema kraljevskim titulama, potajno su ga zvali Izvorni Talac Crill ili Krill. Nedugo nakon tog sastanka predsjednik Eisenhower pretrpio je srčani udar.

Ostala četvorica prisutna na sastanku bili su Franklin Allen iz novina *Hearst*, Edwin Nourse iz Instituta Brookings, Gerald Light poznat po metafizičkim istraživanjima i katolički biskup MacIntyre iz Los Angelesa. Smatralo se da će njihova reakcija biti mikrokozmos moguće reakcije javnosti. Na temelju te reakcije odlučeno je da se javnosti ne smije reći. Kasnije studije potvrdile su da je to bila razumna odluka.

Potresno pismo razotkrivanja koje je napisao Gerald Light opisuje jezive detalje događaja: «Dragi prijatelju: Upravo sam se vratio iz Muroca. Izvještaj je istinit – šokantno istinit! Otputovao sam u društvu Franklina Allena iz dnevnog lista *Hearst* i Edwina Noursea iz Instituta Brookings (donedavnog Trumanovog financijskog savjetnika) te biskupa MacIntyrea iz L.A.-a (molim te da imena zasad držiš u tajnosti). Kad su nam dopustili da uđemo na područ-

je s ograničenim pristupom (nakon što su otprilike šest sati provjeravali svaku moguću pojedinost, događaj, incident i aspekt naših osobnih i javnih života), imao sam osjećaj da proživljavam kraj svijeta s fantastičnim realizmom. Jer nikada prije nisam vidio toliko ljudskih bića u stanju potpunog sloma i konfuzije, dok su shvaćali da je njihov svijet zaista završio s neumitnošću koja se ne da opisati. Stvarnost letjelica iz «druge razine» sada je zauvijek izašla iz sfere spekulacije i postala vrlo bolan dio svijesti svake odgovorne znanstvene i političke grupe. Tijekom svog dvodnevnog posjeta vidio sam kako dužnosnici našeg Ratnog zrakoplovstva proučavaju i ispituju pet različitih vrsta letjelica – uz pomoć i dozvolu Eterijanaca!

Nema riječi kojima bih mogao opisati svoje reakcije. Konačno se dogodilo. Sada je to stvar povijesti. Predsjednik Eisenhower je, kao što možda već znaš, bio brzo prebačen u Muroc jedne noći tijekom njegovog nedavnog posjeta Palm Springsu. I uvjeren sam da će ignorirati strašan sukob između raznih «autoriteta» i obratiti se izravno narodu putem radija i televizije – ako dilema potraje duže vrijeme. Iz onoga što sam uspio zaključiti, službeno priopćenje zemlji priprema se negdje za sredinu svibnja.» Znamo da se ta objava nikada nije dogodila. Pobijedila je skupina koja se zalagala za šutnju i tajnost. Također smo saznali da su još dva broda, za koje ne možemo naći svjedoke, sletjela ili nakon prva tri, ili su veći bili u bazi prije slijetanja ta tri broda. Gerald Light eksplicitno je rekao da je bilo prisutno pet brodova i da ih je proučavalo Ratno zrakoplovstvo. Njegovo metafizičko iskustvo vidljivo je iz toga što ta bića zove «Eterijanci». Gerald Light napisao je tu riječ velikim slovom, što ukazuje na činjenicu da je g. Light ta bića možda doživljavao kao bogove.

Amblem izvanzemaljaca bio je poznat kao «trostrani simbol» (trilateralni simbol), i nalazio se na letjelicama i uniformama izvanzemaljaca. Oba slijetanja i drugi susret snimljeni su kamerom. Ti filmovi postoje i danas.

U sporazumu je pisalo da se izvanzemaljci neće miješati u naše poslove i da se mi nećemo miješati u njihove. Njihovu prisutnost na Zemlji držat ćemo u tajnosti. Opskrbit će nas naprednom tehnologijom i pomoći će nam u našem

tehnološkom razvoju. Neće potpisivati sporazume ni sa jednom drugom nacijom. Smiju povremeno i ograničeno otimati ljude u svrhe medicinskih istraživanja i nadgledanja našeg razvoja, pod uvjetom da ljudima ne naude, da ih vrte na mjesto odakle su ih oteli i da se ne sjećaju tog događaja. Izvanzemaljska nacija će grupi MJ-12 redovito podnositi popis svih ljudskih kontakata i otetih osoba.

Dogovoreno je da će svaka nacija primiti ambasadora druge strane sve dok sporazum bude na snazi. Također je dogovoreno da će izvanzemaljska nacija i Sjedinjene Države razmijeniti 16 stručnjaka s ciljem učenja od druge strane. Izvanzemaljski «gosti» ostat će na Zemlji. Ljudski «gosti» otputovat će na mjesto podrijetla izvanzemaljaca na neodređeno vrijeme, zatim će se vratiti. Potom će uslijediti obrnuta razmjena. Dramatizacija tog događaja prikazana je u filmu *Bliski susreti treće vrste*. Tko radi za koga može se naslutiti iz činjenice da je dr. J. Allen Hynek bio tehnički savjetnik tog filma. Primijetio sam da su suautori vrlo tajnog izvještaja sa službenom verzijom istine o izvanzemaljskom pitanju, pod naslovom Projekt GRUDGE, koji sam pročitao dok sam bio u Mornarici, bili potpukovnik Friend i dr. J. Allen Hynek, koji je navodno bio CIA-in agent pridružen projektu GRUDGE. To je isti dr. Hynek koji je «raskrinkao» mnoge legitimne incidente s NLO-ima dok je radio kao znanstveni član potpuno javnog Projekta BLUEBOOK. Od dr. Hyneka potječe poznata izjava «bio je to samo močvarni plin».

Dogovoreno je da će baze koje će koristiti izvanzemaljska nacija biti izgrađene pod zemljom, i da će dvije baze biti izgrađene za zajedničku upotrebu od strane izvanzemaljske nacije i vlade Sjedinjenih Država. Razmjena tehnologija će se odigravati u zajedničkim bazama. Te izvanzemaljske baze bit će izgrađene ispod indijanskih rezervata na području Four Corners u Utahu, Coloradu, Novom Meksiku i Arizoni, a jedna će biti izgrađena na području poznatom kao Dreamland. Dreamland je sagrađen u pustinji Mojave u blizini ili u mjestu zvanom Yucca. Ne mogu se sjetiti je li to Dolina Yucca, Nizina Yucca ili Poligon Yucca, ali Dolina Yucca mi obično prva padne na um. U

pustinji Mojave u Kaliforniji dogodi se više viđenja i incidenata povezanih s NLO-ima nego igdje drugdje u svijetu. Zapravo, ima ih toliko da se nitko ni ne trudi prijavljivati ih. Svatko tko se uputi u pustinju kako bi razgovarao sa stanovnicima ostat će zapanjen učestalošću aktivnosti i do koje mjere tamošnje stanovništvo prihvaća NLO-e kao nešto normalno.

Prema dokumentima koje sam pročitao, sva područja na kojima se nalaze izvanzemaljski pod potpunom su kontrolom Odjela ratne mornarice. Svo osoblje koje radi u tim kompleksima prima plaću od Mornarice preko tvrtki koje imaju ugovor s Mornaricom. U čekovima se nikada ne spominju vlada ili Mornarica. Izgradnja baza započela je odmah, ali napredak je bio spor. Velike količine novca stavljene su im na raspolaganje 1957. Nastavljen je rad na Žutoj knjizi.

Pokrenut je Projekt REDLIGHT (Crveno svjetlo) i ozbiljnije su se počeli izvoditi pokusni letovi s izvanzemaljskim letjelicama. U Groom Lakeu u Nevadi izgrađen je supertajni kompleks usred vojnog poligona. Dobio je kodni naziv Area 51 (Područje 51). Kompleks je stavljen pod nadležnost Odjela Ratne mornarice i sve osoblje moralo je imati propusnicu za razinu Q, kao i izvršnu predsjedničku dozvolu zvanu MAJESTIC. Ironično, budući da predsjednik Sjedinjenih Država nema dozvolu za pristup toj lokaciji. Izvanzemaljska baza i razmjena tehnologije zapravo su bili smješteni na području pod kodnim imenom Dreamland (Zemlja snova) iznad zemlje, a podzemni dio zvali su «Tamna strana Mjeseca». Prema dokumentaciji koju sam pročitao, zapravo je barem 600 izvanzemaljskih bića trajno boravilo na tom mjestu, zajedno s nepoznatim brojem znanstvenika i CIA-inog osoblja. Zbog straha od implantiranja samo je nekim ljudima bilo dopušteno da budu u izravnom kontaktu s izvanzemaljskim bićima, i to osoblje bilo je pod stalnom prismotrom i nadzorom.

Kopnena vojska dobila je zadatak da formira supertajnu organizaciju koja će pružati osiguranje za projekte povezane s izvanzemaljcima. Ta organizacija postala je Nacionalna organizacija za izvidanje sa sjedištem u Fort Carsonu u Coloradu. Timovi koji su bili obučeni da osiguravaju projekte zvali su se Del-

ta. Pukovnik James «Bo» Gritz bio je zapovjednik odreda Delta.

Obznanjen je drugi projekt pod kodnim nazivom SNOWBIRD kako bi se viđenja letjelica iz Projekta REDLIGHT objasnila kao eksperimenti Ratnog zrakoplovstva. Letjelice iz SNOWBIRDA bile su proizvedene konvencionalnom tehnologijom i obavljeno je nekoliko letova za tisak. Projekt SNOWBIRD također je služio za raskrinkavanje legitimnih javnih viđenja izvanzemaljskih letjelica (NLO-a za javnost, IIL-a za upućene). Projekt SNOWBIRD bio je vrlo uspješan, i sve do nedavno broj prijavljenih viđenja bio je u stalnom padu.

O AUTORU

William Cooper je odrastao u obitelji pripadnika vojnog zrakoplovstva. Kao dijete živio je u mnogo različitih zemalja, a maturirao je na Srednjoj školi Yamato u Japanu. S obzirom da je proputovao ili je živio u mnogim stranim zemljama, svjetonazor g. Co-

Prema dokumentima koje sam pročitao, sva područja na kojima se nalaze izvanzemaljski pod potpunom su kontrolom Odjela ratne mornarice. Svo osoblje koje radi u tim kompleksima prima plaću od Mornarice preko tvrtki koje imaju ugovor s Mornaricom. U čekovima se nikada ne spominju vlada ili Mornarica

opera prilično se razlikovao od pogleda na svijet većine Amerikanaca. Služio je u raznim sektorima vojske, od zrakoplovstva, mornarice, do obavještajne i sigurnosne službe, a odlikovan je s nekoliko ordena za svoje vodstvo i junaštvo u Vijetnamskom ratu, uključujući dvije medalje označene slovom 'V' (od engl. riječi *valor*, što znači hrabrost, junaštvo itd.). Snimio je nekoliko dokumentarnih filmova o temama poput Kennedyjeva ubojstva i tajnih crnih projekata u sklopu kojih su konstruirane letjelice u obliku diska.

William Cooper je autor knjige *Vidjeh blijedoga konja*. Ta knjiga je postala najprodavanija avangardna knjiga svih vremena. Čitaju je i usmenom predajom promiču ljudi svih rasa, religija i nacija.

FBI-ev dosje Williama Coopera, sastavljen na temelju sigurnosnih provjera izvršenih u vrijeme njegove vojne službe, samo je jedan je mnoštva dosjea što su bili u nezakonitom posjedu Bijele kuće.

Ta Clintonova rabota nezakonitog prikupljanja dosjea raznih ljudi postala je poznata kao 'Filegate'. Nedugo nakon otkrivanja FBI-evih podataka o Cooperu, predsjednik Clinton je naredio svim savezним agencijama da počnu s istragom, progonom i sudskim gonjenjem g. Coopera – kako bi ga se ušutkalo. U ožujku 1999. William je poslao svoju obitelj izvan Sjedinjenih Država zbog njihove vlastite sigurnosti. Nakon toga je živio i radio na svom imanju, a društvo su mu pravila dva psa, jedan pijetao i jedno pile.

Ubili su ga pripadnici šerifovog ureda iz Okruga Apache, tijekom racije na njegov dom u studenome 2001. Pokopan je na jednom brežuljku u gradu Eagar u Arizoni.

- nastavlja se -

TrRosobe stoje kraj kipa Palindo u dolini Bada. Fotografija datira iz 1930-ih godina. (Fotografija: Tropski muzej Kraljevskog tropskog instituta, Amsterdam)

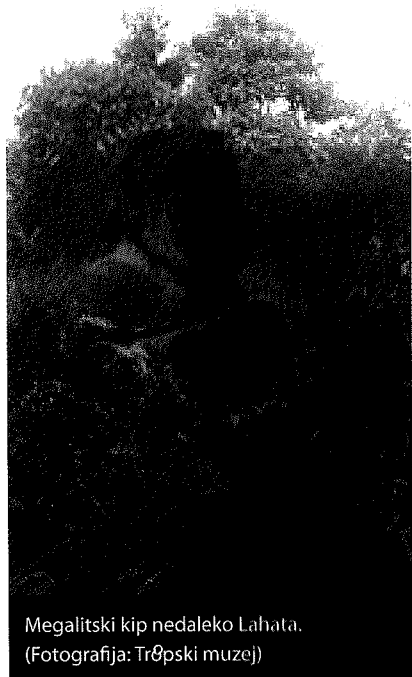
DREVNI MEGALITI SREDIŠNJEG SULAWESIJA

NEOBIČNI KIPOVI PRONAĐENI U SREDIŠNJEM SULAWESIJI U INDONEZIJI MOGLI BI BITI STARI ČAK OKO 5.000 GODINA. POSTOJI SLIČNOST S MEGALITSKIM GRAĐEVINAMA U DRUGIM DIJELOVIMA SVIJETA POPUT SREDNJE AMERIKE.

Pripremio: David Hatcher Childress © 2011

<http://wexclub.com>

Nedavno sam saznao za dolinu Bada u središnjem Sulawesiju u Indoneziji. Kada sam vidio fotografije nizozemskom Tropenmuseuma (Tropski muzej) u Amsterdamu shvatio sam da udaljena dolina na otoku jugoistočne Azije krije misterij megalita.

Megalitski kip nedaleko Lahata.
(Fotografija: Tropski muzej)

Na internetskim stranicama Tropenmuseuma piše da je riječ o jednom od vodećih europskih etnografskih muzeja, glasovitog po svojih kolekcijama. Stalne i povremene izložbe predstavljaju umjetničke objekte, fotografije te glazbu i filmove koje potječu iz kultura izvan Zapada. Stalne izložbe uključuju kolekcije iz jugoistočne Azije, Oceanije, zapadne Azije i Afrike.

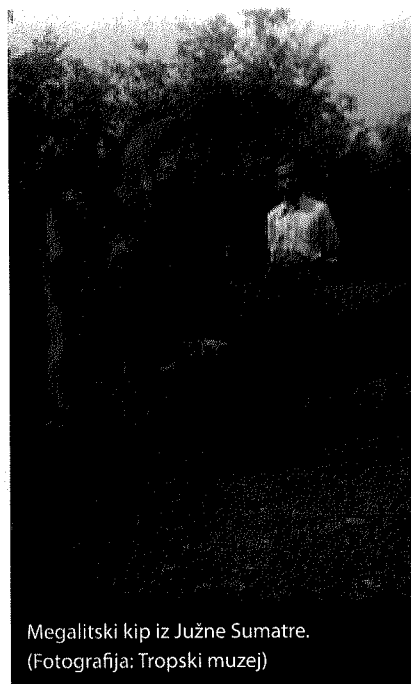
Kao dio Kraljevskog tropskog instituta, taj je muzej više od muzeja. Rad stručnjaka vidljiv je u širenju njegova kapaciteta i ostalih aktivnosti diljem svijeta, primjerice poput skupljanja i očuvanja baštine lokalnih kultura. Ostale aktivnosti uključuju promocije inovativnih inicijativa u području muzejskih djelatnosti.

Fotografije doline Bada koje sam pronašao u muzeju zaista su čudesne pa ću svoje dojmove podijeliti s čitateljima. Dolina Bada, koja se još zove i dolinom Napa, smještena je u Nacionalnom parku Lore Lindu i sastoji se od stotina fino isklesanih megalita. Sežu najmanje do 1400. godine, a vjerojatno su i znatno stariji. Nitko ne zna

tko su bili graditelji. Osim arheologa, izgleda da megaliti zbunjuju i lokalno stanovništvo. Veličanstveni su i zagonetni, svjedoče geniju visoke civilizacije o kojoj ništa ne znamo. Izgleda da bi *Klub svjetskih istraživača* (Word Explorers Club) trebao organizirati ekspediciju prema tom području!

Jedna od stvari koja me se najviše dojmila odnosi se na sličnost nekih kipova u dolini Bada s kipovima Olmeka u Meksiku i Gvatemali. Svoja istraživanja nastojat ću i dalje slijediti u tom smjeru.

Proveo sam i neka istraživanja na internetu gdje sam, između ostaloga, provjeravao stranice posvećene dolini Bada, poput opsežne stranice indonezijskog turizma na poveznici <http://indahnesia.com> s krilaticom "Otkrijte

Megalitski kip iz Južne Sumatre.
(Fotografija: Tropski muzej)

Indoneziju na internetu". Budući da još uvijek nisam posjetio dolinu Bada, opis njezina misterija i megalita preuzet ću s te turističke stranice.

Članak o dolini Bada koji je napisao anonimni autor objavljen je na ovoj stranici: http://indahnesia.com/indonesia/CENBAD/the_bada_valley.php. [op. a. ovdje je neznatno prilagođen.]

STARA UMJETNOST I MODERNI LJUDI

Dojmljivi falusni simbol isklesan je da izrazi ljudski oblik. Izdiže se iz zemlje. Lice – nekoliko savijenih linija, okrugle

oči i neznatno otvorena usta – gleda prema zapadu u bezvremenskom izrazu, nepomično je i neshvatljivo poput Sfinge. Ta megalitska umjetnost, istodobno masivna i jednostavna, čuva svoju golemu i šutljivu moć, unatoč prirodnoj eroziji.

Zajedno s tri ostala megalita i mnogo velikih kamenih bubnjeva, kameni kip zvan Palindo nalazi se u dolini Bada koja se proteže do 15 kilometara južno od Nacionalnog parka Lore Lindu. Rijeka Sungai Lariang teče kroz cijelu dolinu i križaju je tri viseća mosta. Sa svojim malim pritocima rabi se za navodnjavanje visoravni s poljima riže. U Gintuu, glavnom naselju okruga Bato, živi svega nekoliko tisuća stanovnika. Naselje dominira tim područjem s nekoliko vladinih zgrada, dućana i samo nekoliko televizora. Oko 10.000 stanovnika živi unutar 14 naselja.

Megaliti Bada privlače nekolicinu turista i arheologa. Neukroćeni teren oblikuje dojmljivu pozadinu te kamene umjetnosti. Erodirani redovi brda i niskih planina, međusobno udaljeni dva kilometra, upotpunjavaju prirodnu čar kipova.

No, to prirodno okruženje za neke nije bilo dovoljno. Godine 1984. vlada je zatražila od ljudi u dolini Bada da pored Palinda izgrade golemu drvenu kuću i jednu zgradu koja ima djelomice tradicionalan izgled. No, te građevine nema-

Oba, mali kip nalik majmunu, stoji u polju riže.
(Fotografija: <http://indonesia.atvisit.com>)

Detaljniji pogled na Palindo.
(Fotografija: <http://indonesia.atvisit.com>)

Megalitski kameni kip pronađen u Logi u dolini Bada.

ju jasnu svrhu. Konačno narušavanje ljepote spomenika predstavlja okolni sustav šetališta s ravnim, kvadratnim kamenjem. Tu je i garaža za rižu s oštećenom platformom na uzdignutoj površini za skladištenje. Svrha te garaže također nije poznata, ali bilo kako bilo, možete zbog toga sjediti u sjeni iza kipova i promatrati ih.

U dolini Besoa, udaljenoj dan hoda sjeverno od doline Bade, nalaze se

kuće (treba se čuvati pijavica na putu), niz čovjekolikih kipova te kameni bubnjevi, koji se još nazivaju i *kalam-ba*, ispisani natpisima.

Međutim, natpisa nema na kamenim bubnjevima Bade. Na jednome od njih nalazi se poklopac oko čijih se rubova nalazi pet urezanih životinja koji podsjećaju na slične brončane bubnjeve Dong Son koji su još od prapovijesnih vremena našli svoje mjesto od Vijetnama do Indonezije.

ZAGONETKE U KAMENU

Godine 1902. prvi Europljani, Paul i Fritz Sasarin, prošli su dolinom Bada, ali nisu vidjeli megalite. Nizozemski misionar dr. Albert C. Kruyt izvijestio je da su se orasi *areca* palmi prinašali kipu Tarai Roi u nadi da će ti darovi dovesti do bogate žetve. Drugi izvori također govore o toj vrsti žrtve.

Ne možemo ništa sa sigurnošću reći o podrijetlu kamenih kipova. Godine 1908. dr. Kruyt došao je do Bade, a

Kameni kipovi Bidu pronađeni u Središnjem Sulawesiju.
(Fotografija: <http://www.skyscrapercity.com>)

Neki veliki kameni bubnjevi zvani *kalam-ba*, imaju poklopce s motivima životinja i mogu se vidjeti u dolinama Bada i Besoa u Sulawesiju. Jesu li se rabili kao kade za kupanje, spremnici za skladištenje ili možda čak za sahranjivanje?

tada megalitske kulture tamo više nije bilo. Žitelji ne znaju mnogo više osim činjenice da su kipovi već bili tu kada su njihovi preci ušli u dolinu.

Konačna istraživanja još uvijek nisu provedena, no procjenjuje se da prošlost spomenika varira između 3000 godina pr. Kr. i 1300. godine. Postoji vjerojatnost da su kipovi Bade, kao i kipovi u dolini Besoa, ostaci megalitske tradicije koja se nekada proširila cijelim indonezijskim arhipelagom (nastavljajući se na otok Sumba). Podrijetlo kamenih kipova i velikih bubnjeva dolazi iz iste kulture. Švicarski arheolog Walter Kaudern, koji je živio u tom području od 1917. do 1920. godine, do sada je ponudio najbolju priču o megalitima.

Međutim, kipovi u dolini Bada potpuno su drukčiji u veličini, koja se kreće od jednoga do četiri metra. Ali imaju gotovo isti jajoliki stil s velikim okruglim licima. Oči koje su također donekle jajolike, okružene su velikom savijenom crtom koja označava trepavice, nos i bradu. Lice je oblikovano u visokom reljefu, dok se za ruke, šake i genitalije (penis u erekciji i otvorena vagina) to ne može reći.

Sugerirano je da postoji poveznica između kipa Palindo

i smrti. Oko četiri do pet dana hoda prema jugu nalazi se Toraja, dok se za zapad kaže da je riječ o smjeru smrti. Lingvističke i ostale kulturološke sličnosti između Toraje i stanovništva Bade daje toj teoriji određenu vjerodostojnost. Stanovnici Bade ustrajavaju na sahranjivanju preminulih čije glave postavljaju prema zapadu. Isto rade čak i preobraćenicima na kršćanstvo. Ne tako davno, čak su i uzdignuti megaliti Toraje bili dio obreda sahranjivanja. Stanovnici Bade i Toraje za duhove preminulih žrtvuju azijske vodene bivoie.

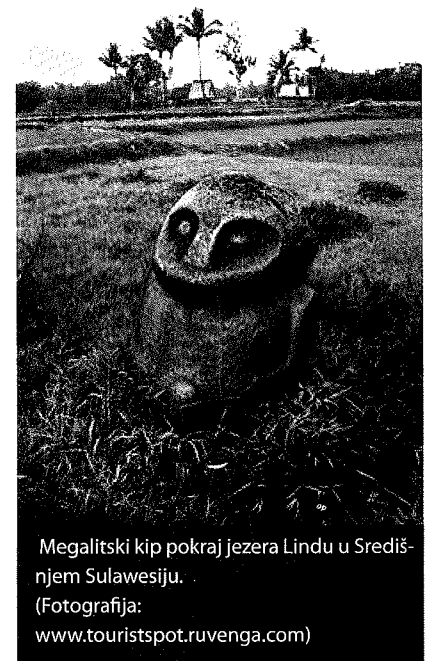

BLATNO PUTOVANJE PREMA MEGALITIMA

Putovanje prema spomenicima Bade može biti mokro i blatno, osim razdoblja od lipnja do kolovoza. Terenska vozačka staza povezuje nekoliko naselja, dok široke pješačke staze povezuju ostala. Preko većine malih rijeka postavljani su mostovi od cjepanica. No, prijelaz rijeke Sungai Malei s vodom do pojasa traži i nešto vještine.

Do nekih megalita može se doći preko pješačke staze, no dolazak do drugih zahtijeva hodanje kroz polja riže, a ponekad i kroz blato duboko do koljena.

Hodanje kroz polja riže u potrazi za

Megalitski kip pokraj jezera Lindu u Središnjem Sulawesiju.

(Fotografija:

www.touristspot.ruvenga.com)

Stanovnici otoka Nias kod Sumatre u Indoneziji oko 1915. godine pomiču megalit do lokaliteta izgradnje. (Fotografija: Tropenmuseum)

megalitima također može služiti i kao dobra lekcija o tehnikama navodnjavanja. Vidjet ćete azijske vodene bivo-
le čiji gnoj obogaćuje tlo rižinih polja.

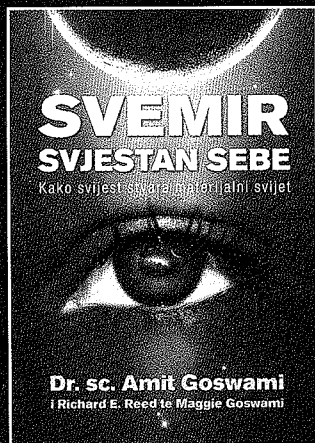
Nakon oranja, riža se uzgaja 40 dana. Potom se ponovno sadi nakon čega slijede tri dana navodnjavanja sa žetvom na samom kraju. Od četiri vrste riže

koje se uzgajaju, svaka raste različitim brzinom.

O AUTORU

David Hatcher Childress neovisni je istraživač, autor i tvorac dokumentarnih filmova. Njegova se karijera proteže na više od tri desetljeća. Napisao je i objavio mnoštvo knjiga te prezentirao i producirao niz dokumentaraca o drevnim civilizacijama i naprednim tehnologijama u okviru svoje izdavačke kuće *Adventures Unlimited Press*. Jedan je od istraživača predstavljenih u televizijskoj dokumentarnoj seriji „*Ancient Aliens*“ (Drevni izvanzemljani) koja se emitirana na kanalu *History*. Tražen je govornik i gost na konferencijama i u popularnim televizijskim i radio emisijama. Osnivač je Kluba svjetskih istraživača (World Explorers Club), smještenog u Kemptonu u Illinoisu u Sjedinjenim Državama. Klub izdaje magazin *World Explorer*. Od 29. lipnja do 10. srpnja 2012., vodit će ekspediciju do megalita u dolini Bada. Za više informacija posjetite internetske stranice:

<http://wexclub.com>, <http://adventure-sunlimitedpress.com> i <http://DavidHatcherChildress.com>

Cijena 140 kuna + poštarina

SVEMIR SVJESTAN SEBE KAKO SVIJEŠT STVARA MATERIJALNI SVIJET DR. SC. AMIT GOSWAMI

U ovoj kultnoj knjizi iz područja popularne znanosti Amit Goswami preispituje u zapadnoj znanosti naširoko uvriježeno vjerovanje da je materija primarna "tvar" kreacije te umjesto toga tvrdi da je svijest istinski temelj svega što znamo i poimamo.

Njegovo objašnjenje je kvantne fizike za običnog čitatelja, koje je u *Kirkus Reviews* steklo naziv "uzora jasnoće", postavlja temelje za putovanje prema otkriću kroz dobro poznati teren znanosti i religije, isprepletenu prirodu uma i tijela te našu međusobnu povezanost sa svim stvorenim.

"Goswami se koristi suvremenom fizikom za ponovno uspostavljanje značenja, smisla i usmjerenja u univerzumu. *Svemir svjestan sebe* uzbudljiva je sinteza znanosti i duhovnosti, napisana iz srca."

- Dr. Larry Dossey,

Autor knjige *Healing Words and Space, Time & Medicine*

Dr. sc. AMIT GOSWAMI je profesor fizike na Institutu za teoretske znanosti Sveučilišta Oregon. Autor je brojnih znanstvenih radova te nekoliko svjetskih bestselera iz područja popularne znanosti. *Svemir svjestan sebe* njegova je prva knjiga, a slijede *Physics of the Soul*, *The Visionary Window*, *The Quantum Doctor* i *How Quantum Activism Can Save Civilization*.

ZA ČITATELJE NEXUSA

NARUDŽBE NA TELEFON 01 6683 630 www.teledisk.hr

**POPUST
20%**